

ΕΓΧΥΝΑΙΚΑ

Ι ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 183

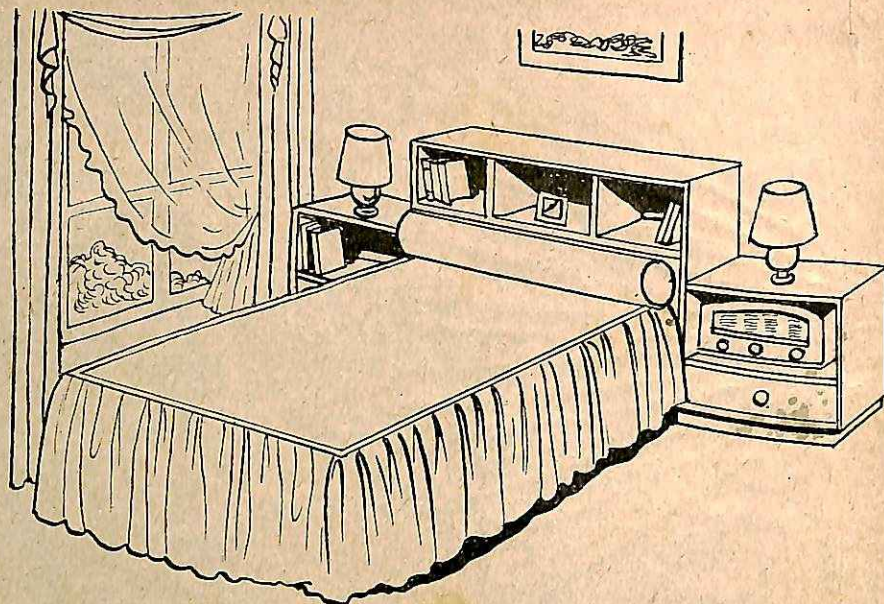
4 όρια Kalerj

ΦΟΝΣΟΥ

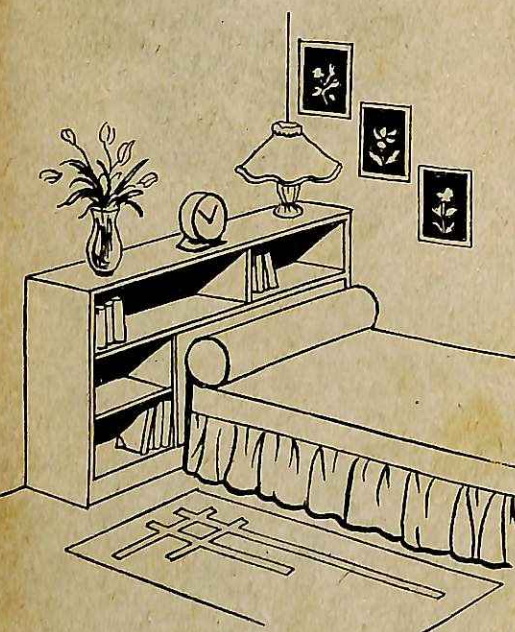

ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ-ΝΤΙΒΑΝΙ

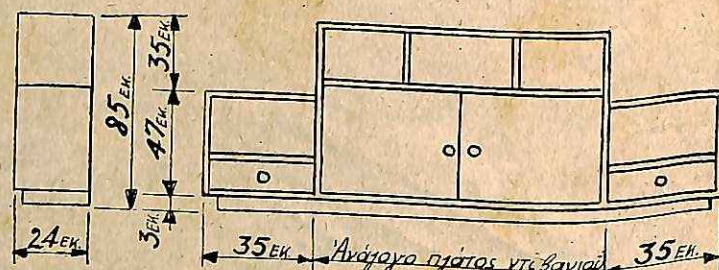
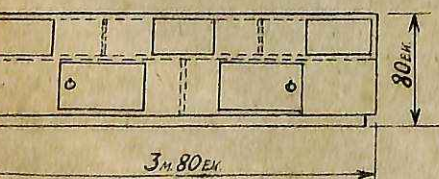
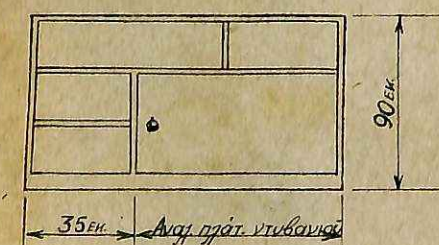
Αντί να τοποθετούμε, όπως γίνεται συνήθως, το έπιπλο στο οποίο έχουμε διβλία, το άμπα-ζουρ της λάμπας κλπ. πίσω από το κρεβάτι, το τοποθετούμε στο κεφάλι του κρεβατιού. Αυτό πάλι μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να τοποθετηθεί στη μέση ή κατά μήκος ενός τοίχου, ενώ το έπιπλο με τα ράφια να βρίσκεται σε μία γωνιά του δωματίου. Μπορούμε επίσης, όπως βλέπουμε στην τρίτη εικόνα, αν έχουμε δύο κρεβάτια, να τα τοποθετήσουμε την ημέρα παράλληλα προς το έπιπλο (α) και το βράδυ κάθετα (β).

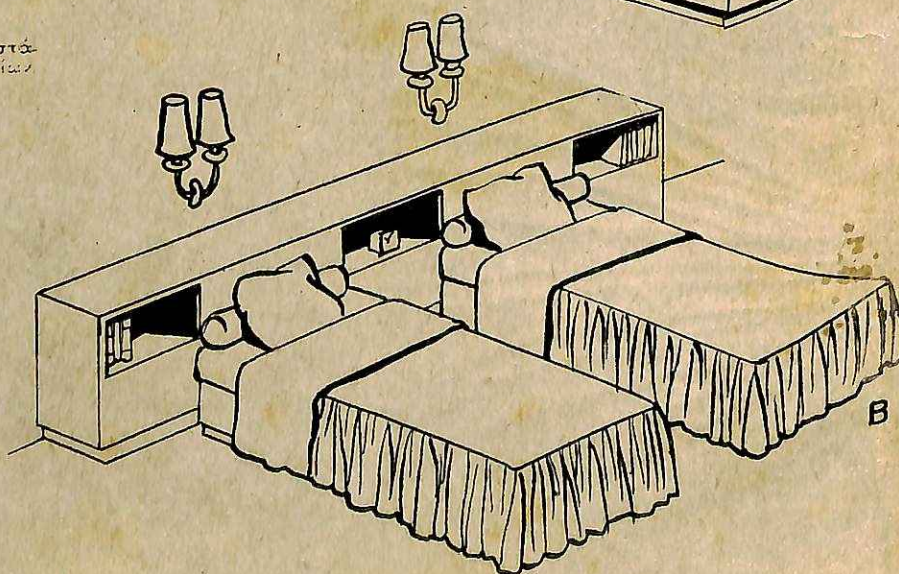
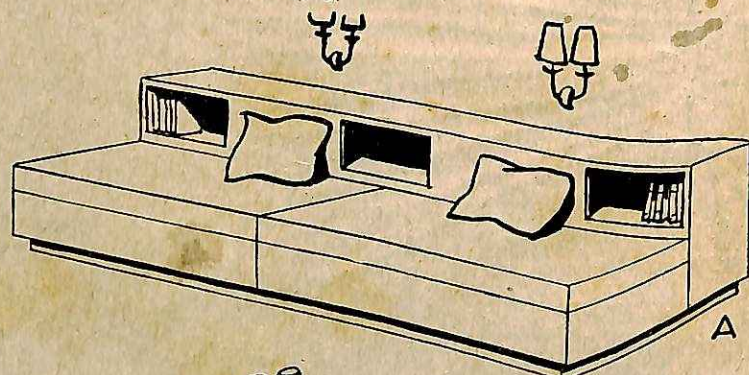
ΣΤΗΝ πρώτη εικόνα, το έπιπλο περιλαμβάνει ένα κεντρικό τμήμα αρκετά ψηλό, του οποίου το κάτω μέρος, που το σκεπάζει το ντιβάνι, κλείνει με δύο πόρτες επάνω τις οποίες βρίσκονται τρία χαρίσματα. Δύο τμήματα λιγότερο ψηλά βρίσκονται σε κάθε πλευρά του έπιπλου. Αποτελούνται το καθένα από ένα χώρισμα - ντουλαπάκι κι' ένα συρτάρι που χρησιμεύουν σαν ένα τραπεζάκι δίπλα στο ποσκέφαλο. Στη δεύτερη εικόνα το έπιπλο αποτελείται από ένα μόνο σώμα διαιρούμενο σε τέσσερα χαρίσματα και — κρυβόμενο από το ντιβάνι — ένα μεγάλο διομήρισμα χωριζόμενο με μία σά-νδα και που κλείνει κατά ώριμο τρόπο με πόρτα.

Για κάθε ένα από τα έπιπλα δίνουμε τις διαστάσεις της προσθέτας επιφάνειας και των πλαισίων.

Τέλος, για τα δύο παράλληλα κρεβάτια το έπιπλο διατάσσεται στα τρία στο επάνω μέρος. Τα άνω μέρη του είναι ανάλογα με το φάρδος του κρεβατιού. Κάτω, δύο μεγάλα συρτάρια, τα οποία σκεπάζονται με μία πόρτα.

ΕΤΟΣ 7ον ♦ 22 ΙΑΝ. - 5 ΦΕΒΡ. 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 183 ♦ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
150ΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης : ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άρ. 34
Τηλ. Γραφείων 614-047, Τυπογραφ. 36-555

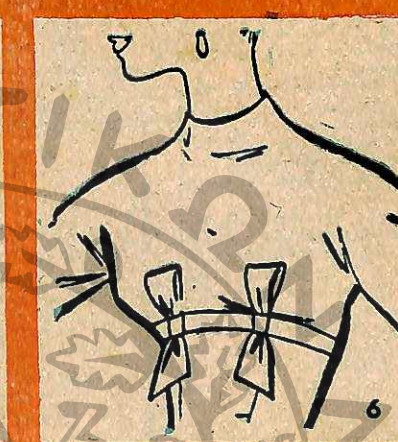
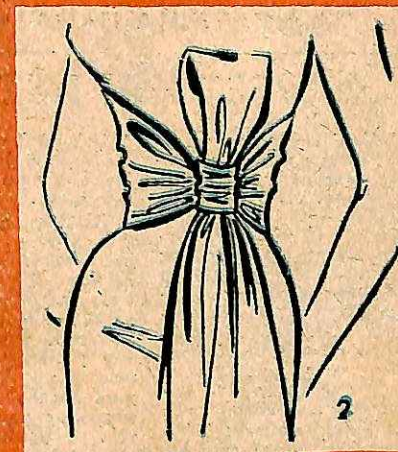
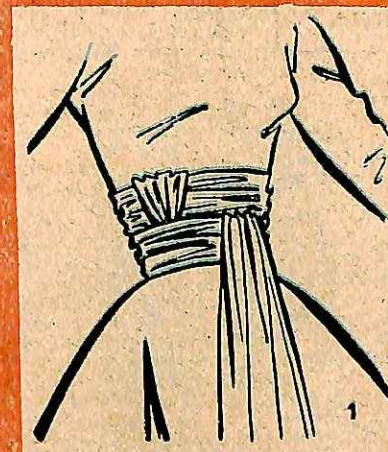
ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άνθρωποι που φοβούνται να έχουν στη διάθεσή τους τα χρήματα που έχουν ανάγκη. Οι ψυχαναλυτές έχουν ονομάσει το φαινόμενο αυτό συμπλέγμα άποτυχίας. Τα άτομα αυτά δεν μπορούν να φαντασθούν ότι μπορούν να επιτύχουν σ' ό,τιδήποτε. Την ψυχική μάλιστα αυτή κατάσταση την μεταδίδουν συχνά και στα παιδιά τους. Θα μπορούσαμε ν' αναφέρουμε το παράδειγμα μιας οικογένειας, όπου όλα τα μέλη της περνούν τον καιρό τους παραπονιζόμενα για την άτυχία τους. Ο τρόμος είναι τόσο μεγάλος, ώστε η κυρία Δ. (ή μητέρα) όταν της ανάγγειλαν ότι κέρδισε 200.000 δραχμές, έγραψε σ' ένα σημείωμα στους δικούς της 20.000 από τη σασιμάρα της! Δεν μπορούσε να χωνέψει την ιδέα ότι κέρδισε ένα τόσο μεγάλο ποσό. Ο γιός, που ήταν σε μία εργασία, από την οποία δεν άφαι-όταν καλά, έκανε μία άνοησία, που κάνει κα-νείς σπάνια: σηκώθηκε κι' έφυγε, πριν βρή άλλη δουλειά και τώρα παλεύει μήνες ολόκλη-ρους για να βρή καμμιάν άλλη. Ο πατέρας, οδοντογιατρός, θεραπεύει δωρεάν όχι μόνο τους φίλους του, αλλά και τους φίλους των φίλων των φίλων. Η γενναιοδωρία αυτή δεν προέρ-χεται από πλούτο ή την ευαγγελική ρήσι αμα-κάριον εστί διδόναι ή λαμβάνειν, γιατί στρα-βομουτσουνιάζει και στενοχωριέται κάθε φορά. Ένας ψυχαναλυτής θα έδινε πάλι έναν όρι-σμό, θα έλεγε ότι πρόκειται περί συμπλέγμα-τος αυτοτιμωρίας. Η κόρη του πάλι, που έχει ταλέντο στη ζωγραφική, αρνείται να ζωγρα-φίση ό,τιδήποτε θα μπορούσε να πουληθεί, μο-λονότι κι' οι πιο μεγάλοι καλλιτέχνες είναι συχνά υποχρεωμένοι να μοιράζουν το έργο τους: ένα μικρό μέρος για πούλημα και το άλλο για την καλλιτεχνική ικανοποίησή τους. Μήπως οι παραπάνω περιπτώσεις είναι και δικές σας; Ευχόμαστε να μην είναι και φυσικά τόσο το καλύτερο για σας. Αλλά προσέξτε : σας μιλήσαμε για τους ανθρώπους αυτούς, για-τί έχουν απώρει ως τα άκρα μία τάση που εί-ναι πολύ πιο συχνή απ' όση πιστεύουμε και εί-ναι. Πάρα πολλοί εκείνοι που έχουν ένα μικρό σπόρο του συμπλέγματος αυτού. Πόσες και πό-σες από μας δεν λέμε πολλές φορές: «Αμ' αν ήμουν τυχερή, θα ήμουν κι' αλλοίως». Κι' ό-μως αυτός είναι ένας απλοϊκός τρόπος άρνη-σεως της ευτυχίας. Και μιλώντας περί «τυ-χης», ως μην έχνουμε τις λέξεις του μεγάλου Αθηναίου φιλοσόφου, του Δημοκρίτου: «Αν-θρώποι τυχής είδωλον επλάσαντο, πρόσαν Ι-δής άβουλης». Μ' άλλα λόγια, οι άνθρωποι έπλασαν την αντίληψη για την τύχη, για να δικαιολογήσουν την ίδια τους την άβουλεια. Δεν θέλουμε μ' αυτό φυσικά να πούμε ότι σκοπός της ζωής μας πρέπει να είναι το χρή-μα, αλλά δεν πρέπει να περιφρονούμε ένα έν-τιμο κέρδος, από το όποιον έχουμε ανάγκη. Να μην πείθουμε τον εαυτό μας να άρνηθώ έ-κείνο που του όφειλεται. Και πρό παντός να μη προσπαθούμε να πείσουμε τον εαυτό μας ότι είμαστε «άτυχες».

Οι φιόγκοι στη μόδα

- 1 Ζώνη ντραπέ από μουσελίνα. Η μία άκρη της πέφτει ως κάτω. Γορνίρει θραυνό φόρεμα.
- 2 Ένας φιόγκος κάθετος από ζωρόχρωμο τα-φτά, σφίγγει τη μέση μιας φούφς τουαλέτας.
- 3 Το ντραπέ κορσάζ κολλακεύει πάντα. Κόβεται μονοκόμματο με τα μανίκια και δένει φιόγκο.
- 4 Σε νεκροτέ άν φόρμ τοποθετείται κλασι-κός φιόγκος από σατέν σ' ένα αντίθετο τόνο.
- 5 Στο ντραπέ αυτό κορσάζ τοποθετείται ένας φιόγκος διπλός ντραπέ, που καταλήγει σε μύτες.
- 6 Ένα σκέτο κλειστό φόρεμα γορνίρεται με ζώνη έγκρυστε ψιλά και δύο κάθετους φιόγκους.
- 7 Μία κορδέλα από βελούδο ή σατέν σ' ένα τρίγωνο νεκροτέ τελειώνει σε κάθετο φιόγκο.
- 8 Σε φόρεμα που σταυρώνει στο πλάι ό για-κάς τελειώνει με πάλ διπλή που κουμπώνει.

ΦΑΡΣΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

ΣΕ ΚΑΘΕ θέατρο, τὰ ἀστεϊάκια κι' οἱ μικροφάρσες ἀνάμεσα στὸς κολλιτέχνες, εἶναι κάτι συνηθισμένο.

Ἐτοί, στὸ θέατρο «Μουσούρης» ἔγινε τὴν προάλλες τὸ ἔξης: Στὸ «Ἡμερολόγιο τῆς Ἀννας Φράνκ», ὑπάρχει μιὰ σκηνή, ποὺ κοδώνει ἓνα κέικ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο τρῶνε οἱ ἡθοποιοὶ ποὺ ὑποδύονται τοὺς κλεισμένους σὲ μιὰ σοφίτα τοῦ «Αμστερνταμ», τὸν καιρὸ τῆς γερμανικῆς κατοχῆς. Ἐβραῖους. Οἱ μὲν ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ θεάσου ποὺ δὲν τρῶνε, εἶναι οἱ Δημήτρης Χατζημάρκος καὶ ἡ Σούλα Ἀθανασιάδου. Τὸ κέικ εἶναι ἓκ τῶν προτέρων κομμένο σὲ ὀκτώ ἴσα κομμάτια, ὥστε νὰ μὴ δυσκολεῖται ὅταν πρὶνταί νὰ τοῖς μοιράσῃ ἡ Βάσω Μεταξά, ποὺ ὑποδύεται τὴ μητέρα τῆς Ἀννας Φράνκ.

Κάθε βράδυ, στὸ διόλειμα μεταξὺ τῆς καὶ 2ας πράξεως, τὸ κέικ τοποθετεῖται ἀπὸ τὸν φροντιστὴ τοῦ θεάσου στὴ θέσι, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ τὸ πάρῃ ὁ Κώστας Μουσούρης νὰ τὸ φέρῃ στὴ σκηνή. «Ἐγὼ βράδυ ὅμως καὶ ἐνὶ ἐσθμίναν τὰ κουδούνια ποὺ ἀνηγγέλλαν τὴ λήξιν τοῦ διαιρέματος», πλησιάζει τὸ κέικ ἕνας υπάλληλος τοῦ θεάτρου καὶ λέει:

— Μὰ τί κατάστασις εἶναι αὐτή! Νὰ τρῶτε ἐπεὶς κάθε μέρα κέικ κι' ἐμεῖς νὰ μὴν τρώμε!

Καὶ λέγοντας αὐτὰ, τοιμπάζει ἓνα κομμάτι καὶ τὸ μπουκώνει.

— Μή, μή!, ἔκαμε ἡ Βάσω Μεταξά. Θὰ φανῇ στὴ σκηνή πῶς εἶναι τοιμπημένο.

Καὶ δὲν πᾶει νὰ φανῇ!, ξαναλέει ὁ ἴδιος υπάλληλος. Τί, δηλαδή, ἐπεὶς θὰ τρώτε κι' ἐμεῖς θὰ ξερογλυφάστε ἀπὸ μακρὰ; «Υστερὰ, γυρίζοντας στὸν Χατζημάρκο καὶ τὴν Ἀθανασιάδου, λέει:

— Ἐλάτε, Μήτρο, Σούλα, νὰ τὸ «σκιάσετε καὶ σεις.

Οἱ δυὸ ἡθοποιοὶ πλησιάζουν κι' ἔκωσαν ἀπὸ ἓνα κομμάτι καὶ τὸ μπουκώσαν. Πῆδαν καὶ δεύτερο, καὶ τρίτο... Σὲ λίγο ἀπὸ τὸ κέικ δὲν εἶχαν μείνει παρά λίγα ψιχούλα.

Καὶ τὰρτί τί θὰ κάναμε χωρὶς κέικ; Θὰ τὴν παραλείψουμε τὴ σκηνή; μωμμούρισε μὲ συντριβὴ ἡ Βάσω Μεταξά.

Κι' ἀνέβηκε στὴ σκηνὴ χολοσκομένη. Ἀλλὰ εἶχε ἄδικο νὰ στενοχωριέται. Ἐκτὴν τὴν βράδυ, οἱ μεμνημένοι, στὴ φάρσα, εἶχον φροντίσει νὰ παραγγείλουν καὶ δεύτερο κέικ στὸ «Χαροκόπαστείο», ὥστε νὰ φαγοῦν ἄλλο στὴ σκηνή κι' ἄλλο στὰ παρασκήνια.

Καιμιὰ φορὰ παθαίνουν ἀφηνειάδες οἱ ἡθοποιοί.

Ἀλλὰ αὐτὴ ποὺ ἔπαθε ὁ Γ. Νέζος, τοῦ θιάσου Κοτοπούλη, δὲν εἶναι καὶ τόσο συνηθισμένη.

Ἐκείνη τὴ μέρα — Πέμπτη ἦταν — εἶχαν δυὸ παραστάσεις. Ἀλλὰ ὅταν τελείωσε ἡ ἀπογευματινὴ, στὴς ἐννέαμισὴ, ὁ Νέζος νόμισε πῶς εἶχαν μιὰ παραστάσι, βραδυνή, πῶς ἦταν μεσάνυχτα κι' ἦσαν ἡ ὥρα νὰ πᾶν σπύτι τοῦ. Ἀρτίσε λοιπὸν νὰ δαξῇ τὴν παρρούκα του, νὰ ξεβάφεται, νὰ φορᾷ τὸ κοστούμι του κι' ἦσαν ἔτοιμος νὰ φύγῃ. Ὁ Θεόδωρος Μοριδῆς τὸν ἔβλεπε ποὺ ξεβαφόταν καὶ γδύνονταν καὶ δὲν τοῦ μιλούσε. Κρυφολοῦσε μόνο ἀπὸ μέσα τοῦ.

Ὅταν τελείωσε πιά ὁ Νέζος, γυρίζει καὶ βλέπει τὸ Μοριδῆ με τὰ ρούχα τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ λέει:

— Καλὰ, ἐσὺ δὲν θὰ ξεβαφτῇς, δὲν θ' ἀλλάξεις;

— Ὁχι!, τοῦ ἀπαντᾷ ξερά - ξερά ὁ Μοριδῆς. Ἐγὼ παίζω καὶ στὴ βραδυνὴν παραστάσι.

Τότε κατὰλαβε ὁ Νέζος τὴν ἀφηνειάδα του.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ προειδοποιητικὰ κουδούνια γιὰ τὴν ἑναρξιν τῆς βραδυνῆς παραστάσεως ἀρχίσαν νὰ χτυποῦν κι' ὁ Νέζος ἀρχισε διασπικὰ νὰ γδύνεται, νὰ ξαναφορᾷ τὰ ρούχα τῆς σκηνῆς καὶ νὰ βάφεται.

— Καλὰ, γυρίζει καὶ

λέει σὲ μιὰ στιγμή στὸν Μοριδῆ. «Ἀφού μ' ἔβλεπες ποὺ γδύνομαι καὶ ξεβαφόμουν, γιατί δὲν μοῦ τρέγες πῶς νωρίς;

— Δὲν σοῦ τῶπα, γιατί νόμισα πῶς... ξεντύνεσαι ἀπὸ ἰδιοτροπία!

Καὶ κάτι παλαιότερο, ποὺ συνέβη στὴ σκηνὴ τοῦ «Βασιλικού».

Ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια, παιζόταν ἀπὸ τὸ κρατικὸ θέατρο τὸ «Ὀνειρο θερινῆς νυκτός» τοῦ Σαίξπηρ. Θησέας, ὁ Λυκούργος Καλλέργης. Στὸς κωμικοὺς ρόλους τῶν μαστόρων, οἱ Β. Διαμαντόπουλος, Δημ. Χατζημάρκος, Μιχ. Καλογιάννης. Ὅπως ξέρουν ὅσοι ἔχουν δῆ ἢ ἔχουν διαβάσει τὸ ἔργο, ὁ μαστόρ ποὺ στάνουν μπροστὰ στὸν Θησέα τὸ «δρᾶμα τοῦ Πύραμου καὶ τῆς Θίσβης». Ὑστερὰ ρωτοῦν τὸ Θησέα ἂν θέλῃ νὰ τραγουδήσουν ἢ νὰ χορεύουν, κι' ἐκεῖνος ἀπαντᾷ: «Χορεύετε». Στὴν τελευταία παραστάσι, ὅμως, τοῦ ἔργου, ὁ Λυκ. Καλλέργης (Θησέας) τοῦς λέει: «Τραγουδήστε!». Κόκκαλο οἱ «μαστόροι». Βρέθηκαν σὲ δύσκολη θέσι καὶ δὲν ἤξεραν τί νὰ κάνουν. Μεσολάβησαν λίγα δευτερόλεπτα ἀμηχανίας κι' ὑστερὰ ὁ Στῆμάνης (Βασ. Διαμαντόπουλος) γυρίζει καὶ λέει στὸ Θησέα:

— Ὁχι, δὲν θὰ τραγουδήσουμε. Δὲν θὰ γίνῃ τὸ δικό σου τὸ κέφι, ἀλλὰ τὸ δικό μας. Θὰ χορεύουμε! Καὶ τὸ ἔργο ξαναμπερθεύει στὴν ἐξέλιξιν ποὺ εἶχε χάραξιν ὁ συγγραφεὺς του, ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Ὅπως τὸ πάρετε

ΚΑΘΕ χώρα ἔχει θέσια τὰ ἔθιμά της, τὴς ἀντλήσεις της καὶ τὴς συνήθειες της. Οἱ διαφορὲς λαχοὺν ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν... ἡλικία τῶν γυναικῶν. Μιὰ κυρία νεοφερμένη ἀπὸ τὰς Εὐρώπας πληροφοροῦσε τὴν συντροφιά της ὅτι στὸ ἐξωτερικὸ «μικρὲς» θεωροῦνται μονάχα οἱ κυμαίνοντες μεταξὺ τῶν 15—20 τὸ πολὺ ἐτῶν. Τὰ εἰκοσιδυάρια καὶ εἰκοσπεντάρια θεωροῦνται ἀρκετὰ ὄριμα, τὰ τριαντάρια ὅτι «πέρασε ἡ μοιρία τους» καὶ τὰ τριανταπεντάρια περὶπου... γιανιές. Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πῶς ἂν κι' ἐδῶ ἐπικρατοῦσε ἡ ἴδια νοοτροπία, πολλὰς ἀπὸ μᾶς θὰ ἦσαν χαμένες. «Ὁχι πῶς γεννιόμαστε... μεγάλας. Μὰ στὸν τόπον μας τὰ προβλήματα ἀποκαταστάσεως μιᾶς κοπέλλας χρειάζονται πολλὰς προϋποθέσεις γιὰ νὰ λυθοῦν. Οἱ προετοιμασίες κι' οἱ προικες θέλουν χρόνo. Ἐπειτα κι' οἱ ἄνδρες ἂν δὲν «πατήσουν» τὰ 35 σταβίως σταδιοδρομῶν σταθερὰ. Οἱ τριαντάρες εἶναι συνήθως ἀνεμῆτοι. Στὴν Εὐρώπῃ καὶ στὴν Ἀμερικὴ 25 χρονῶν «παίδι» ἔχει ἀποκτήσει πλὴρὴ ὀριμότητα κι' ἀνεξαρτησία, φτάνει νὰ διευθύνῃ ὁλόκληρὴς ἐπιχειρήσεις, ἢ νὰ διαγράψῃ περίφημη καριέρα σ' ὁποιοδήποτε στάδιο. Ἐπομένως ἐδῶ ἀκολουθεῖ ἡ ἡλικία μας τὴν πρόοδο τῶν ἀνδρῶν. Δὲν μᾶς παίρνουν «μεγάλες» γιατί αὐτοὶ εἶναι μεγάλοι!

ΕΧΟΥΝ κι' ὁ ἐρωτικὸς ἐπιτυχίας τὴς ἀπογοητεύσει τους. Ἀνυπόστατοι μὲ ἐξομολογήθηκε ὅτι ἀπὸ δεκαετία ἐνοίγησε κρυφὸ ἐρωτὰ—σφοδρότατον μέχρι... μελαγχολίας καὶ ἀνατριχίλας—γιὰ κάποια κοπέλλα. Ἀλλὰ οἱ προετοιμασίες δὲν εὐνοῦσαν τὴν πρόδο τὴν σχεδὼν τους. Ἐσπου, τελευταία (ὅσα φέρνει ἡ ὥρα δὲν τὰ φέρνει ὁ χρόνος ὅλος) πλεῖστηκε τὸ εἰδύλλιο. Καὶ τὶ εἰδύλλιο; Τύφλα νάχουν ὁ Ρωμαιοὺς κι' ἡ Ἰουλιέττα. Ὁ φίλος μας εἶναι τρισευχισμένος πλὴν ὅμως ἀισθανταί μερικὲς στιγμὲς ὅτι κάτι τοῦ... λείπει. Ἡ ἐπιτυχία, ἡ κατὰκτησι εἰκνέται ποὺ χρόνια ὀνειρευόταν, θάλεγε τὸ στέρεος τὴν ἀνισυχία, τὴν ἀγωνία. «Ὁτι νόμιζε ἀπρόσδοτον ἐρωτὰ τῆς ἀγαπημένης του—τὸ κέρδιος πιά. Τοῦ ἀνῆκει. Κι' αὐτὸ τὸν ὀδηγεῖ σὲ μιὰ περιεργὴ ψυχολογία. Ἀλλήθεια, μυστήριον ὃν ὁ ἐρωτευμένος ἀνθρώπος. Μπορεῖ ἡ ἱκανοποίησι νὰ τὸν ἀπογοητεύσῃ ὅσο καὶ ἡ... χυλόπητα!

ΔΕΝ φαντάζομαι κι' ὁ πῶς σπουδαῖος ζωγράφος νὰ κατέχῃ τόσα χρώματα καὶ ἀποχρώσεις ὅσο μιὰ γυναίκα ποὺ ἔχει νὰ ντύνεται καὶ παρακολουθεῖ ἐκ τῶν «συνεργῶν» τῆς μόδας. Θὰ σὰς ἔτυχε ἀσφαλῶς ν' ἀκούσετε στὰ κατὰστήματα... γυναικείων ὑφασμάτων, νὰ συζητοῦνται ἀπὸ βῆμα χρώματα. Ἐγὼ, ποὺ δὲν εἶμαι καὶ τόσο εἰδικὴ περὶ τὰ τοιαῦτα, μὲ κατὰπλῃ ἀκούσα κάποια νὰ θέλῃ νὰ κόψῃ ἓνα φόρεμα χρώματος... ράφ. Ἐσπᾶγα τὸ κεφάλι μου νὰ ἐρῶ τί σοὶ χρώμα ἦταν αὐτό. Κίτρινο, πορτοκαλί, μακιρμένο; Τὸ ἔραφ δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ τ' ἀκούσῃ ἡ μάλλον «ράφ» λέγεται ἡ συμμαχικὴ ἀεροπορία. Ἐ, λοιπὸν, αὐτὸ εἶναι. Ἡ κυρία ζητοῦσε νάχῃ τὸ φόρεμα τῆς τοῦ ἴδιου χρώματος μὲ τὴν στολὴ τῶν συμμαχικῶν ἀεροπορῶν—ἓνα εἶδος γκριζοῦ καὶ μιλ. Ἄντε τώρα νὰ ἐρῇς ἀκριβ, ὅταν ἐπιβάλλουν τὴ γυναικεία μόδα κι' οἱ ἐνὶ ἀεροπορίῳ!

ΠΕΡΙΜΕΝΕ ὁ γαμπρὸς τῆς νύφης, κατὰ τὰ εἰωθότα, στὴν εἰσόδῃ τῆς ἐκκλησίας. Γνώριμη σὲ ὅλους ἡ φιγούρα μέχρι ἱλαροτραγωδίας. Σφιγμένους στὸ μαῦρο κοστούμι καὶ στ' ἄσπρο παπιγιόν, μὲ τὴν ἀνδοῖστον ἀνὰ χεῖρας, ἐλαφρῶς ἀνήσυχος, μ' ἓνα γλυκερὸ χαμόγελο, ἀτσαλάκατος, σὰν χαλκομανία. Καὶ γύρω του συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ τοῦ λένε τὰ στερεότυπα «ἀστεϊάκια» τους: Στὴν ἔσκαση ἡ νύφη, ἄντε καὶ τί ἔχει νὰ γίνῃ ἀπόψε κ.λ.π. Θαρρεῖς κι' ὁ καθένας ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ τὰ ὅσα τράβηξε ὁ ἴδιος ἢ πρόκειται νὰ τραβήξῃ—προκειμένου περὶ ἀνυπαντρου—σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι. Εἶναι ἡ πρώτη δοκιμασία ποὺ μᾶς ἐπιφυλάσσει, φεῖ, ὁ γάμος. Κι' ἴσως δὲν θὰ τὴν ἀντέχαμε, σκεπτόμενοι ψυχραιμίας, ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ὥρα μπροστὰ στὴ μεγάλη στιγμὴ φτάνουμε νὰ μὴ λογαριάζουμε ἀκόμα καὶ τὴν... διαπόμψιν. Γιατὶ οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη, κατὰ κάποιο τρόπο διαπομψεύονται ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετη περιέργεια τῶν ἀνθρώπων!

ΜΑΤΑΙΩΣ προσπαθοῦσε ἡ συντροφιά νὰ λύσῃ τὸ αἰνίγμῃ πρόβλημα: Πῶς συμβαίνει ἀνάμεσα σ' ἓνα ζευγάρι ὅταν ἐκεῖνος εἶναι εὐτυχὴς καὶ ὁποιοῦσος, ἐκείνη νὰ τὸν τραβᾷ ἀπ' τὴ μύτη καὶ τ' ἀντίθετο, ὅταν ἐκείνη παθιάζει ἀπ' τὴν ἀφοσίωσι, ἐκεῖνος τ' ὀλιγώτερο, ν' ἀδιαφορᾷ. Μ' ἄλλα λόγια πᾶς συμβαίνει κάποιοις ἀπ' τοὺς δυὸ νὰ πέφτῃ θύμα τοῦ ἄλλου; Ἀπάντησι δὲν ὑπάρχει. Τὸ θέμα εἶναι στὴν ἐρωτικὴ διαμάχῃ ποῖος δὲν θὰ νικηθῇ ἐκ τῶν προτέρων!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ 15 ΘΗΜΕΡΟ

«Προσευχή»

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΑΛ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἑλκετικός συνεργάτης τῆς «Ἑνωτικῆς» ζωγράφος κ. Ἀλέξ. Κοντοπούλου ἐκθέτει στὴν αἰθούσα «Ζυγός» Βουκουρεστίου 11, τὴν τελευταία καλλιτεχνικὴ παραγωγή του ἀπὸ τριάντα δυὸ πίνακες καὶ ἄλλα μικρὰ μελετήματα. Εἶναι δύσκολο, σὲ τόσο ἐλάχιστο χωρὶ νὰ δοθῇ μιὰ ἐξήγησι τῶν ἔργων αὐτῶν τοῦ κ. Κοντοπούλου ἀλλὰ, ὅσοι ἀποκεφθοῦν τὴν ἐκθεσὶν θὰ διαπιστώσουν πρὸς ὃ ἐξαιρετικὸς καλλιτέχνης μας χρησιμοποιοῖ τὰ καινούργια ἐκφραστικὰ μέσα στὴ ζωγραφικὴ μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ ὑποβάλλῃ ὅσο θεατὴ τὰ πῶς ὀριμα συναισθήματα. Προϊόντα μεγάλης πείρας καὶ ὀριμότητας, οἱ πίνακες αὐτοὶ διακρίνονται γιὰ τὴν ἑρῶα στὴ ζωγραφικὴ ἀριότητα τους καὶ τὴν ἐντονὴ λυρικὴ διάθεσι, μὲ τὴν ὁποία δημιουργήθηκαν. Ἀδύσμητος ἀπὸ συμβατικότητες, ὁ καλλιτέχνης κάνει πραγματικὴ ποίησι μὲ χρώμα. Ὁ κ. Κοντοπούλος ἔχει τυπική μὲ τὸ μετᾶλλο τῆς Τρίτης Μπενεζίνης τοῦ Σάο Πάουλο τῆς Βραζιλίας εἶναι δὲ ὑποψήφιος γιὰ τὸ μεγάλο ἀμερικανικὸ βραβεῖο «Κουγκεχάιμ» ποὺ ἀπονέμεται σὲ λίγους τοὺς διακεκριμένους καλλιτέχνες ἀπ' ὅλο τὸ κόσμo. Ἡ ἐκθεσὶ θὰ εἶναι ἀνοιχτὴ ὡς τις 3 Φεβρουαρίου.

«ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥΣΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ»

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ ἐκλεκτοῦ συγγραφέως Μενέλαου Λουντέμη, ποὺ κυκλοφόρησε αὐτὲς τὴς ἡμέρες καὶ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα. Πρόκειται γιὰ μιὰ καινούργια σημαντικὴ προσφορά στὴ λογοτεχνία μας ποὺ πρέπει νὰ διαδοῖ στὴν ἀπ' ὅλες τὴς ἀντιμέτωγες μᾶς ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ καλὸ βιβλίο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

● Ἐκυκλοφόρησε μὲ τὸν τίτλο: «Νοικοκυριὸν» τὸ βιβλίο τῆς καθηγήτριας κ. Ἀννας Κασφίκη μὲ 1.000 μικρὰ μυστικά γιὰ τὴ γυναικα καὶ τὸ σπίτι.

● Πανηγυρικὸ τὸ πρωτοχρονιάτικo τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεωρησις Τέχνης» μὲ πλούσια περιεχόμενα. Συνεργασίαι Νικ. Βρεττάκου, Δημ. Βουτυρά, Α. Βουγιούκα κ.ἄ.

ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ - ΘΑΥΜΑ

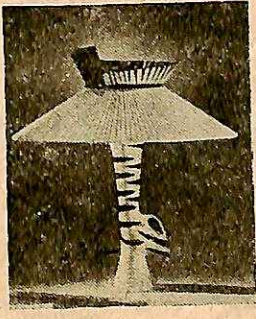
Ἡ χαριτωμένη αὐτὴ μικρούλα εἶναι μόλις 10 ἐτῶν. Μένει στὸ Γιοχάννσμπουργκ καὶ λέγεται «Ἡ Φίλιπποπούλου». Ἐχει ἐξαιρετικὸ χερετικὸ ταλέντο, ὅσοι δὲ στὸ Γιοχάννσμπουργκ τὴν ἀποκαλοῦν παιδί - θαῦμα. Ἐπὶ πλέον ἡ μικρὴ «Ἡὲ» ἔχει ἐπίδοσι στὴ μουσικὴ καὶ στὴ ζωγραφικὴ. Μία πολυσύνθετη καλλιτεχνικὴ φύσις ποὺ θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς λαμπρὴ ἐξέλιξι.

Τὰ δῶρα εἶναι ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν. Ὅταν μαλινατὰ δῶρα τὰ φέρνει ἓνας ζωντανὸς «Ἅγιος Βασίλης» ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἀντικρύζουν τὰ ἐκπληκτικὰ ματάκια τῶν πιτσιρικών τῶν δῶρα εἶναι ἀκόμη πῶς παρομυθένια.

Αὐτὴ τὴ σκηνὴ παρατηρεῖ κανεὶς στὴ φωτογραφία ἀπὸ τὴν χρησιμογενεινάτικη γιορτὴ ποὺ ἔγινε στὸ Λύκειο ἀδελφῶν Καλογερόπουλου, στὸ Χολαργό, ἓνα πρότυπο ἐκπαιδευτικὸ ἱδρυμα γιὰ τὸ ὠραῖο προάστιο.

Διαλέξαμε γιὰ σὰς!...

Πορτατίφ

Ἐνα πορτατίφ σὲ μοντέρνα γραμμὴ. Ἡ θάσι ποὺ εἶναι ἀπὸ φαγιάν, γαυρισμένη μὲ μαῦρες καὶ πράσινες γραμμὲς πολὺ διακοσμητικὲς. Τὸ ἀμπαζοῦρ εἶναι ἀπὸ περλὸν σὲ τρεῖς χρωματισμοὺς πράσινο, μαῦρο καὶ ἄσπρο. Ὁλομαζὶ εἶναι πολὺ ὁμορφο καὶ παρουσιάζει μεγάλῃ πρωτοτυπία. Στοιχίζει ἀπὸ 500 δραχμὲς καὶ ἀνω. Κατὰστήμα «DEROS», Ἐρμού 5.

Σκουλαρίκια

Ἐνα ὠραῖο ζευγάρι σκουλαρίκια κρεμαστά γιὰ ἀμψιγὴ ἐμφάνισιν. Εἶναι δουλεμένα μὲ στράς ἢ μαρκασιτ καὶ συνοδεύονται ἀπὸ ἓνα καλὴ ἢ κορφατὴ. Μπορεῖτε ὅμως νὰ ἀγοράσετε τὸ καθένα χωριστὰ. Ἡ τιμὴ τους ἀρχίζει ἀπὸ 150 δραχμὲς. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὑπάρχει μιὰ μεγάλη συλλογὴ σὲ διάφορα μοντέρνα μπιζού σὸν καθὼς καὶ ἀμψιγὴ τὸ κατὰστημα Γ. Βαρσάνου, Βουκουρεστίου 13.

Στῆδερο

Αὐτὸ τὸ σῆδερο μῦλις ζεσταθῇ περισσότερο ἀπ' τὸ κανονικὸ σταματᾷ αὐτομάτως τὴν ἀνοδὸ τῆς θερμοκρασίας. Πάνω στὸ σῆδερο ὑπάρχει ἓνας διακοπτικὸς ποὺ κανονίζει τὴ θερμοκρασίαν ἀναλόγως τοῦ ὁφασματος, δηλαδὴ γιὰ μάλινα, βαμβάκερά, λινὰ κ.λ.π. Εἶναι ὅλο ἐφευρισμένο μὲ προσιγῶσι κι' ἐτοὶ δὲν ἔχει φόβο νὰ πάθῃ κανεὶς ηλεκτροπληξία. Στοιχίζει 320 δραχμὲς. Κατὰστήμα «Ποικιλία Ἀγορᾶ», Σταδίου 48.

Γιὰ τὰ νύχια

Τώρα τελευταία ἐκυκλοφόρησε στὰ κατὰστήματα ἓνα ὀνυό, ποὺ ὅταν τὸ ἀλείψῃ κανεὶς πάνω στὰ πτεράκια τῶν νυχιῶν, αὐτὰ περτοῦν μόνον τοὺς χωρίς νὰ χρειάζονται πιά κόψιμο μὲ τὸ ψαλίδι. Εἶναι πολὺ πρακτικὸ καὶ χρήσιμο γιὰ κάθε γυναίκα. Ἡ χρῆσις ποὺ εἶναι ἱκανὴ ἐκδοχὴ. Τιμὴ 16 δραχμὲς. Κατὰστήμα Γ. Ρούσου, Αἰόλου 97.

Ἐσώρουχα

Ὁραιότατα ἐσώρουχα σὲ μεγάλῃ συλλογῇ σὲ κομπινέζον, σουτιέν, νυκτικὲς καὶ ἄλλα εἶδη διαλέξαμε γιὰ σὰς ἀπὸ τὴ μπουτικ «SAROG», Σκουφᾶ 16. Εἶναι ἀπὸ διάφορα ὕφασματα καὶ κυρίως ἀπὸ νάυλον, γαυρισμένα μὲ δαντέλες καὶ κέντημα. Οἱ νυκτικὲς εἶναι ὠραϊότερες καὶ ντυμπαρισμένες μὲ ὄρασια πάλι ἀπὸ νάυλον σὲ ὁμορφους παστὲλ χρωματισμ.

Μπλουζες

Εἶναι πολὺ ὁμορφο νὰ φορᾷ κανεὶς χαριτωμένα μπλουζάκια. Μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπ' αὐτὰ ὄρηκα μὲ στὴ μπουτικ «Κυδέλη». Στὰ Κίγκ Τζῶρτζ. Ἀπὸ τρικὸ, ἀπὸ ζέρεσι, ἀπὸ βελούδο, κεντημένα, μὲ πέρλες καὶ πετράδια σὲ διάφορα χρώματα καὶ σχέδια. Ἐπίσης κομρὰ ἀξέσουάρ, κεντημένες ζάντες, τσαντοῦλες, γάντια καὶ χαριτωμένα πορτοφολάκια. Ὅλα κεντημένα μὲ πολὺ γούστο.

Λαστέξ

Ἐνα καινούργιο μόντελο σὲ κυλοτάκι ἀπὸ νάυλον καὶ λαστέξ εἶναι τὸ «Ζωρζέτ». Μπρος καὶ πίσω ἔχει μιὰ φάσα ἀπὸ λαστέξ, ποὺ δίνει μιὰ τέλεια ἐμφάνισιν καὶ ἀναπαιτικότητα στὸ σώμα. Θὰ τὸ ὀρθεῖ σὲ διάφορα χρώματα, ὅπως μαῦρο, ἄσπρο, σιμόν. Ἡ τιμὴ του κυμαίνεται ἀπὸ 220—250 δραχμὲς. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὑπάρχει μιὰ μεγάλη συλλογὴ σὲ διάφορα εἶδη λαστέξ, σουτιέν καὶ διάφορα ἐσώρουχα. Κατὰστήμα «REAL», Ἐρμού 32.

Ἀδιάδροχο

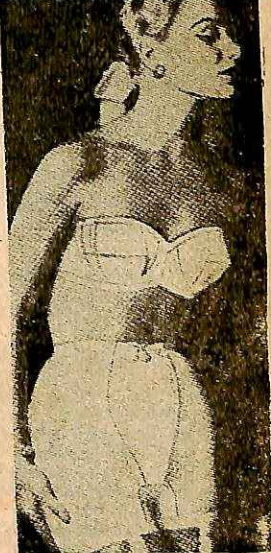
Στὸ κατὰστήμα «Βινοφλέξ», ὁδὸς Περικλέους 22, θὰ ὀρθεῖ μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ ἀδιάδροχα νάυλον μὲ τιμὲς ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ 55—69 δραχμὲς. Ὑ-

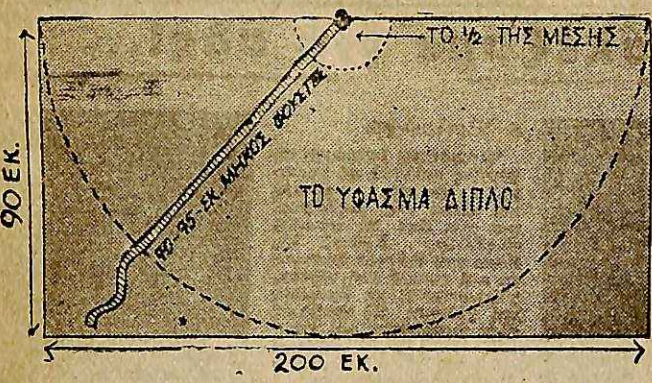
Πιατέλα

Δυὸ πολὺ ὁμορφες πιατέλες γιὰ φρούτα ἢ μπισκότα ποὺ χρησιμοποιοῦν καὶ γιὰ διακόσμεισιν ἐνὸς τραπέζιο ἢ μπουφέ. Εἶναι φτιαγμένες ἀπὸ φαγιάνς μάρκας «JASBA». Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἓνα χαριτωμένο κανατάκι ἀσούρι. Στὸ τεῖλεϊμά τους καὶ τὰ τρία κομμάτια ἔχουν μιὰ φάσα χρυσοῦ. Κάθε ἓνα ἀπ' αὐτὰ στοιχίζει ἀπὸ 60—70 δραχμὲς. Θὰ τὰ ὀρθεῖ στὸ κατὰστήμα «Ἑλληνικὴ Βιομηχανία» Σταδίου καὶ Χρήστου Λαδᾶ.

Ψυχανγωγία γιὰ τὰ παιδιά σας

Ὅσοι ἐπιθυμοῦτε νὰ δώσετε μιὰ εὐχάριστη ψυχανγωγία στὰ παιδιά σας καὶ πρὸ παντός μὲ ἐλάχιστὴ δαπάνη, τηλεφωνήστε στὸν ἀριθμ. 612.390. Ἐνα εἰδικὸ συνεργεῖο εἰδικευμένων κινηματογραφιστῶν θὰ ετοιμάσῃ μιὰ ὠραία προβολὴ γιὰ ἓνα πάρτυ στὸ σπίτι σας ἀπὸ μορφωτικὲς, ταξιδιωτικὲς καὶ ἄλλες ταινίες, καθὼς καὶ κωμωδίες, μιμικ-μάσους κ.λ.π. γιὰ τίς ὀλίγες ξετρελλαινόμεναι οἱ πιτσιρικάκι, ἔτσι, ὥστε νὰ μὴν κάνεται τὸν κόπο νὰ τοὺς πηγαίνετε στὸν κινητογράφο, τώρα ἰδιαίτερα μὲ τὰ κρούα.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΦΟΥΣΤΑ

πού μπορείτε να τη ράψετε μόνη σας

ΘΑ ΡΑΦΟΥΜΕ ένα φόρεμα και μάλιστα, αν θέλουμε, μπορούμε να το κάνουμε και δραβούν. Αυτό εξαρτάται από το με τι υφασμα θα το φτιάξουμε. Έτσι όπως το δείχνει το σκίτσος, με την ασορτί μπλούζα, δεν είναι μια απλούστατη και πολύ κοкетική εμφάνιση. Λοιπόν, η κατασκευή του είναι επίσης απλούστατη. Αρχίζουμε:

Θα πάρουμε δυο κομμάτια υφάσματος της όρεσκειας σας. Το καθένα θα πρέπει να έχει μήκος 2 μέτρα και πλάτος 90 εκ.στούς.

Θα το βάλετε το ένα πάνω στο άλλο, ούγια με ούγια.

Τώρα, να δρήςτε το μέσον του υφάσματος. Είναι αυτό που σημειώνεται στο σχέδιο με μια μαύρη γραμμή.

Πάνω ακριβώς σ' αυτό το σημείο του υφάσματος, να καρ φτώσατε το μέτρο σας. Κι' αυτό θα το κάνετε με μια παρμόνα, για να μπορέ τη μέτρο σας να γυρίζη προς τώ εδώ και προς τώ εκεί.

Τώρα να μετρήσετε το ένα τρίτο της μέσης σας, το σχέδιο σας οδηγεί πώς. Με δάσι αυτό το ένα τρίτο της μέσης θα σχηματίσετε με κιμωλία τη μέση σας. Πιστεύω να είναι νοητό.

Έπειτα θα μετρήσετε το μήκος που θα πρέπει να έχη η φούστα σας. Θα είναι ασφαλώς μεταξύ 73 και 75 εκατ. Κουτώντας το μέτρο και όπως σας οδηγεί το σχέδιο, θα μπορούσετε να σχηματίσετε πάνω στο υφασμά σας, τον ποδόγυρο.

Τώρα θα προσέξετε, όταν κόβετε το υφασμα. Μην ξεχάσετε ν' αφήσετε δυο πάντους χάρι στη μέση, για να ραφή εκεί η ζώνη, όπως πρέπει. Μπορεί η ζώνη να είναι πλατιά και από το ίδιο υφασμα, όπως δείχνει η εικόνα. Ή μπορεί να είναι και στενή, σε χρώμα που θ' ανταποκρίνεται στο υφασμά σας.

Θα προσέξετε επίσης και για τον ποδόγυρο, όταν θα κόβετε το υφασμα. Φυσικά, το στρίψωμα του ποδόγυρου θα πρέπει να γίνει στενό.

Εί! Τα λοιπά, είναι εύκολονόητα, δηλαδή, δεν γίνονται οι ραφές του φουστανιού και οι στ' αριστερά θα πρέπει ν'

αφεθή ένα μήκος 20 εκατοστά για να εφαρμόσετε το φερμουάρ.

Και κάτι άλλο ακόμα, αυτό εδώ: Το φόρεμα να μη το στριψώσετε άμεσα. Να το κρεμάσετε αστρίφωτο κι' έτσι αστρίφωτο να το αφήσετε μερικές ημέρες να κρεμαστεί. Έτσι, θα ξεχειλώσει, όσο είναι να ξεχειλώσει και μετά πια θα το στριψώσετε αφοδία. Δεν πρόκειται πια να «κρεμάση» από κομμάτι με το ανάλογο μεσοφόρι από μέσα. Θα το κάνετε από υφασμα νάυλον, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, όπως το φόρεμα.

Έτσι, το φόρεμα θα φαίνεται ζή πια σε όλη του την όμορφία και θα στέκη περίφωτα. Π. Μ.

ΤΟ ΠΕΤΑΛΟ

Πριν να εφεύρη ο άνθρωπος το πέταλο, η καλή διάπλασι και η ποιότητα της όπλης του ζώου ήταν τα στοιχεία που έκριναν αν το ζώο θα έχρησιμολογείτο για αγροτικές εργασίες ή για τον πόλεμο. Συμφαν με τις ιστορικές παραδόσεις, πολλοί στρατοί αναγκάστηκαν να διακόψουν την πορεία τους γιατί είχαν καταστραφή οι όπλες των πολεμικών αλόγων και των υποζυγίων και περιμέναν μέχρις ότου μεγαλώσουν πάλι οι όπλες για να μπορούσαν να συνεχίσουν την πορεία τους.

Όσο περνούσαν όμως τα χρόνια, η τέχνη κατάρθωσε να δώσει τα μέσα για τη συντήρησι της όπλης των αλόγων.

Έτσι οι Έλληνες πρώτοι μεταχειρίστηκαν σανδάλια από δέρμα που τα έδεναν στις όπλες και τα αποκαλούσαν ιππικά σανδάλια.

Αργότερα το πέταλο των σανδαλιών αυτών έγινε μεταλλικό και τον 5ον περίπου μετ' Χριστόν αιώνα σχεδόν σε χρήση τα σημερινά σπατεύον αποτελεσματικά τις όπλες των αλόγων και των άλλων τετραπόδων που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος σαν υποζύγια ή μέσα κινήσεως.

Τὰ λαχεία

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ. ΠΟΤΕ ΠΡΩΤΟΕΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ. ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΩΝΑ. ΑΝΤΙ ΔΩΡΑ ΨΟΦΙΑ ΣΚΥΛΙΑ, ΜΥΓΕΣ

ΣΕ ΟΛΗ τη διαδρομή της ιστορίας ο άνθρωπος σε όλες τις δύσκολες στιγμές πάντα έλπιζε πως κάτι μπορούσε να γίνει ώστε να γλυτώσει από τον κίνδυνο ή να καλύτερήσει τη θέση του. Ή έλπιζε ότι ήταν και είναι, να πούμε, ο άχωριστος σύντροφος του ανθρώπου. Από το αίσθημα της έλpidας, σιγά - σιγά διαμορφώθηκε η ιδέα της τύχης. Ο άνθρωπος, από την πρωτογονική ακόμα εποχή πίστεψε πως όλα σ' αυτόν τον κόσμο είναι κανονισμένα από μια υπερφυσική δύναμη — την τύχη που οι αρχαίοι Έλληνες την φαντάζονταν σαν θεά, που σε άλλους παράσχεσε και τους έκανε ευτυχισμένους και άλλους τους κατέτρεχε και τους έκανε δυστυχισμένους. Έτσι έγινε πιστευτό πως υπάρχουν άνθρωποι που είναι τυχεροί και άνθρωποι άτυχοι. Η ιδέα αυτή ήταν ριζωμένη και στα ανώτερα στρώματα του πληθυσμού κατά των Μεσαίων. Τότε, οι άνθρωποι τα καλά και τα κακά τα αποδίδανε στην τύχη. Τότε — τέλος του Μεσαίωνα — καθιερώθηκαν και τα λαχεία. Απ' όσα έφευρε, στην Ιταλία πρωτοδημιουργήθηκαν τα λαχεία, αν και ένα είδος λαχείων είχαν και οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες. Πρώτος ο Νέρων μοίραζε δωρεάν λαχεία στους φίλους του και γενικά στην άριστοκρατία της Ρώμης. Οι λαχνοί που κέρδιζαν δεν έπαιρναν χρήματα αλλά σπιτία, δούλους, πλοία, άρματα κλπ.

Ένας άλλος όμως αυτοκράτορας, ο Ηλιοναβός, μαζί με τις άλλες του παραξενιές, στα συμπτώσια του μοίραζε λαχνοίς (σφαίριδια) που βρίζαν διάφορα κέρδη, που όμως αντιστοιχούσαν όχι με πραγματιστοχρήματα αλλά με ένα ψόφιο σκυλί, κά, αλλά με 20 μυγίες, με 10 μυγίες, με 20 μυγίες. Με τον τρόπο αυτόν ήθελε να γελοιοποιήσει τους αλικούς του.

Όταν, όπως είπαμε, στο τέλος του Μεσαίωνα καθιερώθηκαν τα λαχεία στη Δύση, πρώτα στην Ιταλία, και ύστερα στις Κάτω Χώρες, ο πολυέστης κόσμος ρίχτηκε με τα μούτρα αγοράζοντας λαχεία. Το 1448 έφευρε στο Μιλάνο το λαχείο των «Τυχερών Βασιλείων» που είχε δυο κληρωτίδες. Στη μία έμπαιναν τα ονόματα των αγοραστών και στην άλλη των λαχνοί που βρίζαν τα κέρδη καθώς και οι λευκοί.

Τους Μιλανέζους μιμήθηκαν οι Φλωρεντινοί και οι Βενετιανοί. Στη Φλωρεντία και Βενετία ο «λότος» έγινε πάθος. Γ' αυτό το 1530 ο Φλωρεντινός κυβερνήτης ίδρυσε επίσημο — κρατικό όπως θα λέγαμε σήμερα — λαχείο. Σε λίγα χρόνια η Βενετία έκανε το ίδιο και η Γαλλία και με τον καιρό τα λαχεία γενικεύθηκαν σ' όλη την Ευρώπη και την Ανατολή.

Κατά τον περασμένο αιώνα πολλοί, με διδασκαλίες, κηρύγματα και με κάθε είδους προπαγάνδα προσπάθησαν να αποτραβήξουν τον κόσμο από την αγορά των λαχείων. Όμως η πολεμική κατά της λαχειομανίας δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Ένας μάλιστα οικονομολόγος και καθηγητής είπε πως η αγορά λαχείων είναι φόρος της μωρίας. Αν και τη διδασκαλία του την άκουσαν πολλές χιλιάδες φοιτητές, κανένας απ' αυτούς δεν μιμήθηκε τον καθηγητή του.

Από την πολεμική όμως των ήθικολόγων σε πολλές χώρες πάρθηκαν κυβερνητικά μέτρα κατά των λαχείων αλλά και τα μέτρα αυτά δεν ήταν αποτελεσματικά. Οι πολίτες εύρισκαν τρόπο να καταστρατηγούν το νόμο.

Στα χρόνια μας πολλά κράτη αναθεώρησαν την παλιά τους πολιτική και επιτρέπουν τα λαχεία. Μόνο στη Β. Αμερική ισχύει ακόμα ο απαγορευτικός νόμος. Ωστόσο επιτρέπονται τα στοιχήματα. Σε μερικά μάλιστα κράτη, τα λαχεία είναι κρατικά και αποτελούν κρατικό έσοδο σπουδαίο, όπως στη χώρα μας.

Στην Ελλάδα για πρώτη φορά το 1864 λειτουργήσε το «Λαχείο των Φιλαρχαίων» που το 1877 μετανομάστηκε σε «Λαχείο υπέρ της Αρχαιολογικής Εταιρείας». Το 1904 πάλι λειτουργήσε το «Λαχείο του Εθνικού Στόλου» και το 1926 εμφανίστηκαν δυο μεγάλα κρατικά λαχεία: Το Μέγα Έθνικόν — Ελληνικόν και το Λαϊκόν. Τα δυο αυτά λαχεία δίνουν μεγάλα κέρδη κι' αυτό αγοράζονται πολύ, και επομένως τα έσοδα του δημοσίου είναι μεγάλα. Από το 1937 το φθινόπωρο κάθε χρονιάς λειτουργεί και το «Λαχείον της Ενώσεως Συντακτών» που οι κερδίζοντες αριθμοί του δίνουν στους τυχερούς σπιτία. Πριν από λίγα χρόνια λειτουργεί και ένα άλλο μεγάλο λαχείο, το ελληνικό «Σουπιστήκη».

Καλή τύχη λοιπόν σ' όσους θ' αγοράσουν ένα ή πολλά από τα παραπάνω λαχεία. Μπορεί η Τύχη να σπάσει το πόδι της και να την πιάσετε αυτή τη φορά. Ύστερα χαίρες, σχέδια, μεγαλεία.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ένας που έφαγε: Γκαρσόν, άνοιξε το παραθύρο, γιατί θά σκοτώσω.

Ένας που πάει να φάη: Γκαρσόν, κλείσε το παραθύρο, γιατί κρύνω.

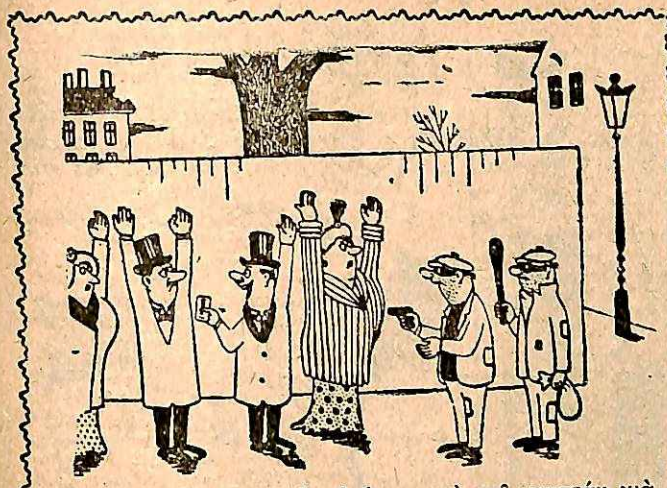
Ο έστιατορας: Γκαρσόν, κάνε δ' τι σου λέει αυτός που δεν έφαγε.

* Έκεινη: Σας είδα απόψε στον ύπνο μου.

Έκεινος: Συγγνώμη αν δεν σας χαιρέτησα.

* Η σύζυγος: Όλο κατσουφισμένος θα είσαι; Δεν θα μου πής ποτέ κι' ένα γλυκό λόγο;

Ο σύζυγος: Ζάχαρη!

— Άλήθεια, πήρε το χιλιάρικο που σου χρωστάω για να εξοφλήσουμε!

ΣΑΒΟΥΡΑ - BIBP

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ στους δρόμους

ΟΙ κανόνες καλής συμπεριφοράς πρέπει να τηρούνται και μεταξύ προσώπων που συναντώνται στο δρόμο. Φυσικά το τάκτ και οι εκδηλώσεις έγκραδιότητας που χαρακτηρίζουν τα πρόσωπα στις περιπτώσεις αυτές είναι κάπως διάφορες από εκείνες που εφαρμόζουμε στο σπίτι μας και στους δικούς μας.

• Ποιους πρέπει να χαιρετάμε;

Είναι φανερό ότι πρέπει να χαιρετούνται πρόσωπα που γνωρίζονται. Μπορούμε όμως αλλοίως ένα νεύμα χαιρετισμού, διακριτικά, με πρόσωπα, τα οποία συναντούμε συχνά στο ίδιο μέρος.

Όταν συναντώνται ένας άνδρας και μία γυναίκα, πρώτος πρέπει να χαιρετίσει ο άνδρας. Μεταξύ δυο γυναικών, χαιρετάει πρώτη η νεώτερη. Ο ίδιος κανόνας ισχύει και για τους άνδρες. Χωρίς να ληφθή υπ' όψιν η ηλικία, την πρωτοβουλία του χαιρετισμού παίρνει το κατώτερο κοινωνικής θέσεως άτομο.

• Πώς χαιρετάμε;

Μία γυναίκα για να χαιρετίσει κλίνει ελαφρά το κεφάλι. Συνοδεύει την κίνησι μ' ένα χαμόγελο, αλλά μπορεί και να μην το κάνει (αυτό εξαρτάται από το βαθμό γνωριμίας που την συνδέει με το συναντώμενο πρόσωπο). Οι κύριοι, αν φορούν καπέλο, χαιρετούν θάροντας το καπέλο. Δεν αρκεί, όπως κάνουν μερικοί, ν' αγγίξουν με τα δάχτυλα το καπέλο. Αν δεν φορούν καπέλο κάνουν μια ελαφρά κλίσι του κεφαλιού.

• Ένας άντρας δεν σταματάει μια κυρία

Δεν είναι σωστό να σταματά ένας άνδρας μια γυναίκα στο δρόμο, όπου τη χαιρετίζει, για να πιάσει κουβέντα. Υπάρχουν βέβαια εξαιρέσεις που δικαιολογούν την πράξι αυτή. Όταν πρόκειται να δώσει κάποιος καμιά πληροφορία ή όταν πρόκειται να ζητήσει πληροφορίες για την υγεία κάποιου κ.λπ. Στις πε-

ριπτώσεις αυτές, κατά τη διάσπηση της συνομιλίας με μία γυναίκα, ο άνδρας πρέπει να κρατά το καπέλο του στο χέρι. Μια τέτοια όμως συνομιλία πρέπει να είναι σύντομη και σε χαμηλό τόνο φωνής.

• Τα γάντια

Αυτά αποτελούν ένα μικρό πρόβλημα που παρουσιάζει κάποιος αβεβαιότητα: πρέπει να βγάλουμε τα γάντια για να σφίξουμε το χέρι ενός προσώπου που συναντούμε στο δρόμο; Για τον άνδρα ο κανόνας είναι σαφής: πρέπει πάντοτε να βγάλει το δεξί γάντι. Για τη γυναίκα, αντίθετα, δεν υπάρχει καθιερωμένος κανόνας. Κατά την συχνότερα επικρατούσα συνήθεια, μία δεσποινίς ή μία νεαρή κυρία πρέπει να βγάλουν το γάντι, ενώ τέτοιο δεν συμβαίνει με μία ηλικιωμένη κυρία. Φυσικά πρέπει να έχουμε υπ' όψιν και την ποιότητα των γαντιών. Είναι σχετικά εύκολο να βγάλουμε ένα πλεκτό γάντι. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο μ' ένα δερμάτινο, που σφίγγει το χέρι.

• Αν δεν ξέρετε ποιόν χαιρετάτε

Μπορεί να συμβεί καμιά φορά να μην αναγνωρίσετε το πρόσωπο που σας χαιρετά στο δρόμο. Στην περίπτωση αυτή μην παίρνετε καχυποψία ή δυσπιστο ύφος. Αποφύγετε, λοιπόν, να απαντήσετε σ' ένα χαιρετισμό με μια ψυχρή φράσι όπως αυτή: «Κύριε, δεν σας γνωρίζω». Μπορείτε να πείτε κάτι πιο ευγενικό: «Με συχαίρετε, έχετε την καλωσύνη να μου θυμίσει τ' όνομά σας; Μου φαίνεται πως γνωρίζομαι, αλλά καμιά φορά η μνήμη μου με προδίδει».

• Όταν ένας γνωστός δεν σας βλέπει

Αν συμβεί κάτι τέτοιο, μην τον φωνάξετε με τ' όνομά του μεγαλόφωνα ή μ' ένα «έ» ή «φί!».

Μπορεί το πρόσωπο, που δεν σας χαιρετάει να κρατά έντιμη της στάσι αυτή, γιατί δεν θέλει να τον δούν. Μία κυρία που γνωρίζετε, π.χ. θυγαίει να κάνει μερικές φωνάες, χωρίς να δώσει εξαιρετική προσοχή στην τουαλέτα της και δεν θέλει να την δούν σ' αυτή την κατάσταση.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Η ΔΕΣΠΗ, παρ' όλον, ότι έχει αρκετή πείρα ζωής — και τώρα μάλιστα και πείρα νεαρής παντρεμένης — έκαμε μία σπουδαία ανακάλυψι: «Ότι για να τα καταφέρω στον καθημερινό της βίο και να είναι ήσυχη και ευτυχισμένη, όσο μπορεί να είναι μία μέση Έλληνίδα, χρειάζεται τέχνη (αν όχι και τάλαντο) ήθοιοι».

— Πρέπει να γράψετε — μου είπε, παλλομένη από πεποίθησι κι' ένθουσιασμό — ότι οι γονείς, αντί να στέλνουν τα κορίτσια τους σε οικοκυρικές σχολές και ανώτερα ιδρύματα, πρέπει να τα εγγράφουν σε δραματικές σχολές...

— Να τα κάνουν θεατρίνες; — ρώτησα, λιγάκι σαν τρομαγμένος.

— Ναι, θεατρίνες!... Άλλά όχι του θεάτρου... Θεατρίνες της ζωής...

ναί νέος, ζωής, περιποιητικός, έρωτευμένος μαζί μου, απαιτητικός... Άν με βρής στο σπίτι με το φόρεμα, τα σούτρα, το ύφος, που έχω στην υπηρεσία μου, πάλι χάθηκα, θα με αφήσει και θα πάει να βρής κάποια τσακίνα και παιχνιδιάρη για το κέφι του... Πρέπει, λοιπόν, όχι μόνο να με ταμψιστώ, όπως οι ήθοιοι να πετάξω το αυστηρό ταγίερ και την άσπρη σκέτη και τυπική μπλούζα και ν' αλλάξω το χτένισμά μου, να πλυθώ, να παρφουμαρισθώ, να φορέσω ένα φουτανάκι σκερτσόζικο, πικαντικό, αλλά και να φρεσκάρω τη διάθεσί μου, να τον υποδεχθώ γελαστή, κεφάτη, χαδιάρα, προκλητική, για να προκαλέσω θερμά και καταιγιστικά τα έρωτικά επίχειρα... Πρέπει, με άλλους λόγους, να παίξω ένα ρόλο, και να τον εκτελέσω τέλεια, ώστε να πείθω, να συναρπάξω, να συγκινήσω...

— Μά γιατί ρόλο; — τη ρώτησα. Αυτά δεν σου έρχονται φυσικά;

— Πώς φαίνεται — μου απάντησε — ότι δεν εργαζόμαστε σε δουλειά που δεν σας έλπει, πρέπει να τα εκτελέσω, αφού από τις όκτω το πρώτο ως τις δύο μετά το μεσημέρι, ψοφώω στη δουλειά, τσακιστώ και φτάνω, κατακοπτή, στο σπίτι... Και πρέπει να ζεστάνω και το φαί, πριν έρθω από το γραφείο του καί του άνδρα μου, για να τα βρής όλα έτοιμα στο σπίτι, το ορεκτικό φαγάκι του και την πικάντικη γυναικούλα του... Εί, ναί! δεν είναι ρόλος;... Και πρέπει να σκεφθώ, ότι αρχίζω να παίζω αυτό το ρόλο, όταν πρὸς ὀλίγου μόλις έχω τελειώσει τον άλλο, το ρόλο του γραφείου!

— Ρόλος κι' αυτός; Τίποτα το φυσικό;

— Αυτός είναι κι' αν είναι ρόλος — έκαμε η Δέσπη μ' ένα μικρό, χαριτωμένο αναστεναγμό... Στο γραφείο πρέπει να πάω με συστηματική γυναικά. Εκεί πρέπει να είμαι απογυναικωμένη, σεξουαλικά αποστερωμένη, παστεριωμένη, μέσα στο ταγίερ μου, σανιδωποιημένη, σφιχη σαν άγουρο αχλάδι, συνωφρωμένη, προετοιμασμένη για τους υφισταμένους, έτοιμη να κάνη παρατηρήσεις, υφιστάμενη για τους προϊστάμενους, έτοιμη να δεχθώ τις γκρινιές τους και ν' απολογηθώ... Εκεί να ιδίτε ήθοιοι, που μου χρειάζεται για να παρορμήσω με αληθινά και πειστικότητα το ρόλο αυτό, να τον αποδώσω, τόσο καλά, ώστε όλοι να νοιώσουν ότι το θηλυκό ετάφι και εκηδέυθη πρό πολλού.

Εσκέφθηκα διά μακρών την περίπτωση της Δέσπης. Και νομίζω πως είναι περίπτωση πολλών εργαζομένων γυναικών που ασφαλώς τους χρειάζεται δραματική σχολή για να τα βγάλουν πέρα σ' αυτούς τους αόλους.

Τὸ μαύρο καὶ τὸ ἄσπρο κατέχουν πάντα τὰ σκῆπτρα τῆς μόδας κι' οἱ συνδύασμοί τους φοριοῦνται ἀπὸ ὅλες τὶς ἡλικίες γιατί τονίζουν τὰ νειάτα καὶ εἶναι ἕνας συνδυασμὸς ἀπὸ τὸ πιὸ ὥραϊο μαύρο, ὅπως εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ τέν. Τὸ μπλουζάκι εἶναι ἀπὸ μαύρο λευκὸ ὅπως εἶναι τὸ ἄσπρο σαμανίκια. Ἡ φούστα εἶναι ἀπὸ μαύρο βελούδο μὲ ντεκολτέ μπατό καὶ χωρὶς Γαρνίρεται μὲ μιὰ στενὴ μπάνα ἀπὸ μαύρο βελούδο καὶ μιὰ πιέτες ἀτσάκιτες. Δεῖα. Γάντια χρησιμοποιοῦνται σὲ μαύρο χρῶμα ἐπίσης ἀπὸ βελούδο.

ΒΙΕΝΝΗ, 1 Ιανουάριος

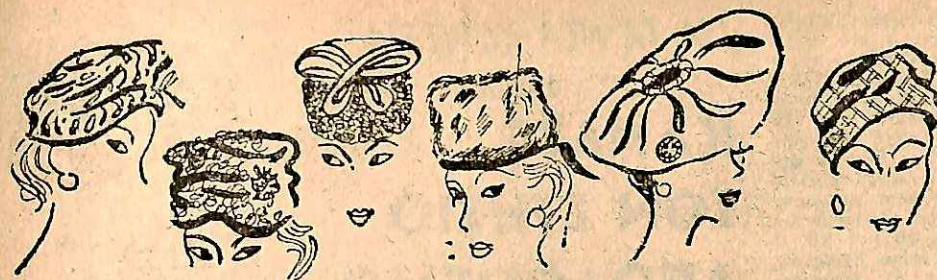
Η ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΙΑ τῆς Μόδας φαίνεται πρὸ πάντων στὰ καπέλα. Ἐξαρτοῦνται ἀπὸ τὸν ἀνὰ ἀνδρὸς ἀκούει ἡ Μεγαλειότης τῆς τὸν ἀναβαλλόμενον, κάθε ἐποχῇ. Γιατὶ, ἀλήθεια, τὰ καπέλα μὰς φαίνονται κάθε φορά «γελόσια», «ἀνυπόφορα», «καρναβαλιστικά» ἢ ὅτι, ἄλλο φαντασθούμε; Μ' αὐτὸ δὲν μὰς ἐμποδίζει νὰ τὰ φορέσουμε ὅλες σὲ λίγο, καὶ νὰ τὰ θρίσκουμε «χαριτωμένως», «ιδιόρρυθμα», «ἐξαιρετικά γυναικεῖα».

“Έτσι κι’ εφέτος, όπως κάθε χρονιά, η Μεγαλειότητα της Η Μόδα άκουσε τον έσφαλτο έξ’ αφορμής των καπλών. Είναι αυτά καπέλα η καλυμμαύχια, η γουδιά ή σαρίκες; Καπέλα θα έχουμε στο κεφάλι μας ή αναποδογυρισμένες γλάστρες; Ω! Τώρα τα φοράνε ήδη αυτά τα καπέλα νεανικά και μη κεφάλια, ώραια και μη.

Καὶ ἔχετε ὅτι τὸ ἀγαπημένον ὕλικόν τῶν ἐφετηνῶν κατέλθων εἶναι ἐδῶ στὴ Βιέννη τοῦλάχιστον — ἡ γούνα; Ἄρκει ἕνα κομμάτι; γούνα νὰ ἔχη ἡ κατελὼν στὰ χέρια της καὶ θὰ σὰς τὸ μεταβάλῃ σ' ἕνα μαγευτικὸν κάτι — τί, δηλαδὴ σὲ κάτι ἀνάμεσα σὲ γλάστρα — σαρίκι — καλυμμαῖ—γούνα; καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ἕνα ἔστρα σὶκ κατελὼν τῆς ἐποχῆς, πού θὰ τὸ φορᾶτε ἀρεκτὰ βαθεῖα στὸ μέτωπο καὶ θὰ εἶναι τόσο ἐπὶ-στό, τόσο καλόβολο!

Βλέπετε καπέλα από γούνα αστρακάν,
από γούνα φώκιας από ό,τι είδους γούνα
φαντασθήτε! Δέχεται και γαρνιτούρες, αν
θέλετε, ένα φόνο αντιθέτου χρώματος ή
στον ίδιο τόνο δελουδο, ένα ντραπίρισμα
μεταξινό, ό,τι γαρνιτούρα σας ψιθυρίσει
στ' αυτή ή φαντασία σας. Στα θραδυνά,
ταριάζει πολύ μία φανταχτερή καρφίτσα,
μία άγκράφα ή κλίπς.

Ἐφέτος, τρία εἶναι τὰ σχήματα τῶν κα-
πέλων πού κυριαρχοῦν. Τρία εἶδη μποροῦν
να φορεθοῦν καί τὸ πρῶτ' αὐτὸ ἀπόγευμα
καί τὸ βράδυ, φυσικὰ ἀνεπίσημο βράδυ, ἀ-
νάλογα μὲ τὸ ὕλικό πού θὰ γίνουν καί τῇ
γαριτοῦρᾳ πού θὰ γαριτιστοῦν. Εἶναι
πρῶτα αὐτὰ πού ἦδη ἀναφέραμε καί δευτε-
ραν εἶναι οἱ τόκες. Ἡ φόρμα τῆς τόκας εἶ-
ναι ἀγαπητὴ, πολλὰς φορές ᾤθεε στὴ μόδα,
ἐπανεμφανιζόμενος φορέθηκε. Ἐφέτος εἶναι ἀρ-
κετὰ ψηλὴ καί κάπως πλατειὰ στὴ βάση
τῆς. Ὅραϊα μποροῦν νὰ συνδυασθοῦν τὰ ὅ-
λικά γιὰ μιὰ τόκα: Γούνα καί μεταξωτό.
Μεταξωτὸ καί καστόρι. Δέρμα καί καστό-

Η ΜΟΔΑ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Ἡ ἀφάνταστη ποικιλία τῶν μοντέρνων ιδιόρρυθμων καπέλων • Ἐνα καινούργιο ὑλικὸ γιὰ τὰ παπούτσια • Οἱ θαυμάσιες γούνες ποὺ δὲν εἶναι ἀκριβές • Τέ νέο ὕφασμα: «Φλισελίν» • Καὶ ἕνας νεωτερισμός: κοττό παντελόνι.

ρ1. Μὰ φαντάζεσθε ἕνα συνδυασμὸ φτερὸ καὶ γούνα; Καὶ ὁμως! Ἦταν ὠραϊστότο αὐτὸ τὸ κατελάλι, θαυμαστήκε στὴν ἐπίδειξι μιᾶς ὀνομαστῆς καπελοῦς τῆς Βιέννης. Καὶ μιὰ ἄλλη τὰς ποτὶς εἶχε θαυμαστῆριε, θαυχῶρωμο γκρίζο καστόρι, γαρνιρισμένο μὲ λουριδὲς δερμα γκρενά.

Ἡ τρίτη ἐφετηνὴ μόδα εἶναι τὰ κλοσάκια. Μὰ φυσικὰ τὰ κλοσάκια μὴδὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς δὲν πέφτουν ποτέ. Ἐφέτος γίνονται ἀκόμα καὶ ἀπὸ ζερεῦ. Ὁ ραῖο ντραπαρισμένο ὕφασμα ζερεῦ, ἀπὸ τὸ ὕφασμα ἀκριβῶς τοῦ φουστανιῶ σας. Θὰ τὸ ζερετε βέβαια, τὸ ζερεῦ ἐφέτος ἐντελὲς μετὰ ἀπὸ ἀπαιτήσεις, φοριεῖται πολὺ.

χει μεγάλες επιπτώσεις, φοριείται πολύ.
«Νόστορο, όταν μιλάμε για ιδιορρυθμία
καπελακία που βρήκανε πολλές θαυμαστρι-
ες, δεν πρέπει να ξεχνάμε πόλλες αυτά τα κα-
πελακία δεν μπορούμε να τὰ πάρουμε έτσι
ευκόλα και να τὰ βάλουμε στο κεφάλι. Πα-
ραδείγματος χάριν: Φαντασθήτε μία τόκα
από μαύρο μεταξωτό, με μεγάλα χρωμα-
τιστά καρό. Αυτό το μεταξωτό θα το ξανα-
συναρτήση το μάτι σας και στο σκέπασμα
των γαντιών. Άλλο: Ένα καπέλο — φόρ-
μα υψηλή — από ανοιχτόχρωμο πράσινο
καστόρι — πράσινο του λαδιού — με μα-
κρά τρίχωμα. Το ίδιο το υλικό το βλέπετε
και στην τσάντα. Όταν το καπέλο είναι
γαρνιρισμένο με δέρμα, το ίδιο το δέρμα
θα έχουν και τα παπούτσια ή τη γαρνιτού-
ρα την ίδια. Γενικά, έφέτος, η μόδα αγαπά
το «καστόρι». Τη γαρνιτούρα του καπέλου
την ξαναβλέπετε στα γάντια, στην τσάντα,
στα παπούτσια, στις τσέπες, ή στην όμ-
πρέλα. Όταν η γαρνιτούρα θα είναι της
προσωπικής σας εμπνεύσεως, τόσο το κα-
λύτερο. Τότε θα έχετε την τόσο αγαπητή
«προσωπική νότα».

Μα φυσικά, οι προσωπικές νότες και οι ιδιορρυθμίες πρέπει να έχουν όρια: Στην περίπτωση έκθεσις καπέλου της Βιέννης, υπήρχε και ένα κατέλο με την προσωινμία «Μουλὲν ρούζ». Τὰ μισὰ ἦταν ἀπὸ κόκκινο καστόρι καὶ τὸ μισὸ ἀπὸ ἀστράκιν μαύρο. Τὸ φαντάσθε;

Ἐννοεῖται ὅτι γιὰ τὸ θέατρο, γιὰ τὸ ἐπίσημο βράδυ, παραμένουν τὰ καπελάκια ἀπὸ φτερό.

Η ΒΙΕΝΝΕΖΑ είναι συντηρητική στο ντύσιμό της, μπορούνε να πούμε. Δέν την ακολουθεί η μόδα κατά πόδας. 'Εκείνο που την ενδιαφέρει, όπως την κάθε μιὰ Ευρωπαία, είναι να έχη ό,τι της χρειάζεται, να είναι ή γκαριταρούμη της πλήρης. Να έχη το αδιάδροχό της όταν πάσχη βροχή, την όμπρέλα της όταν ψυχάλζη, τη γούνα της ότν παλτό της τώ βαρύ, τώ ελαφρό, τα φορέματα όσα, να έχη τώ απαραίτητα γιά την κάθε ώρα. Μα δέν πεβαίνει γιά τη μόδα. 'Όσπόσο τα μαγαζιά της Βιέννης έχουν έφτάς χίλιες όμορφίες. Ν' αρχίσουμε από τα παπουτσία; Σας δεβαίω ότι αξίζει ό κόπος, κι' άς έχουμε κι' έμεις πρώτης γραμμής παπουτσίδες.

Είναι πολυποικίλα ἐφέτος τὰ παπούτσια καὶ μάλιστα ὄχι μόνο τὰ θραυρὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ πρωινά. Μεγάλος λόγος γίνεται γιὰ τὸ νέο ὕλικό τῶν πρωινῶν παπουτσιῶν, δηλαδὴ γιὰ τὸ πετσί τῆς φώκιος. Εἶναι, λένε, ἐξαιρετικὰ μαλακό, καὶ ὁπως δὲν γαλᾷ

κόλα ἡ φόρμα τοῦ παπουτσιοῦ. Τὸ ὕλικό
αὐτὸ τὸ ἔχει ἤδη μεταχειρισθῇ ἡ Ἱταλία
καὶ γιὰ τὰ ἀνδρικά καὶ γιὰ τὰ γυναικεία
παπούτσια. Μὴ ρωτᾶτε γιὰ τὸ ὕλικό τῶν
βραδυῶν παπουτσιῶν. Ὅ,τι βάζετε μὲ τὸ
νοῦ σας ταιριάζει. Ὅ,τι εἶδους ὕλικό, ὅ,τι
εἶδους χρώμα, ὅσους θέλετε συνδυασμούς
χρωμάτων, ὅ,τι εἶδους στολισμα. Φαντάζε-
σθε ἕνα τακούνι ἀπὸ
διόλου ἀσχημὸ, σὰς δεβαδί. Νῦνται τὰ
τακούνι μὲ ἀλουμίνιο, ὅταν εἶναι τόσο λε-
πτό, ὅσο τὸ ἀπαιτεῖ ἡ Μεγαλειότητά της,
ἡ Μόδα. Λεπτοῦστικο, τὸ θέλει σὰ στιλέ-
το. «Στίλετο - τακούνι» τὸ λένε ἐξ ἄλλου.
Ὅταν ντυθῇ μὲ ἀλουμίνιο γίνεται καὶ στε-
ρεώτατο, σὺν τοῖς ἄλλοις. Δὲν θὰ πῆτε πο-
τέ: «Ἄχ, τὰ τακούνια μου τὰ ἔραγα». Δὲν
πρώγονται τὰ ἀλουμινένια στιλετοτάκουνια.
Φαντάζεσθε τακούνι γεμάτο «διαμαντόπε-
τρες»; Στὰ παραμυθία δὲν ὑπάρχει κατ'
ἐπίσημόν, τίς βιτρίνες ὅμως τῶν καταστημά-
των τῆς Βιέννης, προκαλεῖ τὸ θαυμασμό.
Φαντάζεσθε τὸ δέρμα τοῦ παπουτιοῦ ἐρ-
γασμένον μὲ πυρογραφία, τὸ φαντάζεσθε
σπαρμένον μὲ πολυχρώμα πετράδια; Φαντά-
ζεσθε τὸ φύσκιο τῶν παπουτσιῶν σας ἀπὸ
γούνα; Μὰ τότε θὰ πρέπει καὶ τὸ παλτό
νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια γούνα ἢ τοῦλάχιστον
τὸ παλτό νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια γαρνιτούρα.

Κι' αφού τὸ ἔφερε ὁ λόγος, ἄς πούμε γιὰ τίς γούνες. Θὰ τὸ ἔξερε βέβαια, ἡ καλύτερα, δὲν εἶναι τόσο πανάκριβες, ὅσο στὴν Ἑλλάδα καὶ δητὴν Ἀθήνα. Φοριέται πολὺ ἡ γούνα ἐδῶ, εἶναι καὶ τὸ κλίμα ποὺ τὸ ἀπαιτεῖ. Ἐνα πανωφόρι ἀπὸ μουντὸν ἀρνάντε π.χ. ἐτοίμο, μὲ φόδρες μεταξωτές, στοιχίζει 2.200 σελίνια. Ὅμως ἡ ρωτὰ γιὰ τὸ ἀστράκνι, Ἀρχίζει ἀπὸ τίς 3.000 καὶ φθάνει τίς 15.000 σελίνια. Μὰ τὰ πενιχρά βαλάντια δρῶσαν μὴ βασιμῶσιν λύσι. Τίς πέρλον - γούνες. Σὰς βεβαίως εἶναι ὠραιότατες. Τελεῖα ἡ ἀπομυμῆσις. Καὶ τὸ νερὸ τῆς βορῆς δὲν τίς περνά καὶ ζεστές εἶναι καὶ ρηνές. Ἀοχίζου ἀπὸ 1.600 καὶ φθάνου τίς 2.800. Οἱ ζακέτες ἀπὸ 900 μέχρι 1.600.

«Ἐφέτος τὶ ἀνακατεύουν τὶς γούνες. Πα-
ραδίγματος χάριν, ἓνα παλτό ἀστράκων
μπορεῖ νὰ γαυριστῇ μὲ νεῖρς ἢ μὲ ἑμε-
λίν. Ἡ ἐφετηνὴ ἀγάπη εἶναι τὸ σκούρο κα-
φέ ἀστράκων. Τῆς μόδας εἶναι πάλι μπο-
ρεῖ καὶ τὰ παλτά, μεγάλαι οἱ γιᾶκαδες, φαρ-
δεῖα τὰ μανίκια. Ἡ στενὴ σιλουέτα «κα-
φταν» ἀνῆκεν στὸ παρελθόν. Μὰ τὸ θέμα
«γούνας» μάλλον δὲν μπορεῖ νὰ τὸ παρακο-
λουθήσῃ ἡ Ἀθῆνα. Εἶναι εἶδος μὲ ἑπα-
ραίτητο γιὰ τὴν γκαρνταρόμπα τῆς κ' ἡ
γνώστες οἱ τόσες καὶ τόσες ποικιλίες του.
Πάντως παραμένει πάντοτε ἡ λεοπαρδαλί-
τὸ ἀγαπημένο ἀνεπίσημο γουναρικό καὶ τὸ
ἀστράκων ἐπίσημο. Τὸ γουναρικό ἀπὸ
φώκια ὅταν πρωτοπαρουσιάστηκε πρόπε-
ρὶ στὴν ἀγορά, μὰς φάνηκε ἀνίστο καὶ ψα-
χνό. Κατέκτησε ὅμως ἐξάφνης, παρ' ὅλη τὴν
ἀρκετὰ ἀλμυρὴ τιμὴν του. Ἡ μεγάλη μό-
δα αἰτείτῃ φετος γιὰ τὴ γούνα μιὰν ἀνάλογη
φάρσα καὶ διὴ μὴ διωιοχραυμὴ. Νὰ ποῦμε
μαύρο ἀστράκων, γαυρισμένο μὲ κόκκιν-
δαμάσκο.

*Ένα νέο υφάσμα έκανε τήν εμφάνισή

του. Ἡ «φλισελίν». Είναι βοηθητικό, ὥς τὸ
ποῦμε, ὕψασμα καὶ θὰ ποιῇ, ἀπὸ τοῦδε καὶ
εἰς τὸ ἔξης, ὅλα τὰ θαύματα. Χάρη στὴ φλι-
σελίν θὰ στέκονται ὅλα στὴ βέσι τους, ἡ
μύρτα θὰ πέφτῃ ὥραία, ὁ γιανὰς δὲν θὰ
τσαλακῶνῃ, οὔτε τὰ μανικέτια. Ὅσο γιὰ
τὸ φαρυβὶν δρασυλόν, δὲν ἔχετε παρὰ τὰ ρά-
ψετε, ὅπως τὸ δείχνει τὸ σκίπτο, κομμάτια
φλισελίν γύρω στὸ μεσοφόρι. Είναι πρακτικ-
ώτερο, παρὰ τὰ βολάν ἢ τὸ σύρμα τοῦ
κρινολίνου.

«Ὅριστε κ' ἔνας νεωτερισμός στὸ κεφάλαιο «Πρακτικὴ καὶ μὸδα». Τὸ κοινὸ πάνταλιν εἶναι πρακτικὸ γιὰ τὸ στίπτι, εἶναι ζεστὸ καὶ κομψότατο. Σκεπάζει τὸ γόνάκι καὶ κομψώνει στὸ πλάϊ μὲ τρία κομπάρια θάυμα! Ὅταν θέλετε νὰ πεταχθῆτε ἔξω, γιὰ ψώνια, γιὰ ὅ,τιδήποτε πρόχειρο, δὲν χρειάζεται νὰ τὸ βγάλετε. Οὐ! φασαρία. Εἶναι τόσο βολικὸ, ζεστὸ. Ἀπλούστατα τυλίγεστε μὲ τὴ φούστα σας. Τυλίγεστε. Ὁχι, δάξτε. Ἡ φούστα αὐτὴ εἶναι ἕνα ὅσο πρέπει μακρὸ ὕψος καὶ δὴ πλαισιωμένο. Καταλήγει σὲ ζώνη. Κομψώνετε τὴ ζώνη στὴ μέση σας, κομψώνετε καὶ τὰ κουμπία πού ἔχει αὐτὴ ἡ φούστα σ' ὅλο τῆς τὸ μήκος. Φοράτε τώρα μιὰ ὥρα φούστα πλισέ. Μὴν τὸ ξεχάνατε: πλισέ. Τὸ πλισέ στέκει πολὺ καλύτερα, βοηθεῖ στὸ νὰ καλύπτεται καὶ ἡ ὑποψία ἀκόμη περὶ τοῦ πανταλοῦ. Τὸ θάυμα αὐτὸ τὸ χάρεσθε σὲ πολλὰς διτρίνες τῆς Βιέννης. Μὰ τὸ δικὸ μας κλίμα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιους συνδυασμούς;

П. М.

ΚΑΝΑΤΕ ΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ;

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

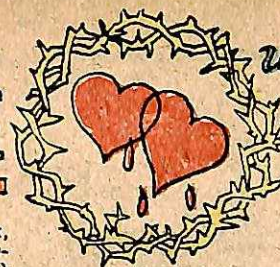
ΝΑΙ
ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ
ΠΟΤΕ

ΝΑΙ
ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ
ΠΟΤΕ

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
0	
1	
2	
3	
4	

ΤΟ έτος 1876 βρήκε τον χιδούκα Γιόχαν συνταγματάρχη και διοικητή του πεδ. πυροβολικού του Τρίτου Στάματος, στην Κομάρν.

Κι' αυτή επίσης η μεταστροφή ήταν μια «τιμωρία» γι' αυτόν. Ή Μίλλν πιστή τον πε-

Διακόσες πενήντα χιλιάδες σκούδα! Μα ήταν ένα φοβερό ένα υπέροχο ποσό για τον καιρό εκείνο. Όσο το ή χορεύει δεν έπιασε να συζητά. Έρω! Νά φύγει άμεσα από το σπίτι της αυτός ο αναιδής.

Τήν ίδια μέρα μίλησε με τον Γιόχαν για το έπεισόδιο.

Τὸν ἐπίεσε νὰ τῆς πῇ τί
τοῦ συνέβαινε, τί τὸν ἔ-
θλιβε...
(Εἶκον: Ἀλ. Κοντόπουλου)

δούσε σὲ μάκρος ἢ ὑποταγὴ αὐ-
τοῦ τοῦ τόπου. Μὰ στὸ τέλος
ὅπως εἶναι δὰ φυσικό, ὑπερ-
σχυσε ἡ δύναμις, ἡ Βασίλισσα
ἡ Ἐφεγοβιὴν πέρασαν κατὰ
ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς Αὐτο-
κρατορίας. Τώρα χρειάζεται
κι ἓνα διοικητὴς γιὰ τὶς νῆ-

Ὁ Γιώχαν δὲν ἀκολούθη-
 σεν τὴν συμβουλὴν τοῦ φίλου του
 καὶ τὸν μετέβαλεν στὸ Λ.
 Ἡ Μίλλυ τὸν ἀκολουθεῖ-
 στὸς τοῦ ἤξερε καλὰ ὅτι Γί-
 οῦς τὸ ζήτημα δὲν εἶχε ληφθεῖ
 μετὰθεοὶ αὐτῇ. Ὁ θε-
 ῶς
 Ἀλλ' ἔπειτα καὶ ὁ Μπῆκ
 κἀκαδοκοῦσαν τὴν στι-
 γμὴν καὶ τοῦ δάσαν το
 τελεωτικὸν κῆρυγμα.
 Ὡ! τὸ ἤξερε καλὰ
 Δὲν τὸν συμπαθούσε
 κανεὶς στὸ ἑπιτελεῖο,

ΝΑΙ
ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ
ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ
ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ
ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ

— Είναι ή νέα φιγαύρα τού ροκ έντ ρόλ, αλλά μόνον
όταν χορεύεται σέ ταγκό.

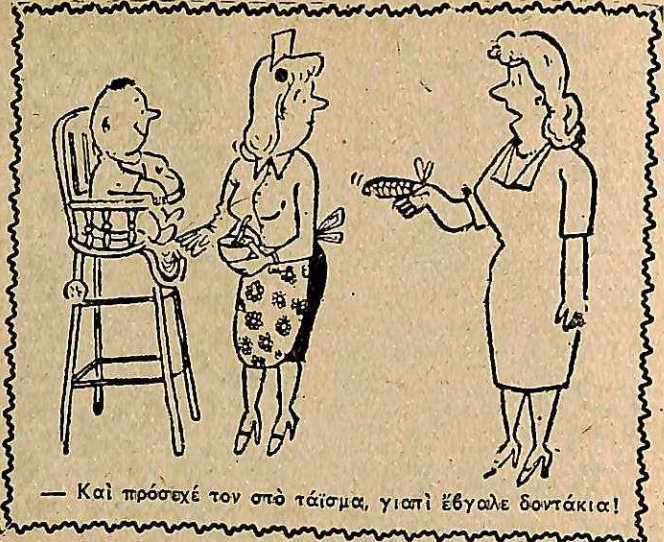
λε απάντησι. "Ενα υψηλό τέ-
λος σαν να σπάθηκε ανάμεσα
στο Γιόχαν και στην πατρίδα
του. Και τώρα; Τι θα έκανε ο
κύριος "Ορτ; Πώς θα εργαζό-
ταν χωρίς υπηκοότητα; Και
είχε τόσο δίψα για δράση! Μά
δεν είχε ο πόρτες του ήταν κλει-
στές. "Αχ και τόσα σχέδια στο
μυαλό του! Κάτι έπρεπε ωστό-
μο να γίνει. "Αρχισε τότε ένα
αδιάκοπο πηγαίνε-ελα στις
διαφορές πόλεις, στις διαφο-
ρες χώρες. Γενεύη, Λονδίνο, Λί-
ντσε, Βερολίνο, Αμβούργο.
Ζητούσε ο κύριος "Ορτ κά-
που να σταθεί, κάτι να δημιου-
ρήσει. "Αν δεν πετύχαινε το έ-
να σχέδιο, θα πετύχαινε ίσως
το άλλο.

Στο μεταξύ στην Αυστρία
δεν έλειπαν τα σχόλια, κάθε
άλλο μέλισσα. Δεν ήταν και
τόσο εύκολο να παύσει ένας
πρίγκιπας ν' αποταλεί μέλος
της οικογένειάς του. "Ωφείλε-
το" του να διαγραφεί από
πολλούς καταλόγους. Σώλογοι,
Συντάγματα, Καταστασι κ.ά.,
κληρονομικές διαθήκες και που
δεν υπήρχε το όνομα του άρχι-
δούκα.

Περνούσε ο καιρός, τίποτα το
θετικό δεν φανερωνόταν στον
δρόμο, το ζεύγος "Ορτ έξα-
κολουθούσε να ταξιδεύει, τίπο-
τα το κάπως ασφαλές, καμιά
εργασία. Φυσικά, δεν ήταν ένα
θλιβερό ζεύγος με ένα γράμμα
της Μίλλυ προς μια φίλη της,
δεν άφηνε να ένοσηρή πώς η
ζωή της ήταν και τόσο ρόδινη.

"...Χαίρομαι ν' άκουω πώς
είστε καλά. Θα είναι βέβαια ω-
ραία τα βουνά, παρ' όλο που
παρουσιάζονται πάντα τα ίδια,
πάντα κάτασπρα, ήρεμα αίσθα-
νεται κανείς κοντά τους. Δεν
σκέπτεται, δεν υπάρχουν γι'
αυτών τα άλλα μέρη του κόσμου.
Να μπορούσα να ήμουν κι ε-
γώ κοντά σας και να ζω την
ήσυχη ζωή σας. Δυστυχώς, δεν
είναι της μοίρας μου η ήσυχη
ζωή. Την ήσυχη ζωή προκρίνει
φαίνεται να την αισθάνομαι μόνο
σαν κλείσω για πάντα τα μά-
τια μου. Συγχωρήστε με γι'
αυτά μου τα λόγια, μα όταν
σκέπτομαι τη ζωή των άλλων
ανθρώπων, μου πηγαίνει η καρ-
διά. Φοβάμαι ότι ποτέ δεν θ'
αλλάξει η ζωή μας...".

Μά όριστε, σά να τελειώνω
πια τα βάσανα του ζεύγους
"Ορτ. Τα σχέδια έπιασαν να
πραγματοποιούνται. Τον Φε-
βρουάριο του 1890 το ζεύγος
"Ορτ άπόκτησε ένα δικό του
καράβι, τη Σάντα Μαργκαρίτα.
Για να τ' άποκτήσουν μετέφε-
ραν στο Λονδίνο, τι πολύτιμο
είχαν, έπιπλα, κοσμήματα,
σκεύη χαλιά, κομψοτεχνήματα
και τα πούλησαν. Τα ρευστά
τους χρήματα δεν έπαρκούσαν
γι' αυτή την έπιχείρησι. Δεν ή-
ταν μόνο η κατασκευή του πλοί-
ου, έπρεπε και να επανδρωθεί.
"Ο κ. "Ορτ πήγε στο Φιόμπε
προς αυτό το σκοπό. Σε λίγο
το τρικάρτο Σάντα Μαργκα-
ρίτα ήταν έτοιμο ν' άποπλεύσει.
Θά πηγαίνε στη Νότιο "Αμερι-
κή στο Λά Πλάτα και από κει
στη Χιλή. Θα φορτώναν νίτρο
για το "Αμβούργο. Το νίτρο
πουλιόταν στη Χιλή σε τιμές
έξαιρετικές, ενώ το "Αμβούρ-
γο χρειαζότανε κάθε χρόνο με-
γάλες ποσότητες νίτρου. Έδινε
35 εκατομμύρια χρυσά μάσκα
το χρόνο γι' αυτό το εμπόριο.
Δηλαδή, με το πρώτο κιάλας
ταξίδι, το πρώτο φορτίο, ο κ.
"Ορτ θα μπορούσε άν' όχι να
πλουτίσει, αλλά να σταθεί καλά

— Και προσέχε τον στο τάισμα, γιατί έβγαλε δοντάκια!

στα πόδια του. Σίγουρα!
Πλοίαρχος της Σάντα Μαργκα-
ρίτα θα ήταν ο ίδιος ο κ. "Ορτ.
Να λοιπόν γιατί του χρειαζότα-
νε το δίπλωμα του πλοίαρχου.
Μά δεν θα έφτανε σ' ένα τό-
σο μακρινό ταξίδι, προτού παν-
τρευτεί, προτού γίνη και τυπι-
κά γυναίκα του η αγαπημένη
του Μίλλυ. Μόλις έπέστρεψε
στο Λονδίνο έγινε και ο γάμος.
"Η ημέρα ήταν θλιβερή, φιλοέ-
βρεχε και το κρύο τσουχτερό.
Μιά κρύα ημέρα, γκριζιά, κα-
θόλου κατάλληλη για γάμο. Μά
η καρδιά ήταν ζεστή και οι
ελπίδες για το μέλλον πάντοτε
λες. "Ας ήταν άσχημος ο και-
ρός, δεν πείραζε. Τώρα δεν θα
μπορούσε πια τίποτα να τους
χαρίσει. Περίργο πώς αισθάν-
θηκαν καλύτερα τώρα που παν-
τρεύτηκαν. Πιο αγαπημένοι,
πιο συνδεδεμένοι.

"Ο κ. "Ορτ δεν νομισε πώς
ήταν αναγκαίο να μεταδώσει
την είδησι στους συγγενείς του.
"Ο γάμος του ήταν δικό του
ζήτημα. Δικό του και της Μίλ-
λυ. Άκόμα και στην άρχιδού-
κισσα δεν το κοινοποίησε. Αι-
τή πιστεύε ακόμα ότι θα γύ-
ριζε ο γιός της, ασφαλώς θα
γύριζε μετριομνημονικά, θα ζη-
τούσε συγγενείς από τον αυτο-
κράτορα και θα ξανάρχισε τη
ζωή του από την αρχή, μια ζωή
που θα ταίριαζε στη γενιά του.

"Ο γάμος δεν μαθεύτηκε στη
Βιέννη. Μαθευότανε ωστόσο
πολλά, άρκετά από τη ζωή τους.
κάθε τόσο κάποιοι άφηνε έβγα-
νε, κάτι ανέγραφαν οι έφημερί-
δες. Το πολύ κοινό των συμπα-
θούντων άρχιδούκα. Στα μά-
τια του άρχιδούκα ήταν ο άν-
τρας ο τίμιος που έλεγε τη γνώ-
μη του. Το ότι διάλεξε για σύν-
τροφο του βίου του μια γυναί-
κα του λαού, τον έξυψωνε πε-
ρισσότερο και φυσικά οι νεαρές
κοπέλλες έβλεπαν σ' αυτόν το
ιδανικό τους. Μήπως δεν έπαθε
τά δσα έπαθε από πίστι στον
έρωτά του; Νά! Αυτός ήταν
άντρας.

Στις 26 Μαρτίου 1890 το
τρικάρτο Σάντα Μαργκαρίτα
ξεκίνησε για το Λά Πλάτα. "Η ση-
μαία του ήταν αὐτοπροαγγι-
κή. "Η Μίλλυ το έδλεπε να φεύ-
γει, το έβλεπε ώστόσο χάρηκε
από τα μάτια της. Είχανε συμ-
φωνήσει με τον άντρα της να γύ-
ριζε η ίδια στη μητέρα της και
να τακτοποιούσε όλα τα ιδιω-
τικά τους ζητήματα. "Επειτα
θα πηγαίνε στη Νότιο "Αμερι-
κή, στο Μπουένος Άϊρες, να
συναντήσουν τον άντρα της. Φυ-

σικά ούτε και η Μίλλυ είχε κοι-
νοποιήσει το γάμο της στους
δικούς της.
Δύο μήνες χρειάστηκε η Σάν-
τα Μαργκαρίτα για να διαπλεύ-
ση τον "Ωκεανό. Στις 30 Μαΐου
έφθασε στην Έσενάτα, το λιμά-
νι του Λά Πλάτα. "Ηταν ένα
δύσκολο ταξίδι, μα το έφερε σε
πέρα. "Από κει, από την Έσε-
νάτα έγραψε ο "Ορτ στη γυ-
ναίκα του. "Εστειλε και στην
αγαπημένη του από καρδιάς
μανούλας ένα μεγάλο γράμμα,
έπ' ευκαιρία των γενεθλίων
της. Της έξέθετε τα όνειρά του,
τους σκοπούς του, τις επιδιώ-
ξεις του, της έδινε διάφορες
λεπτομέρειες για το ταξίδι, με
διάφορες παρατηρήσεις για τους
ανθρώπους του πληρώματος.
"Εώρα μένει το δυσκολότερο
μέρος του ταξιδιού μας, αγα-
πητή μου μητέρα. Θα κάμψου-
με το ακρωτήριο Χόρν. Το ή-
ξερε. Μά ήλπιζε πώς θα στε-
κότανε γενναία. Δεν έκανε τά-
χα ένα τόσο μεγάλο ταξίδι;
Δεν πέρασε τον "Ωκεανό; Δεν
συνάντησε και στον "Ωκεανό
τρικυμία;

Χμμ. "Ηταν πρωτοτάξιδη ή
"Σάντα Μαργκαρίτα, δεν ή-
ξερε ακόμα τις απαιτήσεις, τις
κακίες της θάλασσας. Δεν ήξε-
ρε τι θα πη ταξίδι προς το
Νότιο Πόλο, θύελλα στο ακρω-
τήριο Χόρν. Και πράδηζε προς
τά εκεί. "Ετσι, κανείς πια δεν
ξαναείδε τη "Σάντα Μαργκαρί-
τα, τ' όμορφο τρικάρτο.
Αυτοί που το καμάρωναν σαν
έφευγε, ήταν οι τελευταίοι. Το
καράβι με τα χρώματα τα χτυ-
πητά, το κατάνιαν τα κύματα.
Χάθηκε το πλήρωμα. Χάθηκε η
πιστή Μίλλυ. Χάθηκε ο Γιόχαν
"Ορτ, ο καπετάνιος. Αυτός ο
καπετάνιος ήταν άλλοτε ο άρχι-
δούξ Γιόχαν Σαλβατόρ. "Οταν
είχε γεννηθεί σημαϊοστολισμένη
η πατρίδα του, η Φλωρεντία
με τις σημαίες των άρχιδούκων
της Τσκαπάνας και με τις ση-
μαίες της Αυστροουγγρικής
Μοναρχίας. Βροντούσαν τα κα-
νόνια, χτυπούσαν οι καμπάνες,
πραγματούσαν οι στρατιώτες,
όλοι ξεχύθηκαν στους δρόμους,
κάψανε τη νύχτα πυροτεχνήμα-
τα, σαν γεννήθηκε. Στο χαμό
του, μούγκριζαν τα στοιχεία
της φύσεως.

"Από τη ζωή του δεν έμεινε
παρά η ιστορία της αγάπης
του που στάθηκε μεγάλη, αλλά
πολύ ελπιόση.

"Απ' την "Σάντα Μαργκα-
ρίτα βρέθηκε μόνο ένα μπρούν-
τζινο κομμάτι από την έπιγρα-
φή: «ΜΑΡΓΚ». Π. Μ.

Η ΕΡΩΤΙΚΗ έξομολόγησις

ΕΝΑΣ «ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ»
ΠΡΟΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΕΝΑΣ μεγάλος γυναικοκατακτητής, ο
"Ιταλός κόντε "Εντουάρντο που πέρα-
σε τα έβδομηντα και άποφάσισε να
κάνη άνακωχή με τις γυναίκες, άποκαλύ-
πτει — ίσως για να συχωρεθί για τις
παλιές άμαρτίες του — μερικά από τα
μυστικά της «ερωτικής έξομολόγησις». Αφο-
ρούν την ερωτική έξομολόγησις. Είναι ά-
κριβός η στιγμή που μια γυναίκα πρέπει
να προσέξει. Μπορεί την έξομολόγησις αυ-
τή να τη θέλη και η ίδια, πολλές φορές
δμως βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να
δεχθί ερωτικές έκδηλώσεις που δεν έπι-
θυμεί ή να πέσει στα δίχτυα ενός Δόν
Ζουάν χωρίς καλά καλά να το καταλάβη.
Προσοχή, λοιπόν.

*
"Άλλοτε έλεγαν «δεσπονίζεις σάς αγα-
πάς». Τον παλιό καιρό η...προφορική έξο-
μολόγησις ήταν άς πούμε της μόδας. Έ-
κείνος, που γονάτιζε μπροστά στη λα-
τρευτή του, έπαιρνε το χέρι της μέσα στα
δικά του, και της ψιθύριζε με φωνή τρε-
μουλαστή: «Δεσπονίζεις, σάς αγαπάς» ή
«Από την πρώτη στιγμή που είδα το θείο
σας πρόσωπο, κρυμμένο κάτω από το
μεγάλο ψάθινο καπέλο...»

Σήμερα η «τακτική» έχει αλλάξει. Ο
άντρας παρτάσσει τις... θεωρίες και πέ-
ρσσε στην... έμπρακτη έξομολόγησις! "Ε-
να φιλή, μια παρατεταμένη χειραψία, εί-
ναι πολύ πιο εύλογα από τις λυρικές
φλυαρίες του περασμένου αιώνα. Και ο-
μως...

● Κάθε άντρας περιμένει το σήμα
«έλευθέρως διόδου»

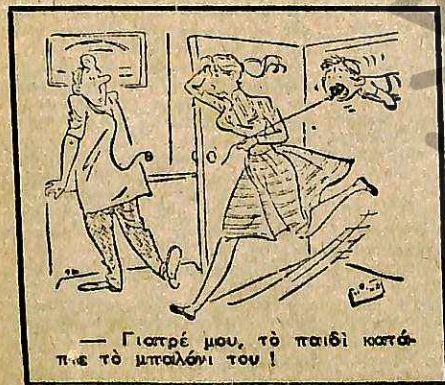
Δεν υπάρχει κανένας άντρας που να
είναι έντελώς άπηλλαγμένος από κάποιο
αισθημα δειλίας. Γι' αυτό περιμένει πάν-
τοτε ένα βλέμμα, ένα χαμόγελο έθαναρ-
νικό, κάτι τέλος πάντων, που θα τον κά-
νη να υποθέσει ότι η γυναίκα ανταποκρι-
νεται κάπως στα αισθήματά του.

"Οταν ήμουν νέος, ένας θεός μου, δι-
άσημος «κατακτητής», μου έλεγε: «Εγώ
στην πραγματικότητα άρέσσω σε έλαχι-
στες γυναίκες, αλλά είμαι ικανός να δι-
ακρίνω ανάμεσα σε χίλιες, τη μοναδική
ίσως που ενδιαφέρεται για μένα. "Ενώ έ-
σύ, μπορεί ν' άρέσης στις 999 και να ρί-
ξεις τα δίχτυα σου στη χιλιοστή».

Ολοι όμως δεν έχουν αυτή την ικανό-
τητα. Γι' αυτό, αγαπητές μου, αν σάς
άρέσει κάποιος νεαρός, βοηθήστε τον να
καταλάβη τα αισθήματά σας.

● Η αλάνοαστη μέθοδος του χειρο-
φίληματος

"Η προφορική έξομολόγησις είπαμε πώς
δεν συνηθίζεται πια, ή τουλάχιστο δεν γί-
νεται με τον τρόπο που γινότανε άλλοτε.
"Ενας άντρας μπορεί να δείξει το ενδιαφέρον
του για μια γυναίκα, κάνοντάς της ένα
κοπιμένο. (Προσέξτε όμως μήπως αυ-
τό γίνεται από άπλη ευγένεια, κι' εκείνος

— Γιατρέ μου, το παιδί κοτά-
ει το μπαλόνι του!

που κάνει το κοπιμένο δεν έχει καμιά
πρόθεση να δείξη ερωτικό ενδιαφέρον). "Ε-
να αντίθετος άρκετά πιο εύλογος και
ασφαλής είναι οι ματιές των ανδρών.

"Υπάρχουν βλέμματα που σπνρίζονται
έναντί σας με τόσο πάθος, που σάς υπο-
χρεώνουν ν' άποφασίσετε άμέσως τί στά-
σι πρέπει να κρατήσετε. "Ενα έλαφρό χά-
δι πάνω στο χέρι σας, είναι μια άλλη μέ-
θοδος. "Ενα είδος προκλήσεως, στο οποίο
έσεις πρέπει ν' άπαντήσετε. "Η να τραβή-
ξετε το χέρι σας, ή να το αφήσετε μέσα
στο δικό του, δείχνοντας έτσι πώς αντα-
ποκρίνεστε.

"Η πίστα του χορού είναι σήμερα ένα
καινούργιο πεδίο δράσεως.

● "Ολοι οι άληθινοί Δόν Ζουάν μι-
σούν τη «συναδελφικότητα»

"Ενας άντρας που σάς μιλάει στον έ-
νικό, που σάς χτυπάει φιλικά στην πλά-
τη, που σάς άνακατεύει τα μαλλιά, και
γενικά φέρεται σαν να σάς γνωρίζει από
χρόνια, δεν μπορεί να σάς κάνει να κο-
κινίσετε, αν σάς χαϊδέει ξαφνικά το μά-
γουλο. "Ενώ αν ο κύριος που σάς φέρεται
με ευγένεια, σεβασμό και ίσως με κάποια
άμυδρη άδιαφορία, σάς μιλήσει ξαφνικά
στον ένικό, δίνοντας στη φωνή του ένα
τόνο πάθους ή τρυφερότητας, δημιουργεί
άμέσως ερωτική ατμόσφαιρα.

● Προσοχή στους δεκαοχτάρδες

Για το πρώτο φιλή, είναι άπαράιτητες
ώρισμένες συνθήκες! Μοναξιά, έλευθερία
κινησεως κ.λ.π. "Ενας έμπειρος άντρας,
δεν θα έπιχειρήσει ποτέ να σάς φιλήσει με-
σα σε μια άποδοχή γεμάτη έπιπλα, ό-
που μπορεί να σκοντάψει σ' ένα σκαμνί και
να γελιοποιηθί. Ούτε σ' ένα μέρος που
υπάρχει κίνδυνος από τη μια στιγμή στην
άλλη να φανερωθί η θέα σας.

"Ετσι, αν βρίσκεται κοντά σας ένας άν-
τρας που σάς φλερτάρει, μπορείτε να ξε-
ρετε ποιές είναι οι έπικίνδυνες στιγμές,
και να τις αποφεύγετε. "Ενώ το άπειρο ά-
γύρι, θα αφήσει, από δειλία, να περάσουν
οι καλύτερες ευκαιρίες και ξαφνικά, άπτε-
λμένο από την άδεξιότητά του, θα πέ-
σει κυριολεκτικά με τα μούτρα την πιο
άπληνη στιγμή, πηδώντας ίσως πάνω ά-
πό τη ράχη του καναπέ, την ώρα ακρι-
βώς που θα μπαίνουν στο δωμάτιο ο πα-
πούς, η καμαριέρα, ή κουτομυόλα φίλη.

● Είδατε ποτέ μια μαϊμού να πιάνει
μια μυίνα;

"Οταν θέλουμε να διώξουμε μια μυίνα,
χτυπάμε τον άέρα με μια κίνηση όσο μπο-
ρούμε πιο γρήγορη, με αποτέλεσμα να
αντιληφθί η μυίνα τη μετατόπισι του άέ-
ρος και τη νευρική της άπόκρισι και να φύγ-
ει. "Ενώ αντίθετος η μαϊμού καθάεται ήσυ-
χη και άπαθής, φαίνεται σαν να μην προ-
σέχει καν τη μυίνα, ύστερα, άφρα, με κι-
νήσι εντελώς φυσική, σαν να μην συμβαί-
νουν τίποτα, σηκώνει το χέρι της και την
πιάνει.

"Ο άπειρος άντρας, την πρώτη φορά
που θα θελήσει να φιλήσει μια γυναίκα,
φέρεται σαν τον άνθρωπο με τη μυίνα. "Η
άπάτομη κίνησις του να την πλησιάσει, δη-
μιουργεί άμέσως στην κοπέλλα την έντύ-
πωσι πώς κάτι το έπικίνδυνο υπάρχει
στην ατμόσφαιρα και το πιθανότερο είναι
να τρέξει να όχυρωθί πίσω από την πο-
λυθρόνα.

"Ο «πεπειραμένος» αντίθετος, φέρεται
όπως η μαϊμού. Στο πρώτο φιλή, όπως
και σε όλες τις φάσεις της ερωτικής πο-
λιορκείας, χρησιμοποιεί τις ίδιες σίγου-
ρες και διορισμένες κινήσεις ούτως ώ-
στε, όσπου να γίνη αντίληπτη η πρόθε-
σί του, είναι πια άργά για τη γυναίκα
να άμυνθί.

*
"Εδώ σταματούν οι άποκαλύψεις του
κόντε "Εντουάρντο.

— Με συγχωρήτε, λέει, πρέπει να σάς
άφήσω, γιατί είχα ένα τηλεφώνημα από
τους τρεις άνεμούς μου, οι όποιοι με ά-
πειλούν πώς θα έχω άσχημα έμπεδωμέ-
να μαζί τους, αν συνεχίσω ν' άποκαλύπτω
στις γυναίκες τα μυστικά που τους διδάξα.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ στις άθηναικές ΜΠΟΥΤΙΚ

«ROSITA»

Περνώντας από την οδό Κριεζώτου
15 τη ματιά μας τράβηξε μια πολύ
κομψή βιτρίνα στολισμένη μ' έναν έν-
τελώς καλλιτεχνικό τρόπο. Αυτό μας
έκανε να μπει μέσα όπου μας περι-
μενε μια μεγαλύτερη έκπληξι, ο διά-
κοσμος και τα είδη της μπουτικ. Σ'
όλη της την άτμόσφαιρα είναι διάχυτη
η ρουανική φινέτσα και κομψότης.
Μας υποδέχθηκε η ιδιοκτήτρια της μπου-
τικ η κ. Μουράτογλου που είναι Ρου-
μάνια.

Με πολύ ευγένεια μας έδειξε τα είδη
της, που είναι τόσο διαλεκτά και χα-
ριτωμένα. Φούστες, μπλουζές, ανασάμπ,
πλεκτά του χεριού και της μηχανής, λι-
ξές, εσάρπες, άξεσουάρ και νουβότες.
"Αλλά άς καταούμε μερικά απ' αυτά
ιδιαιτέρως, μια και το άξιζουμε. Την
προσοχή μας τραβάνε οι φούστες που
υπάρχουν σε μεγάλη συλλογή και πρω-
τοτυπία. "Ας τώρα είχαμε συνθησι η
μυλόν είχαμε θραεφή, να βλέσουμε
πια τις τοάχινες φούστες στη μονότο-
νη πιά γραμμή κλόες. Τώρα η κ. Μου-
ράτογλου μας κάνει ν' αλλάξουμε γνώ-
μη γι' αυτές και να τις καταούμε με
ένα καινούργιο μάτι. "Άλλες με μια
κούπ παράξενη, άλλες με ένα φύλλο, ή
με ένα ντραπάρια στο πίσω μέρος ή
γυρνισμένες μ' ένα σερπίτι, παρου-
σιάζουν ένα καινούργιο σύνολο.

Νομίζουμε πως έχει την άποκλειστι-
κότητα στα τόσο όμορφα πλεκτά της ά-
πό μαλλιά «έλεγκουέν», τόσο του χεριού,
όσο και της μηχανής.

"Εκείνο όμως που θαυμάσαμε ιδιαί-
τερα, είναι οι περιήμερες εσάρπες της
μπουτικ «ROSITA». Με τα άσυνθησι
σχέδιά τους και την πολύ φινά τους
πλέει θυμίζουν ναντέλα σαντιγύ.

Και τώρα θαυμάσουμε τις άμυγιε
μπλουζές της. Σε διάφορα μοντέρνα
χρώματα, άλλες με μεγάλο ντεκολτέ
και άλλες με μικρό, άποτελούν με μια
άσσορτι φούστα ένα πολύ κομψό σύνο-
λο. "Εχουν για γαρνιτούρα κέντημα,
χαίτρες, κορδελίτσα. Καπέλα, γάντια,
μαντήλια, όλα χαριτωμένα.

Την μπουτικ «ROSITA», έπισκέφθη
πριν από μερικούς μήνες και η Α. Μ.
ή Βασιλίσσα που αγόρασε από τα δια-
λεκτά είδη της.

«HERMES»

Τώρα θα σάς παρουσιάσουμε από τη
στήλη αυτή, την χαριτωμένη μπουτικ
που έχει άνοίξει τώρα τελευταία και
βρίσκεται στην οδό "Ακαδημίας 5, στον
τρίτο όροφο. "Ολα τα διαλεκτά της
είδη είναι τοποθετημένα έτσι που σε
κάνουν να θέλεις ν' άποκτήσεις καθ' ένα
απ' αυτά. Στην μπουτικ αυτή βρίσκει
διάχυτη την παριζιάνικη κομψότητα και
τη λαϊκή μας τέχνη που τόσο εξυμνεί-
ται με τις περιήμερες φούστες της. Πολ-
λά είναι τα είδη της, μπλουζές, φού-
στες, τσάντες, ζώνες, μπζούζ, σκουφά-
κια, καθράκια για κρεβατοκάμαρες
παιδικές, μοντέρνα πορτατίφ και άλλα.

"Αλλά εκείνα που θαυμάσαμε είναι οι
ύφαντες φούστες της. Είναι φτιαγμέ-
νες σε ωραιότατα σχέδια και πολύ
μοντέρνα χρώματα. "Αληθινά, παρουσιά-
ζουν μεγάλη διαφορά από τις κοινές
ύφαντες φούστες.

Σε μια γωνιά, πάνω σ' ένα πολύ μον-
τέρνο έπιπλο, είναι τοποθετημένα δια-
λεκτά άξεσουάρ. Μαντήλια άέρια από
όργαντάς ριγέ σε έντονους και μοντέρ-
νους χρωματισμούς, του πρασίνου, κό-
κινου, έοιλε.

Πολύ σις είναι οι τσάντες που είναι
από τη Φλωρεντία, Βενετία και έχουν
ένα κλασσικό στυλ. "Άλλες είναι μαυ-
ρόασπρες και άλλες κόκκινες με χρυσό
σε ένα όμορφο συνδυασμό χρωμάτων και
με πολύ καλή δουλειά.

Την όμορφη μπουτικ την κάνουν πιο
γοητευτική το άπαλό φως των άμπα-
ζουρ και των πορτατίφ. "Υπάρχει μια
μεγάλη συλλογή απ' αυτά, που είναι
σε πολύ μοντέρνο στυλ. "Ολες οι έα-
σεις είναι από φανίνας. Χαριτωμένο
είναι ένα πορτατίφ που παρουσιάζει
δύο μορφές φτιαγμένες κατά ένα έν-
τελώς καινούργιο τρόπο και σε χρώμα
μαύρο.

ΘΩΠΗ ΣΠΕΝΤΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί σπόρ ε ν. α. άσπρο ή άλλο της άσεισκείας σας. Λίγο μαλλί σε χρώμα κόκκινο και μπλέ. Βελόνες Νο 3½. 4 βελόνες χωρίς κεφάλι.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζέρσευ ανάποδο = κανονικό ζέρσευ, που θα το μεταχειριστήτε από την ανάποδη μεριά.

ΠΛΑΤΗ

Βάζετε στις βελόνες σας 80π και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίζετε με ζέρσευ, προσθέτοντας στην πρώτη βελόνα 10π, πλέκοντας δηλ. σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 32 εκατ., σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π και 2π. Όταν η μασχάλη έχει ύψος 17 εκατ. σχηματίζετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 5π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσετε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάζετε στις βελόνες σας 81π και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη βελόνα προσθέτετε σε κανονικές αποστάσεις 10π και συνεχίζετε κατά τον εξής τρόπο: Στην καλή μεριά του πλεκτού πλέξετε 10π ανάποδη, 71π καλή και 10π ανάποδη. Στην επόμενη βελόνα πλέξετε τους πόντους όπως τους βρήκατε. Συνεχίζετε λοξώνοντας κατά 1π το ανάποδο ζέρσευ προς το κέντρον σε κάθε καλή βελόνα και μεταβάλλοντας ανάλογα το καλό ζέρσευ. Στην

ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΠΟΡ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

• Το άραίο αυτό σπόρ πουλόβερ φανταζόμαστε πως θα ένθουσιάζει τους μικρούς σπόρτσμαν. Ο γυριστός γιακάς εύχρινει άρκετά χαριτωμένα. Θα σχηματίζετε με ανάποδο ζέρσευ ένα V προς τα επάνω και άλλο ένα V αντίστροφο. Το σχήμα αυτό θα το υπογραμμίζετε με ένα κέντημα που θα κάνετε με βελονιά πόντου σε κόκκινο ή μπλέ χρώμα, κατά προτίμηση.

Επόμενη δηλ. καλή μεριά του πλεκτού, θα πλέξετε: 1π καλή, 10π ανάποδη, 69π καλή, 10π ανάποδη και 1π καλή. Στην επόμενη καλή μεριά, θα πλέξετε 2π καλή, 10π ανάποδη, 67π καλή, 10π ανάποδη, 2π καλή κ.ο.κ. Όταν θα έχετε στο μέσον 21π ζέρσευ καλό, πλέξετε το μεσαίο πόντο ανάποδη για να σχηματίσετε τη μύτη του V. Σε κάθε καλή μεριά του πλεκτού θα πλέκετε 1π ανάποδη επί πλέον πριν και μετά από αυτόν τον πόντο, τους δε ενδιάμεσους θα πλέκετε καλή. Η φωτογραφία θα σας διευκολύνει να σχηματίσετε το σχέδιο. Σημειώστε μόνον πως κάθε μεταβολή θα την κάνετε στην καλή μεριά του πλεκτού. Όταν θα έχετε πλέξει στο κέντρον 21 βελόνες ανάποδο ζέρσευ, σχηματίζετε ένα ρόμβο με καλό ζέρσευ αρχίζοντας από 1π και φθάνοντας τους 5π. Έξακολουθήστε τώρα το πλέξιμο αντίστροφοντας το σχέδιο. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 32 εκατ., σχηματίζετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π και 2π. Όταν η μασχάλη έχει ύψος 15 εκατ. σχηματίζετε το παρτίμο του λαιμού κλείνοντας τους 9 μεσαίους

πόντους. Πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυ-στά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 2π (3 φορές). Όταν τέλος η μασχάλη έχει ύψος 17 εκατ. σχηματίζετε τον άμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π (5 φορές).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάζετε στις βελόνες σας 50π και πλέξετε 10 εκατ. λάστιχο 1+1π. Το λάστιχο αυτό θα το διπλώνετε κατόπιν για ρεβέρ. Στην επόμενη βελόνα προσθέτετε 10π σε κανονικές αποστάσεις και συνεχίζετε με ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π. Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 40 εκατ. σχηματίζετε το στρογγύλεμα, κλείνοντας στην αρχή κάθε βελόνας από 2π. Όταν θα σάς μένουν 10π κλείσετε τους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑΚΑΣ

Σιδεράσετε και ενώσετε τα κομμάτια. Σηκώνετε γύρω στο λαιμό 90π και πλέξετε στρογγύλα 2 εκατ. Ζέρσευ και 8 εκ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε αυτούς τους πόντους. Κεντήστε γύρω στο ανάποδο ζέρσευ 2 σειρές με βελονιά πόντου σε ζωφόρο χρώμα κόκκινο και μπλέ.

ΟΙ ΝΕΕΣ

και οι γονείς τους
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

ΕΙΣΑΙ φίλη μου, έξω φρενών γιατί οι γονείς σου επιμένουν ν' ασχολούνται μαζί σου και να σε ελέγχουν. «Σε ποιά εποχή νομίζουν πως ζούμε;» αναρωτιέσαι άργισμένη. Για μία κοπέλλα του 1900 ήταν ίσως φυσικό να δίνει άναφορά στους γονείς της για το κάθε της βήμα. Μα τώρα ζούμε στο 1957, ο κόσμος άλλαξε τρομερά. Πώς θα μπορούσαν σήμερα να έχουν την άπαίτησι να μ' ελέγχουν, αφού έχω τη δική μου προσωπικότητα, τις δικές μου ιδέες, σπουδάζω και κερδίζω μόνη μου τη ζωή μου;»

«Ισως, φίλη μου, θα σ' εξεπληττα αν σου έλεγα, πως υπήρχαν και σε κείνους άκαμη τους καιρούς — που σου φαίνονται... προϊστορικοί — γονείς καθόλου αυστηροί που άγιναν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν μόνα τους στην τύχη. Ξέρεις ποιά είναι σήμερα η αντίδρασι αυτών των παιδιών που έγιναν άντρες και γυναίκες; Κατηγορούν τους γονείς τους για την επιεικεία τους με την ίδια σφοδρότητα που κατηγορείς τους δικούς σου για την αυστηρότητά τους. «Γιατί — λένε — δε μάς αναγκάσατε τότε που έπρεπε, να μελετήσουμε; Γιατί μάς άφήσατε να πάρουμε συνήθειες άμελείας και τεμπελιάς; Στα 35 χρόνια μου δεν έχω κάνει καριέρα και το φοβερότερο, δεν έχω χαρακτήρα... Δικό σας έργο ήταν να βάλετε τα θεμέλια και για τα δυό. Με κατηγορείτε για τις άποτυχίες μου μα είσατε σε μεγάλο βαθμό συνυπεύθυνοι.

Δεν είναι αυτά λόγια δικά μου Τάκουσα, τάνοιωσα, και σκέφτομαι πως εκείνα τα παιδιά, άντρες και γυναίκες τώρα (άποτυχημένοι) δεν έχουν ίσως άδικο. Ναί, οι γονείς έχουν τη μεγάλη ευθύνη να ρίξουν στη ζωή πλάσματα καλά προετοιμασμένα και εξωπλισμένα για τον άμειλικτον άγώνα. Σ' αυτή τους την προσπάθεια, η αυστηρότητα είναι άναγκαία όσο και η τρυφερότητα. Υπερτατος ρυθμιστής το μέτρο. Ένω το ένα χέρι θα ξεριζώνει τα κακά ένστικτα, το άλλο χέρι θα ένθαρρύνει τις καλές προθέσεις. Άλλοίμονο στο χωράφι, που έγκαταλείπεται, χωρίς κάποιον επίδεξιο χέρι να πετάξει μακριά τα ζιζάνια.

Δεν έχετε παρατηρήσει πως τα χαιδεμένα παιδιά είναι χωρίς δύναμη γι' αντίστασι μπροστά στις θύελλες της ζωής; «Ας εύλογουμε λοιπόν την πειθαρχία και την αυστηρότητα μα χωρίς ν' άγνοούμε τη φύσι του παιδιού. Άλλο προοδεύει μόνο του. Άλλο χρειάζεται συμπαράστασι. Άλλο επίμονο έλεγχο. Προσοχή εδώ! Ποτέ δεν θα φτάσουμε στη σκληρότητα και την άκαμψία. (δηλαδή στην έξασφαλισμένη άποτυχία).

Πειθαρχία και αυστηρότητα ναι — μα ως το στήθιο εκείνο σημείο που σφυρηλατεί έναν έλευθερον άνθρωπο, κι' όχι ένα τύραννο, ένα σκλάβο ή έναν έπαισαστά... Α. ΜΩΡΟΥ

Οί άρραβώνες

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ΠΟΛΥ Ή ΛΙΓΟ;

Ένα ένδιαφέρον κοινωνικό πρόβλημα

ΣΗΜΕΡΑ η χρονική διάρκεια των άρραβώνων, είναι γενικά μικρότερη από άλλότε, που οι δυό έρωτευμένοι έπρεπε να περιμένουν δυό και τρία χρόνια, ώσπου να δούν να πραγματοποιούνται τα όνειρά τους.

Είναι άραγε καλύτερα έτσι, ή μήπως η τακτική των γαϊγιάδων μας ήταν σωστότερη;

Οι γνώμες είναι διχασμένες. Άλλα άς εξετάσουμε τα ύπερ και τα κατά των δυό άποψέων

• Οι έρωτευμένοι είναι διαστικοί

Ένας νέος και μια νέα που άγαπιούνται, είναι φυσικό να θέλουν να παντρευτούν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Πολύς φορές όμως, αυτή η διασύνή τους έμποδίζει να γνωριστούν καλύτερα, να καταλάβω δ ένας το χαρακτήρα του άλλου, το βαθμό της μορφώσεως, την ευαισθησία, την εργατικότητα και γενικά όλα εκείνα τα προσόντα, που οι μελλοντικοί θεωρούν άπαραίτητα, για να θεμελιωθή η οικογένεια. Ένώ αντίθετως, αν δυό άνθρωποι γνωρισθούν καλά πριν παντρευτούν, είναι πιο εύκολο να άποφύγουν άργότερα τη δυσαρμονία, την άσυμφωνία χαρακτήρων και την άπογοήτευσι που δίνει ένας άποτυχημένος γάμος.

• Πρακτικές δυσκολίες

Ανάμεσα στα όνειρα και στην πραγματικότητα υπάρχει συχνά μια δολάκηρη άβυσσος. Δυό έρωτευμένοι νομίζουν ότι ο έρωτάς τους είναι άρκετός για να τους κάνει εύτυχισμένους, και έτσι παραβλέπουν κάθε υλικό έμπόδιο. Μπορεί εκείνος να μη κερδίζει όσα χρειάζονται για να συντηρήθω μια οικογένεια, ή να είναι άνεργος, μπορεί ν' αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της στέγης — τόσο συνηθισμένο στην εποχή μας — αλλά με την αίσιοδοξία, που τους δίνει ο έρωτας, σκέπτονται πως όλα αυτά είναι ζητήματα δευτερεύοντα. Και όμως. Τα άλυτα οικονομικά προβλήματα που παρουσιάζονται στην αρχή της καινούργιας ζωής δυό ανθρώπων, τους προσγειώνουν άπτομα από τα ύψη του έρωτα στην πεζή και δύσκολη πραγματικότητα.

Είναι πολύ πιο λογικό να περιμένουν λίγο, ώσπου λ.χ. να βρεθω μια δουλειά, να αύξηθούν τα έσοδά τους ή να έξασφαλίσουν κάποια στέγη.

• Οι κίνδυνοι της μακρυάς άναμονής

Όταν ο άρραβώνας παρατείνεται υπερβολικά, γεννιούνται άρισμένοι κίνδυνοι, που άπειλούν να καταστρέψουν την ειδυλλιακή άτμόσφαιρα της μνηστείας. Η άναμονή είναι πιθανόν ν' αλλάξει τα αισθήματά τους, ή να τους κουράσει και να τους ψυχράνει, ή, από την άλλη πλευρά, μπορεί να δημιουργήσω μια υπερβολική και άτοπη οικειότητα, που θα δώσω διαφορετική μορφή στο δεσμό τους. Υπάρχει φόβος τότε να δημιουργηθούν παρεξηγήσεις και ψυχρότητες που θα έκθέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τα όνειρα και τις έλπίδες τους για το μέλλον.

• Το συμπέρασμα

Το διάστημα των άρραβώνων δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ μεγάλο ούτε εξαιρετικά μικρό. Ο άρραβώνας έχει ένα άρισμένο σκοπό να έκπληρώσω. Είναι προετοιμασία για το γάμο. Οι δυό μελλοντικοί άφελουν να χρησιμοποιήσουν αυτό το διάστημα για να γνωριστούν καλύτερα, για να συννήσω δ ένας να καταλάβω βαίνω τον άλλο. (Η άμοιβαία κατανόησι είναι άλλωστε το βασικό θεμέλιο του γάμου). Ο άντρας δεν πρέπει να παραμελήσω και την εργασία του. Πρέπει να προσπαθήσω να την έκτελείν ή να την σταθεροποιήσω. Η κοπέλλα, έξ άλλου, πρέπει ν' άρχισω να μαθαίνω τις υποχρεώσεις που θα έχω σαν οικοδόποινα και οι δυό μαζί να έτοιμάζουν το νοικοκυριό.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ "ΔΙΑΒΟΛΟΙ", ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

Άληθινή ιστορία της παιδαγωγού Βενσάν, χρήσιμη σε όλους τους γονείς

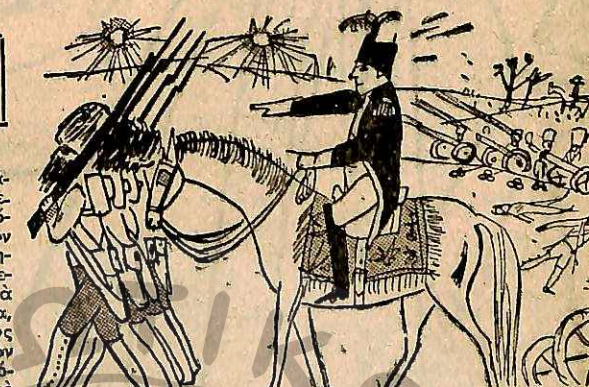
8. Το παιχνίδι είναι ή δουλειά τους...

■ Τα τέσσερα διαβόλκια. Τα έχετε, ήδη, γνωρίσει καλά.

1 Πρέπει να τα άφένουμε να παίζουν «πόλεμο»; Ο Γιαννάκης και ο Μίμης που έχουν διαφορά ηλικίας πέντε χρόνων, σπάνια παίζουν μαζί, αλλά όταν αυτό γίνεται έπακολουθεί άληθινός σαματάς, χάλασμος κόσμου. Τα ξύλα π. χ., που είναι στην αυλή, γίνονται τόξα, δέλη σπαθιά, κοντάρια, αυτόματα, ανάλογα με το μάθημα της ιστορίας ή με τα γεγονότα της ήμερας κ.λ.π. Δεν άκούτε παρά «μπάμ! μπάμ! σκοτώθηκες!» Η μαμά δεν φαίνεται εύχαριστημένη άπ' αυτά. Δεν συμπαθεί τους... πολέμους αυτούς με τα πιστόλια και τα σπαθιά τους. «Ισως γιατί της φέρονται άσχημες άναμνήσεις του πολέμου, είτε γιατί το θεωρεί σαν παιχνίδι άγριο.

■ Ο Μίμης, έντεκα χρόνων ■ Η Καίτη, όκτώ μόλις χρόνων.

2 Αισθάνονται την άναγκή της μιμήσεως. Άλλά τι άκούσε δλη την ήμερα, από τον καιρό που θα γεννηθούν; Γι' αυτόν τον τελευταίο πόλεμο, για τάνκς, για άεροπλάνα, για άομβοαρδισμούς και μάχες, για τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. Κι' ύστερα από σχολείο μαθαίνουν για τον Λεωνίδα, για τους ήρωες του 21 κ.λ.π. Για ποιο λόγο άμεις θα τους άπαγορεύαμε αυτά που ή ιστορία έκθειάζει; Δεν είναι όμως τυχαίο ότι από την ιστορία θυμούνται προ πάντος την ιστορία των μαχών. Άγαπών την μάχη, ιστορία θυμούνται προ πάντος την ιστορία των μαχών. Υπάρχει κάτι το άρρενωπό στο χαρακτήρα που ζητεί να έκδηλωτο πόλεμο. Υπάρχει κάτι το άρρενωπό στο χαρακτήρα που ζητεί να έκδηλωτο πόλεμο. Υπάρχει κάτι το άρρενωπό στο χαρακτήρα που ζητεί να έκδηλωτο πόλεμο. Υπάρχει κάτι το άρρενωπό στο χαρακτήρα που ζητεί να έκδηλωτο πόλεμο.

■ Ο Γιαννάκης, έξη χρόνων ■ Η Μαίρη, είκοσι μηνών.

3 Άπαγορεύετε τους της σκληρότητας. Πρέπει, λοιπόν, να τα άφένουμε να έπινουν τα πιο παράλογα παιχνίδια και υπό το πρό σχημα ότι πρέπει να τα άφένουμε να άναπτύξουν την προσωπικότητά τους, να τους έπιτρέψουμε να παίζουν τους καγώκατες; Καθόλου! Για το παιδί κι' ο Δράκος π.χ. της Καλογρέζας που είδε στην έφημερίδα, μπορεί να πάρη τις διαστάσεις ήρωος. Σε σας έναπόκειται να επέμβετε και να του εξηγήσετε τη διαφορά. Έσείς πάλι θα κάνετε τη διάκρισι μεταξύ μιας έντιμου «μάχης», που μπορεί να είναι και έπωφελής για το παιδί και της σκληρότητας ή κτηνωδίας. Δεν πρέπει να καταπνίγουμε τελείως την τάσι των άγοριών για τη δημιουργία «άγαθων» πολεμικού κλίματος, που δίνει την αυτοπεποίθησι στο παιδί.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»:

Το ένατο άρθρο της σειράς: «Η άναίειδα προς την ύπηρετρία»

Απογευματινές
συγκεντρώσεις

■ Είστε έτοιμες ν' ανταποκριθήτε στις κοινωνικές υποχρεώσεις σας και να παραστήτε στις συγκεντρώσεις που γίνονται αυτήν την εποχή; Βρισκόμαστε στην καρδιά του χειμώνα και οι Απόκριες θα δώσουν μια εύθυμη νότα στη ζωή και της πιο συντηρητικής από μας. Σας δίνουμε εδώ μερικά σχέδια για κάθε τύπο και σι-

λουέτα που θα βοηθήσουν να...έξοπλισθήτε

1 Τουαλέτα κοκτέιλ από νταντέλα έξωμη με μπολερό. Κορσάζ άζυστέ και ντραπέ στο στήθος. Ένα φύλλο με σούρα εμπρός πλουτίζει τη φούστα. Μπολερό κοντό που ανεβαίνει στο στήθος και κουμπώνει με μία πατ που συγκρατεί και το ντραπέ.

Η ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ

2 Τουαλέτα σε γραμμή φουρό που κουμπώνει με μία σειρά κουμπιά. Ντεκολτέ μεγάλο στρογγυλό. Τα δύο φύλλα εμπρός προεκτείνονται σε μύτες και συνεχίζουν το κούμπωμα ενώ δύο άκρες από τα δύο πλάγια δένουν φιόγκο και σχηματίζουν ντραπέ εμπρός.

3 Ταγιέρ φανταζι από βελούδο. Ζακέτα κοντή, εφαρμοστή. Μία στενή ζώνη που βγαίνει από τις ραφές του στήθους δίνει φιόγκο μικρό εμπρός. Γιακαδάκι ξεχειλωτό. Φούστα με λοξά φύλλα.

4 Φόρεμα σε ίσια γραμμή από σατέν ή φάιν. Μία ντεκουπ εμπρός από την τάγια ως κάτω από το στήθος συγκρατεί ένα ωραίο ντραπέ στην περιφέρεια κι' άλλο στο στήθος. Μανίκι τραυά - κάρ.

5 Φόρεμα σε ίσια γραμμή από ντυσές. Το εμπρός αποτελείται από τρία φύλλα εκ των οποίων τα δύο πλάγια προεκτείνονται στο στήθος και ντραπάρουν κατά πολύ χαριτωμένο τρόπο στο ντεκολτέ.

6 Άνσαμπλ από μαύρο βελούδο. Το κορσάζ του φορέματος έχει μεγάλο ντεκολτέ και συγκρατείται με δύο φιογκάκια στους ώμους. Ζώνη φαρδιά ντραπέ. Όταν φοριέται το μπολερό, παραλείπεται η ζώνη του φορέματος. Το μπολερό είναι κομμένο ζαπόνε με ντεκολτέ άν φόρμ και τελειώνει με κορδέλα που σουρώνει και δένεται.

7 Τουαλέτα από φάιν ή μπροκάρ. Είναι σε γραμμή πρενσές με χαμηλή τάγια. Το άζυστέ κορσάζ της έχει μυτερό ντεκολτέ και ή μία άκρη του στολίζεται με μία πατ ντραπέ, ή οποία δίνει στον ώμο φιόγκο. Φούστα φαρδιά με σούρες. Ζώνη από το ίδιο τοποθετημένη χαμηλά και δεμένη ωραία στο ένα πλά-

ΣΚΕΦΟΝΚΑΤΕ ΠΟΤΕ

από πού προήλθαν

μερικές γνωστότατες

παροιμιώδεις εκφράσεις;

ΡΩΤΗΣΤΕ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ

ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΜΟΥ. ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΟΥ.

Η κυρία Αικατερίνη Λαγού, από την όδον Αναδρυτής 19 Πατησία, μάς έρωτά για την ιστορία της εκφράσεως: «Τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου».

Αυτήν την εκφράση την λέμε συνήθως για κείνον που επαναλαμβάνει συχνά τα ίδια πράγματα και έχει την εξής ιστορία: Ο Παντελής, για τον οποίον πρωτοδηγήκε και η εκφράση, ήταν Κρητικός. Όταν οι Ένετοι κατάλαβαν τη μεγαλύτερη, πήρε τα δόντα μαζί με μερικούς τολμηρούς συμπατριώτες του. Από εκεί κατέβαιναν τις νύχτες και χτυπούσαν τους κατακτητές μέσα στα κάστρα τους. Για να δίνει ώσπου κουράγιο στους νησιώτες, τους υποσχόταν ότι θα ελευθερώσαν γρήγορα την Κρήτη. Με το σήμερα όμως και με το αύριο, ο καιρός περνούσε. Κι' η κατάσταση του νησιού, αντί να καλυπτερόν, χειροτέρευε. Οι Κρητικοί άρχισαν να απομονών και να απελπίζονται. Μα ο Παντελής, Αστρογυανός δεν έχανε το θάρρος του. Εξακολουθούσε να τους δίνει ελπίδες για σύντομη απελευθέρωση. Οι συμπατριώτες του όμως δεν τον πίστευαν πια. Όταν, λοιπόν, το άσυγκριτο εκείνο παλληκαρι πήγαινε να τους μιλήσει, όλοι μαζί του έλεγαν: «Ξέρουμε τι θα μάς πής. Τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου!» Κι' η φράση αυτή έμεινε ως τα χρόνια μας σαν παροιμία πιά.

ΤΑ ΒΡΗΚΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ.

Η αναγκαστική μας Ειρήνη Νοταμαντιδίου από την όδον Τροίας 5, Δράμα, μάς έρωτά για την ιστορία της εκφράσεως: «Τα βρήκε μπαστούνια»!

Έκατο χρόνια μ. α. το παροιμίο του φρουριού της Ακροκορινθίου από τον Λέοντα το Σγουρό, οι Φράγκοι γιόρτασαν στην Κορίνθιο με μεγάλη τελετή αυτή την επέτειο. Οι ευγενείς έκαναν ιππικούς αγώνες κάτω από τα ερωτικά δλέμματα των γυναικών. Νικήται στους αγώνες αυτούς ξεχώρισαν δύο: Ο Έλληνογαλλός δορκας των Αθηνών Γαύδος — μόλις είκοσι χρονών — κι' ο Νορμανδός Μπουσάρ, φημισμένος καθολικός και όπλαρχηγος. Έκείνη την ημέρα κάλεσε σε μονομαχία ο «μπάιλος» του Μορέα Νικόλαος ντε Σαιντομέρ, τον παλιό της Κεφαλληνίας Ιωάννη, που φοβήθηκε τη δύναμη του αντιπάλου του κι' άρνήθηκε να χτυπηθεί, με την πρόφαση ότι το αλόγο του ήταν άγρυμναστο. «Αλλά ο Μπουσάρ τον ντρόπιασε μπροστά σε όλους, γιατί ανέβηκε πάνω σ' αυτό το ίδιο αλόγο κι' έκανε τόσα γυμνάσματα, ώστε να κινήσει το θαυμασμό των θεατών. Ύστερα, καλπάζοντας γύρω από την κοινότητα, φώναζε δυνατά: «Νά το αλόγο που μάς παρέστησαν για άγρυμναστο». Αυτό βέβαια ήταν άρκετο για να ευφημήσει το θανάσιμο μίσος του Ιωάννη, ο οποίος έστειλε κρυφά έναν υπηρέτη του για να αλλάξει τα δύο ζώδια του Μπουσάρ, με δύο πονομένοτα ξύλινα, αυτά δηλαδή που τα είχαν για να γυμνάζονται οι αρχάριοι. Τα ξύλινα αυτά ζώδια ονομάζονταν «μπαστούν» και οι Έλληνες τα έλεγαν «μπαστούνια». Όταν ο υπηρέτης κατάφερε να τ' αλλάξει, ο Ιωάννης κάλεσε τον Μπουσάρ άμέσως σε μονομαχία. Αντίπατος εκείνος τράβηξε το πρώτο ζώδιο του και το βρήκε ξύλινο. Τραβά και το δεύτερο, κι' αυτό «μπαστούνι». Ο Ιωάννης κατόρθωσε τότε να τον τραυματίσει θανάσιμα στο στήθος κι' από

τότε η φράση «τα βρήκε μπαστούνια» — που όπως είδατε δεν έχει καμιά σχέση με τα τραπουλόχαρτα — και που τη λέμε για κείνους που βρίσκουν εμπόδια στις δουλειές τους, έμεινε παροιμιώδης.

ΜΟΥ ΕΨΗΣΕ ΤΟ ΨΑΡΙ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ.

Η ίδια αναγνώστριά, καθώς και η Βασιλική Καδούρη από την όδον Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη, μάς ζητούν την προέλευση της εκφράσεως: «Μου έψησε το ψάρι στα χείλη».

Ο λαός του Βυζαντίου γιόρταζε με μεγάλη κατανυγή και πίστη όλες τις μέρες της Σαρακοστής. Το φαγητό του ήταν μαρουλοφύλλα δουτηγμένα στο ζύδι, μαυρομάτικα φασόλια, φρέσκα κουκιά και θαλασσινά. Στα μοναστήρια όμως ήταν ακόμη πιο αυστηρά, αν και πολλοί καλόγεροι που δεν μπορούσαν να κρατήσουν περισσότερο στη νηστεία, έκαναν πολλές «κρυφές αμαρτίες» κι' έτρωγαν αυγά ή έπιναν γάλα. Αν τύχαινε, όμως κανένας απ' αυτούς να πέσει στην αντίληψη των άλλων — ότι είχε σπάσει δηλαδή τη νηστεία του — καταγγελλόταν άμεσα στο ηγουμενοσυμβούλιο και καταδικαζόταν στις πιο αυστηρές ποινές. Κάποτε, λοιπόν, ένας καλόγερος, ο Μεθόδιος, πιάστηκε να τρώει ψάρια μέσα σε μία σπηλιά, που ήταν κοντά στο μοναστήρι. Το αμαρτημά του θεωρήθηκε φοβερό. Το ηγουμενοσυμβούλιο τον καταδίκασε τότε στην εξής τιμωρία: Διέταξε και το γέμισαν το στόμα με άσπασμένα κάρβουνα και εκεί πάνω έβαλαν ένα ωμό ψάρι για να... ψηθεί. Το γεγονός αυτό το άναφέρει ο Θεοφάνης. Φυσικά ο καλόγερος πέθανε έπειτα από λίγο μέσα σε τρομερούς πόνους. «Αλλά ωστόσο έμεινε η φράση «μου έψησε το ψάρι στα χείλη» ή το έψησε το ψάρι στα χείλη», που τη λέμε συνήθως για κάποιον που μάς βασανίζει.

ΚΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΑ ΓΥΦΤΙΚΑ.

Της εκφράσεως αυτής ζητά την εξήγηση η «Τακτική αναγνώστριά», από την όδον Θεοτόμου, Αθήνα.

Είναι γνωστό, ότι οι τσιγγάνοι δεν κατασταλάζουν ποτέ σ' ένα μέρος. Ταξιδεύουν συνεχώς από τόπο σε τόπο. Κάποτε, γύρω στα 1830, ένα μεγάλο καραβάνι που κατέβηκε από τη Θράκη, πήγε κι' έστησε τα τσαντήρια του στη μέση του Θεσσαλικού κάμπου. Όλη την ημέρα, οι τσιγγάνοι γύριζαν στα διάφορα χωριά, έλεγαν τη μοίρα, πουλούσαν χαλιά, μύλους και βότανα και το βράδυ έπέστρεφαν στον καταυλισμό τους. Αντί όμως να πέσουν στον ύπνο, τόρριχναν σ' ένα τρικουβερτο γλέντι. Τα νταούλια και οι αμανέδες έδιναν κι' έπαιρναν. «Αλλά πάνω στο γλέντι τους, πολλές φορές πιανόντουσαν σε όμηρικούς καυγάδες. Τότε άρχιζε άλλου είδους φασαρία: Φωνές, πιστολιές, τρεχάματα, δογγήτα. Στην αρχή, οι χωρικοί της περιφέρειάς τρώμαζαν κι' έβγαζαν από τα στήθια τους, για να δουν τι συμβαίνει. Σιγά - σιγά όμως άρχισαν να συνηθίζουν και δεν τους έκανε πια έντυπωσι όλος εκείνος ο σαματάς. Έτσι, όταν κοιμιά φορά τις νύχτες, μετά το τσιγγάνικο γλέντι, άκουγαν γυναικεία ξεφωνητά, έλεγαν απλώς: «Κάτι τρέχει στα γυφτικά». Από τότε έμεινε ο λόγος που τον λέμε όταν συμβαίνει κάτι χωρίς σημασία.

Και εδώ στις γενικές ερωτήσεις σας

«Ένα «λουλούδι» με ρωτάει για τη λέξη «Τουπέ», ποιάς εθνικότητας είναι και πως γράφεται.

Η λέξη είναι γαλλική και γράφεται «TOUPET» που θα πη, φούντωμα της κόμης επί της κεφαλής, φανερή μερικη επί της κορυφής, και αυτός που έχει «τουπέ» έγωιστής, κλπ. Η ιστορία της λέξεως είναι η εξής: «Επί Έρρίκου του Δ' για να γίνει κανείς εύγενής (να πάρη δηλαδή τίτλο), έπρεπε πρώτα - πρώτα να έχη «τουπέ», να έχη δηλαδή τη φούντα στα μαλλιά του. Και έπειδή αυτοί όλοι τους ήταν έγωιστά κλπ, γιατί άπληγορεύετο σε άλλους το τσουλούφι, γι' αυτό έπεκράτησε να λέμε ότι έχουν τουπέ οι έγωιστά, οι αυθάδεις κλπ.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Και πάλιν οι άλκουνίδες

Η ΣΗΛΕΙΑ ΤΗΣ ΗΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΔΥΟ ΝΕΩΝ

Γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος ότι οι ώραιες γενναίρικες ημέρες ονομάσθηκαν «άλκουνίδες» πιθανόν από το άστρο Άλκυον που μεσουρανή το βράδυ κατά τις ημέρες αυτές. Υπάρχει όμως και μία άλλη έρμημεια που μάς δίνει η αρχαία ελληνική μυθολογία. Μοιάζει με παραμύθι, ένα όραίο παραμύθι αγάπης.

Η Άλκυον ή Άλκυονη ήταν μία πριγκίπισσα της Αρχαίας Ελλάδας που παντρεύτηκε το βασιλιά της Λεβαδίας Κύκκα. Ήταν και οι οι δύο νέοι και όμορφοι, αγαπούσαν με έρωτα ο ένας τον άλλον και ζούσαν πολύ ευτυχισμένοι στην πλούσια χώρα τους. Κάποιο άνοιξη, τικιο δειλινό καθώς κοιμόταν οι δύο τους ανάμεσα στα εὐδοκαστά άνθη του κήπου τους η Άλκυονη φάνηκε τόσο θυμωρή στον Κύκκα, ώστε αυτός την απέκλεισε «όσα» του. Και σ' απάντησε η νεαρή βασίλισσα αφού κτύπησε με άγανάπη το σύζυγό της του είπε: «Δια μου!» (ήπως θα λέγαμε «αρχοντά μου «αφέντη» μου!»).

Το «Δια μου αυτό για κακή του τύχη» το άκουσε από τον Ολύμπιο η πρώτη θεά και σύζυγος του Δία, Ηρα. Και ζηλιάρα καθώς ήταν φαντάστηκε ότι η Άλκυονη «είε τη λέει αυτή συνθεσίαν» από άλλοτε που είχε τσας σχέσεις με τον άρχοντα των θεών. Έτσι, λοιπόν θυμωμένη η βρή τον παντοδύναμο οὐδύο της. Ο Νηφελιγέτης ήταν βυθισμένος σ' έναν από εκείνους τους βαθύτατους

ὕπνους που συνήθιζε να παίρνει και θυμωσε πολύ όταν η Ήρα τον έπληξε για μια τόσο άνοστη αίτια. Προσπάθησε ωστόσο να πείσει τη σύζυγό του ότι δεν είχε καμιά σχέση με την όραία βασίλισσα και ότι οι λέξεις «Δια» που απευθύνονταν στο σύζυγό της και μόνο και όχι σ' αυτόν. Αλλά η Ήρα, όχι μόνο δεν έπεισθηκε, αλλά έξηπούσε και να τιμωρηθούν σκληρά οι δύο νέοι. «Καλά λοιπόν, σε τους τι μωρήσουμε» είπε βαρυσήπης μένος ο Δίας, «θα γκρεμίσω το παλάτι τους ή θα ρίξω κεραυνούς να κάψουν τα σπαρτά τους ή θα τους στείλω μιν άρρώστεια. Είσαι ευχαριστήμένη τώρα;» «Όχι» είπε και πάλι η Ήρα «Ε τότε τιμωρήσε τους έσύ και άρρωσέ με ήσυχα ελπε ο Δίας και πήγε να συνεχίση τον ύπνο του.

Και τότε η μινιακή θεά επέβαλε στους δύο θνητούς την πιο σκληρή τιμωρία. Την χάρισε για πάντα. Και έφανικά όπως οι δύο σύζυγοι κοιμήταν ή σπασα συνέθη κάτι άπιαστου. Τα πόδια τους έγιναν πόδια πουλιών και τα χέρια τους φτερούγες. Απεί-

κησαν ράμφη και φτερά σ' όλο τους το σώμα. Ο Κύκκας έγινε ένα περήφανο πουλί των βουνών, άνοιξε τα μεγάλα φτερά του κι' αφού έκανε ένα δυο γύρους στον άέρα πάνω απ' το παλάτι,

έφυγε προς το μέρος των βουνών. Η Άλκυονη έγινε ένα θαλασσοπούλι και πέταξε λυμμένη στ' αβυσσινία κωμάτα. Έτσι η ζηλιώτης θεά είχε πάρει την έκδική της. Και έπειδή η Άλκυονη έπειτα από λίγων καιρό έπρόκειτο να χάριση στον Κύκκα το διαδοχο του θρόνου του, έπήγε και παρακάλεσε το Δία: «Μεγάλε άρχοντα των θεών και των ανθρώπων αφού με χάρισε από το βασίλειό και σύζυγό μου και μ' έρριξες σε μια τόσο μεγάλη δυστυχία, κάνε μου τουλάχιστο μία χάρι που θα σου ζητήσω. Τώρα που έάρη ο καιρός να έπωσοθόν τα αγγά μου κράτησε για λίγο τους κεραυνούς και τις άστραπές σου, πές στους άγγριους άνέμους να πιάσουν μία λίγο να φυσάνε και άσπασε τον ήλιο να ζεσταίνει τη γη για μερικές μέρες όπου να βγούν τα μικρά μου. Είναι η μόνη χάρι που σου ζητάω». Ο Δίας συγκινηθηκε από τη δυστυχία της και της έκανε τη χάρι αυτή. Κι' έτσι το Γενάρη όταν το θαλάσσοπούλι η Άλκυον γεννήει τα αγγά της για άρκετές μέρες σταματάει η κακοκαιρία και χαμηλός άνοι-ελατικός ήλιος ζεσταίνει τη γη μας. Είναι οι Άλκυονίδες ημέρες (Άλκυονες έπασαζούσης θαλάσσης και άνεμοι φίλιαν άουσιον).

ΑΛΚΥΟΝΗ ΜΑΡΜΑΡΙΔΟΥ

Μερικές λεπτομέρειες

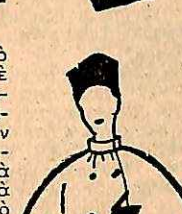
Ο διπλός αυτός γιακάς - πελερίνα σ' ένα μαντό, συγ κ ρατείται μ' ένα κεντητό περλαίμιο.

Πολύ όμορφο είναι αυτό το άνοιγμα στον ώμο και το μπράτσο.

Συγκρατείται με μία μαύρη μεταξωτή κορδέλα, που προσάρμοζεται σε δυο κουμπότρυπες.

Το μαντό αυτό, σε σχήμα κιμονό, συγκρατείται με κεντητό περλαίμιο. Τα έξη κουμπιά στο μαντό είναι έτσι τοποθετημένα, ώστε η απόστασή τους προς τα κάτω να γίνεται μεγαλύτερη.

Το θαυματουργό λεμόνι

Μπορείτε να διατηρήσετε έπι μία βδομάδα φρέσκα τα λεμόνια αν τα σκεπάσετε με πριονίδι. Τα ξεραμένα λεμόνια γίνονται πάλι φρέσκα αν τ' άφησετε έπι πολλές ώρες μέσα σε κρύο νερό, που το άνανέωνε συχνά. Οι διαιτητές που λείπουν στις κονσέρβες φρούτων αντικαθίστανται άμέσως, αν ρίξετε μέσα δυο σταγόνες χυμού λεμονιών. Έπίσης ένα θαυμασίο φάρμακο κατά των πονοκεφάλων είναι καφές στον οποίο έχετε ρίξει χυμό λεμονιού. Λεκέδες από σκουριά βγαίνουν με χυμό λεμονιού. Βάζετε επάνω στο λεκέ δυο σταγόνες χυμού και κρατάτε το μέρος αυτό επάνω από άτιμο τρίβοντας το λεκέ. Όταν ο λεκέδες είναι πολυκαιρισμένοι, διαλύετε άλάτι σε χυμό λεμονιού, βρέχετε ένα κομμάτι βάζα, τη βάζετε επάνω και την άφινετε όλη τη νύχτα.

Οι δαντέλες

Προτέρημα που έχουν οι νάυλον νταντέλες: δεν σιδερώνονται. Μειονέκτημα: υπάρχουν φόθος να σάς σκίσουν τις κάλτσες σας. Αν μένετε πιστή στις πλούσιες νταντέλες των γιαγιάντων σας, πρέτει πότε - πότε να τις βουτάτε σε νερό στο οποίο έχετε βράσει ρύζι. Μ' αυτό τον τρόπο θα διατηρήσουν την κόλλα τους.

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

Καθαρό παρκέ

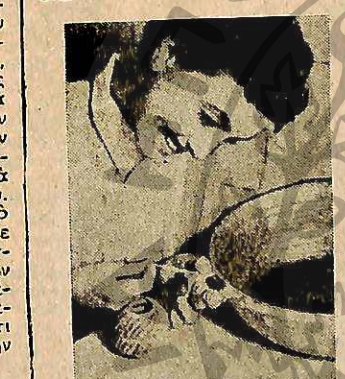
Συχνά μάς ζητούν το μυστικό ενός «ώραίου παρκέ». Δεν πρόκειται για πολύπλοκο μυστικό, όπως φαντάζεστε, αλλά για μία απλή μέθοδο: αφού καθαρίσετε καλά το πάτωμα, περάστε ένα στρώμα παρκετίνης (μη νομίζετε ότι πρέπει να βάλετε πολύ, τού ναντιόν), δουρτίστε το με μία βούρσα του παρκέ ή ηλεκτρική παρκετέζα (αφού φυσικά στεγνώση) και κατόπιν δώστε του τη λάμψη που θέλετε μ' ένα μάλλινο παρκετόπανο. Κάθε μέρα τρίβετε λίγο ήρα το παρκέ με το παρκετόπανο και υποχρεώστε στα μελή της οικογενείας σας να φορούν μαλακές παπούδες όταν κυκλοφορούν μέσα στο σπίτι. Τέλος, άποφύγετε να χύνετε στο πάτωμα νερό και σάλτσες. Ένα σπότη για να διατηρηθεί καθαρό, άπαιτεί προσοχή και τάξη.

Λεκέδες από μελάνι στυλό

Οι λεκέδες που γίνονται από μελάνι στυλό, είναι λιγότερο άνθεκτικο από εκείνους που γίνονται με οποιοδήποτε άλλο μελάνι. Μήπως σάς έπεσε κα- - λάθος μελάνι στα πλακάκια της είσοδου σας; Τρίψτε τους λεκέδες μ' ένα πανί, δουτηγμένο σε οινόπνευμα, τελειώστε τον άποχρωματισμό με νερό. Ζαβέλ και κατόπιν μ' ένα καλό ξέπλυμα θα ξαναδώσετε στα πλακάκια σας την πρώτη τους όψη.

Το άπλωμα της μπουγάδας

Για ν' άπλωθι μία μπουγάδα, χρειάζεται να σκυψείτε, να προσκυνήσετε τη γη τόσες φορές, όσα κομμάτια ρούχα θ' άπλώσετε. Αν όμως βάλετε επάνω σε ένα καροτσάκι (του κήπου ή του μαρμού) το πανέρι με τα ρούχα, γλυτώνετε από ένα κόπο άσκοπο.

Για να μη καιγόσαστε

Αν έχετε κατασρόλα από αλουμίνιο, χωρίς όμως άπομωτικά χερούλια, κινδυνεύετε, κάθε φορά που την άγγίζετε, να κάψετε τα χέρια σας! Άπομωτώστε τα χερούλια της, ντύνοντάς τα προσεχτικά με σπάγγο. Είναι κάτι πολύ άπλό, αλλά που ίσως δεν το είχατε σκεφτεί να το εφαρμόσετε!

Η νικοτίνη στα νύχια

Αν καπνίζετε, συγκαταστήστε αυτή τη συμβουλή. Αν όχι, τότε δώστε την στους γνωστούς σας που καπνίζουν. Για να βγούν οι αντίαισθητικά κίτρινοι λεκέδες της νικοτίνης από τα νύχια και τα δάχτυλά σας, τρίψτε τα μ' ένα βουρτσάκι δουτηγμένο σ' ένα μίγμα από οξυζενέ και άμμονία.

Τα βάζα

Έχετε μία μικρή συλλογή από βάζα: πρώτα απ' όλα γιατί είναι διακοσμητικά και κατόπιν γιατί σε άρισμένες στιγμές γίνονται άπαραίτητα. Από το μικρό βάζακι για ένα όραίο τριαντάφυλλο ή μία όρχιδα, ως το μεγάλο βάζο που θα δεχτή στην είσοδο τις γκλαμιόλες ή τους κρινούς, πρέτει να τα έχετε όλων των ειδών, ώστε να τιμήσετε όπως πρέτει τα λουλούδια που οι φίλοι σας ή ο σύζυγός σας με τόση ευχαρίστηση θα σάς προσφέρουν. Μην περιφρονήτε τα καφετιά ή γκριζά πηλινα βάζα: πολλά λουλούδια φαντάζουν καλύτερα σ' αυτά, όπως τ' άγριολούλουδα, οι μαργαρίτες και οι παπαρούνες.

Τα λουλούδια

Μη μετακινήτε το βάζο με τα λουλούδια σας, από δωμάτιο σε δωμάτιο. Τα άνθη δεν άντεχουν στις αλλαγές της θερμοκρασίας. Άπομακρυνέτε τα από τη φωτιά, καθώς και από τα ρεύματα άέρας.

Η μπουγιότα του μαρού

Αν στο κρεβάτι του μαρού βάζετε μπουγιότα (αν δηλαδή έχετε πολύ κρύο στον τόπο σας και δύσκολη τη θέρμανση) τότε προσέξτε το νερό να μην είναι βρασπό. Και το λάστιχο χαλά και το μικρό μπορεί να καή. Ρίχνετε πάντα, σε κάθε μπουγιότα, λίγο κρύο νερό, πριν ρίξετε το ζεστό.

Το νάυλον πουκάμισο

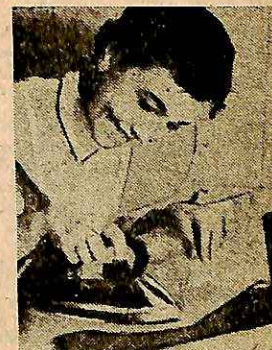
Πριν πλύνετε το νάυλον πουκάμισο του άντρός σας, άλείψετε γιακά και μανικέτια με λευκό σαπούνι. Κατόπιν βάλτε το στο νερό, χλιαρό βέβαια με λίγο τριμμένο σαπούνι μέσα και άφήστε το να βραχή περίπου 10'. Θα καθαρίση με έλαχιστο τρίψιμο στα σημεία αυτά. Μη μεταχειρίζεστε βούρσα για τα νάυλον, καταστρέφονται γρηγορότερα.

Λερώμένα χέρια

Μήπως λερώσατε τα χέρια σας τρίβοντας τις κατασρόλες ή κάνοντας κάποια άλλη δουλειά που λερώνει; Μην άνησυχήτε. Αφού τα άλείψετε με βαζελίνη τρίψτε τα και πλύντε τα με ζεστό νερό και σαπούνι τύπου Μασσαλίας. Θα ξαναγίνουν καθαρά και μαλακά.

Ο μουσαμάς κολλάει

Μήπως κολλάει ο μουσαμάς σας; Χτυπήστε ένα άσπραδι αυγού, βρέξτε ένα πανάκι μ' αυτό και περάστε όλη την επιφάνεια του μουσαμά. Άφήστε τον να στεγνώση χωρίς να τον σκουπίσετε.

Η τσάκισι του πανταλιού

Για να μην άποτύχη η τσάκισι του πανταλιού, όταν σιδερώσετε, βάλετε επάνω στο παντελόνι ένα άφανές χαρτί, που θα σάς έπιτρέψη να σιδερώσετε την τσάκισι δλεπόντας την έτσι ώστε ν' άποφύγετε το στραβά σιδερώμα. Κι' αν το χαρτί κοκκινίση, προσοχή! Το σιδερό σας είναι πολύ ζεστό.

Η μυρωδιά των κρεμμυδιών

Για ν' άπαλλάγητε από την ένοχλητική μυρωδιά που άφίνει το κρεμμύδι στα χέρια, πάρτε μία ή δυο ψημένες πατάτες και με την ψίχα τους τρίψτε προσεκτικά τα δάχτυλά σας. Θα πλύνετε κατόπιν τα χέρια σας και η μυρωδιά θα έχη εξαφανιστή. Η ψίχα της πατάτας μαλακώνει επίσης το δέρμα και το κάνει άπαλό.

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΣΤΗ ΓΕΜΑΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ

γιαλό ν' ανεβάσουν τὸ γαμπρὸ καὶ τὴ νύφη. Σὰν εἶδανε διολιὰ καὶ χαρὲς ὁ Μαρῖνος κι οἱ δι- κοὶ του ἀρχίσανε νὰ κλαί'νε σὰ μαρὰ παιδιὰ ἀπ' τὴ χαρὰ τους. Ἡ Λεμονὴ δὲ βάσταξε πάλι καὶ λιγοθύμησε. Τώρα τὴν τόκουσε ὁ Γληγόρης τ' ἐν- θόνερο. Τὴ συνέφερε καὶ τὴν ἐβγαλ' ἔξω. Ὅλο τὸ χωριὸ μα- ζευτήκε κάτω. Ἀνεβήκαμε ὅλοι μὲ τὸ τραγοῦδι τῆς νύφης. Δὲ θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ τ' ἀ- νεβάσμα ἐκεῖνο. Πήγαμε ποῦτα στὸν Ἀη - Νικόλα. Ἐκεῖ ἔτα- ξε ὁ Μαρῖνος νὰ κάμει τὴ βάσ- κα του ἀσημένιο καντήλι. Ὅτὰ τὸ εἶδες ἐκεῖ σήμερα αὐτὸ τὸ καντήλι.

»Σὰν προσκύνουν πῆγαμε σπῖτι. Μεζεύουνται οἱ γυναί- κες, στολίζουν τὴ νύφη, ἀρχι- νάει ὁ γάμος. Ἀνάποδος γά- μος, πρῶτα τὸ στεφάνωμα κι ὕστερα οἱ χαρὲς. Μερόνυχτα βάσταξε τὸ ξεφάντωμα. Μπήκα καὶ γὰρ στὸ χορὸ τότες, παιδι ἀμούστακο, πρώτη φορά. Γι' αὐτὸ καὶ θυμώμαι τόσο κα- λά. Μὰ πού νὰ σοῦ τὰ δηγηθῶ ὅλα, ἀφεντικό!»

Ἐδῶ παρακάλεσα τὸ γέρο Θανάση νὰ μὴν μοῦ πεῖ ἀλλὰ σήμερα, γιατί πέρασ' ἡ ὥρα, καὶ πρέπει νὰ ξεκινήσω. Τὸν κέρασα λοιπὸν ἕνα ποτήρι καὶ τὸν καλοδουάδιασα.

»Μὰ δὲν τάκουσες ὅλα ἀφεν- τικό! Δὲν ἀκούσες τί ἀνθρω- πὸς ἐγίνε ὕστερα τ' ἀγγελόκα- μωτο ἐκεῖνο τὸ θεριό! Τὶ κα- λοτυχία πού τὴν εἶχε μὲ τὴ Λε- μονή του, καὶ μὲ τ' ἀμπελά- κι πού τοὺς ἔδωσε ὁ Γληγό- ρης! Δὲ σοῦ εἶπα πῶς γὰρ ὕστερα οἱ χαρὲς. Μερόνυχτα βάσταξε τὸ ξεφάντωμα. Μπήκα καὶ γὰρ στὸ χορὸ τότες, παιδι ἀμούστακο, πρώτη φορά. Γι' αὐτὸ καὶ θυμώμαι τόσο κα- λά. Μὰ πού νὰ σοῦ τὰ δηγηθῶ ὅλα, ἀφεντικό!»

»Τὶ τὰ θές, ἀφεντικό, πε- νήντα χρόνια ἔχσαν ἀγαπη- μένα, κι ἐτοὶ πεθάνανε σήμε- ρα. Ἐνα καμὸ τὸν εἶχανε μονάχα, πού δὲν κάμανε καὶ παιδιὰ. Μὰ κάθε ἄλλο καλὸ τοῦ κόσμου τὸ εἶχανε. Ἦταν Θεοῦ θέλημα νὰ σώσει τὴν ψυ- χὴ του ἕνα κορίτσι. Μιά γυναί- κα! Κι ὕστερα λέν, πῶς μὰς καλὰ οὐνοὶ οἱ γυναῖκες! Μὰ εἶ- ναι, βλῆπε, γυναῖκες καὶ γυ- ναῖκες, ἀφεντικό! Δὲς τώρα τὴ δική μου τὴ στρίγγλα, καὶ πὲς μου ἂν δὲν κάμω φρόνιμα πού περῶν τὴ βραδιά μου στὸ κα- πελειό!

—Ἐ, καλὸ βράδι, καπετά- νιε μου, πρέπει νὰ πάω ν' ἀνά- ψω ἕνα κερί καὶ νὰ φύγω, γιὰ- τί θὰ θυμώσει καὶ μένα ἡ γυ- ναίκα μου, ἂν πολυαργήσω.

Κι ἐτοὶ σηκώθηκα κι ἔφυγα. Ἐναπηγαῖνα στὴν ἐκκλησιά. Ἦθελε ἀκόμα καμιά ὥρα νὰ βασιλέψει ὁ ἥλιος. Ὅλα ἡσυ- χία στὸ κοιμητήριο. Ἡ θύρα κλεισμένη, μήτε πατάς μήτε νεκροβάφτης. Ἀνοίγω, μπαίνω μέσα, πηγαίνω κατὰ τὸν τάφο τῆς θεῆς Λεμονῆς. Βρίσκω δυὸ τάφους τώρα πλὴν πλάγι, καὶ ἀπάνω τους στῦρο ἀσημένιο μὲ τ' ἀξίνι καὶ μὲ τὸ φτυάρι. Ἐσκύμα μπρὸς στοὺς δυὸ τά- φους, καὶ παρακάλεσα τὸ Θεὸ νὰ γεμίσει ὅν κόσμο τέ- τια τέτλια, πού ἀρχινοῦν τὴ ζωὴ τους ἀγκαισιμέντα, καὶ ατε- νίζουν στὸ χῶμα χερί μὲ χερί. ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΓΗΣ

Ἐνα σὶκ «Φανταιζι» φόρεμα

Συνηθίζονται πολὺ φέτος οἱ φοῦστες φαν- ταιζὶ ἀπὸ μπροκά, φαίγ ἢ ντυσὲς ἐμπριμέ. Φοροῦνται μὲ μονόχρωμες μπλούζες σὲ κοκ- τέλλ, πάρτυ ἢ χοροὺς καὶ μὰς βοηθοῦν νὰ κά- νουμε ἕνα δυὸ συνδυασμούς καὶ ἐμφανίσεις.

Τὸ μοντέλο στὴν εἰκόνα μας εἶναι ἀπὸ τὴν μπουτίκ τοῦ Ντιόρ. Φούστα φορεῖται μὲ ἀτσά- κιστες πιέτες ἀπὸ φαίγ ἐμπριμέ. Μπλούζα ἀ- πὸ ζερζὺ μονόχρωμο μὲ νεκολετὲ σὲ σχῆμα καρδιάς γορνιρισμένο γύρω γύρω μὲ λάστιχο.

ΟΙ ΓΛΩΣΣΕΣ ΤΟΥ ΑἴΣΩΠΟΥ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ

Ὁ περίφημος μυθογράφος τῆς ἀρχαιό- τητας καὶ πρόγονός μας Αἴσωπος, γεν- νήθηκε δούλος στὴ Φρυγία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Κύριός του, δουλολκτῆτης δηλαδὴ, ἦταν κάποιος Ξάνθος, πού τὸν ἀπελευθε- ρωσε τὸν Αἴσωπο, ἐκτιμώντας τὴν ἐξυ- πνάδα του. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ τῆς ἀ- πελευθερώσεώς του, ἔχει ὡς ἐξῆς:

Κάποτε ὁ Ξάνθος, πού ἐπρόκειτο νὰ παραθέσει ἕνα συμπόσιο, κάλεσε τὸν Αἴ- σωπο καὶ τὸν διέταξε ν' ἀγοράσῃ ἀπ' τὴν ἀγορὰ, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν του, ὅτι πῶς πολὺτιμο θάδρισκε, χωρὶς νὰ πάρῃ τίποτε ἄλλο. Ὁ Αἴσωπος πῆγε καὶ ἀγόρασε μὴ- νὺ γλώσσες ἀπὸ διάφορα ζωντανὰ καὶ πε- τούμενα. Γλώσσες βοδιῶν, προβάτων, τρά- γων, ἀφρονιῶν, κοτσυφῶν κλπ. καὶ τὶς μαγεύειρε μὲ θαυριεὲς σόλτσες καὶ καρ- κεύματα.

Οἱ συνδαιτημόνες ὅταν ἔφαγαν αὐτὸ τὸ βαρὺ φαγητό, δὲν ἄργησαν νὰ τὸ κάνουν ἐμετό, ὅποτε ὁ Αἴσωπος κλήθηκε σὲ ἀπο- λογία καὶ εἶπε:

— Τί καλύτερο ἀπὸ τὶς γλώσσες ὅ- παρχει; ἀπάντησε εἰρωνικά. Ἡ γλώσσα εἶναι ὁ δεσμός τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι τὸ κλειδί τῶν ἐπιστημῶν, τὸ ὄργανο τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ λόγου, μ' αὐτὴ κτίζουν τὶς πολιτείες καὶ τὶς διοί- κουν. Μ' αὐτὴ διδάσκουν, πείθουν, ἐπικρα- τούν στὶς συνελύσεις καὶ συγκεντρώσεις, στὶς βουλὲς καὶ τὰ Δικαστήρια καὶ ἐκ- τελοῦν τὸ πρῶτιστό τους καθήκον οἱ ἐν- θρωποὶ στὸ νὰ δοξολογοῦν καὶ ἐξυμνοῦν τοὺς θεοὺς. Μὲ τὴν καλὴ γλώσσα κατορ- θώνεται τὸ πᾶν, ἄλλωστε δὲν μοῦ εἶπατε νὰ φωνίσω ὅτι καλύτερο ὑπάρχει στὴν ἀγορὰ; Αὐτὸ ἔκανα. Τὸ ἀηδῶν δὲν κελαι- δεῖ μὲ τὴ γλώσσα; Τί πῶς ἡδονικὸ καὶ ρομαντικὸ ἀπ' τὸ κελαιδεῖμα τοῦ ἀηδονίου;

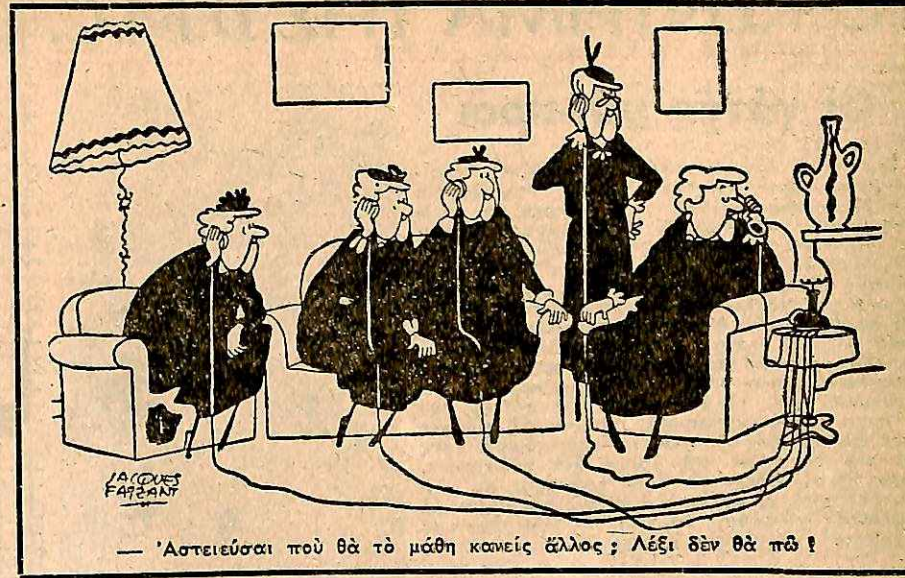
Ὁ Ξάνθος τότε, θέλοντας νὰ δάλλῃ μπροστὰ σὲ δίλημμα τὸν Αἴσωπο, τοῦ εἶ- πε: Τότε ἀγόρασε μου αὔριο, ὅτι χειρό- τερο δρῆς στὴν ἀγορὰ.

Τὴν ἄλλη μέρα παρέθεσε πάλι γλώσσες γιὰ φαγητό ὁ Αἴσωπος καὶ δικαιολογού- μενος αὐτὴ τὴ φορά, εἶπε:

— Ἡ γλώσσα εἶναι τὸ χειρότερο πρά- γμα τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ μητέρα καὶ ἡ πηγὴ τῶν φιλανεικῶν, ἡ προφῶς ὁ- λων τῶν δικῶν, ἡ αἰτία τῶν διχονοιῶν καὶ τῶν πολέμων, δηλοδὴ ἀκόικαλα δὲν εἶναι καὶ κόκκαλα τσακίζε. Ἡ γλώσσα εἶναι τὸ ὄργανο τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ ὄργανο τῆς πλάνης, τῆς ἀπάτης καὶ πρὸ πάντος τῆς συκοφαντίας. Μ' αὐτὴν κατα- στρέφουν τὶς πόλεις, τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ANNA ΦΟΝΣΟΥ, ἕνα καινούργιο ἀστὲρι, πού προβλέπεται ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἀκτινοβολήσῃ λαμπρὰ στὸ ἑλληνικὸ θεατρικὸ στερέωμα. Μόλις 17 χρονῶν σήμερα ἡ Ἄννα, σπουδάζει στὴ δραματικὴ σχολὴ τοῦ καθηγητῆ κ. Θάνου Τράγκα καὶ τε- λευταίως, ὕστερα ἀπὸ ἐπιτυχεὶς ἐ- ξετάσεις, πῆρε τὴν ἄδεια ἐξασκή- σεως ἐπαγγέλματος ἡθοποιῦ. Ταυ- τοχρόνως εἶναι καὶ μαθήτρια τῆς ἐβδόμης γυμνασίου, στὴ σχολὴ Κα- τάνη. Τὸ περσινὸ καλοκαίρι ἔ- παιξε μὲ τὸ θέατρο Καπερίνας στὸ ἔργο «Μάρτυς Κατηγορίας», ἔγινε δὲ γνωστὴ ὡς τὸ «κορίτσι μὲ τὰ φραουλὰ μαλλιά». Τὸ ἐρχόμενο κα- λοκαίρι θὰ παίξῃ πάλι μὲ τὸν ἴδιον θέατρο. Ἦδη πρωταγωνιστεῖ στὴν ἑλληνικὴ ταινία «Τὸ παιδί τοῦ δρό- μου», πού γυρίζεται τώρα. Ἡ Ἄν- να Φόνσου ἔκανε ἐξαιρετικὴ ἐντύ- πωσιν γιὰ τὸ θεατρικὸ ταλέντο τῆς καὶ τὴν εὐχέρεα μὲ τὴν ὁποῖαν ὑπο- δύεται τοὺς ρόλους τῆς. Ἡ «Γυναί- κα» τῆς εὐχετα μιά ὥρα καὶ καλλι- τεχνικὴ σταδιοδρομία.

— Ἀστεῖεῦσαι πού θὰ τὸ μάθῃ κανεὶς ἄλλος; Λέξι δὲν θὰ πῶ!

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΟΚΑΖΙΟΝ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«ΚΥΡΙΑ ἀτυχῆσα εἰς τὸν γάμον τῆς» εἶ- ναι ἡ Γυναίκα, πού περνάει στὸ πεζοδρόμιο μὲ τὴν κυματιστὴν περπατησιὰ τῆς, πού γεμίζει λαοκί- νους προκλησεις τὸ σφιχτὸ ταγιέρ καὶ μὲ τὸ παράξενο γκριζοπράσινο βλέμμα τῆς, πού τῆς δίνει κάτι ἀπὸ τὴ συνταρακτικὴ γοητεία τῶν αἰλουροειδῶν — μιά γοη- τεία πού συγγενεὶε κάπως μὲ τὸ βάναιο. «Ἀτυχῆσα- σα». Ἐτοί, τοὺλάχιστον, λένε οἱ κακὲς οἱ γλώσσες, πού θέλουν τὸν ἄντρα τῆς μέθυσο, ξενοχτῆ, βάναιο, ὑβριστῆ, καὶ κάτι χειρότε- ρο: τελειῶς ἀδιάφορο γι' αὐτήν. Ὁ ἄντρας, πάλι, πού κάθεται σκορφαλωμέ- νος στὸ σκαμνί τοῦ μπάρ, εἶναι κομψός, καλὸν- τυμένος, ἀξιοπρεπὴς, ἀλλὰ μόλις τὴ βλέπει νὰ περνοῦν στὸ πεζοδρόμιο, τσακίζεται πότε νὰ ἐσκαρφαλώσῃ ἀπ' τὸ σκαμνί τοῦ, γιὰ νὰ τὴν προλάβῃ καί, μὲ τὸ θάρρος τῆς «οἰκογενειακῆς» γνωριμίας, νὰ τὴν καλῇ γιὰ ἕνα οὐζάκι, πού μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ δεύτερο καί— γιὰτί ὅχι; — καὶ τρίτο, δεδομένου ὅτι ἕνα τρίτο οὐζὸ εἶναι πάντα ὁ καλύτε- ρος «μεσολαβητής» σὲ μιά καλὴ προσπάθεια ἐρωτικῆς προσεγγίσεως. Ὅλ' αὐτὰ συνέβησαν προτοῦ ν' ἀνοί- ξῃ ἡ αἰχλαία μας κι' ἐτοί, τώρα, ἡ ἀτυχῆσα, ὁ «ἀξιοπρεπὴς» καὶ ὁ «μεσο- λαβητής», βρίσκονται γύρω - γύρω στὸ τραπέζι τοῦ μπάρ...

Ο ἄντρας.—Στὴν ὕ- γειά σου! (σηκώνει τὸ πο- τηράκι του).
Ἡ γυναίκα.—Εἶναι τὸ τρίτο! Ὅχι... μεθύσα!
Ο ἄντρας.—(πειστικά). —Μὲ τρία οὐζά; Ὅχι δά! Ἐξ ἄλλου αὐτοὶ οἱ ἀσυνει- δητοὶ οἱ μπάρμαν, ὅσο πά- νε καὶ λιγοστεύουν τῆ...

δοσί. Πού τά... προπολε- μικά οὐζά. Ἐνα, ἔκανε γιὰ τρία σημερινά. Μεθοῦσε... προπολεμικῶς μὲ ἕνα οὐζό; Ὅχι δέβαια! Ἀρα, δὲν μεθᾶς καὶ τώρα μὲ τὰ τρία. Καλὸ αὐτό! (γελάει μόνος του) Λοιπὸν, πού μεῖνανε; Ἀ, ναί... Λοιπὸν, ὅπως σοῦ ἔλεγα, ἀγόρασα μιά βιλί- τσα, λίγο πῶς ἔξω ἀπὸ τὴ Δροσιά, χάρμα! Κουκλί- στικο πράμα καί, γύρω, ἔ- ναι κήπος, ἕνα πράσινο, πῶ, πῶ, τί πράσινο — πράσι- νο νὰ δοῦν τὰ μάτια σου!

Ἡ γυναίκα.—Μπράβο! Θὰ σοῦ στοίχισε πολὺ! Ὁ ἄντρας.—Μπρά, ὅ- χι! Τὴν πέτυχα σὲ τιμὴ εὐ- καίριας — «οκάζιον», πού λένε! Ἀμ' ἡ ἐπιπτώσιν τῆς; Ἡ γυναίκα.—Θὰ εἶναι, φαντάζομαι, ἀνάλογη!

Ο ἄντρας.—Τὸ πέτυ- χες! Πολυτελεῖα μὲ... οὐ- ρά! Κρεβατοκάμαρα μούρ- λια, τραπέζια τρέλλα, λί- βινγκ - ρούμ παραφροσύνη. Αὐτὴ πῶς δὲν εἶναι ἐπιπτώ- σιν, εἶναι... φρενοκομείο! (γε- λάει εὐχαριστημένος).
Ἡ γυναίκα.— Πολλὰ λεφτά, ἔ;

Ο ἄντρας.—Μπρά, ὅχι! Τὴν πέτυχα «οκάζιον»! Ἡ γυναίκα.—Κι' αὐτὴ «οκάζιον»; Ὁ ἄντρας.—Μὰ σοῦ- χῶ μιά μύτη στὶς «οκάζιον» ἀπερίγραπτη! Ἀπὸ μακριὰ τίς ὁφθαλμοῦμαι! Λοιπὸν, τί λέγαμε; Ἀ, ναί... Τώρα, θὰ μοῦ πῆς, μπορεῖ νὰ εἶ- ναι θαῦμα ἡ βιλίτσα μου, μπορεῖ νὰ εἶναι... φρενοκο- μείο ἡ ἐπιπτώσιν τῆς, ἀλλὰ εἶναι κάπως δύσκολο νὰ τρέχῃ κανεὶς ἐκεῖ πᾶν πού βρίσκεται, — ἔξω ἀπὸ τὴ Δροσιά.

Ἡ γυναίκα.—Ναί, αὐ- τὸ θὰ τὸ ἔλεγα!
Ο ἄντρας.—(θριαμβευ- τικά).—Εἶδες; Λοιπὸν, ἀ- γόρασα μιά κούρσα, ὀνει- ροί! Ὅλο αὐτὰ καλορι-

φέρο καὶ μαλακωσιά.
Ἡ γυναίκα.— Τί μοῦ λές; Θὰ σοῦ στοίχισε, ἔ;
Ο ἄντρας.— Μπρά, ὅ- χι! Τὴν πέτυχα «οκάζιον».
Ἡ γυναίκα.—Πάλι «ο- κάζιον»;

Ο ἄντρας.—Πάλι! Μὰ σοῦχῶ μιά ὁσφρησὶ στὶς «ο- κάζιον» ἀπερίγραπτη (ξαφι- κά) Λοιπὸν, τώρα δά, μοῦ κατέβηκε μιά ἰδέα.

Ἡ γυναίκα.— Ἀπό- ορη;
Ο ἄντρας.—Μπρά, κα- θόλου!
Ἡ γυναίκα.—Τότε... ἂς τὴν ἀκούσουμε!

Ο ἄντρας.— Λέω, νὰ μποῦμε στὴν «οκάζιον» κούρ- σα, νὰ πεταχτοῦμε στὴν «οκάζιον» βιλίτσα καὶ νὰ χαροῦμε, γιὰ λίγες ὥρες τὴν «οκάζιον» ἐπιπτώσιν! (γελάει εὐχαριστημένος γιὰ τὸ ἀστεῖο του) Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ ἰδέα μου; Εἶμαι δέβαιος, ὅτι τὴν ἐπικροτεῖς. Τόσο δέβαιος, ὥστε ἀπὸ τὴ στιγμή πού σε φωνάξω, εἶ- πα στὸν μπάρμαν νὰ μοῦ ἐτοιμάσῃ ἕνα δέμα μὲ μελι- δες καὶ δυὸ μπουκαλὲς σαμ- πάνια, γιὰ νὰ τὰ πάρουμε μαζὶ μας (κάνει νὰ σηκω- θῇ) Λοιπὸν, τί λές, πάμε;

Ἡ γυναίκα (ἡσυχα).— Μήπως ἔχεις... συνάχι;
Ο ἄντρας (κατάπλη- κτος).—Πῶς σοῦρθε αὐτό;

Ἡ γυναίκα.—Λέω, γιὰ- τί αὐτὴ τὴ φορά, ἡ περι- φημὴ ὁσφρησὶ σου, δὲν σε δόθησε στὴν «οκάζιον»!

Ο ἄντρας (υπερδεμέ- νος).—Ποιά «οκάζιον»;

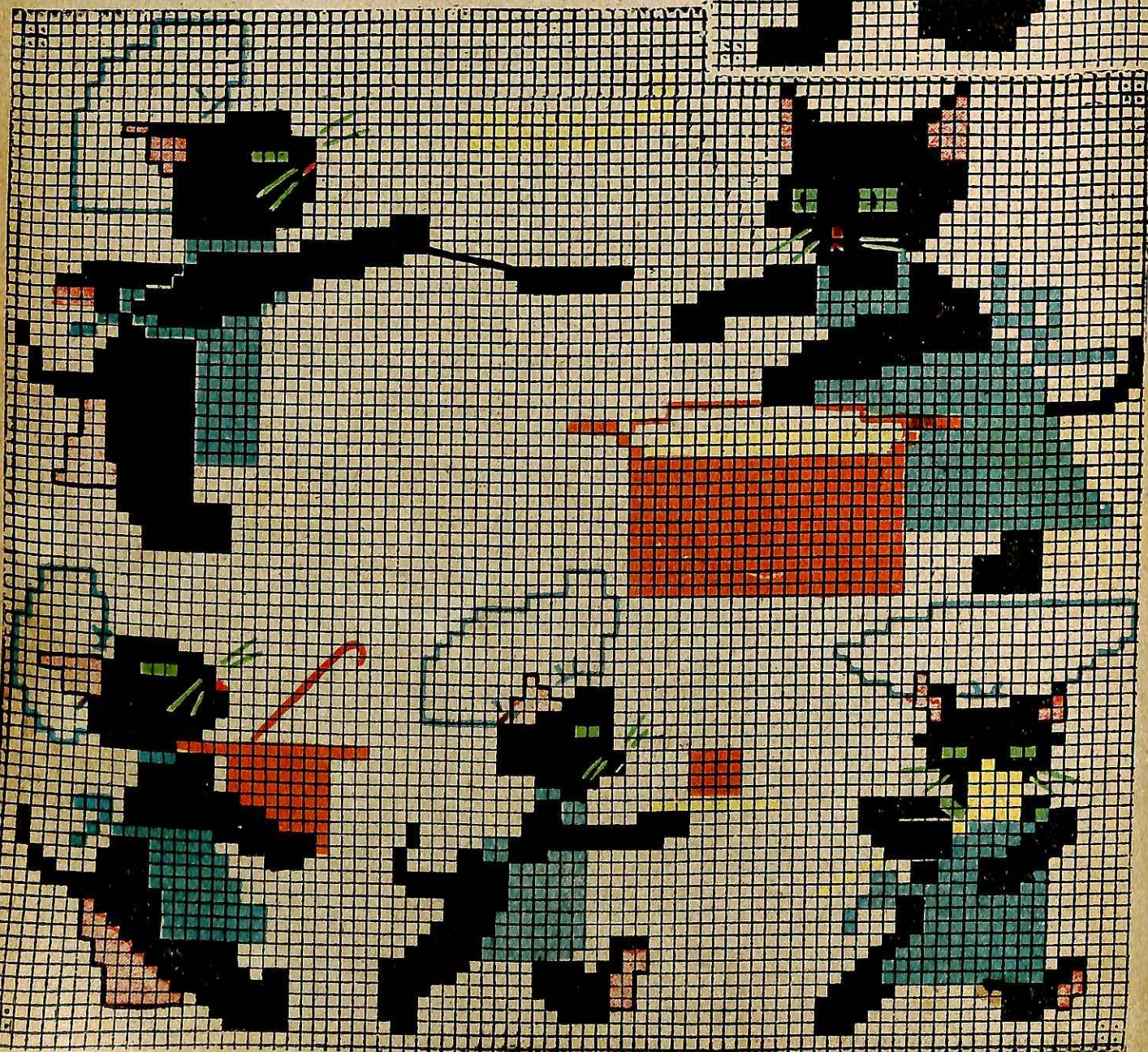
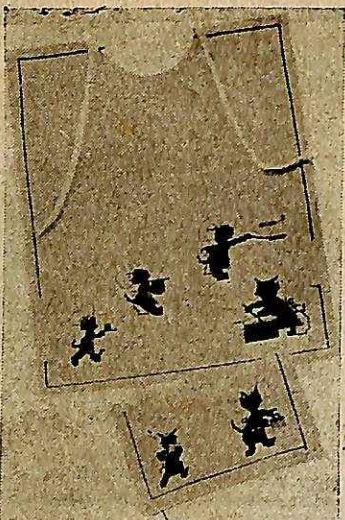
Ἡ γυναίκα (μὲ ἀξιο- πρέπεια). — Ἐμένα! Μία νέα καὶ ὁμορφὴ γυναίκα, πού εἶναι πᾶς κοινὸ μυστι- κὸ, πῶς δὲν μένει καθόλου εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἄν- τρα τῆς, ἀποτελεῖ κι' αὐτὴ ἕνα εἶδος... «οκάζιον» γιὰ τοὺς ἐπιδοξοῦς Δὸν Ζουάν —δὲν εἶν' ἐτοί; Μὲ τὴ δι- αφορά, πῶς οἱ ἐμψυχες «ο- κάζιον» ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ συγκαίνωνται μερικὸς - μερικὸς... Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορά τους ἀπὸ τίς δι- λες «οκάζιον», τίς κοῦρτες «οκάζιον» καὶ τίς ἐπιπτώ- σεις «οκάζιον» (ἀπότομα) Γεῖά σου!

Α Ὑ Λ α ῖ α

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Οί γάτες μάγειροι

Για να φτιάξετε αυτή την γουστόζικη παιδική πετσέτουλα φαγητού και την πετσέτοθήκη της, θα μεταχειριστήτε έτοιμιν άσπρο και κλωστές μολινέ NTE-MI-ΣΕ (DMC) άσπρο, μαύρο No 310, μπλέ No 798, κίτρινο No 444, πορτοκαλί No 947, ροζ No 948, κόκκινο No 666 και πράσινο No 913. Θα τα κεντήσετε με σταυροβελονιά και γαζάκι για τα μουστάκια, το γύρο του σκαύφου και άλλες μικρολεπτομέρειες. Το σώμα θα γίνει μαύρο, ή ποδιά μπλέ, άσπρος ο σκαύφος με μπλέ περίγυρο, πράσινα μάτια και μουστάκια, κόκκινο για τα χείλη και για τα ρουθούνια, ροζ το εσωτερικό των αυτιών και το κάτω μέρος των ποδιών, πορτοκαλί για τις κατασρόλες, κίτρινο για το περιεχόμενό τους και την τηγανίτα και μαύρο για το τηγάνι. Στην πετσέτοθήκη, τα ίδια χρώματα, με μιά κουτάλα κίτρινη και μιά κατασρόλα κίτρινη με πορτοκαλί σκέπασμα. Το χέρι της κουτάλας που δυβίζεται στο μεγάλο καζάνι θα γίνει κόκκινο.

Τό Κορίτσι του Πεζοδρομίου

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤ ΜΟΚΥ

σωρό «υπεξείμας». Και πραγματικά, τα μπλεξίματα δεν άργησαν να ρθούν. Όμως, χωρίς ν' άγνοη πως ο Ροζέ θα την έκανε να πληρώση ακριβά την επέμβασή της, είχε αντιμετώπισει τον κίνδυνο από άλλη λεγγύπη, για να είναι εντάξει με τη συνείδησή της.

Όταν την είχαν σκώσει από το πεζοδρόμιο, μες από μία λίμνη αίματος, για να την οδηγήσουν στο νοσοκομείο, ο χειρουργός είχε κάνει μία γκριμάτσα βλέποντας τα τσακισμένα πόδια της, με τα πολλά λαπλά κατάγματα. Ίσως θα πρεπε να ακρωτηριασθή ή τραυματισμένη. Αν επίτρεψε, θάταν τυχερή...

Τώρα, η Μονίκ ήταν έκτος κινδύνου. Είχαν κατορθώσει ν' απολύγουν τον ακρωτηριασμό, αλλά θάμενε άκνηροποιημένη επί πολλούς μήνες ακόμα, και θάπρεπε να υποστή μακρές και ληπτότατες διαδοχικές έγχειρσεις, πριν μπορέσουν οι γιατροί ν' αποφασίσουν πιά θάταν ή τύχη της. Άραγε θα μπορούσε να ξαναχρησιμοποιή τη πόδια της;

Η Έλεν το άναρωτιόταν αυτό με άνησυχία και τύψεις. Την κυτούσε που μισοκοιμόταν, κατάχλωμη σαν το κερί. Είδε με κάποια δυσφορία τους δυο άντρες που μπήκαν στο δωμάτιο. Δεν μπορούσαν ν' άπεριμένουν λιγάκι ακόμα ο Μαρτέ κι' ο συνάδελφός του;

— Δεν νομίζω πως είναι σε κατάστασι να σας άπαντησι, είπε, ελπίζοντας πως θα τους έκανε να παραιτηθούν απ' το έρωτηματολόγιο.

Ο θόρυβος των φωνών είχε εγνήσει τη Μονίκ. Τα μάτια της χαμογέλασαν όταν είδε την Έλεν, κι' έγιναν σκληρά μόλις πήρε είδησι τους δυο άστυνομικούς. Πλησίασαν στο κρεβάτι της.

— Έλάτε, δεσποινίς, φανήτε ευγενική... Βοηθήστε λιγάκι τον έπιθεωρητή, είπε ο Μαρτέν.

Η Μονίκ έκλεισε τα μάτια, και τα χείλη της σφίχθηκαν. Ο Μαρτέν επέμεινε:

— Ένας μάρτυς είδε τ' αύτοκίνητο να κάνει δεξιά και ν' άνδραίνη στο πεζοδρόμιο... Η Μονίκ άπάντησε με άσθενική φωνή:

— Υπάρχουν τόσοι άνθρωποι που δεν ξέρουν να οδηγούν...

Αυτή ή στροφή ήταν θεληματική. Δεν ήταν δυστύχημα αυτό που σας έριξε κάτω. Είμαστε βέβαιοι, πως θέλησαν να σας σκοτώσουν... Ξέρετε τους έχθρούς σας;

Η Μονίκ όμως σιωπούσε έπίμονα. Δεν ήθερε να εχ παρμό μόνο φίλους... Κανένας απ' τους άρσενικούς γνωστούς της δεν λεγόταν Ροζέ... Δεν ήθερε άπολύτως τίποτα...

Με πυρετό στα μάτια, λίγο λαχανιασμένη, άπαντούσε ευγενικά στους δυο άντρες, μα κατάλαβαινε κανείς πως έκουβε κάτι. Χωρίς να την νοιάζη για την κατάστασι της, ο άστυνομικός έπιθεωρητής, που συνάδεδε τον Μαρτέν, μίλησε άπτότομα:

— Έλα, κοπέλλα μου! Μην κλείνεις το στόμα σου! Δεν έχεις να δηλώθης τίποτα... Πες μας την αλήθεια! Ο Ροζέ σ' έκανε έτσι, έ; Άπ' την ήμερα του δυστυχήματος έξασανίσθηκε! Λοιπόν, τί λές;

— Σας έπαναλαμβάνω πως δεν ξέρω κανένα Ροζέ!

Ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει. Κότταξε την Έλεν κι' άναστέναξε:

— Πες τους πως είμαι κουρασμένη...

Πριν φύγη, ο Μαρτέν ξανάειπε:

— Συλλογιστήτε... Θα ξανάρθω αύριο.

Η Μονίκ ύψωσε τους ώμους κι' έκανε μιά γκριμάτσα πόνου. Άς έσαναρχόντουσαν, αν ήθελαν. Έκείνη μιά φορά δεν θάλεγε τίποτα.

— Έλα κοντά μου, είπε στην Έλεν, ίκετευτικά.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ:

Η Έλεν Ντυπρέ, κόρη ενός πλούσιου βιομηχανού από τον πρώτο του γάμο, που εργάζεται έθελοντικά στην Υπηρεσία Περιθαλψέως κι' είναι άρραβωνιασμένη με τον γιατρό Άνδρέα Μονό, άποφασίζει νά φιλοξενήσει προσωρινά στο σπίτι της τη φτωχή μικρή όρφανη Χριστίνα Άρνέ, παρ' όλη την αντίδρασι του πατέρα της, της μητριάς της Σαδίνης, που είναι μιά σκληρή και φιλοδοξη γυναίκα, και των έτεροθαλών αδελφών της, του Ζαν Πιέρ και της Μαρί-Κλαίρ. Ο Άνδρέας Μονό δυσφορεί επειδή ή μνηστή του τον παραμελεί έξ αιτίας της φιλανθρωπικής της δράσεως, κι' ή Χριστίνα τον βλέπει με θαυμασμό και κρυφή άγάπη. Άλλά ο Ζαν-Πιέρ επιτίθεται της Χριστίνας, κι' ή Σαδίνη όρσκει άφορη άπ' αυτό για νά τη διώξη, μιά στιγμή που έλειπε ή Έλεν. Η Χριστίνα γυρίζει στο μπάρ της Μάγκυ, που είναι κάτω άπ' το παλιό της σπίτι — Ιδιοκτησία κι' αυτό της Μάγκυ — κι' όπου συχνάζουν διάφορες γυναίκες του πεζοδρομίου. Στο μπάρ εργάζεται ο «ώραιος Ροζέ», ένας άσυνείδητος νεαρός προαγωγός, που έκμεταλλεύεται όλες τις γυναίκες αυτές, έκτος άπ' την θεληματική Μονίκ, που ζή με την κορούλα της στο άπάνω πάτωμα. Η Μάγκυ θάζει τη Χριστίνα νά εργασθί σ' ένα μιλκ - μπάρ, μα ο Ροζέ, που έχει δανείνει της Χριστίνας μερικά χρήματα, κατορθώνει νά τη διώξουν άπο κεί και, άφού την μεθάει και την κάνει δική του, την θάζει νά εργασθί στο ύποπτο κέντρο «το Γαλάζιο Φεγγάρι», όπου ή Έλεν την άνακαλύπτει. Η Χριστίνα όμως με τον Ροζέ φεύγουν μ' ένα αυτοκίνητο. Η Έλεν κατορθώνει, χάρις σέ υπόδειξι της Μονίκ, ν' άνακαλύψη και πάλι τη Χριστίνα, που άδουλεύει στο μπάρ ενός ξενοδοχείου. Ο Ροζέ, για νά εκδικηθί την Μονίκ, πέφτει έπάνω της σέ μιά πάροδο με το αυτοκίνητάκι του, αλλά ή Μονίκ, σοβαρά τραυματισμένη, έπιζέ ως εκ θαύματος. Η Έλεν πηγαίνει και τη βλέπει κάθε μέρα.

7^{ον}

Όταν είχε πάει στο σπίτι της για νά την παρακαλέσθαι νά τη βοηθήσθαι να ξαναβρή τη Χριστίνα, ή Μονίκ είχε προέλεπει ότι την περίμεναν ένα

Κάνετε μιά δική σας ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΚΑΘΕ νοικοκυρά, αγαπά νά μαθαίνει κάτι νεο για το φαγητό και τα γλυκίσματα της. Το πως νά κάνει σεις αυτόν είναι μιά φράσι ή όποια θα άκουσθί μόλις άρχισι συζήτησι για κουζίνα.

Και έτσι, ήμερα με την ήμερα μαζεύονται στα χέρια μας ένα σωρό παράταιρα χαρτάκια, άπο τα όποια συνήως χάνονται τα μισά είτε γιατί παράτεσαν είτε γιατί τα δανείσαμε και δεν μας τα επέστρεψαν, είτε γιατί καταστράφηκαν με τη χρήσι.

Άπαραίτητο συνεπώς είναι ένα βιβλίο, στο όποιο θα μπορούμε νά διατηρήσουμε όποια συνταγή μας άρεσε καλύτερα, ό,τι άείζει νά φυλαχθί. Το βιβλίο αυτό γίνεται με πολλά φύλλα, 80 — 100, χραιρί ριγέ ή καντριγέ. Για νά είναι εύχρηστο θα πρέπει νά έχη ύψος 22 πάντους και πλάτος 18. Δέσετε το βιβλίο σας με πανί βαμβακερό μονόχρωμο ή κλαδωτό, σέ φόντο σκούρο και με ζωηρά μικρά σχέδια.

Προφυλάξτε το άπο λαδώματα. Ντύσετε το βιβλίο σας με διαφανές πλαστικό ύφασμα ή με χοντρό σελοφάν και στερεώστε τις άκρες, άπο μέσα, με λίγη σελοτέιπ.

Μπορείτε ακόμα νά αγοράσετε στα βιβλιοπωλεία καλύμματα βιβλίων άπο νάβλον (δραχ. 7 ή 9 κατά μέγεθος), σέ χρώματα μπλέ, μέγ, κόκκινο. Άν τ' ντύσετε με μονόχρωμο

ύφασμα, διμυτο, ρέψ ή ό,τι άλλο με χοντρή ύφανσι, κανέτε το μπές ή γκρι - μπλέ ή ό,τι άλλο σας άρεσει και κεντήστε, πριν τ' όδεστε το μονόγραμμά σας ή ένα σχέδιο σχετικό με το περιεχόμενό του. Άν είσθε γαλλόμαθης κεντήστε τα σχέδια αυτά με γαλάζιο κορδόνι. (Κορνόν μπλέ) δηλαδή γαλάζιο κορνόν ονομάζουν οι Γάλλοι τους άσους της μαγειρικής. Μπορείτε ν' αγοράσετε και ένα θεμένο τετράδιο άπο τα χαρτοπωλεία.

Μη θέλετε αριθμούς στις σελίδες, πιδ εξυπηρετικό είναι νά άριθμώσετε τις συνταγές που κα ταγράψετε. Χρησιμοποιήστε την άριστερή σελίδα για τα φαγητά και την δεξιά για τα γλυκίσματα. Η χωρίσετε κάθε σελίδα στο ήκρος και γράψετε άριστερά τα φαγητά και δεξιά τα γλυκίσματα. Άριθμώστε χωριστά τις συνταγές των φαγητών και χωριστά των γλυκισμάτων.

Για το εδρετήριο, που είναι άπαραίτητο, θα αφιερώσετε τις τελευταίες 15 σελίδες μισές για τη μαγειρική, μισές για τη ζωογραφική. Σ τα είδη που έχουν ποικιλία μαγειρέματος άφίνετε ένα κενό, μετά την πρώτη συνταγή.

Προσπαθήστε νά είσθε όλιγογράφος. Μην πιάνετε μιά σελίδα για μιά συνταγή, έκτος βέβαια αν είσθε καινούργιος νοικοκυράς όποτε καλύτερα νά τα γράφετε με λεπτομέρειες. Προσέχετε στα μέτρα, ιδίως στα γλυκίσματα, διότι στο φαγητό με την πείρα θα συνθίσετε νά τα βάσετε θα σχεδόν «με το μάτι».

Το καλύτερο θα ήταν αν πριν γράψετε στο βιβλίο σας μιά καινούργια συνταγή, τη δοκιμάσετε πρώτα. Επειδή όμως αυτό δεν γίνεται πάντα, σημειώστε με ένα «Δ» = δοκιμασμένο ή με ένα «Ε» = έγκτακτο, ό,τι έδοκιμάσατε και τ' όρθηκατε άραιο.

Αισθανόταν την ανάγκη ν' αποβίβει την ψυχή της, στην καινούργια της φίλη.

— Άκουσε... Δεν μετανιώω γι' αυτό που έκανα, ό,τι κι αν συμβεί. Αν η μικρή μπη στον ίδιο δρόμο, θα είμαι ευχαριστική που αυτό έγιμε λιγάκι χαρίς σ' εμένα... Στην παλιό μου, θάνατο ίσως το μόνο καλό που θάχω κάνει.

Μιλούσε χαμηλόφωνα. Η Έλενη ήταν σκυμμένη από πάνω της, κατασυγκινημένη.

— Ξακουράσου τώρα, της είπε.

— Όχι. Δεν μπορώ να κοιμηθώ. Τη νύχτα, είναι τρομερό αυτό που τραβάω, ψιθύρισε η Μονίκ. Σκέπτομαι συνεχώς την κόρη μου...

Καί, κλείνοντας το μάτι, πρόσθεσε:

— Αν δεν μπορέσω να ξαναπαρταίσω πιά... καταλαβαίνεις, στο επάγγελμά μου...

Χαιρολόγισαν κι οι δυο.

— Μή λες ανοησίες, είπε η Έλενη, και πλησιάζοντας σ' αυτή της, της ψιθύρισε μερικές λέξεις.

Η Μονίκ την κύτταξε ξαφνιασμένη, και της άρπαξε το χέρι.

— Τι άγγελος που είσαι!... Τι άγγελος!

Η Έλενη την είχε καθησυχάσει. Η κορούλα της δεν θα μινε άπροστατευτη... Τι άνακούφιση για το φτωχό της κεφάλι!

— Έχεις νέα απ' τη Χριστίνα; Είναι καλά; ρώτησε, ευτυχισμένη που είχε λυτρωθεί απ' την κυριότερη φροντίδα της.

— Ναι. Την έδωλα στον «Καλό Ποιμένα».

«Ο Καλός Ποιμήν», «Η Φωλιά»... Φιλανθρωπικά ιδρύματα, που δεν άρεσαν καθόλου της Μονίκ. Άσφαλως θάταν τίποτα φυλακές, με καλόγριες, με δεσμοφυλάκες - γυναίκες που δεν καταλαβαίνουν τίποτα απ' τη ζωή... Έκανε μία άστεία γκριμάτσα:

— Δε βαρύνεται εκεί μέσα η μικρή.

Η Έλενη την κύτταξε με προφορά οίκτου. Ποτέ δεν θα μπορούσε ν' αλλάξει η Μονίκ, παρ' όλο που ήταν τόσο καλή γυναίκα! Η ζωή της πόρνης της είχε γίνει αναπόσπαστη... Δεν μπορούσε να διανοηθεί τίποτ' άλλο. Παρ' όλ' αυτά, της έζηγνε:

— Οι μικρές έχουν πολύ καλή μεταχείριση στον «Καλό Ποιμένα». Τους μαθαίνουν ένα επάγγελμα, σύμφωνα με την κλίση τους. Όταν κατορθώσουν να κερδίσουν τίμια τη ζωή τους, τις βοηθούν να βρουν μία θέση. Η Χριστίνα μαθαίνει στενογραφία, γραφομηχανή... Κάνει μεγάλες προόδους, και δεν είναι δυστυχισμένη. Έπειτα, δεν την αφήνω μόνη. Πάω και την βλέπω συχνά...

Η Μονίκ δεν την άκουγε. Ανακουφισμένη, είχε αποκοιμηθεί.

Ήταν αλήθεια πως οι μέρες περνούσαν ειρηνικά και χωρίς βάσανα για τη Χριστίνα σ' αυτό το ίδρυμα του «Καλού Ποιμένα», που μάγευε τα παραπλανημένα πρόσωπα.

Οι καλόγριες που το διοικούσαν είχαν ως αποστολή τους ν' ανθρωπώσουν αυτά τα νεαρά φυτά, που συνήθως είχαν προαποφυτρώσει σε φτωχικές κι' άθλιες συνοικίες. Θά ήταν εύκολη δουλειά αυτή για γυναίκες που ήταν αποκλησισμένες απ' τη

δυσάρεστη ύψη της κοινωνικής ζωής.

Ανάμεσα σ' αυτές τις νέες, που μερικές τους ήταν ακόμα στην εφηβική ηλικία, οι περισσότερες είχαν δη, παιδιά ακόμα, σκηνές που τις είχαν διαφωτίσει πολύ νωρίς σχετικά με την πρόστυχη, τη βρωμιά, τη πλευρά της ανθρωπότητας. Είχαν ζήσει σε άθλιες τρύπες, χωρίς αέρα και φως, όπου κοιμόντουσαν έξη κι' έφτα άτομα μαζί σ' ένα χώρο τεσσάρων επί πέντε μέτρων, ή και πιο μικρό ακόμα, κι' όπου οι γυναίκες, εξαντλημένοι απ' τη δουλειά ή μεθυσμένοι, έδιναν στα παιδιά τους το θέαμα της απόνεμης τους, των καυγάδων τους, των θυμών τους και, μερικές φορές των ζευγαρώματων τους...

Οι υόνες που μπορούσαν να λυτρωθούν εύκολα, ήταν εκείνες που, πριν απ' τον τραγικό κατήφορο της αδιελπίστης, είχαν γνωρίσει, στη μικρή τους ηλικία, την αγάπη μιας υπέρας αντίξας ούτου που ονόμαζαν, ή την προστάσια ενός πατέρα που είχε συνείδηση των καθηκόντων του. Αυτές ήταν πιο προετοιμασμένες απ' τις άλλες για τη μεταφύτευσή τους σ' ένα καλύτερο έδαφος.

Οι άλλες μολυσμένες απ' το παράδειγμα και την επίδραση του περιβάλλοντος όπου είχαν γεννηθεί κι' αναπτύχθαι, δεν δεχόντουσαν παρά από αδυναμία ή ένστικτο αυτοσυντηρήσεως αυτή τη μεταφύτευση, που δεν ήταν γι' αυτές παρά προσωρινή, και που την ερρανεύονταν άναμεταξύ τους.

Οι τελευταίες αυτές, υπακούπιοντες, από άμεσο συμφέρον ή από φρόνησι, στην πελαρχία της δουλειάς και σ' έναν τρόπο υπάρεως, έζνο προς τις αντιλήψεις τους, δεν άναιρεύονταν παρά να ξαναγυρίσουν στο βούρκο απ' όπου είχαν βγεί.

Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει το λόγο για τον οποίο το μεγάλο κοπάδι των κακών γυναικών, που αντί για άκριβά κολλίε, φορούν την ταπεινωτική έτικέττα του βιβλιαρίου υπέρας, φαίνεται ν' αποτελίσαι, κατά ένα μεγάλο μέρος από γεννημένες έταίρες - από γυναίκες που φαίνονται προροισμένες απ' τον καιρό που γεννήθηκαν, να συνεχίσουν τις πα-

ραδόσεις του περιβάλλοντος που τους έδωσε τα πρώτα διδάγματα μιας άπατηλής αναρχίας... Η κοινωνία, κουφή και τυφλή, άχωρομένη μέσα στην αδιάλλακτη ήβική της, γίνεται παράλογη κι' απάνθρωπη εξ αιτίας του τερατώδους εγωισμού της, κι' είναι κατά μέγα μέρος υπεύθυνη για την κατάστασή αυτή.

Συνέδαινε μερικές φορές, στον «Καλό Ποιμένα», μία απ' αυτές τις έκ των προτέρων χαμένες κόρες της αμαρτίας, που είχε γεννηθεί από γονείς ξένους προς το περιβάλλον της διαφθοράς, να έχη μέσα της το σπύρο μιας μεγαλύτερης ευαισθησίας, την υπόσχεση μιας μελλοντικής εξυπνάδας, ακόμα και κάποιου ταλέντου που τύχαινε να εκδηλώνεται μέσα σ' αυτό το καταφύγιο, όπου ο φύθος, ή πεύνα και το κρύο δεν επέβαλλαν το νόμο τους. Τότε συνέβαινε το «θαύμα»! Ένα θαύμα που άπαρημιώνε τις καλόγριες για τις περιποιήσεις τους, για την ύπαμονή τους, και που δικαιολογούσε την επίμονη εξακολούθησι του έργου τους.

Τις πρώτες μέρες της άφίξεώς της στον «Καλό Ποιμένα» η Χριστίνα ήταν ακόμα παραζαλισμένη απ' όλα όσα είχε τραβήσει, και ιδίως απ' τη διαδοχική μεταφύτευσή της, μέσα σε πολύ μικρό διάστημα, σε δυο τελείως διαφορετικά περιβάλλοντα.

Όμως, σιγά - σιγά καθησυχασμένη, είχε εγκαταλείψει στον αυτοματισμό της αδιάκοπης άπασχολήσεως, που δεν άφινε, στις τρώφμες που είχαν λίγη καλή θέλησι, καιρό για να πληθύν.

Συνηθισμένη από παιδί στη δουλειά, η Χριστίνα δεν ήταν καθόλου όκνηρή, κι' οι άπασχολήσεις που της επέβαλαν, της έγιναν γρήγορα ευχάριστες.

Έπειτα, ένας ισχυρός αταξισμός της είχε επιτρέψει να βρή, στις προσευχές και γενικά στη θρησκευτικότητα που τους επέβαλλαν, αν όχι την ένθαρυνσι μιας συνειδητής πίστεως, πάντως, όμως, τη γλυκύτητα ενός ακαθόριστου μυστικισμού, αναγκαίου στην άνησυνή φύσι της.

Μέσα σε λίγες βδομάδες, ή

Χριστίνα είχε φτάσει σε μία κατάσταση πνευματικής ηρεμίας, κι' είχε διώξει απ' τη μνήμη της την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας τ' υποταχθή - τις θελήσεις του Ροζέ. Καμιά πολύτιμη έρωτική ή αισθησιακή ανάμνησι απ' τον άνθρωπο αυτό δεν μπορούσε να διαταράξη την ταρινή της γαλήνη, ούτε να γεννήση την παραμικρή τύψη στην ψυχή της.

Όσο για την άνάμνησι των τελευταίων εβδομάδων, που την είχαν μεταβάλει σε θρησκευτική «πίν» - απ - γκέρλ - άνάμεσα στα κορίτσια του «Γαλλίου Φεγγαριού», αποτελούσαν μέρος μιας ψευδαίσθησης που είχε σβύσει γρήγορα μπροστά στις απαιτήσεις και την κτηνωδία του Ροζέ. Την ήμερα που της είχε επιβάλει την «έπιστημονική τιμωρία» που είχε κρίνει αναγκαία, ο «προστάτης» της, είχε σπάσει τη στατική γαητεία, που τόν έκανε άδιαφέροντα στα μάτια της, ως εκείνη τη στιγμή.

Α - μέσα στο φόβο και την άπόγνωσί της, η Χριστίνα είχε ύπακούσει δουρικά τον βασανιστή της, ή θλιβερό πείρα της στο μπάρ του «Ξενοδοχείου του Έδιμβούργου» δεν είχε διαρκέσει άρκετά ώστε να χαραχτή βαθιά στο μυαλό της ή στο κορμί της.

Χωρίς να το ξέρη, ή εξααιρετική νεότητά της κι' ή χάρι της την είχαν προστατεύσει από μερικές άνδρικές απαιτήσεις. Οι «πελάτες» της είχαν άκορεσθή να χαρούν αυτά τα άπειρα νεάτα, χωρίς να την κατηγορήσουν γι' αυτή την άπειρία της. Η Χριστίνα ήταν γι' αυτούς μία ευχάριστη άλλαγή στις άκόλαστες συνήθειές τους. Τέλος, ή τύχη της την είχε άπαλλάξει από μερικούς μανιακούς, που θα μπορούσαν να χαράξουν στο μυαλό της άνεξάλειπτα μερικά άληθινά αίσθήματα άηδίας...

Έπειτα από τρεις μήνες γαλήνιας ζωής, η Χριστίνα δεν είχε παρὰ μία πολύ άόριστη άνάμνησι αυτής της «απαρενθσεως». Δεν ήταν παρὰ ένα σκοτεινό συννεφάκι στον καθαρό ούρανό της καινούργιας της ζωής. Τόδιωχνε γρήγορα, πέφτοντας με τα μούτρα σ' τη δουλειά.

Οι καλόγριες ήταν ένθουσιασμένες με την προθυμία της την καλή της θέλησι. Μαθαίνε γρήγορα στενογραφία, κι' ή ορθογραφία της ήταν τώρα σχεδόν τέλεια. Θάταν σε λίγο μία περίφημη στενοδακτυλόγραφος, που θα μπορούσαν εύκολα να την τοποθετήσουν, δταν θάφευγε απ' τον «Καλό Ποιμένα».

Όταν ή Έλενη έρχόταν να δη την προστατευόμενη της, δεν της έλεγαν παρὰ έπαινους γι' αυτήν. Η Χριστίνα την ύποδεχόταν με στοργική ευγνωμοσύνη. Όμως, παρ' όλη την κατανόησι και την καλή της καρδιά, ή Έλενη δεν μπορούσε να είναι βέβαιη αν ή γιατρέισ της κοπέλλας απ' το πρόσφατο παρελθόν της ήταν είλικρινής κι' άλοκληρωτική.

Μία μέρα, θέλοντας να καταςτρέψη μέσα στην ψυχή της Χριστίνας κάθε ίχνος συμπάθειας προς το διαφθόρεό της, της μίλησε για την άπόπειρα δολοφονίας που είχε κάνει ο Ροζέ έναντίον της δυστυχισμένης Μονίκ.

Η Χριστίνα είχε γίνει κατάρχλωμη. Έστε ο Ροζέ δεν

ήταν μόνο ένας κυνικός και κτηνώδης παλιάνθρωπος, αλλά κι' ένας έγκληματίας! Δεν άισθανόταν πιά παρὰ μία τεράστια άπέχθεια για κείνον που την είχε αναγκάσει να πουληθεί, χτυπώντας την μία μέρα άμειλίχτα. Ξανάβλεπε τη σκληρή του μάσκα του βασανιστού... Με μάτια ορθάνοιχτα απ' τη φρίκη, είχε φωνάξει:

— Δεσποινίς, σάς ίκετεύω... μη μου μιλάτε πιά γι' αυτόν - μη μου ξαναμιλήσετε ποτέ!

Άραγε ή Έλενη έδωσε σ' αυτή την κραυγή την πραγματική της σημασία; Η μήπως νόμισε πως ή νέα άγωνιζόταν για να σβύση μέσα της την άνάμνησι του ανθρώπου που την είχε κάνει δική του, μία νύχτα άπελπισίας;

Η στενή αντίληψι που είχε ή Έλενη για τη σεξουαλική πράξι μπορούσε να τη βοηθήσει να ίδη καθαρά την περίπτωσι της Χριστίνας;

Ήταν σίγουρη γι' αυτό που άνάμαζε «άποκατάστασις» της νέας, αλλά θα ξαφνιαζόταν πολύ αν τη διαβεβαίωναν πως τα πρώτα λεκιάσματα δεν είχαν άφήσει ίχνη ούτε στη φρέσκια ψυχή της Χριστίνας, ούτε στη σάκα της, που δεν είχε ζυγνήσει κι' άγνοούσε ακόμα την ήδονή.

Πέρασαν έξη μήνες. Η Χριστίνα είχε γίνει μία θαυμάσια στενοδακτυλόγραφος. Στην τελευταία της έπίσκεψι, πριν άπό δεκαπέντε μέρες, ή Έλενη της είχε ύποσχεθή πως θάπαχνε να της βρή μία καλή θέση σε μία σοβαρή φίρμα.

Τώρα, ή νέα βιαζόταν να φύγη απ' τον «Καλό Ποιμένα». Όχι έπειδή ήταν δυστυχισμένη εκεί, αλλά έπειδή την άνέχλούσε ή συντροφιά με τις άλλες, κατέλλες που ήταν εκεί μέσας, και ιδίως ή ψυχική τους κατάσταση.

Μία απ' αυτές, ή Ναντίν, δεν έπαυε να την τυραννά με άδιόκριτες έρωτήσεις, με υπαινιγμούς, κι' ή Χριστίνα άπόφευε... ά της άπαντάει.

Η Ναντίν όμως, που δεν έκουβε την έπιθυμία της ν' άκολουθήσει το δρόμο της άμαρτίας, άγανάκτησε μία μέρα:

— Όψέ πιά, κι' εσύ!... Θάλεγε κανείς πως οι καλόγριες σε άναποδογύρισαν σαν τηγανίτα!...

Και με περιφρονητικό τόνο, πρόσθεσε:

— Άκόμα λίγο, και θα μου κάνης και ήθικοδιδασκαλία! Η Χριστίνα κοκκίνισε, και άπάντησε ντροπαλά:

— Γιατί το λες αυτό; Έγώ δεν σου είπα τίποτα...

Ήξερε όμως από μέσα της πως ή «έλευθερία» που ήθελε ν' άποκτήσει ή μελλοντική έταίρ - ήταν χειρότερη απ' τη φυλακή.

Σκυμμένη πάνω στις στήλες των άρθμών που άντέγραφε σ' ή μηχανή, ή Χριστίνα προσπαθούσε να μνή άκούη τη φλυαρία των άλλων κοριτσιών και τα συχνά άρκετά μοχθηρά πειράγματά τους.

Την στενοχωνούσε το γεγονός ότι της θύμιζαν άδιάκοπα αυτό που ήταν στο παρελθόν... Αυτή το είχε ξεχάσει, και δεν ήθελε να το σκέπτεται πιά!

Μία μέρα, ή άδελφή Σαιν - Σάλο μπηκε μέσα στο έργοσπίριο σάν σίφωνα, έως συνήλιζε.

— Χριστίνα, φώναξε, σάς

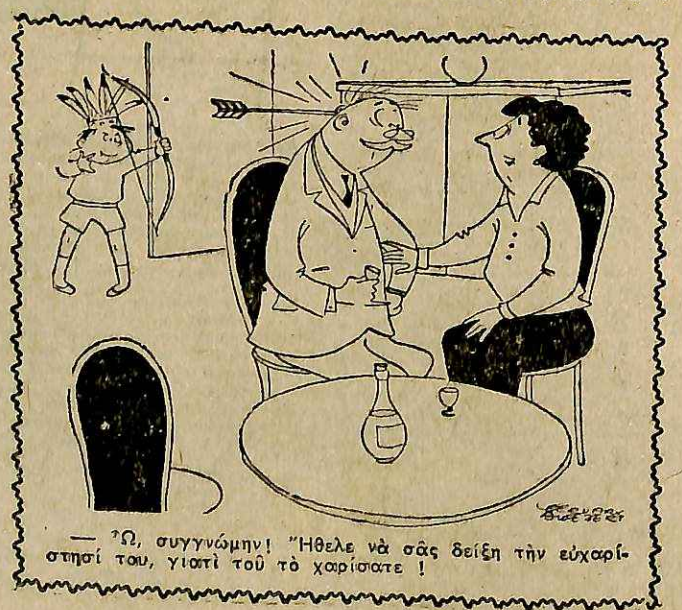
Πλέξετε ένα ωραίο σάλι με μαλλί τουήντ

■ Ένα άπλό, αλλά πολύ κομψό σάλι είναι αυτό που σας δίνουμε αυτή τη φορά. Είναι πολύ - πολύ εύκολο αλλά πάρα πολύ έξυπναιτικό.
ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλί Μπιχάιβ - τουήντ. Βελόνες Νο 7, 1 δελονάκι.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Πουάν ντε ρί = 1η δελονά: 1π καλή, 1π άνάποδη. 2η δελονά = πλέξετε καλή πάνω άπό την άνάποδη και άνάποδη πάνω άπό την καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: 4π = 2 έκατ.
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 83π και πλέξετε 2 μέτρα πουάν ντε ρί και κατόπιν κλείσετε τους πόντους. Σιδερώσέτε το έλαφρά και κατόπιν κάντε το κρόσι κατά τον έξης τρόπο: Κόψτε το μαλλί σε μήκος 40 έκατ. Πάρτε τις κλωστές άνά 6. Διπλώστε το κάθε ματσάκι

άπό τις 6 κλωστές στη μέση. Μπήξτε το δελονάκι σας στο πλεκτό και πιάστε την θηλειά άπό το ματσάκι και φερέτε την επάνω. Πιάστε κατόπιν όλες τις κλωστές και περάστε τες μέσα στην θηλειά. Άφού τοποθετήστε στα δυο στενά πλάγια το κρόσι, ίσώστε το με ένα ψαλίδι για να είναι τακτικό. Το σάλι αυτό θα έχη διαστάσεις 45 έκατ. Χ 2 μέτρα. Χ. Κ.

— Ώ, συγγνώμη! 'Ηθελε να σας δείξη την ευχαρίστησή του, γιατί του το χαρίσατε!

Η Έλνι την πήρε απ' το μπράτσο:

—Ο γιατρός με συνόδεψε σήμερα γιατί έχω μια μεγάλη είδηση να σου αναγγελλώ...
—Μια μεγάλη είδηση; Ψέλλισε η Χριστίνα, και συλλογίστηκε: άμεινως πως θα είχαν όρσει την ημερομηνία του γάμου τους.

Πειραχτικά, η Έλνι μίλησε όσο μπορούσε πιο άργα, απολαμβάνοντας την εντύπωση που έκαναν τα λόγια της:

—Ναί... Θα φύγεις σε λίγο απ' τον Έκτο Ποιμένα. Σου βρήκαμε θεσί.

—Αλήθεια; φώναξε η νέα, γεμάτη εὐτυχία.

—Ναί. Ο Άνδρέας κι' εγώ μιλήσαμε για σένα στον πατέρα μου. Χρειάστηκε βέβαια να του φωνάξουμε λιγάκι, αλλά τελικά δέχτηκε. Απ' τον επόμενο μήνα, θα εγγάζεσαι στο έργοστάσιο.

Λιγάκι ανήσυχη, γιατί φοβήθηκε πως δεν θα μπορούσε να ασκήσει το ταλέντο της της στενοκατυλογράφου, η Χριστίνα ρώτησε:

—Ως εγγάστρια;

—Ο Άνδρέας κι' η Έλνι κυριάρχησαν στενοχωρημένοι.

—Οχι, είπε η Έλνι χαμογελώντας. Θα είσαι υπάλληλος στο Φαρμακευτικό Τμήμα. Και αυτό σου θα είναι ο γιατρός Μονό!

Η Χριστίνα είναι ζήτημα αν άκουσε τη συνέχεια, τις λίγες φράσεις που είπαν ακόμα, ή αποχαριτίστηκε. Παραχαλίσμένη, παρακολούθησε με τα μάτια το φιλικό ζευγάρι. Τ' αὐτοκίνητό τους είχε κιάλας φύγει, αλλά εκείνη κουνούσε ακόμα το χέρι της.

Τρίκλιζε απ' τη χαρά της, και της έρχονταν να φωνάξει αυτή τη χαρά σε όλους, σε όλους. Η καρδιά της πήγαινε να σπάσει.

Το είδαλό της είχε κατέβει απ' τα ύψη του για να κινήσει κοντά της. Την είχε διαλέξει... ναι, είχε διαλέξει αυτήν!

Ένα κύμα ευγνωμοσύνης την καθήλωσε στον τοίχο του διαδρόμου, άφωνη απ' τη συγκίνηση. με τα μάτια καρφωμένα μπροστά της, σε ένα βιοσκόπιο σε κινούμενη υπόκρουση.

—Παιδί μου, έκανε η αδελφή Σαίμ-Σάρλ, που την παρατηρούσε με ανησυχία εδώ και λίγη ώρα, τί σου συμβαίνει;

Η Χριστίνα κύτταξε την καλόγρια, και έσπασε, γεμάτη τρελή χαρά:

—Ω, αδελφή μου, αδελφή μου! Τι εὐτυχία! Είμαι πολύ εὐτυχισμένη, υπερβολικά ευτυχισμένη! Είναι τόσο ωραίο, τόσο ωραίο! Αχ Θεέ μου, τι ευτυχισμένη που είμαι!

Και καθώς ήταν πραγματικά ευτυχισμένη, για πρώτη φορά στη ζωή της, έβαλε τα κλάματα.

Ο θοισαμειντικός, ο θαυμαστός έρωτας που φούσκωνε την καρδιά της και κόντευε να τη σπάσει... ο πρώτος της έρωτας... δεν ήταν πια αυτό το δειλό και ντροπαλό συναίσθημα που είχε βελήσει, μήνες δόκλιχρου, να παραμερίσει, να ξεχάσει... Του έδωσαν πολύ λίγη ανταπόκριση, σχεδόν ένα τίποτα—μια ήθελε να ζήσει!

ΧΥΠΠ

Στην άθουσα του Ιατρού, η Χριστίνα ένωσάτο έντατικά. Έπαινε να είναι όλα έτοιμα πριν φτάσει ο γιατρός.

Με μια ματιά, κύτταξε το σύνολο. Όλα βρισκόνταν στη θέση τους, πεντακάθαρα. Όλα τα τσιγάρα ήταν εν τάξει, προσεκτικά ταχτοποιημένα. Η ίδια η Χριστίνα ήταν άψογα ντυμένη με την άσπρη μπλούζα της νοσοκόμου, που ήταν πολύ καλοραμμένη, σχεδόν κομψή.

Τίποτα δεν έλειπε, ούτε καν το μπουκέτο των λουλουδιών που έδινε χαρά στο γραφείο του αφεντικού της, του αγαπημένου της αφεντικού. Αυτά τα λουλούδια, που τ' ανανέωνε πάντα πριν μαραθούν, άποτελούσαν μια μικρή νότα τρυφερότητας.

Εδώ και τρεις μήνες, απ' τον καιρό που η Χριστίνα εγγάζονταν υπό τις διαταγές του γιατρού Μονό, η ζωή της ήταν μια μαγεία κάθε στιγμή της ημέρας. Περνούσε τις πιο ωραίες ώρες της σ' αυτό το καταφύγιο της καθαριότητας και της ειρήνης. Έφτανε πρώτη, και το βράδυ, μετά το κλείσιμο του εργοστασίου, έμεινε πολλή ώρα ακόμα εκεί πριν ξαναγυρίσει στο δωμάτιό της, ώστε να παρατείνει αυτή την ευτυχία που ένοιωσε να τη γεμίζει.

Καιμιά δουλειά, εδώ, δεν της ήταν βαρετή. Έκτελούσε ακόμα και την πιο ταπεινή, την πιο χειρωνακτική εργασία με το φανατισμό του νοσηράτου, που υπηρετεί τον εξαιρετικό Άσχιερρά μιας ένδοξου φέρουσας θροναίας... της Ίατρικής.

Ο μουσικισμός που ύπηρεθ κρυμμένος στην ψυχή της Χριστίνας, και που ήταν μια ανάγκη της ιδιοσυγκρασίας της, είχε στραφεί προς αυτή την καλλιέργεια πίστι. Αυτή την υπηρεσία της στο Ιατρείο την έκτελούσε με τόσο συγκινημένο ένθουσιασμό, ώστε κάθε κίνησή της γινόταν με φανερό άδωσι και λατρεία.

Ένα ενδιαφέροντικό χαμόγελο, μια καλή λέξη, μια φιλική χειρονομία του γιατρού Μονό ήταν γι' αυτήν η καλύτερη ανταπόδ. Έκανε μια μουσική συλλογή απ' αυτά τα μικροπραγματάκια μες στη ψυχή της, μέσα στην αγρυπνη καρ-

διά της και την αλάθητη μνήμη της.

Όταν ήταν μόνη, άνοιγε την καρδιά της και κυττούσε, με ύφος έκστατικό, όπως οι φιλάργυροι, τα μυστικά της πλούτη, τους άπιαστους και τόσο ζωντανούς αυτούς θησαυρούς, που τη μεταμόρφωναν σ' ένα καινούργιο πλάσμα... Χάρη στην ενεργητική τους επίδραση, είχε γίνει μια δυνατή και θαρραλέα Χριστίνα, που είχε συνειδησι των πράξεών της κι' ήταν ικανή να ακολουθήσει χωρίς δισταγμούς, το δρόμο που της έγραφε η μοίρα, την παιδαρχία της εογασίας και των καθημερινών της καθηκόντων.

Ναί, αισθανόταν τον εαυτό της αλλάζοντας και φρόνιμο, εξαγνισμένο απ' αυτή τη μυστική κι' ανυπερόβουλη αγάπη, που είχε ξεπλύνει μέσα της όλα τα ίχνη των παλιών λεκέδων...

Αυτή η μυστική και μονόπλευρη αγάπη ήταν πολύ αγνή, γιατί ήταν γεμάτη ευγενικά αισθήματα και αυταπάρνηση. Έκινον που άφορούσε, δεν την ήξερε, αλλά, χωρίς να το υποψιάζεται, ανέπνεε την ευδία της.

*

Ο γιατρός Μονό είχε φύγει για να επισκεφθεί μερικούς αρρώστους, που άνηκαν στο προσωπικό του εργοστασίου. Μετά την αναχώρησή του, η Χριστίνα είχε δεχτεί μια παράξενη επίσκεψη.

Ο νεαρός Ζάν-Πιέρ, μισοχαμογελαστός, μισοσοβαρός, είχε έρθει για να της εκφράσει τη λύπη του για τον τρόπο που της είχε φερθεί εδώ και λίγους μήνες. Από τότε—είπε—το αίσθημα της ένονής του τον βασάνιζε σαν αρρώστεια. Μόνο εκείνη μπορούσε να του το γιατρέψει...

Ήραμ, χαμογελαστή, η Χριστίνα τον είχε καθησυχάσει:

—Δεν σάς κρατάω κακία

—Εύχαριστώ! Είσαπτε σπουδαία. Αισθάνομαι καλύτερα τώρα... Ξέρετε, κάθε φορά που κυττούσα τον εαυτό μου στον καθρέφτη, έβλεπα το κεφάλι ε-

νός μικρού παλιανθρώπου! Αυτό μ' ένωχλούσε πολύ... Δεν είναι το πραγματικό μου κεφάλι.

Η Χριστίνα γέλασε, ευχαριστημένη που έδλεπε ότι ο Ζάν-Πιέρ δεν ήταν τόσο κακός όσο είχε πιστέψει άλλοτε. Φεύγοντας, ο Ζάν-Πιέρ της ξαναείπε:

—Χριστίνα, είσαι σπουδαίο κορίτσι!

Έζηνη τον ξαναφώναξε για να του πει:

—Ζάν-Πιέρ... Κάτι ξεχάσαμε! Και πιάνοντάς τον απ' τους ώμους, του έδωσε από ένα ήγη-ο φίλι σε κάθε μάγουλο.

—Ορίστε! του είπε γελώντας. Και τώρα, πηγαίετε! Η επίσκεψις τελείωσε!

Καθώς ξανόσκιψε στη δουλειά της, μια διάθεσι να τραγουδήσει της ανέβαινε στο λαιμό. Όλα ξεκαθάριζαν, όλα φωτίζονταν στη ζωή της. Ακόμα κι' οι άνθρωποι που της είχαν φανή κακοί, γινόντουσαν σιγά-σιγά αλλοιώτικοι, συμπαθητικοί...

*

Ο γιατρός Μονό γύρισε. Είχε φορέσει βιαστικά τη μπλούζα του, κι' άρχισε να ψάχνει στο συρτάρι του γραφείου του.

—Δεν τη βρήκα! έκανε στενοχωρημένος.

—Ποιά; ρώτησε η Χριστίνα.

—Την τελευταία μου έκθεσι για την υγιεινή κατάστασι του εργοστασίου!

Η Χριστίνα πλησίασε σε μια αρχείοθήκη.

—Ορίστε, γιατρέ, είπε. Έδώ είναι, στη θέση της.

—Είναι καταπληκτικό! διαπίστωσε εκείνος. Έχετε μόλις τρεις μήνες εδώ πέρα, και δεν σάς διαφεύγει τίποτα! Και τί τάξει! Δεν αναγνωρίζω πια το γραφείο μου!

Η Χριστίνα χαμογέλασε. Όλα σά έλεγε ο γιατρός τη γέμισαν άνεσι.

Τελείωσαν τις καινούργιες καρτέλες, τη ρώτησε.

—Σχεδόν. Δεν μένει πια παρά το εργαστήριο υπ' αρ. 6.

—Θαυμάσια, είπε ο γιατρός, ψάχνοντας γύρω με το βλέμμα του. Δεν μου λέτε, δεσποινίς, που τα ξέρετε όλα, μπορείτε να μου πείτε που βρίσκεται το χειρικό μου της πνευμονικής παθολογίας;

Η Χριστίνα δίστασε μια στιγμή, κι' άμολόγησε:

—Γιατρέ... έλαβα το θάρος να σας το δανεισθώ. Πηγαίνω να το φέρω, είναι στο δωμάτιό μου.

—Μπρά; έκανε ο γιατρός.

—Όποτε σάς ενδιαφέρει;

—Πολύ, απάντησε εκείνη σοβαρά. Είναι στιγμές που αισθάνομαι τόσο ανόητη κοντά σας... Λοιπόν, το βράδυ, περνάω πολλές ώρες μελετώντας τα βιβλία σας.

Την κύτταξε με μια έκφρασι γεμάτη ενδιαφέρον αλλά και δυσπιστία:

—Μα για ποιά σκοπό;

—Ξαφνικά παραγμένη, η Χριστίνα εξήγησε με κάπριο τράκι:

—Δεν ξέρω... νομίζω... μου φαίνεται πως αν ήξερα περισσότερα πράγματα, θα μπορούσα καλύτερα να σας βοηθήσω.

Ο γιατρός την εξέταξε με προσοχή. Φαινόταν ειλικρινής. Μια ιδέα του ήρθε:

—Θά θέλατε να γίνετε νοσοκόμο; ρώτησε.

—Ω, ναί! έκανε η Χριστίνα αυθόρμητα, με μάτια που έλαμπαν.

Ο γιατρός πήρε ένα αίστη-

ρό δασκαλιστικό ύφος, που έρχόταν σε αντίθεσι με την πονήρη λάμψι του βλέμματός του:

—Πολύ καλά! Σ' αυτή την περίπτωση, θα σας κάνω άμεσως τον πρώτο σας διαγνισμό. Μην ταραξέστε, δεσποινίς, δεν είμαι τόσο κακός. Θα σας κάνω μια εύκολη έδωτησι. Ποιά είναι τα συμπτώματα της πνευμονίτιδος;

Με τα χέρια πίσω απ' την πλάτη, όπως οι καλές μαθήτριες, η Χριστίνα απάγγειλε χωρίς δισταγμό:

—Η εξασθένησι των φωνητικών... παλμών, η εξασθένησις του αναπνευστικού ψιθύρου και η έντονησι υποτριζόντων.

Ο γιατρός Μονό δεν έκρυψε την έκπληξή του:

—Δεν το φανταζόμουν αυτό ποτέ, είπε. Έχετε καταπληκτική μνήμη. Συγκρατείτε τα πάντα, όνόματα, θρους...

Κατακόκκινη από ευχαρίστησι, η Χριστίνα είπε, ασυλόγιστα:

—Και ημερομηνίες! Λόγου χάριν, την 25η Νοεμβρίου 1926...

—Μα είναι τα γενέθλιά μου!

Αυτή η μικρή ήταν καταπληκτική.

—Μήπως είναι σήμερα; τη ρώτησε.

—Οχι, αὐριο!... Ήθελα να σας κάνω μια μικρή έκπληξι.

Ο γιατρός χαμογέλασε:

—Δεν θα έχω την υπομονή να περιμένω ως τότε, είπε. Τι είναι;

Από ένα συρτάρι, η Χριστίνα έβγαλε με χίλιες προφυλάξεις, έναν άρκετο χοντρό τόμο, με ωραία πολυτέλες δέσιμο.

—Ορίστε! είπε προτεινόντάς του το.

Ο γιατρός άνοιξε το βιβλίο και διαμαρτυρήθηκε:

—Μα είστε τρελή! Το «Κάστρο»;

—Δεν θυμάστε; ρώτησε, λιγάκι τρισμαγμένη απ' το θάρος της.

Ο γιατρός είχε από καιρό ξεχάσει εκείνη τη στιγμή που, στη βιβλιοθήκη του Ντυμπρέ, την είχε συμβουλευτεί να διαβάσει αυτό το έργο. Του έκανε εντύπωση πως η Χριστίνα μπορούσε να έχει δώσει τόσο σημασία στη χειρονομία του, σ' αυτό το βιβλίο. Συγκινηθηκε.

Αυτή η μικρή ήταν γεμάτη ευαισθησία και λεπτότητα. Τι προβλεπτικότητα... όπως κι' αὐτοκίνητο! Προνοούσε, στη δουλειά της, για όλες τις επιθυμίες του...

Φιλικά, για να την ευχαρίστηση, άκούμπησε τα δύο του χέρια στους ώμους της... Εκείνη άκοιδώς τη στιγμή, η μικρότερη αδελφή της Έλνις, χωρίς να χτυπήσει, μπήκε μες στο δωμάτιο, κι' έμεινε σαν μαρμαρωμένη.

—Ω, με συγχαρήτε, ψιθύρισε. Περνούσα απλώς για να σας πω μια καλημέρα, Άνδρέα... Άλλά βλέπω πως έχετε δουλειά... και δεν θέλω να σας ενοχλήσω!

Βγαίνοντας απ' το Φαρμακευτικό Τμήμα, η Μαρί-Κλαίρ πετούσε κυριολεκτικά. Τα φτερά της συκοφαντίας την έκαναν να πηγαίνει έτσι γρήγορα προς το πατρικό γραφείο. Αυτή τη φορά επί τέλους, ίσως να την έπαιρναν στα σοβαρά! Η είδησις που έφερε ήταν σπουδαία!

Η φαντασία της νέας, ενισχυμένη απ' την κακή πίστι της και την ανεμπάθειά της

Οι τρεις νεότητες

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΕΝΑΣ παλιός ποιητής λέει κάπου: «Όταν τα νεοτα φεύγουν, πρέπει να βρούμε κάτι καλύτερο». Ή φράσι έχει βέβαια το νόημα της, αλλά κατά βάθος δεν εί-

ναι εύκολο να αντικαταστήσουμε εκείνο που αποτελεί την πιο φωτεινή περίοδο της ζωής μας, κατά την οποία έχουμε δύναμη, υγεία, πνευματική δροσιά, ακόμα και την ελπίδα, γιατί όλα φαίνονται καταρρωτά στην αυτή της ζωής. Αντίθετα, όργότερα, όταν αρχίσει η δισι, ο οργανισμός εξασθενεί, η υγεία είναι άσταθής, η διάνισα κουρασμένη. Και τότε, με τί πράγμα μπορούμε να παραγορηθούμε για κείνο που χάσαμε με το κύλισμα των χρόνων; Μας το λέει ένας φιλόσοφος, οπαδός της αισιολογίας, βεβαιώνοντας ότι η κάθε μια από μας μπορεί να ζήσει τρεις νεότητες: την καθαυτό, την αληθινή νεότητα, που αποτελεί την αρχή της υπέρβας μας, τη νεότητα των παιδιών μας και ύστερα τη νεότητα των αναμνησών μας. Όταν η πρώτη δύσι, ως προσπαθήσουμε να απολαύσουμε γαλήνια τις άλλες δύο.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Χωρίς άμφιβολία, η περίοδος της νεότητος αποτελεί στη ζωή του καθενός μας την πιο πλούσια σε εντυπώσεις, σε φυσική και ήθικη άνθησι, περίοδο. Τα νεοτα είναι ένα αγαθό που τίποτα δε μπορεί να αντικαταστήσει. Αργότερα μια γυναίκα μπορεί να δη-

άλλες ικανοποιήσεις, που γας να μην είχε νέα (τόν πλούτο, την οικονομική εξασφάλισι, το γόητρο του όνόματος, ακόμα και τη δόξα) αλλά τίποτα απ' αυτά δεν μπορεί να μας κάνει να μη νοσταλγούμε τα χρόνια που πέρασαν, τα νεοτα που φύγαν.

Και μια και καιμιά από μας δεν πρόκειται να επανέλθω το θαύμα του Φάουστ να παρατείνει, δηλαδή, πέρα από τα φυσικά όρια, τις χαρές της νεότητος, οφείλουμε να προσπαθήσουμε να παρατείνουμε όσο είναι δυνατόν πιο πολύ τα ευεργετικά της αποτελέσματα. Από σωματική άποψι πρέπει να κρατήσουμε ρωμολόιο τον οργανισμό μας σε τόπο που να μπορούμε να αντισταθί πιο πολόν καιρό στη φθορά του χρόνου και να διατηρήσι την

πλήρη υγεία μέχρι την ώριμη ηλικία και πέρα απ' αυτήν. Ής προς την πνευματική, ως επωφεληθούμε από τη δροσιά της μνήμης μας, που είναι δώρο της νεότητος και την αφομοιωτική ικανότητα της, που άποψι εκπαιτεύουμε τις γνώσεις μας και τη μορφωσί μας. Αυτό θα μας είναι χρήσιμο για άργότερα, όταν οι φροντίδες της ζωής δεν θα μας αφήνουν χρόνο για να μελετούμε και να μαθαίνουμε. Α αναπτύξουμε επίσης το πνεύμα μας, στρέφοντας το προς τις αξίες που το εξευγενίζουν: την καλωσύνη, την γενναιοδωρία, την αίσιοδοξία...

ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ

Όταν τα νεοτα μας άρχίζουν να φεύγουν, ένας άλλος σταθμός μπορεί να μας δώσει ανακούφισι και γαλή-

νη: τα νεοτα των παιδιών μας. Ας μείνουμε προσκολλημένοι στην αδιάσπαστη κίνησι της ζωής δια μέσου των δεσμών που μας συνδέουν με αυτά. Το ενδιαφέρον μας ως εξακολουθή να στρέφεται προς τα γούστα της εποχής, τη μόδα, τις καινούργιες συνήθειες, την ευαισθησία του καιρού στον οποίο ζούμε. Τα παιδιά μεγαλώνουν και τραβούν μπροστά το δρόμο τους κι' έμεις προχωρούμε μαζί τους. Δεν μπορούμε γαντζωμένοι στο παρελθόν μας, που κατά μεγάλο μέρος είναι νεκρό ή ξεπερασμένο, να ζούμε στον κόσμο του καιρού μας. Ας αφήσουμε κατά μέρος τις παλιές προκαταλήψεις, ως άπαρηθούμε έναν τρόπο ζωής που μπορούμε να πούμε ότι έδωσε πια και ως πάρομε τη θέσι μας στη ζωντανή ζωή που μας περιβάλλει.

ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ

Είναι κι' αυτός ένας τρόπος να συνεχίσουμε τη ζωή μας, όταν τα χρόνια μας έφεραν πια στη δύσι. Η ανάμνησι μπορεί να διατηρήσι τη φρεσκάδα και την ελυνγισια του πνεύματος, και να μας ξαναδώσει τις χαρές που απολάυσουμε στο παρελθόν. Ο Κίτης, ο μεγάλος Άγγλος ποιητής, έλεγε: «Η ανάμνησι μιās όμορφιάς είναι μια παντοτεινή χαρά». Ο Άλφρεντ ντε Μυσέ, άλλος ποιητής των νεοτων και του έρωτα, βεβαιώνει: «Η ανάμνησι της ευτυχίας είναι γίσις, έπανά στη γή, πιο αληθινή από αυτή την ίδια ευτυχία». Ας ξαναγυρίσουμε,

λοιπόν, με τη μνήμη και την καρδιά στα πιο ωραία χρόνια της ζωής κι' ως αναμνήσουμε για άλλη μια φορά, με την ανάμνησι, το θεομό άρωμά της. Αυτή θα είναι η τρίτη νεότητά μας.

Το μουτράκι της, που έμοιαζε με πεκινούα, σούφωσε ολόκληρο καθώς έβγαζε τη φαρμακερή αναφορά της.

—Ασφαλώς δεν θα είδες καλά, είπε ο Ντυμπρέ.

Η εικόνα που του παρουσίαζε η μικρή όχια τον πείραζε στην καρδιά. Διακουεύονταν η ευτυχία της Έλνις του... Έμεινε ένας φλεγματικός, και είπε στη Μαρί-Κλαίρ:

—Καλά. Άλλά σε παρακαλώ να μη διηγηθής αυτή την ιστορία σε κανένα, και ιδίως στη μητέρα σου! Υπολογίζω σε σένα.

Φουρκισμένη για τη μικρή σημασία που φαίνονταν να δινι στην αποκάλυψι της, αλλά και φοβούμενη τον πατέρα της, που είχε πολύ βίαιες αντιδόσεις, η Μαρί-Κλαίρ έκανε «ναί», με πολλή στεγνότητα κι' αέριπρέπεια.

Όμως, το δηλητήριο της συκοφαντίας, είχε άρχισι να ένοργη κι' ο Ντυμπρέ έκανε χίλιες-δύο υποθέσεις. Άραγε η ευτυχία της Έλνις κινδυνεύει

Ο έρωτευμένος γιατρός—Η έντασις της αγάπης σου πέφτει, χρυσή μου!

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

... Δέν νομίζεις ότι υπάρχει κά-
ποιος κίνδυνος αν...
— Η Έλένη τον διέκοψε γε-
λώντας με την καρδιά της.
— Μά μπαμπά! Είναι γε-
λοιό! Δίνεις σημασία σε μερι-
κά ασήμαντα κουτσουμπολιά!...
Γρήγορα όμως σοβαρεύτηκε
για να υπερασπισθί τον Άν-
δρέα, τον έαυτό της και τον έ-
ρωτά τους... Έναν έρωτα γε-
μάτο κατανόηση, εξυπνάδα,
«άνωτερότητα»...
— Κατάλαβέ το, μπαμπά...
— Ο Άνδρέας κι' εγώ δεν είμα-
στε σαν τους άλλους.
Κι' αμύχοντας πώς ο πατέρας
της δυσπιστούσε προς τη Χρι-
στίνα για το παρελθόν της,
προσέθετε σταθερά:
— Κι' έχω απόλυτη εμπιστο-
σύνη και στη Χριστίνα!
Κατάλαβε όμως ότι ο πατέ-
ρας της έτοιμαζόταν να επιτε-
θή. Πραγματικά, ο Ντυμπρέ πή-
ρε εν' ύψος γεμάτο υπαι-
νιμους, για να επιμείνει σε
μερικές εξωτερικές ενδείξεις
που ήταν φυσικό να την άνη-
συχούσαν:
— Δέν λέω, έχεις δίκιο... Άλ-
λ' οι άνθρωποι δεν άσφον να
φανταστούν πολλά πράγματα,
από κάτι μικροπράγματα, από
μικρολεπτομέρειες που βλέ-
πουν... Λόγου χάρι, παρακολου-
θώντας τις περιποιήσεις που
κάνει η Χριστίνα στον Άνδρέα.
Βάζει κάθε μέρα άνθη στο γρα-
φείο του. Τρώνε συχνά μαζί.
— Η Έλένη έκανε μια περι-
φορητική χειρονομία γι' αυτές
τις ανεύθυνες διηγήσεις.
— Έ λοιπόν, άς τους νά
φαντάζονται! Θάθελες να μέ-
δης να γίνωμαι άνόητα ζηλά-
ρα, σά μιντινέτα;
Χωρίς να την κυττάξει, έξη-
γηση:
— Αν στα είπα αυτά, το
κάνω γιατί δεν θάθελα μια μέ-
ρα... με καταλαβαίνεις; Σ' ά-
γαπώ πολύ...
— Η Έλένη πήρε ένα χαδιάρι-
κο και γελαστό ύφος.
— Ά, μπαμπάκουλη μου!
Στις επιχειρήσεις, μπορεί να
έχεις ύφος δράκου, αλλά ξερείς
αυτήν:
— Μικρούλα μου... Δέν θέλω
να σ' άνησυχώ, μ' άμω με-
τέδωσαν μερικές φήμες... Ά-
κόμα και στο έργοστάσιο άρ-
χίζουν να κυφολιμούν. Υπά-
ρχουν άνθρωποι που εφονιάζου-
ται να σ' βλέπουν τόσο λίγο
με τον Άνδρέα, και να τον
βλέπουν, έκείνον, τόσο πολύ με
τη Χριστίνα.
— Η Έλένη έβρινε μια στιγμή
άποσβολομένη κι' έπειτα της
ήρθε διάθεσι να γελήσει. Όστε
αυτό ήταν όλο: Ο πατέρας της
ήταν, άσφαλώς, πολύ συμβατικός έν-
θροισ...
— Έ, και λοιπόν; Έκανε ευ-
θυμία.
— Λοιπόν; Είναι νέα, ώραία

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Ο ΤΑΝ θα παντρευτούμε Μόνικα, 8' ά-
γοράσαμε ένα σπίτι στην έξοχη!...
— Είπε ο Ρομπέρ, αφήνοντας τα κου-
τιά της βάρκας.
— Η Μόνικα γύρισε και τον κύτταξε.
— Όταν θα παντρευτούμε; ρώτησε πα-
ραμυήνη.
— Ως τη στιγμή εκείνη δεν είχαν ποτέ
μιλήσει για τέτοιο ζήτημα. Ο Ρομπέρ ή-
ταν ο πιο αξιολάπητος άνδρας που είχε
γνωρίσει. Εύθυμος, έξυπνος, συμπαθητι-
κός, καλός με όλους. Ένας πρώτης τά-
ξεως φίλος. Άλλά ήταν τόσο λίγο αισθη-
ματικός, ώστε η Μόνικα δεν φανταζόταν
ποτέ ότι οι σχέσεις τους μπορούσαν να
πάρουν άλλη μορφή εκτός από τη φιλία.
— Μήπως έπαθες ήλίας; τον ρώτησε
χαμογελώντας νευρικά.
— Ο Ρομπέρ πήρε πάλι τα κουτιά στα
χέρια του, και με το φυσικώτερο ύφος του
κόσμου, είπε:
— Γιατί; Δεν το ξέρεις ότι κάποτε θα
παντρευτούμε;
— Ύστερα άρχισε να της μιλάει για το
σπίτι της έξοχης.
— Χρόνια τώρα, κάνω οικονομίες, της
είπε, για να αγοράσω ένα σπίτι στην
πλαγιά του λόφου, ανάμεσα στα δέντρα.
Από τότε που ήμουν μικρό παιδί, ήταν
το όνειρό μου.
— Η Μόνικα τον άκουγε σιωπηλή. Παίρι-
με μάτια μια λέξι τρυφερά, ένα φιλί, ένα
αγκαλιάσμα. Άν την άσπαύσε, γιατί
δεν της το έλεγε, γιατί δεν της έκανε μια
έξομολόγησι, όπως όλοι οι έρωτευμένοι;
— Εκείνος όμως εξασκούεθαυτά.
— Μια για το έξοχικό σπίτι που σκόπευε
να αγοράσει, σαν αυτό να τον ενδιέφερε
περισσότερο από ό,τιδήποτε άλλο.
— Άς γυρίσουμε, του είπε σε λίγο η
Μόνικα.
— Και με μόνο έλαφρό, πρόσθεσε:
— Όσο για την πρότασί σου να σε
παντρευτώ, είναι κάτι που δεν το είχα
σκεφτή ως τώρα.
— Έχεις καιρό να το σκεφτής, της
άπάντησε εκείνος με μια σιγουριά που
την έκανε να νευρίασι ακόμα περισσότε-
ρο. Άλλωστε δεν πρόκειται να παντρευ-
τούμε αύριο. Το Σάββατο φεύγω από το
Παρίσι και θα λείπω δυο μήνες.
*
Μια εβδομάδα αργότερα, η Μόνικα
βρισκόταν και πάλι μέσα σε μια βάρκα.
Καθισμένος απέναντί της ο Μανουέλ, την
κυττάζε με πάθος. Η Μόνικα σκεπτόταν
ότι ο Μανουέλ δεν είχε το φωτεινό χαμό-
γελο του Ρομπέρ, ούτε το ψηλό, γερο-
δεμένο κορμί του. Μά ο Μανουέλ την ά-
γαπούσε, ήταν δέσπαι γι' αυτό, της το
έδειχνε με κάθε τρόπο, της έλεγε όλα έ-
κείνα τα άμορφα λόγια που επιθυμεί ν'
άκούση κάθε γυναίκα, της έστειλε λου-
λούδια. «Είμαι ίκανός να κάνω το κάθε
τί για σένα, Μόνικα» της έλεγε ενώ τη
φιλούσε.
— Η εικόνα του Ρομπέρ έσβυνε σιγά-σι-
γά από το μυαλό της. Η φλογερή αγάπη
του Μανουέλ, τη ζάλιζε. Το μέλλον πρό-
βλεπε μπροστά της φωτεινό, γεμάτο υπο-
σχέσεις. «Ο Μανουέλ είναι πλούσιος και
μ' αγαπά, σκεπτόταν. Τί άλλο μπορεί να
επιθυμήσει ένα κορίτσι; Είμαι εύτυχι-
σμένη».
— Κι' όμως δεν ήταν έντελώς σίγουρη γι'
αυτό.
*
Την ημέρα εκείνη, η Μόνικα έφθασε
καθυστερημένη στο ραντεβού. Το πρόσω-
πό της ήταν χλωμό και τα μάτια της
κόκκινα και ημίσημα.
— Τί έχεις, Μόνικα; τη ρώτησε ο Μα-
νουέλ μόλις συναντήθηκαν. Γιατί έχεις
αυτό το λυπημένο ύφος; Φαίνεται σαν να
έχεις κλάψει.
— Εκείνη κούνησε καταφατικά το κεφα-
λι της.
— Πρόκειται για την αδελφή μου, την
Υβέτ, είπε. Είναι από καιρό άρρωστη, μα
τώρα η κατάσταση της έχει χειροτερεύσει.

— Κι' είχα χαλάσει τον κόσμο
να το βρώ αυτό το βάρο!

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΘΕΑΤΡΩΝ κατά την αρχαιότητα

— Η παρακολούθησι των θεατρικών
παραστάσεων κατά την αρχαιότητα
δεν ήταν ελεύθερη. Για να μπει μέ-
σα στο θέατρο έπρεπε να είσαι έ-
μφωδισμένος με το εισιτήριο, πάνω
στο οποίο γραφόταν το έργο που
παιζόταν, η τιμή και η θέσις. Τα
εισιτήρια φυσικά δεν ήταν χαρτί-
να, αφού δεν υπήρχε χαρτί, αλλά
ούτε από μεμβράνη, που ήταν πο-
λύτιμη. Ήταν από χαλκό, από κόκ-
καλο ή από κεραμίδι. Μερικά απ'
αυτά βρέθηκαν στις ανασκαφές, ι-
διαιτέρως της Πομπήιας. Σ' ένα έ-
γραφε: «XII Αισχύλου IB».
— Δωρεάν μπορούσε να παρακολου-
θήσι την παράστασι ένας ιερέας,
ένα επίσημο πρόσωπο της Πολι-
τείας, οι φίλοι του ποιητή, των
πολιτικών και των θεατρικών έπι-
χειρηματιών. Η τιμή του εισιτη-
ρίου, του θεατρικού όπως λεγόταν,
που επί Περικλέους ήταν δυο όβο-
λοι για κάθε θέσι, ήταν φροντίδα
της Πολιτείας που είχε δεχτομένο
κοινό στον προϋπολογισμό για τα
θεατρικά. Δηλαδή η Πολιτεία μοί-
ραζε τα εισιτήρια στο λαό για την
παρακολούθησι των θεατρικών πα-
ραστάσεων. Φυσικά φόρος θεαμάτων
δεν υπήρχε, μια που φροντίδα της
Πολιτείας ήταν πώς να παρακολου-
θήσουν το παιζόμενο έργο όσο το
δυνατόν περισσότεροι πολίτες.
*
— Ο γιατρός μας είπε πως μόνο μια έγ-
χείρησι θα μπορούσε να τη σώσει. Η έγ-
χείρησι όμως είναι δύσκολη, πρέπει να
γίνη στην καλύτερη κλινική του Παρισιού
και στοιχίζει πολύ ακριβά.
— Γιατί λυπημένο;
— Θέλω να μου κάνετε ένα πορτραίτο,
άλλα παρακαλώ να με δώσετε πολύ λυ-
πημένο.
— Γιατί λυπημένο;
— Θέλω να στείλω τη φωτογραφία στη
νυνιά μου που είναι στα λουτρά και
δεν πρέπει να δη πως είμαι μια χαρά
τώρα που λείπει.
*
— Νικό, δεν μπού υποσέθηκες χθές
πως θα ν' αγοράζαμε καινούργιο καπέλο;
— Χθές ήταν... Πρωταποιλία

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1957

για τα πολύ νέα κορίτσια

• Η γυναίκα πρέπει να μαθαίνει από μικρή νάναι και λαιστήνη. Με το ωραίο και κομψό ντύσιμο ή μητέρα καλλιεργεί την καλαισθησία του παιδιού της και το γούστο του για κάθε τι ωραίο. Φυσικά όλα αυτά θα τα κανονίζει και θα τα παρουσιάζει αθόρυβα, σαν κάτι φυσικό και χωρίς να κάνει λόγο καθόλου γι' αυτό. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να προκαλέσει την ανάπτυξη μιάς πρόωρης κοκεταρίας, ελάττωμα πολύ κακό για μια νέα κοπέλλα. Γιατί όσο θλιβερό κι' αν είναι αργότερα το θέαμα μιάς γυναίκας ακατάστατης και άκαλαισθητης, άλλο τόσο είναι και μιάς κοπέλλας κούφιας κι' επιπόλαιης, που μόνος σκοπός της ζωής της είναι η κοκεταρία. Ντύνετε λοιπόν τα παιδιά σας πρακτικά και κομψά από μικρά, και θα συνηθίσουν μόνα τους στο ωραίο, όπως συνηθίζουν και την άναπνοη.

ΠΑΛΤΑ ★ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙΑ ★ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ★ ΦΟΥΣΤΕΣ

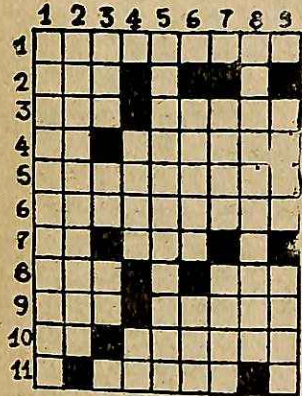

καθώς και μανσέτες, όλα με διπλοραφές.
8 Ένα ανασάμπλ από μπλούζα και φούστα δμοιόχρωμα ή διαφορετικά. Το μπλουζόν κουμπώνει από πάνω ως κάτω, έχει μία κλασική τσέπη, γιακαδάκι ίσιο και μανίκια υποκαμίσου. Η φούστα λοξή, με πιέτα και δυο τσεπάκια.
9 Καζαμπλάνκα από μάλλινο ύφασμα αρκετά ανοιχτή, μέσα από την οποία φοριέται μπλούζα από μάλλινο καρό ύφασμα. Η φούστα της είναι κομμένη κλός και φοριέται με μία ζώνη από το ίδιο. Το ίδιο σχέδιο γίνεται από βελούδο και φοριέται με μπλούζα τσαφτά.
10 Άνσάμπλ από μπλουζόν και φούστα. Το μπλουζόν γίνεται από βελούδο ή ακόμη από άλλο ταιριαστό ύφασμα κι' έχει ένα άμπιεσμών τριγωνικό που κατεβαίνει χαμηλά στους ώμους. Λεπτά νερόνι γαρνιρούν το άμπιεσμών αυτό. Φούστα από βελούδο ή άλλο μεταξωτό κλός, με δυο πιέτες αστάκιστες εμπρός συγκρατημένες με δυο μαρτενγκάλ σαν τσέπες. Ζώνη φαρδιά.
11 Παλτό με το ίδιο τριγωνικό άμπιεσμών ριχτό με ίσιο γιακά, μεγάλες τσέπες και μανσέτες γαρνιρισμένες με διπλά γαζιά.

Φόρεμα μάλλινο σε στύλ καζαμπλάνκας χωρίς μανίκια και αρκετά κλειστό, που φοριέται πάνω από σουέτερ. Φούστα με πιέτες αστάκι-ες. Ζώνη περαστή κάτω από μικρές πατ που στεκνώνονται από το κορσάκι και κουμπώνουν. Φορεματάκι σε ίσια γραμμή με ένα άμπιεσμών ρογγυλό στο επάνω μέρος του κορσάκι και της ατής. Τα μανίκια ενώνονται σ' αυτό με λίγη ύρα. Δυο ψεύτικα τσεπάκια κάτω από το άμπιεσμών στολίζουν το κορσάκι και δυο τη φούστα. Παλτουδάκι με ωμίτη ή οποίος κουμπώνει με τρία κουμπιά κι' έχει γιακαδάκι σητό, κομμένο μονοκόμματο. Μία ζώνη σφίγγει μέση και δυο πελώριες τσέπες στα πλάγια. Παλτουδάκι ριχτό αρκετά φαρδύ. Μανίκια ρεγ-αν, γιακαδάκι ίσιο ψηλό. Κουμπώνει με έξη μπιμπια σταυρωτά και μεγάλες τσέπες. Ο για-ς, οι μανσέτες και οι τσέπες με διπλά γαζιά. Φορεματάκι μάλλινο σε στύλ σμιζιέ, που κουμπώνει εμπρός ως κάτω. Από τον ωμίτη του κορσάκι ξεκινά μία πιέτα στο κάθε πλάι, η οποία ριγεί και συγκρατείται μόνο με τη ζώνη. Για-δάκι και μανσέτες από άσπρο πικέ. Τσέπες μετ' μεγάλες, γαρνιρισμένες με διπλά γαζιά. Παλτό σε ίσια γραμμή. Η πλάτη έχει μία πιέ-στη μέση ή οποία είναι γαζωμένη λίγο ψηλά και συγκρατείται στη μέση με μαρτενγκάλ. Για-ς και πέτα κλασικά, γαρνιρισμένα με διπλά γαζιά, καθώς και μία τσέπη με πλι στη μέση. Παλτουδάκι εφαρμοστό στη μέση και φαρδύ πω. Κουμπώνει με τρία κουμπιά κι' έχει ίσιο γιακά και μανικιόλλησι χαμηλή. Πένες στη μέση κι' ένα κόψιμο κάτω από την τάγια δί-ον φάρδος στο κάτω μέρος. Τσέπες μεγάλες

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Πολιούχος μίας από τις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας.
- 2) Μονός ιππικός.
- 3) Αθλητική όμας μεγάλου δήμου του Πειραιώς — Γάλλος κληρικός που έγραψε το περίφημο σχολικό βιβλίο «Ντὲ διρι, ελλούστριμπος ούρμις Ρόμας».
- 4) ΒΚ — Κοινότης του Πειραιώς.
- 5) Λέμβος που κινείται με άτιμο.
- 6) Λίμνη της Ιταλίας (έλαφρώς άνορθ).
- 7) Δύο φωνήεντα — Πρόθεσις.
- 8) Παλαιό μέτρο έπιφανείας (άντιστρ.) — Ρήμα που σημαίνει κατοχή.
- 9) Είναι εύσομο — Δυνατή έξις (αίτ. πληθ. άντιστρ.).
- 10) Μετοχή βοηθητικού ρήματος — Παριστάνει τοπία κ.λ.π.
- 11) Μήνας στη δημοτική (έ νάρθρως).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40

Εξωτερικού (έτησία):
Λίραι Άγγλίας (γασ.) 3.0.0
Δολάρια 8.50
Βελγικά φράγκα 410
Γαλλικά φράγκα 2.900

Τα έμβάσματα δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον εκ μὲν τοῦ Εσωτερικού διὰ ταχυδρομικής επίταγης, εκ δὲ τοῦ Εξωτερικού διὰ τραπεζικής επίταγης.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ από τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλην τῶν 2, 3 καὶ 4 πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεία μας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938: Διευθυντὴς Εὐάννης Τερζόπουλος Κατοικία ὁδὸς Μπουκουβάλα 25 Παιτιστῆς νοῦς τυπογραφείου Δημήτριος Κορδάκης Πέτρος 29 Ἀθῆναι

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Χωρίς αὐτὸ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ταξιδεύῃ στὸ ἐξωτερικό.
- 2) Είναι άσφαλῶς τὸ σίδερο πὺν σιδερώνετε.
- 3) Χρονική υποδαίρεσις — Μάριο τῆς δημοτικῆς — Ὑποθετικό.
- 4) Ἡ καθενιά — Προσ. άντανυμία στὴν αίτιατική (άντιστρ.).
- 5) Τὸ νὰ μπορῆς νὰ μετακινήσῃς άντικείμενα ἐξ άποστάσεως.
- 6) Είναι τὸ ὄνειρο — Ἀδριανὸς ρήματος πὺν σημαίνει κίνησιν (άντιστρ.).
- 7) Λέγεται καὶ τσάι τῆς Παραγουάης — Τὸ ποίημα πὺν μιλά γιὰ ἐθνικοὺς ήρωισμοὺς.
- 8) Ὁ έντελὸς μόνος (αίτ.).
- 9) Ἀδριανὸς βοηθητικοῦ ρήματος στὸν πληθυντικό (άντιστρ.) — Ὑποδαίρεσις τοῦ χρόνου (γασ.).

Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΛΑΣΜΑ

Ποιό είναι τὸ κλάσμα πὺν γίνεται 1/4 εἴαν προσθέσουμε 1 στὸν αριθμητῆ τῷ ἢ 1/5 εἴαν προσθέσουμε 1 στὸν παρανομαστή τῷ;

ΟΙ ΦΙΛΟΙ

ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος χρειάζονται 12 μέρες γιὰ νὰ κάνουν μαζί μίαν ὀρισμένη εργασία. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γιάννης θέλουν 20 μέρες γιὰ νὰ κάνουν μαζί τὴν ἴδια εργασία. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Γιάννης τέλος θέλουν 15 μέρες γιὰ νὰ κάνουν μαζί αὐτὴν περιφήμη εργασία. Πρόκειται τώρα νὰ βρῆτε πόσες μέρες θὰ χρειάζονται ὁ κάθε ένας από τοὺς τρεῖς φίλους γιὰ νὰ κάνουν ὁ μόνος του αὐτὴν εργασία.

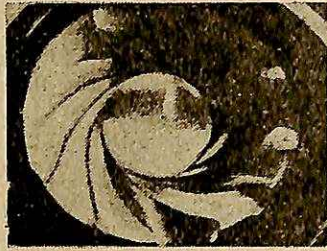
Ο ΡΑΦΤΗΣ

Ένας ράφτης αγόρασε 16 τόπια ὕφασμα. Από αὐτὰ τὰ 6 ἦταν μαῦρο ὕφασμα, τὰ 6 μπλε ὕφασμα καὶ 4 ἄσπρο ὕφασμα. Ὁ ράφτης πληρώσε 17.000 δρχ. Ένα τόπι μαῦρο ὕφασμα στοιχίζει 300 δρχ. περισσότερες από ένα ἄσπρο τόπι καὶ ένα μπλε τόπι στοιχίζει 100 δρχ. περισσότερο από ένα μαῦρο. Πόσο στοιχίζει τὸ κάθε τόπι από τὰ διάφορα ὕφασματα;

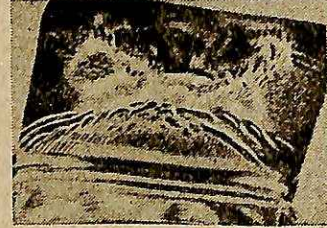
ΧΙΟΥΜΟΡ

- Λοιπόν, γιατρέ, τί μου συνιστάτε γιὰ τὰ πόδια μου πὺν πονοῦν;
- Ἡσυχία.
- Καὶ κατὰ τοῦ πάχους μου;
- Κίνησιν!
- Κῦτταξε αὐτὴ τὴ χοντρή κυρία: άσφαλῶς θὰ ζυγίση δύς καντάρια.
- Καὶ όμως, είναι ἕνα ἐλαφρὸ ὑποκείμενο.
- Πῶς περνάτε τὸ βράδυ στὸ σπίτι;
- Έχω ἕνα ραδιόφωνο. Ἀμα τὸ κλείνουμε αὐτὸ, ἀρχίζει ἡ πεθερά μου.

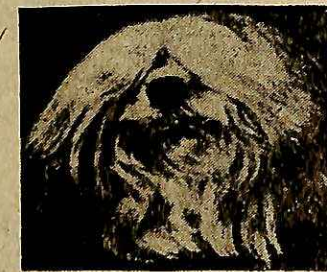
Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τί είναι τὸ καθένα;

Χρειάζεται μεγάλη μηχανική ακρίβεια γιὰ νὰ γίνη αὐτὸ τὸ πράγμα: Πρόκειται γιὰ: Α. Φωτογραφικὸ διάφραγμα. Β. Δισκάντι. Γ. Καρφίτσα. Δ. Φωτοηλεκτρικὴ κυψέλη.

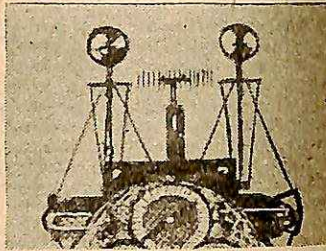
Τὸ τόσο ὠραῖο αὐτὸ διακοσμητικό μοτίφ, οφείλεται σὲ ανθρώπινο χερί ἢ στὴ φύσι; Πρόκειται γιὰ: Α. Καλυμμα βιβλίου δαμένον με δερμα σαμόν. Β. Ἀντανάκλασι τοῦ ἡλίου άνάμεσα σ' ἕνα κομμάτι γυαλί. Γ. Μία σταγόνα νεροῦ στὸ μικροσκοπιο. Δ. Νεφέλωμα.

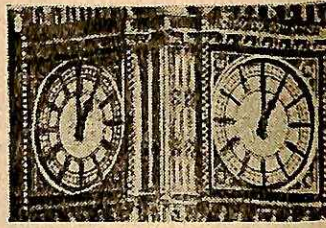
Αὐτὸ τὸ σύνολο από άνακατεμένα μαλλιά είναι ἕνα καμουφλάζ πολὺ ἐπιτυχημένο. Πρόκειται γιὰ: Α. Περούκα. Β. Ξεφτισμένα μαλλιά. Γ. Μικροσκοπικὸ μαλτζέζικο σκυλί.

Πολύτιμα κρυστάλλα, θησαυροὶ τῆς γῆς. Πρόκειται γιὰ: Α. Ἀμέθυστο. Β. Κρυστάλλο πὺν βλέπουμε σὶς βράχια. Γ. Γαλαξόπετρα. Δ. Χοντρὸ ἁλάτι.

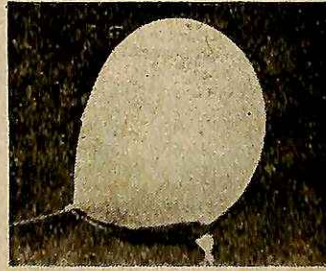
Τὸ 18ο αἰῶνα αὐτὴ ἡ εφεύρεσι δόθησε πολὺ τοὺς ναυτιλομένους. Πρόκειται γιὰ: Α. Τὴν ἀπμομηχανή τοῦ Παπίν. Β. Τὸ χρονόμετρο τοῦ Χάρισσον. Γ. Τὸν τηλεγραφο τοῦ Σάπ.

Ρολόι διάσημο σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Στολίζει τὸν πύργο πὺν βρίσκεται σὲ μίαν μεγάλη πόλι. Πρόκειται γιὰ: Α. Τὸν πύργο τοῦ ρολοιοῦ στὸ Παρίσι. Β. Τὸ Μπίγκ Μπέν τοῦ Λονδίνου. Γ. Τὸν σταθμὸ τῆς Λυὸν στὸ Παρίσι. Δ. Τὸ παλάτι τῶν Δόγηδων στὴ Βενετία.

Τ' ὄνομά της είναι γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου. Πρόκειται γιὰ τὴν: Α. Τζόαν Κράουφορντ. Β. Ρίτα Χαίγγορντ. Γ. Εντβίξ Φεγιέρ. Δ. Ἀβὰ Γκάρντνερ.

Ἡ χρησιμότητά του είναι άναμφισβήτητη. Πρόκειται γιὰ: Α. Σταγόνα από γάλα. Β. Ἀτμοσφαιρικὸ μπαλόνι. Γ. Ἀσκή. Δ. Σακκούλα με δειγμένο.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

τοῦ δεκαπενδημέρου

ΣΤΑ προηγούμενα δεκαπενθήμερα κυριαρχούσαν οἱ ἐπέτειες ἡμέρες, οἱ σχετικές με τίς καλές τέχνες καὶ τὰ ἔργα πολιτισμοῦ. Αὐτὸ, όμως, τὸ δεκαπενθήμερο ὑπῆρξε στὴν παγκόσμια ἱστορία περισσότερο «πολιτικὸ» καὶ «πολιτικό», ὅπως θὰ διαπιστώσετε, ρίχνοντας μίαν ματιά στὰ διάφορα γεγονότα:

23 Ἰανουαρίου 1828. Μὲ ἕνα ἔξυπνο τεχνάσμα τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδιστρία, φυτεύτηκαν γιὰ πρώτη φορά... πατάτες στὴν Πατρίδα μας.

23 Ἰανουαρίου 1867. Στὴν Κεφαλληνία ἐξέσπασε ἕνας καταστρεπτικὸς σεισμός, σημειώνοντας πολλές ζημιές καὶ θύματα.

23 Ἰανουαρίου 1941. Στὸ μέτωπο τῆς Πίνδου ἄρχισε ἕνας σημαντικὸς ἀγώνας, στὰ ὅρια ἐδάφη τῆς Κλεισούρας, ὅπου ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς συνέλαβε πολλοὺς αἰχμαλώτους καὶ κυρίως ἀρκετὸ ὕλικό πολέμου τῶν ἀντιπάλων.

24 Ἰανουαρίου 1712. Γεννήθηκε στὸ Βερολίνο ὁ Φρειδερίκος Β', βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, πὺν ἔμεινε γνωστὸς στὴν ἱστορία με τὴν ἐπωνυμία «Μέγας». Ὁ Φρειδερίκος ὁ Μέγας ἔγινε φίλος πολλῶν καλλιτεχνῶν καὶ λογίων τῆς ἐποχῆς του (Βολταίρος κ.ά.).

24 Ἰανουαρίου 1827. Ἐφάσσε στὸ Φάληρο με στρατεύματα ὁ φιλέλληνας Ἀγγλὸς συνταγματάρχης Τόμας Γκάρντον.

24 Ἰανουαρίου 1848. Στὴν Καλιφόρνια δρέθηκαν τὰ πρῶτα μεταλλεῖα χρυσοῦ κι' από τότε ἄρχισε νὰ κυλάη πρὸς τὰ ἐκεῖ ὀρυκτικὸ ἕνα ρεύμα από μετανάστες κι' Ἀμερικανούς χρυσοθήρες.

24 Ἰανουαρίου 1943. Τελείωσε ἡ συνδιάσκεψις τῆς Καζανπλάνκας, ὅπου ὁ Τσάρτσιλ καὶ ὁ Ρούσβελτ ἔλαβαν ἀποφάσεις γιὰ τὴ συνέχισι τοῦ πολέμου ἐναντίον τοῦ Ἀξονος.

24 Ἰανουαρίου 1946. Μὲ πρότασι τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἱδρύθηκε ἰδιική ἐπιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας, με σκοπὸ νὰ χρησιμοποιοθῇ ἡ δύναμι τοῦ ἀτόμου γιὰ τὴν παγκόσμια ἄμυνα καὶ γιὰ ἐκπολιτιστικὰ ἔργα.

25 Ἰανουαρίου 1833. Στὸ Ναύπλιο ἔγινε με ἐπίσημη τελετὴ ἡ ἀποδίδαςι τοῦ Ὁθωνος, με τὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ με συνοδεία στρατοῦ. Μετὰ από τρία χρόνια, στίς 26 Ἰανουαρίου 1836, γιορτάστηκε με μεγαλοπρέπεια ἡ ἐπέτειος τῆς ἀφίξεως καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ Ὁθωνος. Ἐγινε μίαν μεγαλοπρεπῆς γιορτὴ, στὴν ὅποια παρευρισκόνταν καὶ ὁ πατέρας τοῦ Ὁθωνος, βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος. Τότε κατέθεσαν καὶ τὸ θεμελίον λίθον τῶν Ἀνακτόρων (τὰ σημερινὰ Παλάτια Ἀνάτορα), στὴν Ἀθήνα.

25 Ἰανουαρίου 1942. Σὲ ἡλικία 68ομήντα ἐτῶν πέθανε στὴν Ἀθήνα ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου διαπρεπῆς μαθηματικὸς καὶ λογοτέχνης Νικόλαος Χατζιδάκις. Στὰ λογοτεχνικά του ἔργα ὁ Ν. Χατζιδάκις ὑπέγραφε με τὸ ψευδώνυμο «Ζέφυρος Βραδυνός».

26 Ἰανουαρίου 1828. Ὁ Καποδιστρίας ἔδωσε στὴν Αἴγινα τὸν ἐπίσημο ὄρκο του, σάν Κυβερνήτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

26 Ἰανουαρίου 1943. Οἱ δυνάμεις τοῦ Ἀξονος ἔχασαν τὴ μάχη τῆς Λιβύης, πὺν εἶχε ἀρχίσει από τὸ Ἑλ Ἀλεμείν, στίς 13 Ὀκτωβρίου 1942.

27 Ἰανουαρίου 1756. Γεννήθηκε στὸ Σάλτσμπουργκ τῆς Αὐστρίας ὁ Βόλφγκανγκ Ἀμαντέους Μότσαρτ, προικισμένος με τὸ καταπληκτικὸ μουσικὸ ταλέντο ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἡ δημιουργικὴ του φλόγα ἐκδηλώθηκε σὲ ἡλικία 4 χρόνων, ὅταν «τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ φαινόμενο μουσικῆς δημιουργίας» — ὅπως ἔχουν ἀποκαλέσει τὸν Μότσαρτ — ἐμφανίστηκε σὰ διολίστης καὶ σὰ μουσουργός! Τὸ ἔργο τοῦ μεγάλου Αὐστριακοῦ μουσικοῦ είναι τεράστιο σὲ ἔκτασι καὶ ἀξία. Ἀπὸ τίς πιὸ θαυμαστάς καὶ γνωστὲς συνθέσεις του σημειώνουμε: τὸ «Μαγεμένο Αὐλόν», τὸ «Δὸν Ζουάν», τοὺς «Γάμους τοῦ Φίγκαρο», τὴν «Ἀπαγωγή από τὸ Σεραῖν», τὸν «Ἰδομένον», τὰ θαυμαστά κονσέρτα γιὰ βιολί σὲ σόλ, πὺν καὶ λα, τὸ μελοδραμα «Βασττιανὸς καὶ Βασττιανή» καὶ τὴν ὠραία συμφωνία σὲ σέ.

27 Ἰανουαρίου 1901. Πέθανε ὁ διάσημος Ἰταλὸς συνθέτης μελοδραμάτων καὶ ἄλλων ἔργων Γκιουζέππε Βέρντι, σὲ ἡλικία 88 χρόνων, στὸ Μιλάνο. Ἀπὸ τὰ μικρὰ του χρόνια ἐκδηλώθηκε τὸ πλούσιο ταλέντο του καὶ μέχρι τὰ τελευταία του χρόνια ἐξακολούθησε νὰ συνθέτῃ καὶ νὰ παρουσιάξῃ ἀριστουργηματικὰ ἔργα, σάν τὰ: «Φαῶτα», «Οθέλλο» καὶ «Αἴντα». Περιφῆμα ἐπίσης ἔργα τοῦ Βέρντι είναι: ὁ «Ντόν Κάρλος», τὸ «Φόρτσα ντελ ντεσπινό», ὁ «Χορὸς μεταμφιεσμένων», ὁ «Σικελικὸς ἐσπερινός», ὁ «Τραβιάτα», ὁ «Τροβατόρε», ὁ «Ριγολέττος», ὁ «Νομπούκο» κ.ά.

28 Ἰανουαρίου 1745. Πέθανε στὴν Πετρούπολι ὁ Αὐτοκράτορας τῆς Ρωσίας Μέγας Πέτρος, πὺν ἔμεινε διάσημος στὴν ἱστορία γιὰ τὴ διαγωνωτική καὶ τὴ στρατιωτικὴ του ικανότητα.

29 Ἰανουαρίου 1935. Ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Καρδινάλιου Ρισελιέ, ἱδρύθηκε στὸ Παρίσι ἡ περιφημὴ Γαλλικὴ Ἀκαδημία.

29 Ἰανουαρίου 1847. Στὸ Βουκουρεστί πέθανε ὁ ποιητῆς, λόγιος καὶ νομομαθὴς Ἀθανάσιος Χριστόπουλος, πὺν γιὰ τὸ ποιητικὸ του ἔργο οἱ σύγχρονοὶ του τὸν ὀνόμασαν «νέον Ἀνακρέοντα». Ὁ Χριστόπουλος σπούδασε φιλοσοφία, ἱατρικὴ καὶ νομικὴ στὴν Ἱταλία καὶ ὑπῆρξε μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Σάν ἀντιπροσωπευτικότερο ἔργο του θεωρεῖται ἡ ποιητικὴ συλλογὴ «Λυρικά».

30 Ἰανουαρίου 1923. Ὑπεγράφη στὴ Λωζάννη ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ σύμβασι γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὀρισμένου ἀριθμοῦ Τούρκων τῶν ἐλληνικοῦ ἐδάφους.

30 Ἰανουαρίου 1948. Δολοφονήθηκε ὁ μεγάλος φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ἡγέτης τῶν Ἰνδιάν Μαχάτμα Γκάντι.

31 Ἰανουαρίου 1950. Ἀποφασίστηκε ἡ κατασκευή τῆς ὑδρογονοδόμου από τὸν πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. Τρούμαν.

1 Φεβρουαρίου 1828. Πέθανε στὴ Βιέννη ὁ πρωτοπόρος τῆς Ἑπαναστάσεως τοῦ 1821 Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, πὺν κηρύξε τὴν Ἑπαναστάσι τῶν Φεβρουάριου τοῦ 1821 στὸ Ἴσριο τῆς Μολδαβίας. Μετὰ τὴν ἥττα του στὸ Δραγατσάνι, ὁ Ὑψηλάντης κατέφυγε στὴν Αὐστρία, ὅπου καὶ τὸν φυλάκισαν. Ἐνα χρόνο πρὶν από τὸ θάνατό του, ἀπελευθερώθηκε με ἐνεργειες τοῦ Τσάρου.

2 Φεβρουαρίου 1915. Ταραχές σημειώθηκαν στὴ Διάρυγα τῶν Σουέζ. Οἱ Τούρκοι ἔκαναν ἀπέπειρα νὰ καταλάβουν τὴ Διάρυγα καὶ νὰ εἰσβάλουν στὴν Αἴγυπτο. Τοὺς ἐξεδίωξαν, όμως, οἱ Ἀγγλοὶ!

2 Φεβρουαρίου 1943. Ἡ μάχη πὺν Στάλινγκραντ, πὺν ἄρχισε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1941, τελείωσε με νίκη τῶν Ρώσων καὶ πανωλεθρία τῶν Γερμανῶν.

3 Φεβρουαρίου 1515. Πέθανε στὴ Βενετία ὁ ὀνομαστός οὐμανιστῆς καὶ φιλέλληνας Ἄλδος Μανούτιος, πὺν ἐξέδωσε μίαν μεγάλη σειρά ἔργων Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων.

3 Φεβρουαρίου 1849. Ὁ ἐθνικός μας ποιητῆς Διονύσιος Σολωμὸς τιμήθηκε με τὸ Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Σωτήρος.

4 Φεβρουαρίου 1843. Στὴν Ἀθήνα, πέθανε σὲ ἡλικία 73 ἐτῶν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ ἑκακοστός ἑρὸς τοῦ Μορῶ.

4 Φεβρουαρίου 1945. Ἀρχισε στὴν Κριμαία ἡ Διάσκεψις τῆς Γιάλτας, στὴν ὅποια πήραν μέρος ὁ Ρούζβελτ, ὁ Τσάρτσιλ καὶ ὁ Στάλιν.

5 Φεβρουαρίου 1894. Ὁ ὁθμᾶς Ἐντισσον πρόδραε γιὰ πρώτη φορά, στὴν Ἀμερικὴ, τίς πρῶτες ταινίες τοῦ κινηματογράφου του.

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

- Ὁ ἄντρας μου ἦταν σήμερα ἔξω φρενὸν γιὰ τὸ φαγητό. Ὅταν ἔφυγε δὲν μούδωσε κανένα φιλι.
- Ἡ υγιεινίσσα ἀπρόσδεκτα: — Οὔτε καὶ σὲ μένα...

Πρόεδρος δικαστηρίου: — Κατηγορεῖσθε ὅτι ἐπὶ μίαν τριετία δὲν εἴπατε οὔτε μίαν λέξι στὴ γυναίκα σας. — Δὲν ἤθελα νὰ τὴ διακόψω, κύριε πρόεδρε!

ΜΟΝΟΝ

Χλωρίνη

ΣΤΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΠΤΗΡΑ ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

Δίψε, βρε φίλε!

Χαρίζουν ἐκτυφλωτικὴ λευκότητα ἀπολυμαίνουν καὶ ἀφαιροῦν κάθε δυσωδία...

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

N. Θ. ΧΑΤΖΗΚΟΚΟΛΗ

ΣΤΗΝ Πάτρα, στὰ μέσα τῆς 9ης ἐκατονταετηρίδος, ζοῦ σε μιὰ πλούσια καὶ ἱσχυρομένη ἀρχοντίσση, ἡ Δαναίλη. Δὲν ξέρουμε πῶς λεγόταν· γιατί τ' ὀνομά της, τὸ πῆρε ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, τὸν Δαναὶλ καὶ μ' αὐτὸ τὴν ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Νεώτατη ἐχρῆνισε καὶ κληρονόμησε ἀπὸ τὸν Δαναὶλ, ἀμύθητα πλούτη, μεγάλα κτήματα, πολλὰς ἐκατοντάδες δοῦλους, κ' ἐργαστήρια ταπτοουργίας, μεταξοουργίας καὶ ὀφιοτοουργίας. Γεννιόταν στὴν Πάτρα περὶ τὸ 812, σ' ἐποχὴ πού ἡ πατρίδα της ἤκμαζε σὲ μεγάλο βαθμὸ, ἦταν ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες καὶ μεγαλύτερες πόλεις τῆς ἀπερσμένης Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ εἶχε πληθυσμὸ γύρω στὶς 150 χιλιάδες κατοίκους.

Κατάρθωσε ἡ ἐνεργητικὴ αὐτῇ γυναῖκα ὅχι μοναχὰ νὰ διατηρῇ τὴν κληρονομίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ μεγαλώσῃ τὶς ἐργασίες τῆς καὶ ἰδίως τὶς βιοτεχνικές. Ἐκτός ἀπὸ τὸν ἡγεμονικὸ πλοῦτο, τὴν ἐργασκότα καὶ τὴν μάρφωσι τῆς, ἡ Δανιηλὶς εἶχε καὶ τὸ πολυτιμότερο χάρισμα γιὰ μιὰ γυναῖκα, τὴν διορατικὴν.

Ἐνα γεγονός· πού συνέβη
τὴν ἐποχὴ ἐκείνῃ, συντελέσας
ὥστε ἡ Δαναΐδης νὰ γίνῃ γνω-
στὴ κι' ἔξω ἀπὸ τὰ στενὰ ὅ-
ρια τῆς πολιτείας πού ζοῦσε,
ἀκόμα καὶ σ' αὐτὸ τὸ Βυζάν-
τιο. Γὰρ 850, ὁ βασιλεὺς Μι-
χαὴλ Γ' ἔστειλε στὴν Πάτρι-
γιά κρατικὲς ὑποθέσεις, τὸν
βυζαντινὸ ἀρχόντα καὶ συγγε-
νὴ του Θεοφίλο. Ὁ στρατη-
γὸς αὐτός, ἦταν μικρὸς στο-
νάστηρας, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἱ-
στορία, τὸν ἀναφέρει Θεοφιλι-
τῆς. Ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ ὁ Θεο-
φίλος, εἶχε μιά λαμπρὴ ἀκο-
λουθία, ἀπὸ πλήθος σπαθι-
οῦς καὶ ἀλλοὺς τιτουλοῦς τῆς
αὐτοκρατορίας. Στὸ ἄκουσμα
ὅτι ἕνας τόσο μεγάλος ἐρχο-
νται καὶ συγγενὴς τοῦ Μιχαήλ
ἔφθασε στὴν πολιτεία, ἔκρινε
τοὺς κατοίκους νὰ τρέξουν
γιά νὰ δοῦνε καὶ νὰ ὑποδε-
χθοῦν τὸν ὑψηλὸ ἐννο. Ἡ προ-
σκήνωση τοῦ πλήθους, ἐστρά-
φη στὸς συνοδοὺς του, ὁλοῦς
νεοὺς καὶ ψηλοδωμοὺς ἀξιω-
ματοῦχους καὶ ἰδιαίτερα στὸν
Μιχαήλ-σάωμο καὶ ρωμαιοὺ ἐπι-
κόμο τοῦ Θεοφιλιτῆ, τὸν
Βασίλειο τὸ Μακεδόννα. Ὁ Βα-
σίλειος καταγόταν ἀπὸ τὴ γε-
νιά τὴν Ἀρσакидῶν, ὁ ὁποῖος
ἦταν γιὰ πολλοὺς αἰῶνες βα-
σίλεις τῶν Παρθῶν. Δυὸ ἀπό-
γονοι αὐτῶν, στὰ μέσα τοῦ
Βυζαντίου, εἶχαν καταφυγεῖ
στὸ Βυζάντιο καὶ εἶχανε προσ-
λάβῃ στὴν αὐλὴ τοῦ αὐτοκρά-
τορα Λέοντος τοῦ Α', ὁ ὁποῖ-
ος τοὺς ἀποκατέστησε στὴ Μα-
κεδονία καὶ τοὺς παρεχώρησε
κτίματα.

Μόλις ἔφτασε στὴν Πάτρα ὁ
Θεόφιλος, πῆγε μετὰ τὴν ἀκο-
λουθία του νὰ προσκυνῇ
στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀν-
δρέα. Ὁ Βασιλεὺς δὲν τὸν
ἀπολοῦθησε, ἀπασχολημένος σὲ
ὑπηρεσία. Ὅταν τελείωσε τὴν
δουλειά του, πῆγε κι αὐτὸς
νὰ προσευχῇ στὴν ἐκκλησία
τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐνῶς καλῶς
ἐγερτο, φημισμένος γιὰ τὴ μον-
αχικὴ τὸν δύναμι, μόλις τὸν εἶ-
δε, σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του
τὸν πλησιάζει καὶ τὸν τίμησε
μὲ βασιλικὸ χαριεῖσμό. Ὁ
Βασιλεὺς τὸν προσευχόμενος, δὲν
τὸν ἀντελήφθη, ὅταν ὡς τε-
λείωσε τὴν προσευχήν του, ἀπὸ
ἀσάφηση τὴν εἰκόνα τοῦ Πο-

λοιούχου, χαιρέτησε τὸν καλό-
γγορο κι' ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐκκλη-
σία. Ἡ τιμὴ τοῦ ἔγινε στὸ
Βασίλειο, ἔκανε ἐντύπωσι σὺ-
δρους θριασκόνουσας στὴν ἐκ-
κλησία κι' ἐσχολίαζαν πῶς ὁ
καλόγορος, ἔτιμησε μὲ τέτοιο
χαριετισμὸ ἕνα σταυλιτὴ καὶ
παρέλειψε νὰ χαιρετήσῃ τὸν
ἀρχοντα Θεοφίλου, ποὺ πρὸ
λίγου εἶχε προσκυνήσει τὴ σε-
πτὴ εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου. Ἡ
Δανιηλὶς, ὅταν ἔμαθε τὰ δια-
τρέξαντα, πῆγε νὰ συναντήσῃ
τὸν καλόγορο γιὰ νὰ τὸν ρω-
τήσῃ πῶς ἔκανε τὴν τιμὴ αὐτὴ
σὲ ἕνα ἀκόλουθο τοῦ Θεοφίλου
ἐνῷ αὐτὴν ποὺ εἶχε βοηθήσει
πολλοὺς πᾶσχοντας καὶ τῶσα

είχε δώσει στην εκκλησία κι' ήσαν ή πιά τρανή άρχοντίσσια του τόπου, ποτέ δέν την είχε ύποδεχθ ή με τέτοια τιμή. Την καθούσκαζε ο ταπεινός λευτήης και της έλεπε ότι τον χαίρεται μόνον αυτό τον έκανε στον μέλλοντα αυτοκράτορα του Βυζαντίου. Ή άρραία Δέσποινα, ή όποια πίστευε στην προφητική ικανότητα του καλόγερου συνέταξε τότε στο γυίο της "Ιωάννη, να γνωρίση τόν Ιπποκόμο και να τον καλέση τόν άρχοντικό τους. Μ' αυτό τον τρόπο, πήγε ο Βασίλειος, γνώρισε τη Δανιηλίδα και της διαγγέθηκε την καταγωγή του και τή ζωή του.

ἔτσι κανείς
ἀρχίζει καὶ γερνάει

“Όσο κι’ αν είδατε νέα κι’ ωμορφη αν το δέρμα σας στεγνώση... τότε δά γεράση... και δά φαίνεσθε και σείς γερασμένη. “Αν το δέρμα σας δέν τρέφεται κανονικά στεγνώνει και αρχίζουν νά σχηματίζονται μικρές ρυτίδες. Για νά διατηρήση το δέρμα σας όλη του τή φρεσκάδα και τή ζωηρότητα πρέπει νά τού δώσετε τά συστατικά πού τού λείπουν. Τίποτε δέν είναι: πιά άποτελεσματικό από τήν Κρέμα Τοκαλόν Ρόζ, τροφο για τήν έπίδερμίδα. Είναι ή μόνη Κρέμα πού περιέχει BIOCEL, τήν πολύτιμη αύτή ούσία πού τρέφει και ζωογονεί τó δέρμα και τó έμποδίζει νά μαραθί. Χάρης στό BIOCEL, τó δέρμα σας δά διατηρήση ή δά ξαναέξ η όλη του τή δροσιά. “Όλα τά μικροελαττώματα έξαφανίζονται. “Η έπίδερμίδα σας γίνεται, ως δια μάγείας, δροσερή και βελουδένια. Οι άνδρες σας θαυμάζουν και ή γυναίκες σας... ζηλεύουν.

“Υστερα από δύο μήνες, ὁ Θεόφιλος ἀφ’ οὗ τακτοποιήσας τις ὑποθέσεις του, ἔφυγε ἐκ τὴν ἀκολουθία του ἀπὸ τὴν Πάτρα. Ὁ Βασίλειος, λόγῳ ἀσθενείας, δὲν τὸν ἀκολούθησε κι’ ἔμεινε στὴν Πάτρα ὡς φιλοξενούμενος τῆς Δανιηλίδος. Τὴν ἀνοιξί, εἶχε θεραπευθῆ ἀπὸ τὴν ἀρρώστειαν του καὶ θέλησε νὰ γυρίσῃ στὸ Βυζάντιο. Ἡ Δανιηλίδς, τοῦ ἔδωσε πολλὰ χρυσὰ νομίσματα, ἔδωκεν ἄλλα δῶρα καὶ 30 ὑπηρετες. Τοῦ ἐπανελάσε τὴν προφητεία, ὅτι θὰ ἀνέλθῃ σὲ μεγάλα ἀξιώματα καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃ. Ὁ Βασίλειος τῆς ὑποσχέθηκε, ἂν ἐπιλογηθεὺς ἡ προφητεία τὸν καὶ λογιήρῃ, θὰ τὴν ἔκρινε κυρία ὀλοκλήρου τοῦ Μωρῶ καὶ ἔγινε ἀδελφοποιτὸς μὲ τὸν Ἰωάννη. Πέρασαν ἀπὸ τότε δεκάετη χρόνια, στὸ δίκασμα τῶν ὁποίων ὁ Βασίλειος ἔλαβε διάφορα ἀξιώματα. Ἔγινε σπαθάρης, πρωτοστράτηγος θαλάσσης, σταυλάρχης, παρακοιμώμενος καὶ τέλος πῆρε τὸν τίτλο τοῦ Αὐγουστου καὶ Καίσαρος καὶ ἀνέβηκε στὸ μεγαλύτερο θρόνον τῆς ἐποχῆς του, στὸ θρόνο τοῦ Βυζαντίου, στὰ 867. Πρώτῃ του δουλεῖα ἦταν νὰ ὀρίσῃ ἐκ ἐπίσημῃ καὶ μοναδικῇ γλώσσᾳ τοῦ ἀπέραντου κράτους τοῦ τὴν ἑλληνικὴ καὶ νὰ μὴ λησμονῇ τὴν εὐεργετίαν του. Κάλεσε στὸ Βυζάντιον τὸ γιοῦ τῆς Ἰωάννης, τοῦ ἔδωσε τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοστρατάρου καὶ συγκρατετῆ νὰ ρῆθαι νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἡ Δανιηλίδς. Τὸ ταξίδι τῆς Πατρινῆς Δεσποινίδος ἔγινε ἀπὸ ἑπάρης καὶ μὲ τρόπο βασιλικόν. Ἦσαν ἐξαπλωμένη σ’ ἐνα μωλοκὸ φορεῖον, ποὺ τὸ σῆκανον ἐκ περιτροπῆς ἂν δέκα ἀπὸ τοὺς τριακόσιους συνοδοῦς τῆς. Πλουσία δῶρα ἔφερε στὸ Βασίλειον, ὑψάσαντα τὰ λινὰ, μεταξωτὰ, ὅλα προϊόντα τῶν ἐργαστηρίων τῆς καὶ ἄλλα πολυτίμητα πράγματα, καθὼς καὶ πεντακόσιους δούλους. Ὁ αὐτοκράτορας τὴν ὑποδέχθηκε στὴ Μαγναύρα, στὸ μεγαλύτερον ἀντικατορὸ, τῆς ἔκρινε μεγάλας τιμὰς καὶ τῆς ἔδωσε τὸν τίτλον τῆς βασιλομήτορος. Μία ὥραiah ἀναπαύσασαι τῆς ὑποδοχῆς αὐτῆς σκόπεται στὴ συλλογὴ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀνατόρων Σπουδῶν τῆς Σορβώνης τῶν Παρισίων. Ἔμεινε ἐκεῖ ἀρκέτους μῆνες, εὐχορίσθησε τὸ Βασίλειον καὶ γυρίσει στὴν Πάτρα μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. —————

διο τριτο.
Στις 29 Αυγούστου 886
ὁ Βασίλειος, ὁ ἰδρυτὴς τῆς
Μακεδονικῆς δυναστείας, πρὶν
θάσσειε διακρίσει περὶ τὴν
χρονίαν, πῶς καὶ τὸν διεδί-
χθηκε ὁ γιὸς του Λέων ὁ ὁρ-
ὸ σοφός. Ἡ Δαναβίλς θέλησε
νὰ διῇ τὸ θρόνον τὸν Λέοντα,
κι' ἔκανε δευτέρω, ταξίδι πρὸς
Βυζάντιον, σὲ ηλικία ἐβδομή-
κτα χρονῶν καὶ πλεόν. Ἐδωκε
στὸν αὐτοκράτορα πολλά δῶ-
ρα καὶ τὸν ἔκανε γενικό κλη-
ρονόμο τῆς περιουσίας τῆς
γιατοῦ ὁ γιὸς τῆς Ἰωάννης ὁ
εἰς πῆναι καὶ δὲν συμπροῦ-
σε τὸν ἐγγονὸν τῆς Δαναβί-
στον ὅποιο ἄσπεσε μικρὴ κλη-
ρονομία. Γύρισε στὴν Πάτρα
καὶ κατὰ τὴν προφητεία τοῦ
ἴδιου ἐκείνου καλόγερου, πῶς
μετὰ δύο χρονία, ἡ ὥρα
κι' ευεργετικὴ ἀρχάνοιτ' αὐτὸν
Πατρῶν, πού ἐξώθησε τόσες
τιμὲς ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα
τοῦ Βυζαντίου, Βασίλειο Α΄
τὸν Μακεδόνα. ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΛΙΚΑ: 560 γραμ. μαλλι
Μπιχατίβ σε χρώμα κι-
τρινο. Βελόνες Νο 2½. 5
κουμπιά.

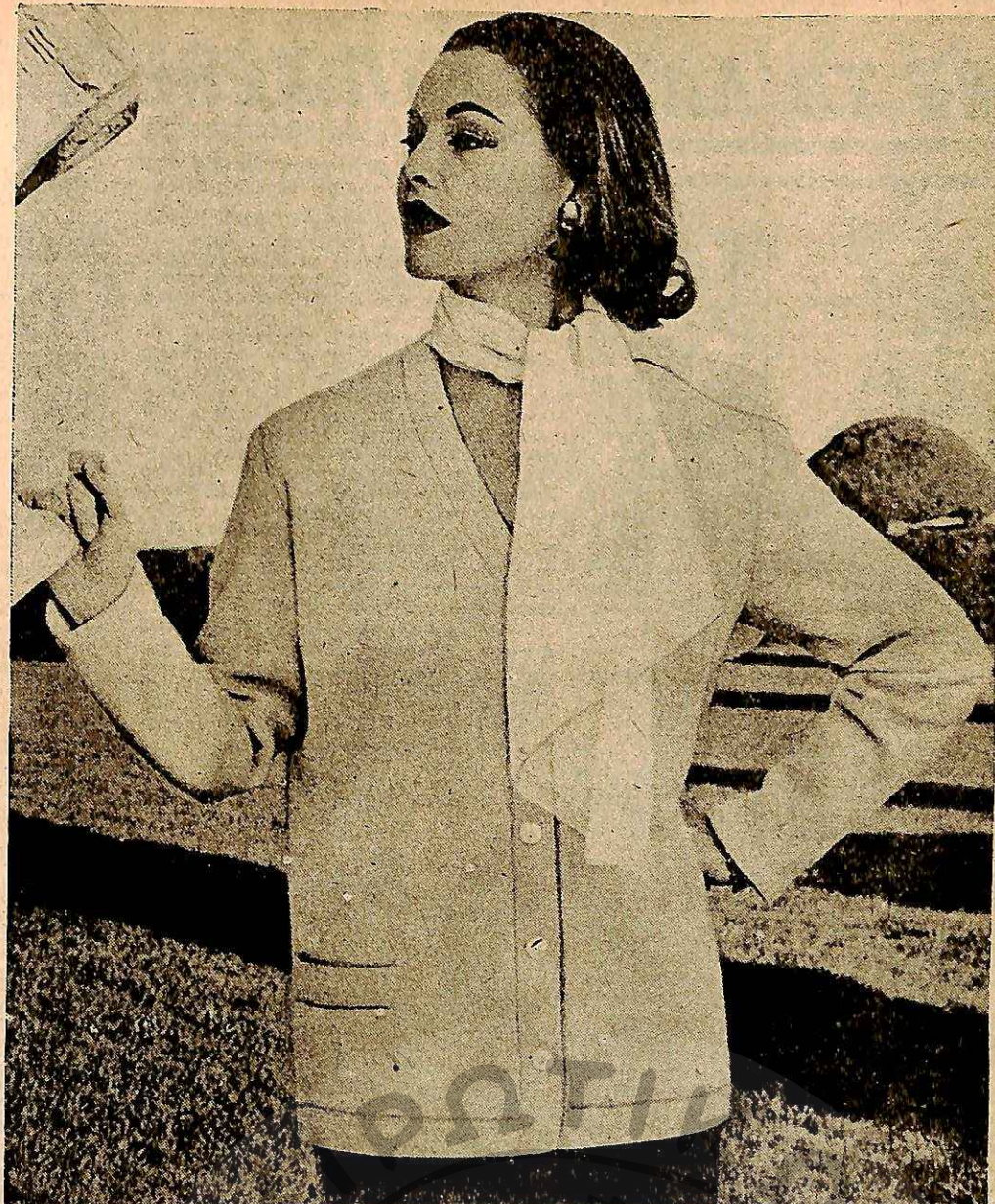
**ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑ-
ΤΟΣ:** Ζέρσεϋ = 1 θε-
λόνα καλή, 1 βελόνα α-
νάποδη. Μούς όλες οι βελόνες
πλέκονται καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο
5 εκατ. πλέξετε 17π επί 23
βελόνες.

Βάλτε στις δελόνες σας 163π και πλέετε 3,5 εκατ. μούς. Σχηματίστε με ζέρσκι 2 ώς όπου έχετε γενικό μάκρος 11 εκατ. Από το σημείο αυτό προσθέστε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 7,5 εκατ. από 1π (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 48 εκατ. σχηματίστε τις μαγάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (3 φορές) και 1π (9 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μάκρος 59,5 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 1 εκατ. από 1π (7 φορές). Σε γενικό μάκρος 65 και 67 εκατ. κλείστε από 1π πριν και μετά τους μεσαίους 97π (μία μικρή πένσα). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μάκρος 66,5 εκατ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα και στις 2 άκρες από 4π (7 φορές). Κατόπιν κλείστε για το ντεκολτέ της πλάτης τους μεσαίους 17π. Σχηματίστε κάθε κομμάτι χωρίστα και αντίκορυστα, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα προς τη μεριά μεν του ντεκολτέ από 6π και 5π (3 φορές) προς τη μεριά δε του ώμου, 4π και 3π (4 φορές).

Βάλετε στις δελόνες 87π και πλέξετε 9,5 έκατ. ζέρσν. 'Αφήσετε τους δεξιούς 35π να περιμένουν και πλέξετε μόνον τους έπομένους 38π επί 3,5 έκατ. μήκος, και κατόπιν κλείσατε τους πόντους. Τò κομματί αυτό θά είναι τò μπού της τσέπης. Βάλε τε χωριστά στις δελόνες σας 42π γιά τò κάτω μέρος της τσέπης και πλέξετε 7 έκατ. ζέρσν. Κλείσατε κατόπιν 2π από την κάθε άκρη και βάλετε αυτό τò κομματί κάτω από αυτούς που έκλείσατε και συνεχίσατε τώρα με όλους τους πόντους. 'Όταν τò πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 17,5 έκατ. προσθέσατε άριστερά κάθε 4,5 έκατ. από 1π (6 φορές). Σέ γενικό μάκρος 40,5 έκατ. αφήσατε άριστερά άπλεκτους κάθε 2η δελώνα από δύο (6 φορές).

Κατόπιν πλέξετε με όλους τους πόντους. Θα σχηματισθεί έτσι μία πένσα. Σε γενικό μάκρος 43 εκατ. σχηματίζετε το παράσιτο του υτεκόλι κλείνοντας δεξιά από 1π κάθε 2η βελόνα (4 φορές), κάθε 4η βελόνα (3 φορές), κάθε 2η βελόνα (3 φορές) και κάθε 4η βελόνα (20 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μάκρος 47 εκατ. (στην παλιάν ραφή θα έχει 44,5 εκατ. μάκρος), σχηματίζετε τη μασχάλη κλείνοντας άριστερα κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (3 φορές), 2π (4 φορές) και 1π (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 57,5 εκατ. προσθέσετε άριστερα κάθε 4η βελόνα από 1π (7 φορές). Τέλος σε γενικό μάκρος 64 εκατ. σχηματίζετε τον όμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π (3 φορές) και 4π. Πλέξετε και το άριστερο μπροστινό δ-

ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΥΝΑΙΚΕΙΑ ΖΑΚΕΤΑ

● 'Η κλασική αυτή ζακέτα θα πηγαίνει με τις φούστες σας ωραιότατα. 'Εάν μάλιστα την πλέξετε σε άσπρο, κόκκινο, ροζιτί, κίτρινο ή πράσινο του πεύκου χρώμα θα μποήτε να την φορέτε καλίστα όλες τις ώρες της ημέρας.

μοια ἀλλὰ ἀντικρυστὰ καὶ χω-
ρίς τὴν τσέπη.

Βάλε στις δελόνες σας 84π και καί πλέξετε ζέρσευ 4 έκατ. Καί στις 2 άκρες του μανικιού προ-σθέστε κάθε 2 έκατ. από 1π (18 φορές). Όταν το μανίκι έ-χει γενικό μήκος 46,5 έκατ. σχηματίστε το στρουγγύλεμα κλείνοντας καί στις 2 άκρες κα-θέ 2η δελόνα από 3π (2 φο-ρές), 2π (6 φορές), 1π (17 φο-ρές), 2π (5 φορές), 3π (2 φο-ρές) καί τους μεσαίους 18π σε 1 φορά. Πλέξετε καί το άλλο μανίκι όμοιο.

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀ-
πὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί.

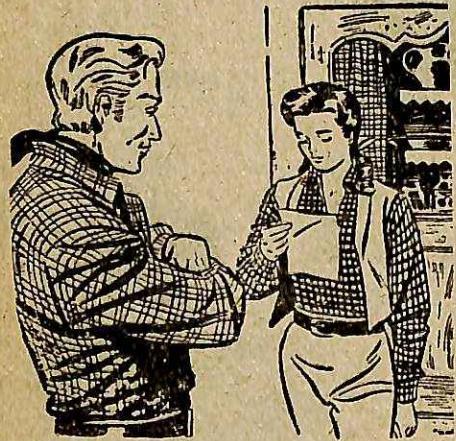
“Ἐνώσετε τὴν πλάτη καὶ τὰ μπροστινὰ μὲ τίς ραφές τῶν ὤμων. Σηκώσετε σὲ πολλές βολές, ἀν εἶναι δυνατόν, 82π στο κάτω μέρος τοῦ δεξιοῦ μπροστινοῦ, 140π κατὰ μήκος τοῦ δεξιοῦ μπροστινοῦ, 72π στο ὑπεκoltῆ ἕως τὸν ὦμο καὶ 30π ἕως τῆς μέσης τῆς πλάτης (324π ἐν ὅλῳ). Σημαδεύετε 1π στὴ γωνία τοῦ κάτω μέρους καὶ 1π στὴ γωνία τοῦ ὑπεκoltῆ. Πλέξτε ὅλους τοὺς πόντους μὲς ἐνὺ ταυτοχρόνως θὰ κάνετε: 1) Ἕνα ἀνοιγμα πρὶν καὶ μετὰ τοῦ σημαδεμένου πόντου τοῦ κάτω μέρους καθε 2η βελόνα. 2) Ἕνα ἀνοιγμα καθε 2η βελόνα ἀριστερὰ τοῦ ἐπάνω σημαδεμένου πόντου καὶ 3) Στὴν 5η βελόνα θὰ σημαδεύσετε 5 καθεύστε κομπότριπτες πλέκοντας

χωριστά επί 1 έκ.στ. τους πόντους του κάτω μέρους και επί πλέον 10 π. από τὰ εμπρός και κατόπιν 4 φορές από 31 π. Τέλος πλέξτε πάλι όλους τους πόντους συνέχεια και όταν θα έχετε πλέξει 3,5 έκ.στ. μούς, κλειστεί όλους τους πόντους. Πλέξτε μία όμοια μπροστούρα και για τὸ ἄλλο μπροστινό, χωρίς όμως τις κουμπιότρυπες. Ένωστε τα δυο κομμάτια της μπροστούρας πίσω στην πλάτη με «κιστοκόκκαλο». Ραφείτε τις πλαϊνές ραφές. Στὸ κάτω μέρος των μανικιών γυρίσετε ένα στροφωμάκι 1 έκ.στ. Ραφείτε τις ραφές των μανικιών και ενώστε τὰ μανίκια. Ραφείτε τὰ κουμπιά στις θέσεις τους.

X. K.

ΜΕ ΤΟ ΛΑΣΣΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

Νέα εικονογραφημένη περιπέτεια της Σύλβια, για τους μικρούς αναγνώστες μας

• Ο Τζαίμς Χάλ έδωσε στη Σύλβια ένα γράμμα.

1^{ον}

Ο ΤΖΑΙΗΜΣ ΧΑΛ έδωσε στη Σύλβια το γράμμα που είχε λάβει πριν από λίγο ώρα. Αυτό το γράμμα έγραφε :

«Αγαπητέ μου Τζαίμς Χάλ, Πιστών να μην ξέρετε ούτε κατ' όνομα την Ντάουν Σίτυ. Πρόκειται για μια καινούργια πόλη που ιδρύθηκε πριν από λίγα χρόνια και βρίσκεται σε απόσταση εκατόν πενήντα χιλιομέτρων νοτιοδυτικά του Χιλμαρίλλο. Η σιδηροδρομική γραμμή δεν περνάει από εκεί. Ο πιο κοντινός σταθμός —εικοσιπέντε χιλιόμετρα περίπου— είναι της πόλεως Ούνιττα. Λόγω του ότι η Ντάουν Σίτυ βρίσκεται τόσο μακριά και είναι τόσο απομονωμένη, δεν μπορούμε να συγκεντρώσουμε συγκεκριμένα στοιχεία για τα γεγονότα που συμβαίνουν εκεί. Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι η ατμόσφαιρα είναι ταραχμένη και ότι δεν περνάει μέρα χωρίς να συμβούν συγκρούσεις και χωρίς να σκοτωθούν άνθρωποι. Θέλετε να μάς προσφέρετε την υπηρεσία να πάτε να πληροφορηθείτε επί τόπου; Εάν παραστή ανάγκη, να επέμβει και ο αστυνομικός αρχηγός της περιοχής. Πάντως, σας παρακαλώ, να μου αναφέρετε το αποτέλεσμα της αποστολής σας.

PANTALL NTABΣON
«Ανώτατος Αρχηγός»

«Υ. Γ. — Θα βρήτε πολύ καλά έλογα για να νοικιάσετε στην Ούνιττα, σε κάποιον δυναμώμενο Ροντερίγκο Περέρ».

Η Σύλβια, χωρίς να δείξει καδάλου διασταμό ή αμφιταλάντευσι, μόλις τέλειωσε το διάβασμα της έπιστολής, ρώτησε :

— Πότε φεύγομε, νονέ;
Ο Τζαίμς Χάλ, ανασήκωσε τα φρύδια του σε μια έκδηλως θαυμασμό για τη δαφτισιμιά του και απάντησε :

— Απόψε, χρυσή μου. Μπορείς να έτοιμαστής.

Πραγματικά, το βράδυ, ο Χάλ και η Σύλβια ξεκίνησαν κιόλας για την Ούνιττα με το τριών όπου έπασαν τις πρώινες άρες. Εκεί δεν δυσκολεύτηκαν να ανακαλύψουν τον Περέρ. Αυτός άφου τους έδωσε δυο καλά έλογα τους έδειξε το δρόμο για την Ντάουν Σίτυ. Η καινούργια πόλη ύψωνόταν στο κέντρο μιας κοιλάδας που είχε σχήμα τσίριζου. Οι δυο ταξιδιώτες έφτασαν εκεί χρησιμοποιώντας ένα δρόμο που περνούσε μέσα από μια χαράδρα. Ένας χειμάρρος αρκετά θορυβώδης περιέβαλλε κατά το ήμισυ τη μικρή πόλη. Μία εύλινη γέφυρα ένωνε τις δυο άκρες του. Πράγμα που έξέπληξε τον Τζαίμς Χάλ, η γέφυρα ήταν κλειστή με

μια κινητή εύλινη καγκελόπορτα. Καθώς οι δυο ταξιδιώτες έπλησιζαν, ένας άνθρωπος βγήκε από μια γειτονική καλύβα. Ήταν ένας γέρος με άδρά χαρακτηριστικά. Κρατούσε μια καραμπίνα στα χέρια του.

— Μπά, έκανε η Σύλβια εϊρωνικά, υπάρχουν και σύνορα σ' αυτήν την πόλη.

— Άνοιξτε τη δίοδο και αφήστε μας να περάσουμε, διάταξε ο Τζαίμς Χάλ.

— Μ' ευχαρίστησι, ξένε, απάντησε ο γέρος. Μά πρέπει να πληρώσετε ένα δικαίωμα διόδου για τα έλογά σας.

Μολονότι παραξενεύτηκε ο Τζαίμς Χάλ πλήρωσε το ποσό που του ζήτησε ο φύλακας και η πόρτα άνοιξε.

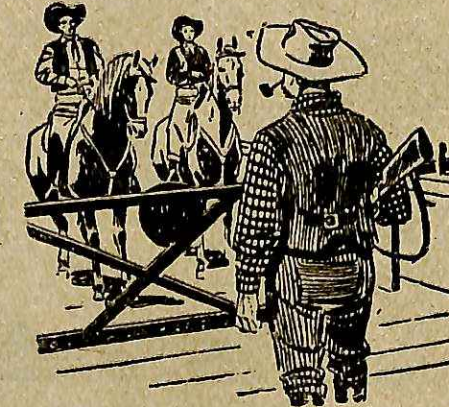
— Ο δήμαρχος του Ντάουν Σίτυ είναι έξυπνος, παρατήρησε ο Τζαίμς Χάλ. Με το φόρο αυτό που επιβάλλει στους διαβάτες πρέπει να εξασφαλίση ένα σημαντικό έσοδο για το δήμο του.

— Μήτε η γέφυρα μήτε τα γύρω έδάφη ανήκουν στο δήμο, απάντησε ο γέρος. Αυτά ανήκουν στον κύριο Στέβενσον και αυτός, όπως είναι φυσικό, εισπράττει τα χρήματά.

Ο Τζαίμς Χάλ έμεινε για μια στιγμή σκεπτικός. Ύστερα ρώτησε :

— Περνού πολλοί καβαλαριοί από αυτή τη γέφυρα; ρώτησε.

— Περνού κυρίως κοπάδια από δό-

• Ένας άπλισμένος άντρας πρόβαλε από μια καλύβα.

δια: οι κτηνοτρόφοι της Σέντραλ Βάλλεϋ, που βρίσκεται από την άλλη μεριά, περά από τα βουνά, είναι υποχρεωμένοι να δισχίζουν την Ντάουν Σίτυ για να δηνήσουν τα ζώα τους στο σταθμό της Ούνιττα.

— Και φυσικά πληρώνουν, και αυτοί, διόδια;

— Βέβαια.

Η Σύλβια και ο νονός της απομακρύνθηκαν.

— Περίεργη χώρα, περίεργες συνήθειες, μουμούρισε η νέα. Το Μεσαίωνα, το ίδιο έκαναν άρισμένοι χωροδеспότες: φορολογούσαν όλους τους ταξιδιώτες που περνούσαν από τα έδάφη τους.

— Έχεις δίκιο, Σύλβια. Κι' αυτές οι Στέβενσον μού δίνει την εντύπωσι μεγάλου απατεώνα.

Νοίκισαν ένα έπιπλωμένο διαμέρισμα, που άποτελείτο από τρία δωμάτια, στο πρώτο πάτωμα ενός ξενοδοχείου.

Διασχίζοντας τον κεντρικό δρόμο της μικρής πόλεως, ο Τζαίμς Χάλ διαπίστωσε την παρουσία πολλών καμπάρε και άλλων κέντρων δασκεδάσεως.

— Δεν είναι περίεργο που γίνονται ταχτικά συγκρούσεις στην Ντάουν Σίτυ, είπε.

Για να μη προκαλέση ύποπιες ισχυρί-

στηκε ότι είναι κτηματίας που γύρευε να αγοράση ένα ράντζ.

— Έδώ δεν θα βρήτε ν' αγοράσετε ράντζ. Όλα τα κτήματα στη Ντάουν Σίτυ ανήκουν στον κύριο Στέβενσον, του άπνησαν, και αυτός δεν πουλάει.

Ο Τζαίμς Χάλ έμαθε ακόμα ότι ο Στέβενσον ήταν ο ιδρυτής της πόλεως.

Άλλοτε, ο Στέβενσον έκανε διάφορες έμπορικες δουλειές στο Γκάλδεστον, για λόγους όμως υγείας αναγκάστηκε να εγκαταλείψη το μεγάλο λιμάνι του Τέξας.

Εκτός από τα έδάφη της Ντάουν Σίτυ, ο Στέβενσον είχε στην κατοχή του και τα περισσότερα κέντρα της πόλεως.

— Εκμεταλλεύεται δηλαδή όλη την περιοχή, διαπίστωσε ο Τζαίμς Χάλ.

Η Σύλβια που ήταν άσυναγώνιστη στο να κάνει να μιλούν οι γυναίκες, έτρεχε άνα μαγαζί σε μαγαζί δένει για να κάνει ψώνια. Ξαναγύρισε με ένα σωρό πληροφορίες: πραγματικά, ο Στέβενσον ήταν ο άπόλυτος κύριος της περιοχής και ένεργούσε σά δικτάτορας.

Ο κόσμος δεν τον αγαπούσε μά τον φοβόταν. Μία συμμορία από κακοποιούς, που έμεναν στα γειτονικά βουνά, άποτελούσε την προσωπική του φρουρά.

Από καιρού σε καιρό, οι κακοποιοί κατέβαιναν στη Ντάουν Σίτυ, δούταγαν τρόφιμα και άλλα είδη από έναν έμπορο και γύριζαν πάλι στην άετοφωλή τους.

Αν ο έμπορος παραπονιόταν πολύ η προσπαούσε να προστατεύση την περιοχή του, υπέγραφε τη θανατική καταούσια του. Όσο για τις άρχές, αυτές άντικειμήντων από έναν δήμαρχο και ένα σεριφή που ήταν και οι δυο τους πολύ ήλκιωμένοι.

Καθώς μιλούσε, η Σύλβια κύτταζε άπό το παράθυρο τα πηγαινε — έλα των διαβατών. Ξαφνικά, έβγαλε ένα έπιφώνημα και, δείχνοντας δυο άντρες που είχαν βγή άπό ένα καμπάρε άπέναντι από το ξενοδοχείο :

— Νονέ, είπε, ο πιο ψηλός από τους δυο αυτούς άντρες είναι ο Κόναν, αυτός ο ληστής, άπό τον όποιο γλύτωσα πριν από μερικούς μήνες, μία άποστολή χρυσού. Δεν μπορείς να τον αναγνωρίσεις;

Τότε η Άννούλα, που ήταν και η ίδια πολύ ψηλή, άπάντησε :

— Κι' ο άλλος, άπό τις περιγραφές που μου κάνανε πρέπει να είναι ο Ράλε Στέβενσον. Μείνε εδώ, χρυσή μου, θα γελάσουμε.

Κατέβηκε τρέχοντας τη σκάλα και βγήκε στο δρόμο. Ο Κόναν που γύριζε την πλάτη, Ο Τζαίμς Χάλ τον χτύπησε στον ώμο :

— Έν όνόματι του νόμου, σε συλλαμβάνω, Κόναν.

Ο ληστής άναπήδησε και στράφηκε.

— Αν ο Τζαίμς Χάλ δεν τον γνώριζε, άπώς έγνώριζε τον Τζαίμς Χάλ.

— Άπό τότε ο σεριφς του Χιλμαρίλλο έχει το δικαίωμα να συλλαμβάνη τους ανθρώπους έξω άπό την περιοχή του; άνθρώπους σκάζοντας στα γέλια.

— Άπό τότε που άνωμάστηκε άστυνομικός άρχηγός, άπάντησε ο Τζαίμς Χάλ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

• Ο σεριφς και η δαφτισιμιά του δισχισαν τον κεντρικό δρόμο.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Ο Πούς - Πούς

Ένα ώραίο παραμυθακι για τα παιδιά σας

ΛΕΓΟΤΑΝ... «Όχι, δε λεγόταν. Δεν είχε όνομα. Τα δυ-

στιχισμένα σπουργιτάκια δεν έχουν όνομα. Ήταν έσπλημένο επάνω στο χιόνι και τσίριζε :

«Τσίριιι! Τσίριιι!» Γιατί φώναζε έτσι; Γιατί, όταν χιονίζει, τα σπουργιτάκια δεν βρίσκουν να φάνε. Γιατί πεινούσε και κρύωνε κι' ένα κακό παιδί τούχε σπάσει το πόδι με μια πέτρα.

Ευτυχώς όμως που πέρασε ένα καλό κορίτσι από εκεί. Είδε το σπουργιτάκι και το πήρε στο σπίτι του. Εκεί του έδωσε ένα σπιρτόξυλο στο πόδι του και το έβαλε να έσπληση μέσα σ' ένα κουτί με μπαμπάκι. Το κοριτσάκι το έλεγαν Άννούλα κι' είχε μια χρυσή καρδιά.

Έδωσε στο σπουργιτάκι ψιχουλά να φάη και νερό να πιή κι' ύστερα το σκέπασε με μπαμπάκι. «Εκείνο είχε πάψει πιά να τρέμει άπό το κρύο και το φόβο του και κύτταζε την Άννούλα με τα δυο μάυρα ματάκια του, πούμοιασαν με λαμπερές χοντρίτσες.

Τότε η Άννούλα το βάφτισε Πούς - Πούς. Γιατί Πούς - Πούς: «Ένας θεός ξέρει που το βρήκε αυτό το όνομα.

Το ποδαράκι του Πούς Πούς έγινε γρήγορα. Έμεινε λίγο παρομοιωμένο, είναι αλήθεια, όταν η Άννούλα έδωσε να το σπρίτο. Αυτό όμως δεν έμπόδιζε τον Πούς - Πούς να περπατά όλη μέρα μέσα στο δωμάτιο της Άννούλας, να κάθεται στην άκρη του πιάτου της όπου άχνιζε μία ζεστή σούπα, να δαγκώνει το ψωμί με το δούτυρο που το κοριτσάκι έφερνε στο στόμα του.

Και ο χειμώνας άρχισε σιγά - σιγά να ύποχωρη. Ο ήλιος βγήκε πάλι δόλοαιμπος και ζεστός. Τα χιόνια έλυναν και στα κλαδιά των δέντρων έπεσεάχνησαν πάλι τα πουλάκια που έχασαν άμύδαλος ότι είχαν περάσει τους άτέλειωτους κρύους μήνες. Τότε ο Πούς - Πούς ευχαρίστησε την Άννα χαϊδεύοντάς της το μάγουλο μ' ένα άπτο τα φτερά του, της είπε αντί και πήγε ν' άναμώση τους συντρόφους του.

Ύστερα τα φύλλα φύτρωσαν πάλι στα δέντρα. Κι' ήταν τόσο πυκνά, που δεν έβλεπες πιά τα πουλά να τραγουδούν. Ο Πούς-Πούς, άνάμεσα σε θαυμαστικά

«Τσίριιι!», διηγόταν σ' άλλα σπουργιτά πόσο όμορφα είχε περάσει το χειμώνα στο σπίτι των ανθρώπων.

Και τα φύλλα άρχισαν να πέφτουν ένα-ένα. Ξαναφάνηκαν άνάμεσα στα κλαδιά τα σπουργιτάκια που ζυγιάζονταν στα πρώτα φυσημάτα του φθινοπωρινού ανέμου.

Ήρθε ο χειμώνας, ο προμερός χειμώνας με τα χιόνια του. Της Άννούλας της έρεσε να πι γαϊνή περιπατο στο γειτονικό δάσος για ν' άκούη τον ένεμο να μιλώ στα δέντρα. Το δάσος ήταν κοντά στο σχολείο κι' όταν σχολάζει η Άννούλα πήγαινε συχνά να κάνη έναν περίπατο προτού έπιστρέψη στο σπίτι της.

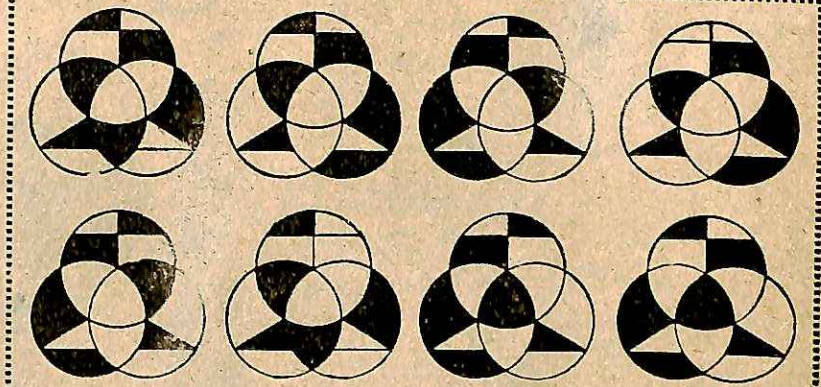
Εκείνη την ήμερα, η Άννούλα βρισκόταν άνάμεσα στις πανήμυλες δαλαισιδίες όταν ξαφνικά άρχισε να πέφτει πυκνό χιόνι. Η Άννούλα δεν έβλεπε ούτε δέκα μέτρα. Και το χιόνι έλο αύξαινε. Της έφτανε τώρα ως τα γόνατα.

— Μανούλα! φώναξε! Μανούλα!

Μά γύρω της δεν άκουγόταν παρά το ψιθύρισμα του χιονιού. Η Άννούλα άρχισε ν' άκλαίη με λυγμούς, καθώς σκεπτόταν ότι το χιόνι θα την σκέπαζε και δε θα μεταβλεπε τη μανούλα της.

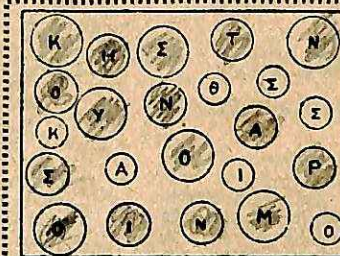
Ξαφνικά, άκούστηκε ένας θόρυβος σαν άπό φτερά άγγέλων και σε λίγα θήματα άπό την Άννα, ένα αλάκωρο σύννεφο σπουργιτία κατέβηκαν πάνω στο χιόνι.

Επί κεφαλής τους ήταν ο Πούς-Πούς. Το σπουργιτάκι πήγε και κάθισε πάνω στο αυτί της Άννούλας και σκούπισε τα δάκρυά της με τα δυο του φτερά. Ύστερα έβγαλε ένα δυνατό «Τσίριιιι!» και τότε έλα τα σπουργιτία άρχισαν να πετούν το χιόνι με τα φτερά τους κι' άνοιξαν δρόμο έως την είσοδο του δάσους και πιά περά άκόμα, ως κοντά στο σπίτι της Άννούλας. Το κοριτσάκι είχε σωθή. Έτρεξε γρήγορα κι' έφτασε στο χωριό. Πριν άποχωρήσει τους μικρούς σωτήρες της τους ευχαρίστησε με δάκρυα χαράς και φίλησε τον Πούς - Πούς, που την κυττούσε με τα δυο μάυρα ματάκια του που έλαμπαν από περηφάνεια. ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

ΔΥΟ ΟΜΟΙΕΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

Δυό άπό αυτές τις παράξενες γεωμετρικές συνθέσεις είναι άπόλυτα όμοιες. Μπορείτε να βρήτε ποιές; Σας δίνουμε διορία δυο λεπτών.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

Χωρίς να χρησιμοποιήσετε μολύδι και χαρτί, να βρήτε ποιές λέξεις περιέχονται στους μεγάλους, στους μεσαίους και στους μικρούς κύκλους. Για να σας διευκολύνουμε σας λέμε πως πρόκειται για πρίτε γραφικά έλληνικά νησιά. Προσοχή όμως, μόνο με το μάτι θα τα βρήτε.

ΜΥΚΟΝΟΣ
ΤΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΛΙΑ ΔΕΝΤΡΑ. ΑΠ' ΟΣΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τα πιο μεγάλα και Ντα πιο παλιά δέντρα του κόσμου είναι τα σε-Υγκόια. Έχουν ύψος 80 Όως 100 μ. Ο κορμός τους έχει κανειλά χρώμα και έως τα 30 μέτρα είναι τελείως γυμνός άπό κλαδιά. Βρίσκονται στις «Νωμένες Πολιτείες της Άμερικής, πολλά δε άπό αυτά έχουν ήλικία 2000-3000 χρόνια. Μερικά είναι ακόμα πιο παλιά και έξοκολουθούν να μεγαλώνουν. Είναι άφάνταστη η ικανότητα των δέντρων αυτών να υπερνικούν κάθε αντίξοότητα — τη φτώχεια, τις θύελλες, τους κεραυνούς και τα έντομα. Μερικά σεγκόια έχουν διάμετρο 9-10 μέτρα. Ο φλοιός τους έχει πάχος 0.35-0.75 μ. Στον κορμό ένας τέτοιου δέντρου με-

ρικοί έπιχειρηματίαί έτ-χον έγκαταστήσει πρό-έτων ένα..... ντάισιγκ. Καθώς το δέντρο μεγαλώνει, τα χαμηλότερα κλαδιά πέφτουν, άνα-πτύσσονται ψηλότερα τε-ράστιοι κλάδοι και η κορυφή τους γίνεται δι-αρκώς και πιο πλαταία. Κι' όμως οι ρίζες του δεν είναι πολύ χοντρές και φθάνουν μονάχα σε άπόσταση 100 μέτρων άπό τον κορμό. Δάση ά-πο σεγκόια ύπάρχον άλ-λοτε στις «Νωμένες Πολιτείες, στη Γροιλανδία την Άλάσκα, τη Δυτική Εύρώπη και τη Κεντρι-κή και Άνατολική Ά-σία. Σήμερα τα βρίσκει κανείς μονάχα στις «Νωμένες Πολιτείες και ι-δίως στη Σιέρα της Βορείου Καλιφόρνιας. Ένα άπ'αυτά, ο «Γκρι-

ζος Γίγας», όπως τον έ-νομάζουν, βρίσκεται στη Μαριπόλα και λέγεται, πως είναι 3.700 έτών. Πρόκειται για το παλαιότερο δέντρο της γής.

3

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Τώρα μπαμπά, που αγοράσες ένα πιάνο στην άδελφούλα μου, δεν μου αγοράσεις και μένα ένα ποδήλατο;

— Και τί το θέλεις το ποδήλατο;

— Για να φεύγω ά-τον κήνη μάθημα ή ά-δελφή μου.

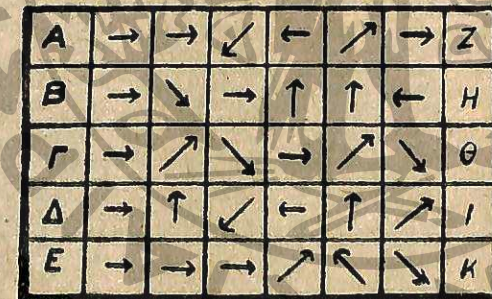
— Μου φαίνεται πως αυτός ο δάσκαλος θα γίνη γρήγορα καθηγητής

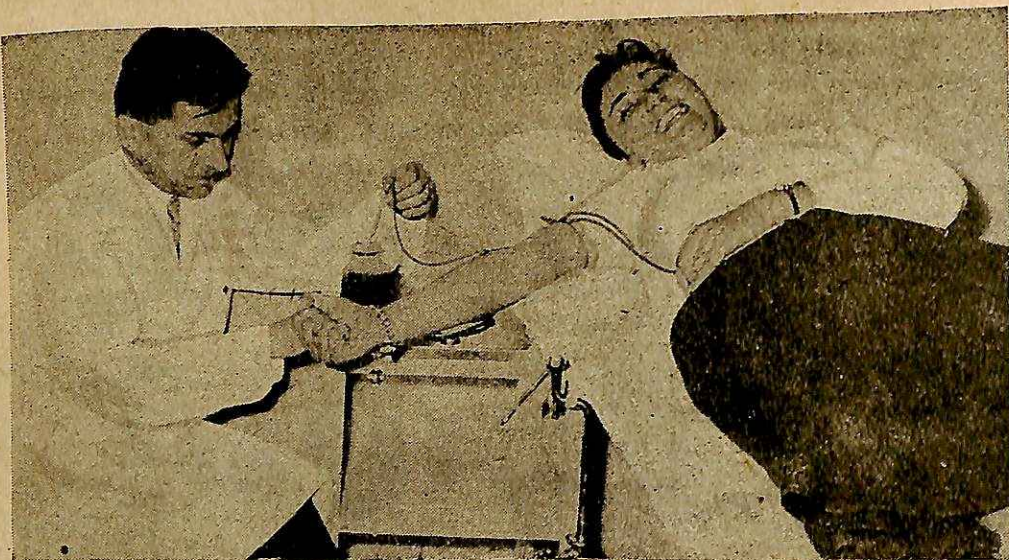
— Πώς το ξέρετε αυτό;

— Άφίνει παντού την όμπρέλα του.

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

Άπό ποιά τετράγωνο πρέ-πει να ξεκινήσετε (Α, Β, Γ, Δ ή Ε) για να καταλή-ξετε στο τετράγωνο Ζ περ-νώντας άπό είκοσι διαφο-ρετικά τετράγωνα και ά-κολουθώντας, φυσικά, την κατεύθυνσι των βελών. Δοκιμάστε κι' όσο πιο γρήγορα το βρήτε, τόσο μεγαλύτερη αντίληψι θ' άποδείξετε πως έχετε. Έμ-πρός, λοιπόν, και σας ευ-χάμαστε καλή έπιτυχία!

Ο γυναικείος αθλητισμός δίνει το «πορών», στο τμήμα αθλοπαιδιών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού. Η Νίτσα Κάνδια, μπασκετμπολίστρια της 'Αθλητικής 'Ενώσεως 'Αμπελοκήπων, όπως την αποθανάτισε ο φωτογραφικός φακός, χαρούμενη για τη μικρή αλλά σημαντική προσφορά της.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Γυναικείος αθλητισμός

ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΜΙΚΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ • ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ε Π' ευκαιρία των εφειτειών Βαλκανικών αγώνων στίβου, που θα διεξαχθούν περί τα μέσα του προσεχούς Σεπτεμβρίου, στο Παναθηναϊκό Στάδιο, η τεχνική επιτροπή αθλητισμού γυναικών του Σ.Ε. Γ.Α.Σ. κινείται δραστήρια για την πύκνωση των τάξεων των αθλητριών μας ούτως ώστε η 'Ελλάς να εμφανιστεί σε κάθε αγώνισμα τουλάχιστον δύο κοτέλλες.

Οι προσπάθειες της Τ.Ε.

Α.Γ. έστράφησαν προς τις διάφορες οργανώσεις και τα σχολεία καί ήδη οι γυμναστρίες του Κολλεγίου, πέντε έως έξη Γυμνασίων των 'Αθηνών και του Πειραιώς, καθώς επίσης και το Σώμα 'Ελληνίδων 'Οδηγών ύπεσχεθήσαν ότι θα φροντίσουν να καταρτίσουν ομάδες στίβου που θα μετάσχουν στους μελλοντικούς αγώνες.

Εάν τελικώς η προσπάθεια αυτή καρποφορήσει, η εφειτεινή

εξόρμησης του 'Ελληνικού γυναικείου αθλητισμού παρουσιάζει ιδιαίτερον ενδιαφέρον εκ του γεγονότος ότι οι αθλήτριές μας θα έχουν την ευκαιρία στη Βαλκανιάδα να συναγωνισθούν με συναδέλφους των από την Ρουμανία, την Γιουγκοσλαβία και την Βουλγαρία που οι επιδόσεις τους εύρισκονται σε αρκετό ύψος επίπεδον και να διδαχθούν πολλά. Διδαγμάτων που θα συντελέσουν ασφαλώς στην πρόοδο του γυναικείου αθλητισμού, που τα τελευταία αυτά χρόνια αληθινά φυτοζωεί.

Πληροφορημένα ότι ο Σ.Ε. Γ.Α.Σ. απέφασκε να τελεσθούν εφέτος ναυρίτερα οι Πανελλήνιοι αγώνες στίβου γυναικών, από τις άλλες χρονιές. Συγκεκριμένα γίνεται η σκέψις να διεξαχθούν την 25ην και 26ην Μαΐου προ των μαθητικών 'Εξετάσεων και των 'Εξετάσεων των σχολείων για να δοθεί η 'ν-ία σ' όσες μαθήτριες ασχολούνται με τον αθλητισμό 'ν' αγωνισθούν σε περίοδο φόρμου, προτού διακόψουν τις προπονήσεις τους.

Δύο εβδομάδες προ των Πανελληνίων αγώνων καθορίστηκε η τελεσις των Περιφερειακών και των 'Εσρινών γυναικείων αγώνων στίβου.

Εξ άλλου έντος του Μαΐου αρχίζουν οργανωμένες υπό του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. τακτικές Κυριακάτικες ημερίδες στο γυμναστήριον του 'Εθνικού και της Γυμναστικής 'Ακαδημίας.

Με ιδιαίτερον ενδιαφέρον αναμένονται οι εφειτειοί αγώνες δρόμου επί αναμάλου δέσφους που οργανώνει ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. έντος του Φεβρουαρίου. Οι αγώνες αυτοί θα διεξαχθούν επί αποστάσεως 1.000 έως 1.500 μέτρων.

Ο 'Ολυμπιακός Πειραιώς δι οργανώνει τον Μαΐον τουρνουά μπάσκετ - μπάλ νεανίδων με συμμετοχή όλων των γυναικείων ομάδων. Στη νικήτρια ομάδα θ' απαντηθεί βαρύτιμο κύπελλο. Το τουρνουά αυτό θα καθιερωθεί να τελέται κάθε χρόνο.

Ο 'Ολυμπιακός Πειραιώς δι οργανώνει τον Μαΐον τουρνουά μπάσκετ - μπάλ νεανίδων με συμμετοχή όλων των γυναικείων ομάδων. Στη νικήτρια ομάδα θ' απαντηθεί βαρύτιμο κύπελλο. Το τουρνουά αυτό θα καθιερωθεί να τελέται κάθε χρόνο.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ

πού παραμελεί τη νέα γυναίκα του

Δ ΕΝ είσαι, φίλε μου, ούτε κακός, ούτε άσυνειδητός. Αντίθετα, καλόκαρδος άνθρωπος, εύχασαι την εύτυχία των γύρω σου. 'Εν τούτοις, αν και λίγο καιρό παντρεμένος η γυναίκα σου έχει παραπονεθεί... «Μά γιατί; — άναρωτιέσαι — Δεν δουλεύω σκληρά για να της προσφέρω μια εύχρηστη κι άνεστη ζωή. Δεν την άγαπάω, δεν της είμαι πιστός; Τί ζητάει επί τέλους;»

Τί ζητάει; Άπλουστα, τον άντρα της! Νά σ' έχη λίγο κοντά της, δικό της. Όχι βέβαια τις ώρες της δουλειάς, ξέρει πως η μέρα ανήκει στο εργάσιμό σου. Μά νά, έρχεται το βράδυ, το Σαββατοκύριακο, ή γιορτή και τότε ζητάει να ή ανήκει. (Είναι παράλογο; Όθελει να κουβεντιάσετε λίγο σ' ένα τρυφερό τέτ ά τέτ, στο μισοφωτισμένο σαλονάκι, ή να κάνετε έναν από κεινούς τους μακρινούς περιπάτους που τόσο ζανανιώνουν την άπυ γάπη—ή τέλος να πάτε μαζί στο θέατρο, στο σινεμά, στους φίλους.

Κι ο σύζυγος; Αυτός σκέφτεται διαφορετικά. Άν και παντρεμένος, διατηρεί ακόμη συνήθειες έρμην (όχι εύχως στον τομέα: γυναίκα). Μά έχει παλιούς φίλους και συμμαθητές, συντρόφους των σπόρ, πολιτικούς ομοϊδεάτες, που συνδέεται μαζί τους, έξω από τον κύκλο της συζυγικής του ζωής.

Μέλος σ' ένα σωρό συλλόγους, γραμματείς εδώ, σύμβουλος εκεί, πρόεδρος αλλού (γιατί όχι;) βρίσκεται στο στοιχείο του μέσα σε κάθε επίδοιο κοινωνική δραστηριότητα. Δεν υπάρχει σ' αυτά του τα ενδιαφέροντα τίποτα το αξιοκατάκριτο.

Μόνο που χρειάζεται κι' έδω το μέτρο. Τό να δίνη κακώς έξωσποτικές δραστηριότητες 1—2 από τα έλευθερα βράδια του είναι εύκατανόητο. Μά τό να έγκαταλείπη όλες τις διαθέσιμες ώρες του, μόνη την νέα γυναίκα του, για να ή-τη νέα γυναίκα του, κάθε κακωνοπή έγωιστικά κάθε διπρίσιό του, αγνοώντας τις διπρίσιό της ανθρώπινες ανάγκες, κι' άνόητο είναι κι' άδικο και τρομερά επικίνδυνο.

Μία γυναίκα μόνη που πλητεί, θα συναντήσει άργά ή γρήγορα — έστω και χωρίς να το επιδιώξη — έναν άντρα πρόθυμο να της κάνει συντροφιά και να τη διασκεδάσει...

Δυό λύσεις λοιπόν, αγαπητέ μου: 'Η θα κάνης μια δίκαιη μοιρασιά του καιρού σου ανάμεσα στα κοινωνικά και τα οικγενειακά σου καθήκοντα. 'Η, κοινωσιακά σου καθήκοντα, τό προτιμώτερο για την εποχή μας, θα μυσήσ η γυναίκα σου, εύθες έξ άρχης, σ' άγαπημένα σου ενδιαφέροντα, κάπνημένα σου σύντροφό σου σε νοντάς ην σύντροφό σου, δι-δασ. Αυτή ή δεύτερη λύση, δι-δασ, είναι ή καλύτερη. Κι' αν έπτε κάποιος παλιός συγγραφέας έδω έπτε να είναι παρά «ό παντρεμένος δεν είναι παρά μισός άνθρωπος», δείχνοντας τό ένα τέτοιο ζευγάρι, θα του έδω έπτε να είναι τέτοιο ζευγάρι, άποκριθώ: «Ο παντρεμένος είναι ο σπάνιος άκείος άν-θρώπος!»

Α. ΜΑΡΟΥΔΑ

Στό τραίνο

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΘΕΛΑ να ξέρω πως διά-βολο τα κατάρρεξ έ-τσι, είπε ο Μάριο Μπα-ρέττι στο φίλο του Στέφανο Μάρκι, καθώς έπιναν τη μπύ-ρα τους σ' ένα μπαρ. Νά παι-ντρευτής έστί, στο άψε-σβύσε...

— Όλα είναι τυχερά, είπε ο Μάρκι. 'Ηταν κείνο το βρά-δυ που πήρα το πρώτο βρα-βείο στον ποιητικό διαγωνι-σμό, στο Μπαρί.

— Μά πως; — 'Εγιναν, όπως γίνονται όλα τα πράγματα. Είχα πάει στο Μπαρί, γιατί μου είχαν τηλεγραφήσει ότι πήρα το πρώτο βραβείο, πεντακόσιες χιλιάδες λιρέτες. Και μια και τα έξοδα του πηγαίου και της διαμονής θα μου τα έκανε η επιτροπή κι' εξ άλλου θα τσάπωνα και μισό έκτομμύ-ριο, τόρριξα έξω. Κέρνα από δώ, τηλεγράφησα από κεί, στεί-λε ένα μπουκέτο λουλούδια στη γυναίκα μου πρόεδρου της έ-πιτροπής... Νά μια τό πολυ-λογώ, τα κατάρρεξ να μη μου μείνουν παρά τα έξοδα του ταξιδιού της επιστροφής. 'Ο-ταν όμως τό άπόγευμα πήγα στο σταθμό για να γυρίσω πύ-σω, είδα ότι τα ψιλά που είχα δεν έφταναν για να ταξιδέψω ως έδω στο Μιλάνο. 'Αποφά-σισα έτσι να σταματήσω στη Ρώμη. Σύμφωνα με τό δρομο-λόγιο, θα έφτανα εκεί στις έ-πτα και τέταρτο κι' ο σταθ-μαρχής του Μπαρί με είχε βε-βαιώσει ότι στο σιδηροδρομι-κό σταθμό της Ρώμης υπήρχε υποκατάστημα δεν θυμάμαι ποτέ Τραπεζίης, που έμενε ά-νοιχτό ως τις όχτα τό βράδυ. Και μια και στη Ρώμη θα μπο-ρούσα να εξοργυρώσω τό τσέκ

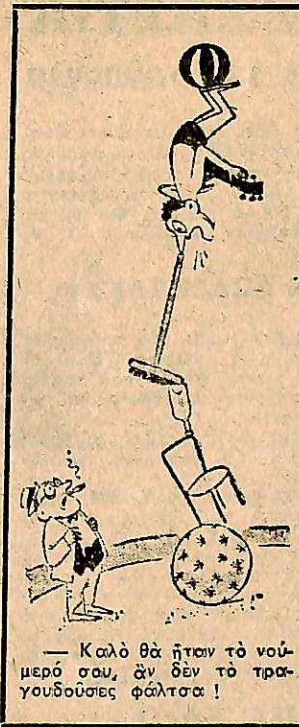
άλλά δεν τό είχα σκεφτή.

— Καί στη Ρώμη δεν βρή-κες;

— Άκου, νά δης. 'Ο διά-βολος τάφερε νάχ καθυστέρη-σι τό τραίνο κι' όταν φτάσαμε στη Ρώμη ήταν περασμένες ό-χτώ και φυσικά τό υποκατά-στημα της Τραπεζίης ήταν κλει-στό. Τό φρονιμώτερο θα ήταν νά περάσω τη νύχτα στη Ρώμη και την άλλη μέρα τό πρωί πού θ' άνοιγε η Τράπεζα, νά εξοργυρώσω τό τσέκ. Είχα ό-μως πρόμυρα νά γυρίσω στο Μιλάνο. 'Επρεπε νά παραδώσω ένα άρθρο μου σε μια έφημε-ρίδα πρωί - πρωί και τώρα μάλιστα πού είχα κερδίσει τό βραβείο, θα τό περίμεναν πως και πως. Και στο κάτω - κάτω, είπα με τον έαυτό μου, δεν εί-μαι και σπ' αλήθεια άπέντα-ρος. Είχα, διάβολε, ένα τσέκ μισού έκτομμυρίου στην τσέ-πη μου. 'Ετσι, πήδησα λοιπόν στο νυχτερινό τραίνο για τό Μιλάνο. Στο πρώτο πού έφευ-γε. 'Ηταν ένα έξπρες, αλλά ίσα - ίσα, σκέφτηκα, θα πη-γαίνα γρηγορώτερα.

Πράγματι, βρήκα ένα διαμέ-ρισμα πρώτης θέσεως, τελείως άδειο. Λίγες στιγμές όμως πριν ξεκινήσει, μπήκε μέσα μια κοπέλλα. 'Ηταν κάπως ταρα-χμένη και νευρική. Μά κι' έγώ ήμουν ταρσγμένος και δεν κα-τάφερα νά καθίσω ήσυχος. Καταλαβαίνεις, ότι δεν κερδί-ζει κανείς κάθε μέρα μισό έ-κτομμύριο και δεν μου είχε ποτέ συμβεί νά ταξιδέψω χωρίς εισιτήριο. Τέλος, νά μη στο-πολογώ, πιάσαμε κουβέντα. Τσιγαράκι; 'Όχι, ευχαριστώ και τό λοιπά. 'Εμαθα έτσι ό-τι την έλεγαν Μάρθα Σάντι και πήγαινε για τό Μοδένα, σε μια βεία της. 'Υστερα με ρώτησε τ' όνομα μου, αλλά ό-ταν της τό είπα, κοίμησε τό κεφάλι της, εξηγώντας μου ό-τι είχε την έντύπωση πως κά-που είχε δη τό πρόσωπό μου, αλλά πού δεν θυμόταν καλά. 'Μήπως δημοσίευσε καμιά έ-φημερίδα τη φωτογραφία σας;» με ρώτησε. Αυτό ήταν αλήθεια. Μία άπογευματινή έ-φημερίδα της Ρώμης, γράφον-τας για την άπονομή του βρα-βείου, είχε δημοσιεύσει τη φω-τογραφία μου. Μά έπειδι κι' αυτό ήταν κάτι πού μου συνέ-βαινε για πρώτη φορά, άπάν-τησα άναί» με κάποια άμνη-στία. 'Ετσι, όταν αυτή θέλησε νά μάθ η για ποίό λόγο δημο-σιεύτηκε η φωτογραφία μου, της άπάντησα μάλλον άνόητα, κοκκινίζοντας, ότι αυτό όφει-λόταν σέ κάτι πού μου είχε συμβή. Η κοπέλλα με κύπιαξε στό μάτι.

Χαμογέλασα κάπως κοιτά. 'Η κοπέλλα σάπασε για λίγες στιγμές. Στο διάστημα όμως αυτό τό μάτι της έπρεσε στό παπούτσι μου. Ξέρεις, ότι ποτέ μου δεν διακρίνομαι για κομψότητα. Παραδέχομαι μάλι-στα ότι στο ζήτημα του ντυσί-ματος είμαι κάπως άμελής. 'Όταν όμως άκολουθώντας τό βλέμμα της είδα ότι τό ένα μου παπούτσι ήταν έφλωμένο, αισθανθήκα φοβερή στενοχώ-

Καλό θα ήταν τό νού-μερό σου, αν δεν τό τρα-γουδούσες φάλτσα!

ρια. Πολύ περισσότερο γιατί και τό γόνατο του παντελο-νιού μου ήταν φαγωμένο και στη γραβάτα μου είχε πέσει μια λαβιά από τό γλέντι πού κάναμε. 'Εκείνη όμως τη στι-γμή μπήκε ό έλεγκτής και ζή-τησε τό εισιτήριο. 'Ηταν ή στιγμή πού φοβόμουν!

'Η κοπέλλα άνοιξε την τσάν-τα της. Τό μάτι μου πήρε τό έσωτερικό της για μια στιγμή. Δεν είχε λεφτά. Είχε όμως τό εισιτήριο. 'Υστερα ό έλεγκτής γύρισε σέ μένα. Σαστισμένος κάπως, τού είπα ότι δεν είχα. Με εύγενεία αυτός μου άπήν-τησε ότι μπορούσα νά πληρώ-σω τώρα. 'Όλο και πιο σαστι-σμένος, τού είπα ότι αυτό ήταν αδύνατο. 'Ο έλεγκτής με κύ-παξε από πάνω ως κάτω. 'Υ-στερα ριχνώντας μια ματιά στην κοπέλλα, μου είπε: 'Πάει καλά. Κάντε μου τη χάρι νά ρηθε μαζί μου στο διάδρο-μο».

Δέ ζητούσα καλύτερο. Στο διάδρομο τού ταξήγησα όλα καί φυσικά τού έδειξα και τό τσέκ μαζί με την ταυτότητά μου, καθώς και την έφημερίδα πού είχε δημοσιεύσει τη φωτο-γραφία μου για τό βραβείο. 'Ο έλεγκτής έδειξε αρκετή κα-τανόηση. Μ' άφησε νά γυρίσω στο διαμέρισμά, αφού μου εί-πε: «'Ορα! Στο σταθμό τού Μιλάνου θα σάς περιμένω, για νά έκαθαριστή πό ζήτημα αυ-τό».

'Η κοπέλλα δεν μου είπε τί-ποτα. Μάλιστα πρόσεξα ότι τώρα άπέφυγε νά με κυττάξη. Ποίος έφει τό θά σκεφτόταν!

Μ' αυτές τις σκέψεις άπο-κοιμήθηκα. Τό τραίνο είχε φύ-γει τώρα από τό Μιλάνο. Δεν είχα άπο νά γυρίσω. Τό γε-γονός είναι ότι άνοιξα ένα μά-τι. Καί τί νά δώ! 'Η κοπέλλα είχε σκύψει έπάνω μου και ά-παλά - άπαλά μου είχα την τσέπη! 'Ενοιωσα μάλιστα τό δούσιμα ένος χαρτιού στη μέ-

σα τσέπη τού σακκακιού μου. 'Υστερα ή κοπέλλα γύρισε στη θέσι της, έγειρε στη γωνία της κι' έκλεισε τό μάτι της. Τά κατάλαβα όλα στη στιγμή. Φαίνεται πως είχε άκούσει τη συζήτησή μου με τον έλεγκτή σχετικά με τό τσέκ κι' είχε σκεφτή φυσικά νά με εξαφρώ-ση, παίρνοντάς το και χώνον-τάς τό στην τσάντα της.

Και τώρα τί νάκανα; Νά φωνάξω τον έλεγκτή και νά τού τά πώ όλα; Χμ! Αυτός δεν φαίνεται νά πιστεύη και τόσο την ιστορία πού τού εί-χα πη. Φαντάσου τί θα σκε-φτόταν αν άρχίσει νά τού λέω άλλες τώρα. Βέβαια θα μπο-ρούσε νά ψάξη την τσάντα της και νά βρη τό τσέκ, μά αν α-τή ή κατεργάρα τό έκρυβε που-θενά άλλου, την ώρα πού έγώ θα έψαχνα για τον έλεγκτή; 'Επρεπε, λοιπόν, νά μεταχει-ριστώ πονηριά.

Είχαμε φτάσει στη Μπολώ-νια. 'Η κοπέλλα είχε άποκοι-μηθή και δεν έσημειε ούτε από τό θόρυβο από σταθμό. Την ζύγωσα σιγά - σιγά. 'Η τσάν-τα ήταν άκοιμισμένη πλάι της. Με τό βλέμμα προσηλ-μένο έπάνω της για νά μη τυ-χόν έμπήκη, άνοιξα την τσάν-τα ψάχνοντας ψηλαφητά, ώ-σπου ένοιωσα μέσα στα δαχτύ-λά μου ένα χαρτί. 'Από τό μέγεθος του κατάλαβα ότι ή-ταν τό τσέκ μου. Τό έχωσα στην τσέπη μου έτσι διπλωμέ-νως όπως ήταν και ξαναγύρι-σα στο καθισμά μου, κάνοντας πως κοιμώμουν βαθεία.

Χωρίς ν' άνοιξη τό μάτι, κατάλαβα ότι στο σταθμό της Μοδένας, ή κοπέλλα πήρε την τσάντα της, μια μικρή βαλί-τσα πού είχε και κατέβηκε. Μόνο όταν ξεκίνησε τό τραίνο, έβδωλό τό χέρι στην τσέπη μου και μ' ένα έρμηνικό χαμογέλο έβδωλό τό χαρτί. Ξαφνα τό φώς και τό κύτταξα.

Φρίκη! Είχα στό χέρι μου ένα τσέκ προπέτης βέβαια, άλ-λά μόνο για τριάντα χιλιάδες λιρέτες και στο όνομα της Μάρθας Σάντι! 'Εμαθα τις τέτοιες μου. Τό άλλο τσέκ, τό δικό μου, ήταν στην άλλη τσέ-πη μου. Κι' έτσι τώρα είχα δύο τσέκ. 'Ενα δικό μου κι' ένα ξένο! 'Αλλά τότε τί διάβολο με έψαχνε εκείνη; Τό χέρι μου πήγε γρήγορα στη μέσα τσέ-πη. 'Αλλο πάλι τούτο! Μέσα σ' αυτήν βρήκα ένα χαρτόνό-μισμα των δέκα χιλιάδων λι-ρετών, πού φυσικά δεν τό είχα προτιήτερα. Τότε κατάλαβα. 'Η καμμένη ή κοπέλλα, βέβαια πως ήμουν άδέκαρος, μη έχον-τας νά πληρώσω τό εισιτηρίό μου κι' ίσως, μά κι' είχε δη-μοσιεύσει ή φωτογραφία μου στις έφημερίδες, ότι βρισκό-μουν σε δύσκολη θέση, μου εί-χε με πρόπο βάλει μερικά λε-φτά στην τσέπη, για νά με δγάλη από τό δύσκολη θέσι. Κι' έγώ ό βλάκας, ό ήλίθιος, της είχα κλέψει τριάντα χιλιά-δες λιρέτες!

'Ο Στέφανος Μάρκι σάπασε για λίγο.

— Καί τί έγινε μετά; ρώ-τησε ο Μπαρέττι. Την ξανα-βρήκες;

'Ο Μάρκι έβδωλε ένα από-κοιμα από έφημερίδα και τό έ-δειξε στο φίλο του. 'Εγραφε: «Στέφανος Μάρκι — Μάρθα Σάντι, έτέλεσαν τούς γάμους των».

ΝΤΙΝΟ ΦΑΛΚΟΝΙ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΧΑΡΤΙΑ

Για να διασκεδάσετε με μία τράπουλα

■ Θέλετε να περάσετε ευχάριστα τις ώρες που δεν έχετε δουλειά; Μπορείτε να το κάνετε χρησιμοποιώντας μια τράπουλα. Τα παιχνίδια που σας παραθέτουμε παρακάτω προϋποθέτουν ένα σημαντικό αριθμό παικτών. Έξ' αλλου, είναι εύκολωτα στην εκτέλεσή τους. Μπορείτε ακόμα να τα παίξετε και με τα παιδιά σας, δάζοντας «επαθλο» καραμέλες, καρύδια κ. λ. π.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΩΔΕΚΑΔΕΣ

Γι' αυτό το παιχνίδι χρειάζονται δυο τράπουλες κι' ένα καλαθάκι να ρίχνετε τις μάρκες. Όλοι οι παίκτες τραβούν από ένα χαρτί. Αυτός που τραβήξει το μεγαλύτερο χαρτί παίρνει τη μπάνκα και ρίχνει 5 μάρκες στο καλαθάκι.

Τα χαρτιά υπολογίζονται ως εξής: οι φιγούρες 10 πόντοι, οι άσοι 1 και τα υπόλοιπα χαρτιά δυο γράφουν επάνω.

Για να κερδίσετε πρέπει να συμπληρώσετε μία, δύο, τρεις ή τέσσερις δωδεκάδες, δηλαδή οι πόντοι των χαρτιών σας θα πρέπει να έχουν αριθμούς 12, 24, 36, 48 ή 60.

Ο μπανκιέρης, αφού κόψει, αρχίζει να μοιράζει ένα - ένα τα χαρτιά στους παίκτες. Μόλις ένας παίκτης αναγγείλει μία «δωδεκάδα» (δυο, τρεις ή τέσσερες), ή παρτίδα σταματά. Κάθε παίκτης βάζει στο καλαθάκι τόσες μάρκες όσα χαρτιά έχει στο χέρι του. Ο κερδισμένος μοιράζεται τότε με τη μπάνκα το περιεχόμενο του καλαθιού, ενώ ο παίκτης που βρίσκεται δεξιά της μπάνκας γίνεται με τη σειρά του μπανκιέρης.

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΕΝΝΕΑ ΚΑΡΟ

Χρειάζεται μια μόνο τράπουλα που μοιράζεται σε όλους κι' ανάλογα με τον αριθμό των παικτών καθένας παίρνει 6, 7, 8 ή και περισσότερα χαρτιά.

Το μεγαλύτερο χαρτί είναι ο ρήγας και το μικρότερο ο άσος. Δεν παίζει κανένα ρόλο το χρώμα. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να απαλλαγείτε όσο μπορείτε γρηγορώτερα απ' όλα τα χαρτιά που έχετε στο χέρι σας.

Εκείνος που παίζει πρώτος ρίχνει στο τραπέζι ένα ένα όλα τα χαρτιά του που είναι συνεχώς. Έχει το δικαίωμα ν' αρχίσει απ' όπου θέλει ρίχνοντας π.χ. «έννεα, δέκα, φάνη». Ο επόμενος θα συνεχίσει αν έχει «ντάμα κ.λ.π.» διαφορετικά θα πάει τη σειρά του ο άμεσως επόμενος.

Όποιος ρίξη ρήγα έχει το δικαίωμα να ξαναρχίσει απ' ο ποιο χαρτί τον συμφέρει και παίρνει μία μάρκα απ' τον καθένα. Όποιος έχει το έννεα καρό μπορεί να το ρίξη για ν' αντι-καταστήσει ένα οποιοδήποτε χαρτί του λείπει και παίρνει δυο μάρκες από κάθε παίκτη.

Μόλις ένας παίκτης ρίξη όλα τα χαρτιά του κατ' αυτό τον τρόπο, βγαίνει φυσικά ο νικητής και η παρτίδα τελειώνει. Ο νικητής παίρνει από τον καθένα τόσες μάρκες όσα είναι τα χαρτιά που κρατά στο χέρι του. Όποιος κρατά ακόμα ένα ρήγα επάνω του, οφείλει να δώσει από δυο μάρκες σε όλους.

ΚΟΚΚΙΝΟ Ή ΜΑΥΡΟ

Αυτό το παιχνίδι παίζεται με μία μόνο τράπουλα και είναι έντελως τυχερό παιχνίδι. Καθένας βάζει μπροστά του όσες μάρκες θέλει και η μπάνκα αρχίζει να μοιράζει χαρτιά. Δίνει από τρία χαρτιά στον καθένα ρωτώντας «κόκκινο ή μαύρο;». Ο παίκτης προτού δει τα χαρτιά απαντά π.χ. «κόκκινο». Κερδίζει το χρώμα του μεγαλύτερου χαρτιού. Άνοιγουν τα χαρτιά και αν το ισχυρότερο χαρτί είναι μαύρο, άσχετο αν τα άλλα δυο είναι κόκκινα, χάνει ο παίκτης και κερδίζει η μπάνκα τις μάρκες του. Αν χάσει ο μπανκιέρης, πληρώνει στο νικητή τις διπλές μάρκες από όσες είχε βάλει. Τη μπάνκα την παίρνει με τη σειρά του ο επόμενος.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ

Από μία τράπουλα βγάξετε τους άσσους και τους βαλόνες και τα υπόλοιπα χαρτιά τοποθετούνται στο τραπέζι σε γραμμές. Μπορείτε για να κάνετε το παιχνίδι πιο εύκολο, να βάξετε πλάι πλάι τα χαρτιά της ίδιας αξίας. Κάθε παίκτης ρίχνει με τη σειρά του δυο ζάρια. Σύμφωνα με τους πόντους των ζαριών αποσύρετε από τον πίνακα χαρτιά με την ανάλογη αξία. Όποιος έφερε στα ζάρια σύνολο 9, παίρνει ένα εννιάρι, οποίος έφερε 6 παίρνει ένα εξάρι κ.τ.λ. Η ντάμα υπολογίζεται για 11 και ο ρήγας για 12. Καθένας βάζει κατά μέρος τα χαρτιά που πήρε. Έρχεται όμως μία στιγμή που το άθροισμα των ζαριών δείχνει έναν αριθμό που δεν υπάρχει το αντίστοιχο χαρτί στον πίνακα. Όταν συμβεί αυτό δίνετε τα ζάρια στο διπλανό σας και περιμένετε πάλι τη σειρά σας. Κερδίζει όποιος στο τέλος του παιχνιδιού συμπληρώσει τους περισσότερους πόντους σύμφωνα με τα χαρτιά που έχει «παρέψει» κατά το διάστημα του παιχνιδιού.

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ
ΤΗΣ
ΕΛΕΝΑΣ ΜΕΛΙΚ

Το βάψιμο των μαλλιών

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΑ ΑΠΛΟ
ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ

Πρέπει, όμως, να προσέχετε στην έκλογή των χρωμάτων, ώστε να παρουσιάσετε ένα σύνολο ευχάριστο και περιποιημένο. Και δεν είναι σωστό τό, ότι, μόνον οι κυρίες με γκριζα μαλλιά, έχουν ανάγκη από βαφές. Πολλές άλλες κυρίες ή δεσποινίδες, μπορούν να υπογραμμίσουν πιο έντονα την προσωπικότητά τους, χάρι σε μιάν επιτυχημένη αλλαγή του χρώματος μαλλιών

5 Χαρίζετε τις τούφες και περνάτε το ρεφλέ με βουρτσάκι, πρώτα απ' τις ρίζες.

6 Τελειώνοντας τη μία επαναλάβετε το ίδιο πό την άλλη. Μετά χτενίστε

ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ ΛΥΓΟ που νομίζουν μερικές, ότι η πρώτη άσπρη τρίχα αποτελεί προειδοποίηση ότι γρήγορα θα γίνουν κάτασπρες. Πολλές νεαρές κοπέλλες βλέπουν επί χρόνια να εμφανίζονται μερικές άσπρες τρίχες σ' ένα ώριμο μέρος του κεφαλιού τους. Η κατάσταση, σ' αυτή την περίπτωση, διορθώνεται εύκολα. Με ένα ταίμ-πιδάκι μπορούν ν' απαλλαγούν άμέσως απ' αυτές. Όταν, όμως, με το πέρασμα του χρόνου, οι άσπρες τρίχες πολλαπλασιαστούν, τότε η γυναίκα πρέπει να ξαναδώσει στα μαλλιά της τη νεανική τους λάμψη, καταφεύγοντας στη ντεκολορασιόν ή το βάψιμο.

Ας εξετάσουμε όμως πρώτα γιατί άσπρίζουν τα μαλλιά. Σκεφθείτε λοιπόν την τρίχα, σαν ένα μικροσκοπικό σωλήνα από σελσφάν. Μέσα από το σωλήνα περνάει ένα χρωματιστό υγρό, αν όμως μαζί με αυτό μη και αέρας, θα σχηματισθούν στο σωλήνα τμήματα άχρωμα. Η άσπρη τρίχα λοιπόν, είναι γεμάτη από φυσαλίδες αέρος.

Αυτή η αδυναμία των μαλλιών οφείλεται στην έλλειψη ειδικών βιταμινών, που η επίσημη φροντίδα επιμόνως να αναπληρώσει, ξαναδίνοντας έτσι στα μαλλιά το φυσικό τους χρώμα, χωρίς εξωτερικές επεμβάσεις.

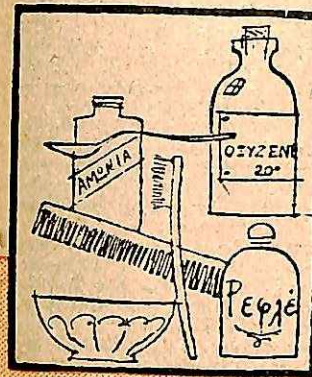
Για την ώρα όμως οι προσπάθειες αυτές βρίσκονται ακόμα στο στάδιο των πειραμάτων και ο μόνος τρόπος που μένει για να ξαναδώσουμε στα μαλλιά το νεανικό τους χρώμα, είναι η βαφή.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙ

Είναι γνωστό πόσο μεγάλο ρόλο παίζει στη ζωή της σύγχρονης γυναίκας η νεανική εμφάνισι. Για το λόγο αυτό το βάψιμο των μαλλιών δεν αποτελεί πια ένα απλό καπρίτσιο, αλλά ένα μέσον που θα τη βοηθήσει στην επιτυχία, εξασφαλίζοντας της μια δροσερή, νεανική και περιποιημένη εμφάνισι.

Φυσικά, είναι απαραίτητο να ξέρει η γυναίκα να διαλέγει το χρώμα που της ταιριάζει. Θα ήταν σφάλμα για μία γυναίκα 50 ετών να βάψει τα μαλλιά της κόκκινα της φωτιάς. Θα της πηγαίνει πολύ καλύτερα ένας α-

Ο τρόπος που γίνεται ένα «ρεφλέ» σε όκτώ παραστατικά σκίτσα

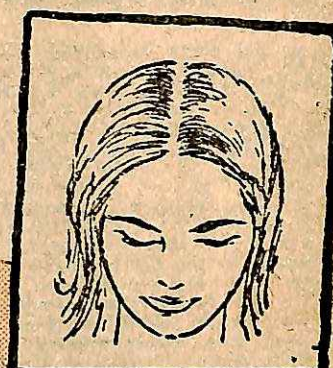
1 Χρειάζεται λίγο δέυζενέ, λίγη άμωνία, ένα βουρτσάκι, μια τασάρα και «ρεφλέ».

2 Σε τρία τέταρτα «σαμπουάν» και νερού προσθέτετε 1/4 δέυζενέ, 1 κουταλάκι άμωνία

3 Στο δεύτερο πλύσιμο κάνετε ένα γερο μασάζ, που θα δημιουργήσει άφθονο άφρο.

4 Κάντε μία χωρίστρα στη μέση κι' αρχίσετε απ' εκείνο το μέρος την εφαρμογή.

παλός τόνος, που θα πλησιάσει στο φυσικό χρώμα.

ΦΤΑΝΕΙ ΕΝΑ «ΚΑΣΕ»

Αν οι άσπρες τρίχες είναι λίγες, δεν είναι ανάγκη να κάνετε μία αληθινή βαφή. Ένα «κασέ» - ρεφλέ είναι αρκετό για να τις κρύψει. Η επίδρασι του κρατάει περί τις 15 ημέρες.

Για να έχετε καλύτερη απόδοσι, είναι προτιμότερο να προηγηθεί μία έλαφρη ντεκολορασιόν με δέυζενέ.

Το δέυζενέ πρέπει να μείνει στα μαλλιά μόνο λίγα λεπτά, τόσο, όσο αρκεί για να τα κάνει πιο πορώδη, έτοιμα να απορροφήσουν την έλαφρά βαφή που περιέχει το «κασέ» - ρεφλέ.

ΠΟΛΛΑ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ

Έρχεται όμως η μέρα που το «ρεφλέ» δεν είναι πια αρκετό και πρέπει να περάσετε στο καθαυτό βάψιμο.

Φυσικά, όποια θέλει να λύσει τα γκριζα μαλλιά, θα διαλέξει ένα τόνο διακριτικό, φυσικό, αποφεύγοντας το πλατίνε και το κόκκινο. Πρέπει ν' αποφύγει και τους πολύ σκούρους χρωματισμούς που σκληραίνουν τα χαρακτηριστικά και φέρουν το αντίθετο αποτέλεσμα από το

επιδιωκόμενο.

Οι γυναίκες που είχαν μαύρα μαλλιά, ως προτιμούν το σκούρο καστανό, και οι καστανές ένα απαλότερο καστανό χρώμα με ανοιχτές ανταύγειες. Προσέχετε κυρίως ώστε να διατηρήτε πάντοτε ομοιόμορφη τη βαφή σας.

Το βάψιμο θα επαναληφθεί μετά 2 μήνες, αλλά τις ρίζες πρέπει να τις περνάτε κάθε 20 μέρες περίπου, ώστε να καλύπτονται τα καινούργια μαλλιά που βγαίνουν.

ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΕ ΦΥΣΙΚΕΣ

Είναι εύκολο να ξαναγυρίσετε στο φυσικό σας χρώμα. Φτάνει να ζητήσετε από τον κομμωτή σας να χρησιμοποιήσει μία βαφή που να μοιάζει με τα μαλλιά που φυτρώνουν. Έτσι θα αποφυγείτε τη δυσάρεστη αντίθεσι μεταξύ φυσικών και βαμμένων μαλλιών.

Αλλά αν μία κυρία ηλικιωμένη αποφασίσει μία μέρα να μη βαφτεί πια, δεν θα καταφέρει τόσο εύκολα να βοηθίσει τη λευκή βαφή. Και να μην υπάρχουν τόνοι, όπως το «κλαίρ ντε λύν», ή το «ξανθό» - πλατίνε, διαφέρουν όμως πάντοτε από το φυσικό άσπρο.

Χρειάζεται λοιπόν πολλή υ-

πομονή, χρησιμοποιώντας στην αρχή βαφές πιο απαλές, και ζητώντας από τον κομμωτή σας ν' αφήνει που και που μερικές τούφες έντελως άσπρες, την επόμενη φορά οι τούφες θα γίνουν περισσότερες, ενώ σιγά-σιγά τα άσπρα θα μεγαλώνουν. Έτσι η μεταβολή δεν θα είναι απότομη, και σε κανένα χρόνο θα έχετε το λευκό κεφάλι που επιθυμούν τα εγγονάκια σας.

ΑΣΗΜΕΝΙΕΣ ΑΝΤΑΥΓΕΙΕΣ

Πάντοτε συμβουλευτείτε τις ηλικιωμένες κυρίες να χρησιμοποιούν ένα «ρεφλέ» που θα χαρίσει στα μαλλιά φωτεινότητα και ζωντάνια. Πρέπει προ πάντος να προσέχετε ώστε να μη σχηματισθούν τα αντιαισθητικά «έκνεα» κίτρινα σημεία, τόσο συνηθισμένα στα μαλλιά που ήταν άλλοτε ξανθά ή καστανά.

Για όσες δεν κάνουν μισαυπλή, υπάρχει μία γαλλική λοσιόν, που περνώντας μ' αυτήν τα μαλλιά σας πρωί - βράδυ, τους δίνει μία ωραία ανταύγεια, χωρίς να τα χρωματίζει. Διαφορετικά σας συμβουλευώ τα χρωματιστά «σαμπουάν», τα οποία είναι πολύ μοντέρνα και ή χωρίς τους γίνεται εύκολα και στο σπίτι.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Αν βάψετε τα μαλλιά σας, προσέχετε τον ήλιο και το θαλασσινό νερό. Φεύγοντας για την έσοχη, ζητήστε από τον κομμωτή σας ένα μπουκαλάκι με τη βαφή ή το ρεφλέ που χρησιμοποιείτε συνήθως.

Αλλάζοντας προσωρινά κομμωτή, μη δεχθείτε να αλλάξετε και μέθοδο. Το βάψιμο των μαλλιών είναι κάτι πολύ λεπτό. Αν χρησιμοποιήσετε μία φορά ένα χρώμα πολύ σκούρο, δεν είναι εύκολο μετά να το ανοίξετε. Γι' αυτό την έσοχη, χρησιμοποιήστε πάντοτε ένα τόνο πολύ ανοικτό, που είναι εύκολο να τον σκουρύνετε αργότερα.

ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Φυσικά δεν είναι μόνο οι κυρίες με τα γκριζα μαλλιά που μπορούν να βάφονται. Σχετικά νέα κοπέλλα αποφασίζει να δώσει μία καινούργια έκφρασι στο πρόσωπό της, διαλέγοντας

ένα τόνο πιο ζωηρό. Σ' αυτή την περίπτωση θ' αποφύγει τη βαφή, χρησιμοποιώντας ένα υγρό «κασέ» - ρεφλέ. Και πάντοτε με οδηγό το καλό γούστο, διαλέξετε το χρώμα που σας ταιριάζει. Για τα σκούρα καστανά μαλλιά, προτιμάτε το ξανθό - χρυσό. Προηγείται ένα σαμπουάν με «σαμπουάν» χαμομήλι. Το σαμπουάν θα γίνει με το έξης μίγμα: 1/4 λίτρο δέυζενέ, ένα κουταλάκι άμωνίας και 3/4 νερού α-κατεμένου με υγρό «σαμπουάν». Μετά το τελικό ξεβγάλμα, βάλετε το «ρεφλέ» και αφήστε το επί 5 λεπτά. Κατόπιν ξεπλύνετε καλά. Το υγρό «ρεφλέ» έχει το προσόν να μην αφήνει ίχνη στο μαξιλάρι και στα σεντόνια του κρεβατιού.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ

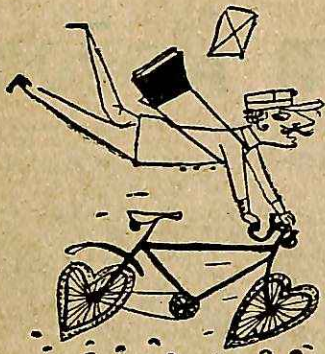
Το περιεργό είναι ότι τους περισσότερους ενδοισμούς, για το αν είναι επικίνδυνο το βάψιμο, δεν τους έχουν οι νέες κοπέλλες, αλλά οι γυναίκες στις οποίες το βάψιμο των μαλλιών είναι πια κάτι το έπιβεβλημένο.

Ας ησυχάσουν όμως και τις διαβάσουν τις στατιστικές των Γάλλων δερματολόγων, που δεικνύουν ότι σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις το δέρμα δεν δέχεται τη βαφή. Έξ' αλλου, για να απαλλαγείτε από το φόβο, μπορείτε να ζητήσετε από τον κομμωτή σας να κάνει μία δοκιμή πριν από το βάψιμο.

Για κείνες που δεν είναι πολύ τολμηρές, ένας μεγάλος ειδικευμένος γιατρός, ο δόκτωρ Σνέλκερ, δίνει το παρακάτω μίγμα, με το οποίο μπορούν να ξεπλύνουν τα μαλλιά τους πριν από το βάψιμο, για ν' αποφύγουν κάθε δυσάρεστο άπρόοπτο. Είναι το έξης: Ανακατέψτε 150 γραμ. λάστι της κουζίνας με 50 γραμ. δέυζενέ και προσθέστε τέλος αποστειρωμένο νερό τόσο, όσο χρειάζεται για να συμπληρωθεί μία λίτρα.

Υπάρχουν φυσικά και περιπτώσεις γενική αδυναμία του οργανισμού, έγκυμοσύνη, διάφορες παθήσεις - κατά τις οποίες το βάψιμο των μαλλιών είναι προτιμότερο να αποφεύγεται.

ΕΛΕΝΑ ΜΕΛΙΚ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ — Σ' εύχαριστώ θερμά για τις εύχες σου. Χάρηκα πάρα πολύ που πέρασε τόσο καλά τις γιορτές και που συνετέλεσα κι' εγώ σ' αυτό όπως λές. 'Ιδιαίτερα χαίρομαι από τη μεταβολή στην ψυχική σου κατάσταση και για μένα δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίηση απ' αυτό όταν βλέπω πως οι συμβουλές μου συντελούν στην ευτυχία σας. Θα μπορούσες να πληρώσεις με τρόπο και να τους βοηθήσεις. Όταν τον ξαναδείς — και προσπαθήσει να τον δες αργότερα — ρώτησε τον πάλι μ' ενδιαφέρον για την αδελφή του. Ζήτησε του την άδεια να την επισκεφθεί. Μπορείς να το κάνεις αυτό από ανθρωπιστικό ενδιαφέρον χωρίς να παρεξηγηθείς. Φρόντισε κατά την επίσκεψή σου να δείξεις ενδιαφέρον ουσιαστικό και όχι απλώς με διάκριση φυσικά. Ούτες μόνον τους να σου ζητήσουν να ξαναπάς. Όταν επιστρέφεις, αυτό το πρώτο πήμα θα άλλαζε άρδην τον χαρακτήρα σου. Είσαυ άνθρωπος ανεπτυγμένος και με αισθήματα κι' έτσι μπορείς να τα κανονίσεις αυτά μόνον σου. Μόνο να μην χάσεις την αυτοπεποίθησή σου και να χάρεις πάντα απ' όλη σου την ψυχή. Χρειάζεται ν' αγωνιστούμε για να την κερδίσουμε. Σου το εύχομαι μ' όλη μου την καρδιά και θα ήθελα να με κρατήσεις ενημέρη.

ΑΘΗΝΑ — Νομίζω πως πρέπει να παύσεις να σκέπτεσαι τον πρώτο και να κυττάς εμπρός σου όπως είπες. Αυτός έχει δείξει πως δεν ενδιαφέρεται και κάθε απόπειρά είναι μάταιη. Δεν σκέπτεσαι όμως σωστά όταν λές πως η τύχη σου είναι στραβή και αδεν πρόκειται κανείς να σ' αγαπήσει. Αλλά τις σκέψεις δεν πρέπει να τις κάνεις ούτε μια γυναίκα σαράντα χρονών, όχι εσύ πάνω στον άνδρα της νεότητός σου. Το ότι εμπλέξες μ' ένα παλιάνθρωπο στην αρχή αυτό δεν σημαίνει πως αυτό θα επαναληφθεί. Βγάλε αυτές τις μαύρες σκέψεις από το μυαλό. Αντίκρισε μ' εμπιστοσύνη τη ζωή και το μέλλον και θα δεις πως όλα θα πάνε καλά. Δείξε ενδιαφέρον με αυτό που σου παρουσιάζεται. Αν δεν ανταποκριθείς μ' την περιμένη συνέχεια. Στους δικούς σου θα το πής όταν είναι τελειωμένο ή μάλλον θα το πής εκείνος.

ΑΔΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ Α. Α. — Χάρηκα πάρα πολύ, αγαπητή μου φίλη που άρραβανιστήκατε και θα παντρευτείτε αυτόν που αγαπούσατε από τόσο καιρό. Σου εύχομαι κάθε ευτυχία και χαρά γιατί την αξίζετε και οι δυο και να θαυμάσετε στη ζωή αγαπημένοι χωρίς να δίνετε σημασία στο περιβάλλον ή στον κόσμο.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΑΝΟΙΞΙΣ — Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου και με τον τρόπο που φέρθηκες. Μόνο που ίσως θάπρεπε ν' άφηνες τη διακοπή να την κάνει ο ίδιος κι' από την αίσια που αναφέρεις. Για να

του ρίξης το προσώπιό της ανωτερότητας. Εγώ συμφωνώ μαζί σου γιατί η κατοπινή στάση του έδειξε πως δεν ήταν άξιος να τον αγαπάς και να του κάνεις τις παραχωρήσεις που ζητούσε. Αν σ' αγαπούσε πολύ κι' αληθινά δεν θα δέχονταν το χωρισμό. Και μόνο μια μεγάλη και δυνατή αγάπη δικαιολογεί και τις σαρκικές επαφές. Έρχεται σαν φυσική συνέπεια το ένα με το άλλο. Είναι κακό για σένα να χάσεις την αγάπη στη ζωή και την ελπίδα απ' αυτή την ηλικία. Φρόντισε να τον ξεχάσεις και θα δεις πως αργότερα θα συναντήσεις κάποιον τιμω άνδρα που ν' αξίζει να του χαρίσεις την αγάπη σου.

ΑΙΓΙΝΑ Ρ. Σ. — Λυπάμαι που θα σε πικράνω αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Ο άνθρωπος αυτός δεν σ' αγαπά. Αν σ' αγαπούσε θα είχε συγκινήσει ως τώρα με τα τρελλά διαβήματά σου και θα το ήταν αδύνατο να συγκρατήσει τα αισθήματά του. Αυτό που αισθάνεται για σένα είναι μια παλιά παιδική φιλία την οποία εσύ πώς να καταστρέψεις με τις τρέλλες σου. Μ' αυτά που κάνεις όχι μόνο δεν θα τον κερδίσεις αλλά θα χάσεις και την εκτίμησή του. Νομίζω πως πρέπει να βάλεις κάποιο φρένο στα αισθήματά σου. Μην αφήσεις την τρελή φαντασία σου να σε παρασύρει. Έστω και προσποιητά, δείξε κι' εσύ αδιαφορία και ίσως αμείν να τον πειράξει. Αν και είμαι απόλυτος βέβαιος πως δεν σ' αγαπά και είναι κρίμα να βασανίζεσαι γι' αυτόν. Έχε υπ' όψη σου πως όλες σχεδόν οι κοπέλλες περνούν από αυτή τη δοκιμασία. Ο πρώτος τους πλατωνικός έρωτας, που τον δημιουργεί η φαντασία από την δημιουργία του έρωτικού ένστικτου που ζυγνιά, είναι πάντα άτυχος. Αργότερα γινώ νίζουν τον αληθινό έρωτα κι' εύτυχούν. Φθάνει να συγκρατήσουν τα αισθήματά τους όταν πρέπει όπως είναι ανάγκη να κάνουν τώρα κι' εσύ για το καλό σου.

Η ΜΥΡΤΩ

Ο
Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου
46, Γενία Χαρ. Τοικωτή.
Νέος όριθ. τηλέφ. 614.620.

Για την περιποίηση
του προσώπου

Η άσυνκρητη σε κοινότητα
πούδρα "Μυστικουμ", ΣΕΡΚ
είναι λεπτή σαν άχνος.
Περιέχει άγνά συστατικά που
προστατεύουν την επιδερμίδα.
Είναι αιδέριο άρωματισμένη.
Αφομοιώνεται με το δέρμα
του προσώπου και δημιουργεί
τον ιδεώδη και έλκυστικό
τύπο που ποθείτε.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΜΑΝΟΥΛΑ Α. Μ. — Στο προηγούμενο τεύχος δώσαμε φορέματα και ντε - πίες για μέλλουσες μητέρες. Αργότερα θα ξαναδώσουμε πάλι.

ΜΑΤΙΑ ΚΑΣΤΑΝΑ — 'Η μαύρη μπλούζα ζέρσευ και το γανιρίσμα της φούστας που γράφετε είναι κατάλληλα για το θράδυ σε άνεση και φιλικές συγκεντρώσεις. Ένα πλεκτό πουλόβερ το πρωί σε χρώμα σιλκαμέν ή λιλά ταιριάζει με τη φόδρα σας. Επίσης κι' ομοιόχρωμο πλεκτό ζακέτακι. Κανένα άλλο χρώμα δεν πη γαίνει με το μόν από αυτό.

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

...διακοσμητου

Ν.Κ.Ι., 'Αθήνα — Τα πλαστικά είναι στερεότερα από τα δέρματα και κοστίζουν πολύ φθηνότερα. Το κατόστημα "Ρυθμός" στην οδό Βουλής έχει φέρει περίφημα πλαστικά για ταπεταρία επίπλων τύπου ταφτά που δίνουν την εντύπωση ύψατος. Το σαλόνι σας πρέπει να έχη και δυο εδαρείες πολυθρόνες. Οι πολυθρόνες κρεβάτι δεν είναι αρκετές και δίνουν φτωχή εντύπωση. Προτιμώτερον είναι να βάλετε λίγα κομμάτια και καλά δημιουργώντας γωνίες.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ Μ., Θεσ/νίκη — Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Στην κουζίνα πρέπει να είναι όλα κρυμμένα. Γι' αυτό και τοποθετούνται πολλά ντουλάπια, που καθ' ένα απ' αυτά έχει τον προορισμό του. 'Η άκαταστασία εκνευρίζει και ζημιώνει. 'Η σημασία που δίνουμε σήμερα στην κουζίνα είναι μεγάλη. Την θέλουμε περιποιημένη και χαρούμενη. Να μη μας κουράζει. Γι' αυτό προσέχουμε κάθε λεπτομέρεια που αφορά την τάξη και την ευκολία, τον χρωματισμό και γενικά τη διακόσμηση. Σε μια καθαλαμένη κουζίνα μπορούμε να τρώμε πολύ εύχαριστα. 'Η πρόχειρη τραπεζαρία έχει καταργηθεί προ πολλού. Εκτός αν το σπίτι είναι μεγάλο και διαβέλει χώρο γι' αυτό το σκοπό. Τότε όμως το δωμάτιο της πρόχειρης τραπεζαρίας πρέπει να ευκοινονηθεί απ' ευθείας με την κουζίνα διαφορετικά δεν θα είναι πρακτικό. Το σπίτι πρέπει να συνδυάζει το πρακτικό μέρος και την ώραία εμφάνιση.

ΑΝΝΙΤΑ Β. — Σας εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σας απαντώ με τη σειρά των ερωτημάτων σας. 1) Μπορούμε στους χώρους υποδοχής να τοποθετήσουμε επίπλο διελιοθήκη έφ' όσον είναι τύπου λιβνγκ - ρουμ. Σ' αυτή την περίπτωση καλύτερα η διελιοθήκη πρέπει να περιλαμβάνει τμήμα μπάρ ή πλ - κούπ κ.λπ. Ση διακόσμηση της κουζίνας να μην είναι φτωχή και να μην είναι φτωχότερη από την κουζίνα. Σας προτιμώτερον είναι να τοποθετήσετε στο χώρο το οποίο να διαμορφωθεί σ' ένα μικρό λιβνγκ, όπου θα υπάρχει αναψυκτική γωνιά. 2) Τη σερβάντα να την τοποθετήσετε στο σαλόνι. 3) 'Επειδή δεν

ΕΛΕΝΗ Δ. Κ., 'Αθήνα — Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Συνήθιζαν πολύ οι κουρτίνες στους τοίχους. Είναι πολύ διακοσμητικές και σε ώριμους περιβάλλοντες πρακτικές. Π.χ. στη διακόσμηση της κουζίνας, της τραπεζαρίας, της μπασουλιάς δεν είναι πρακτικά καταλαμβάνουν χώρο και είναι δύσχερη. Είναι προτιμώτερον να τα καταργήσετε. Τα πράγματα τα οποία έχετε μέσα θα τα τοποθετήσετε στο χώρο που θα δημιουργήσετε ως εξής: Σε έναν από τους τοίχους της κρεβατοκάμαρας θα τοποθετήσετε ράφια πλάτους 50 πόντων τα οποία θα φτάνουν έως το ταβάνι και θα καταλαμβάνουν ολόκληρο το πλάτος του τοίχου. Στα ράφια αυτά μπορείτε να τοποθετήσετε ολόκληρο το νοικοκυριό σας άρκει να τα διαρρυθμίσετε κατά τρόπο που να εξυπηρετούν τις ανάγκες σας. Δηλαδή θα περιλαμβάνουν τμήμα για τα κοστούμια (κοντάρι για κρεμάστρες) σφονιέρα για τα εσώρουχα και ελεύθερα ράφια για κουβέρτες, σεντόνια κλπ. Μπορούν στο συγκρότημα αυτό των ραφιών να κρεμάσετε κουρτίνες σε φύλλα (όχι ένωμένες) οι οποίες θα αρχίζουν από το ταβάνι και θα φθάνουν έως το έδαφος. 'Η κουρτίνα αυτή εκτός από τον πρακτικό σκοπό που έχει, διακοσμεί και το δωμάτιο. 4) 'Εάν το τραπεζι σας είναι μεγάλου διαστάσεως και παλαιού τύπου είναι προτιμώτερον να το αντικαταστήσετε με ένα πτυσόμενο το οποίο να ανοίγεται όταν είναι ανάγκη. Πάντως σας συμβουλεύω να μην έχετε περτζά επιπλα στο σπίτι σας αλλά λίγα και καλοεξελεμένα. 5) Τις κουρτίνες σας μπορείτε να τις κωλύσετε με ύφανση σατέν σε απόχρωση κρέμ - μπλέ ή χρυσάφι. 6) Το κούρ - λι της κρεβατοκάμαρας σας να το διαλέξετε σε τόνους σάς.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙ. — Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σας απαντώ με τη σειρά των ερωτημάτων σας. 1) Μπορείτε να τοποθετήσετε άφου σας άρκει θούαλάς εις τα παρθένα του σαλονιού σας. Να το πλαισιώσετε όμως με δυο φύλλα κουρτίνες σε αρμονική αντίθεση στον άφουρά το χρώμα με την ταπεταρία των καθισμάτων του σαλονιού την οποία δεν έχω υπ' όψη μου. Τοποθετήστε ένα λαμπάκι, κοντά στον καναπέ. Στις κολώνες που χωρίζουν την σάλα από την τραπεζαρία θα είναι πολύ άραιο να κρεμάσετε άπλκες. Πάνω από τον καναπέ να τοποθετήσετε ένα κάδρο άρκετά μεγάλο ή δυο μικρά. Ση σάλα μη τοποθετήσετε πολύφωτο. Δεν συνήθιζεται. 2) Το πολυφωτό της τραπεζαρίας να είναι ελαφρό ώστε να ταιριάζει με το στυλ των επίπλων σας. Πάνω από τον καναπέ μπορείτε να τοποθετήσετε καθρέφτη στενόμακρο. 3) Ση θέσι του τηλεφώνου τοποθετήστε μια μικρή κονσόλα ή φέρ - φορς με ένα κομμάτι καθρέφτη. Να αποφυγείτε τα πορτ - μπαντό δεν συνήθιζεται παρά μόνο έφ' όσον είναι έντοχισμένο ντουλάπι. Ση γραφείο να μη βάλετε πολύφωτο. Μόνον πορτατίφ λάμπες και άπλκες. 4) Ση κρεβάτια να βάλετε καλύμματα σέτα. Ση έπιπλα και σέτα και έμπριμέ κλαδωτά ή ριγανά. 5) Μπορείτε να βάλετε στην μπλκονόπαρτα μια φάσα σατέν από το ίδιο με το κάλυμμα του κρεβατιού σας. Προκειμένου όμως να βάλτε κουρτίνες είναι προτιμώτερον να διαλέξετε ένα χρώμα που να έχη αρμονική αντίθεση με το κάλυμμα. 'Η φάσα στο πορτατίφ θα ταιριάζει περισσότερο στο λιβνγκ ρουμ. Ση κρεβατοκάμαρα να προτιμώτερον διαμορφωθεί από ταφτά ή χάρτινο λευκό.

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

έχω υπ' όψη μου τις διαστάσεις του χώλου, της κουζίνας και αυτές των μπασουλών του νιθιανιού και του τραπεζιού, σας δίνω γενικές οδηγίες. Τα μπασούλα δεν είναι πρακτικά καταλαμβάνουν χώρο και είναι δύσχερη. Είναι προτιμώτερον να τα καταργήσετε. Τα πράγματα τα οποία έχετε μέσα θα τα τοποθετήσετε στο χώρο που θα δημιουργήσετε ως εξής: Σε έναν από τους τοίχους της κρεβατοκάμαρας θα τοποθετήσετε ράφια πλάτους 50 πόντων τα οποία θα φτάνουν έως το ταβάνι και θα καταλαμβάνουν ολόκληρο το πλάτος του τοίχου. Στα ράφια αυτά μπορείτε να τοποθετήσετε ολόκληρο το νοικοκυριό σας άρκει να τα διαρρυθμίσετε κατά τρόπο που να εξυπηρετούν τις ανάγκες σας. Δηλαδή θα περιλαμβάνουν τμήμα για τα κοστούμια (κοντάρι για κρεμάστρες) σφονιέρα για τα εσώρουχα και ελεύθερα ράφια για κουβέρτες, σεντόνια κλπ. Μπορούν στο συγκρότημα αυτό των ραφιών να κρεμάσετε κουρτίνες σε φύλλα (όχι ένωμένες) οι οποίες θα αρχίζουν από το ταβάνι και θα φθάνουν έως το έδαφος. 'Η κουρτίνα αυτή εκτός από τον πρακτικό σκοπό που έχει, διακοσμεί και το δωμάτιο. 4) 'Εάν το τραπεζι σας είναι μεγάλου διαστάσεως και παλαιού τύπου είναι προτιμώτερον να το αντικαταστήσετε με ένα πτυσόμενο το οποίο να ανοίγεται όταν είναι ανάγκη. Πάντως σας συμβουλεύω να μην έχετε περτζά επιπλα στο σπίτι σας αλλά λίγα και καλοεξελεμένα. 5) Τις κουρτίνες σας μπορείτε να τις κωλύσετε με ύφανση σατέν σε απόχρωση κρέμ - μπλέ ή χρυσάφι. 6) Το κούρ - λι της κρεβατοκάμαρας σας να το διαλέξετε σε τόνους σάς.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙ. — Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σας απαντώ με τη σειρά των ερωτημάτων σας. 1) Μπορείτε να τοποθετήσετε άφου σας άρκει θούαλάς εις τα παρθένα του σαλονιού σας. Να το πλαισιώσετε όμως με δυο φύλλα κουρτίνες σε αρμονική αντίθεση στον άφουρά το χρώμα με την ταπεταρία των καθισμάτων του σαλονιού την οποία δεν έχω υπ' όψη μου. Τοποθετήστε ένα λαμπάκι, κοντά στον καναπέ. Στις κολώνες που χωρίζουν την σάλα από την τραπεζαρία θα είναι πολύ άραιο να κρεμάσετε άπλκες. Πάνω από τον καναπέ να τοποθετήσετε ένα κάδρο άρκετά μεγάλο ή δυο μικρά. Ση σάλα μη τοποθετήσετε πολύφωτο. Δεν συνήθιζεται. 2) Το πολυφωτό της τραπεζαρίας να είναι ελαφρό ώστε να ταιριάζει με το στυλ των επίπλων σας. Πάνω από τον καναπέ μπορείτε να τοποθετήσετε καθρέφτη στενόμακρο. 3) Ση θέσι του τηλεφώνου τοποθετήστε μια μικρή κονσόλα ή φέρ - φορς με ένα κομμάτι καθρέφτη. Να αποφυγείτε τα πορτ - μπαντό δεν συνήθιζεται παρά μόνο έφ' όσον είναι έντοχισμένο ντουλάπι. Ση γραφείο να μη βάλετε πολύφωτο. Μόνον πορτατίφ λάμπες και άπλκες. 4) Ση κρεβάτια να βάλετε καλύμματα σέτα. Ση έπιπλα και σέτα και έμπριμέ κλαδωτά ή ριγανά. 5) Μπορείτε να βάλετε στην μπλκονόπαρτα μια φάσα σατέν από το ίδιο με το κάλυμμα του κρεβατιού σας. Προκειμένου όμως να βάλτε κουρτίνες είναι προτιμώτερον να διαλέξετε ένα χρώμα που να έχη αρμονική αντίθεση με το κάλυμμα. 'Η φάσα στο πορτατίφ θα ταιριάζει περισσότερο στο λιβνγκ ρουμ. Ση κρεβατοκάμαρα να προτιμώτερον διαμορφωθεί από ταφτά ή χάρτινο λευκό.

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

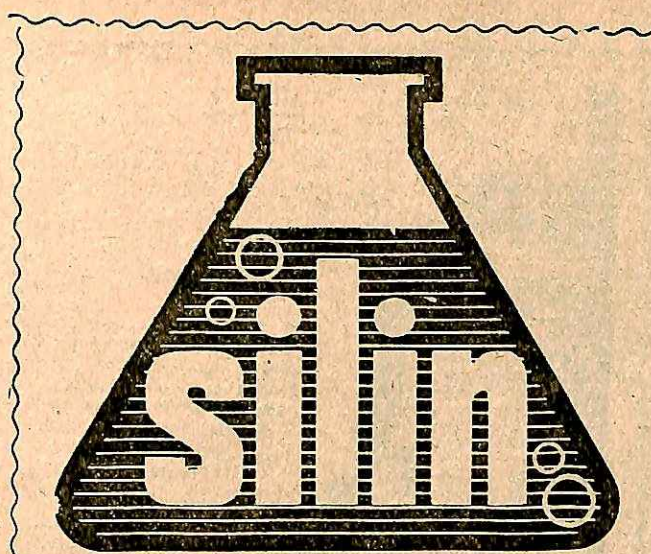
ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ Μ. — Στον λαζό τοίχο του δωματίου που θέλετε να έπιλωσετε τοποθετήστε έναν καναπέ και άπεναντί απ' αυτόν δυο πολυθρόνες. Συμπληρώστε το κοστούμι με ένα τραπεζάκι χαμηλό και ένα λαμπάκι. Πάνω από τον καναπέ τοποθετήστε δυο άπλκες. Σε μια γωνιά του δωματίου μπορείτε να τοποθετήσετε ένα πτυσόμενο τραπεζι το οποίο να χρησιμοποιήτε σε ώρα ανάγκης. Ση γωνιά του καναπέ τοποθετήστε ένα χαλί. Ση χαλάκι το παρ

Η νέα έφεύρεσις

ΣΙΛΙΝ Το ειδικό θερμικό για τα τζάμια, διτρίνες, καθρέπτες, κλπ., κλπ.
ΣΙΛΙΝ Καθαρίζει και γυαλίζει γρήγορα και χωρίς κόπο, χωρίς νερό και χωρίς χαρτί.
ΣΙΛΙΝ Προστατεύει από λέρωμα μ' ένα λεπτότατο και άορατο στρώμα ειδικού κερίου.
ΣΙΛΙΝ Είναι οικονομικό, γιατί μ' ένα μπουκάλι δα περάσετε όλη τη χρονιά σας.
ΣΙΛΙΝ Έπίσης καθαρίζει και γυαλίζει χωρίς νά 'τρώη, τά ασημικά, νίκελ, χρώμια κλπ., όπως επίσης τά έραγέ ηλεκτρικά ψυγεία, ηλεκτρικές κουζίνες, τά πλαστικά των ραδιοφώνων, τις πορσελάνες, κλπ., κλπ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΛΑΕΙΑ. ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 10
Χονδρική παρακαταθήκη: Ιατρωδινδου 15, 1ος όροφος, Τηλ. 53.118

θετήστε μια κονσόλα με καθρέφτη στον τοίχο όπου είναι η πόρτα του δωματίου που έπιλωσαμε και ένα τραπεζάκι με δυο πολυθρόνες.
ΚΑΙΤΗ ΧΑΝΙΩΤΟΥ, Πάρο — Σας απάντησα ιδιαιτέρως.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ
...συντάξεως

ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Γ. Σ. — Προσόντα για να εισαχθείτε στη Στρατιωτική Σχολή Νοσοκόμων είναι: ηλικία 18-25 έτών, ύψος 1.60 μ. και άπολυτήριο γυμνασίου. 'Η Σχολή έχει την έδρα της στο 430 Στρατιωτικό Νοσοκομείο. Γράψτε στη Σχολή για περισσότερες λεπτομέρειες.

ΚΑΣ ΣΑΝΔΡΑ — 'Ασφαλώς θα μπορείτε να πάτε. Από την πρεσβεία δεν φανταζόμαστε να σας φέρουν αντιρρησης, άρκει να εγώ λετε διαβήτη. Γι' αυτό πρέπει να αποταθείτε στην εκεί νομαρχία. 'Η διεύθυνσι της πρεσβείας είναι 'Αμερικής 12.

ΑΛΚΥΟΝΗ ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ — Σας εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Ο μύθος σας καλός, θα τον δημοσιεύσουμε.

...δικηδούρου

Μ. Π. — 'Η άγωγή ιδιοκατοικίας λόγω του ότι το μισθόν έδωθε ως προίκα είναι πολύ άρστική. Στρέφεται και κατά ανάγκης πολέμου, όπ είναι ο άνηθρος σας. Μπορείτε όμως να άμυνήθετε άδοικιεύοντας ότι εάν εξωσθήτε θα έρεθίθετε σε οικονομί

κή αδυναμία να ένοικιάσετε άλλο σπίτι έστω και σε άπομεμακρυσμένη συνοικία ή προάστια για να ικανοποιήσετε ατάς άπολύτως στοιχειώδεις στεγαστικές σας ανάγκες. Πάντως στην περίπτωση που δα εξωσθήτε θα λάβετε άποζημίωση την οποία θα καθορίση ο πρέσβος και η οποία δεν είναι δυνατόν να υπερβή τα μισθώματα δυο έτών, υπολογιζόμενα όμως με βάση τα 0.30 του βασικού μισθώματος. Δηλαδή το άνωτερον ποσόν άποζημιώσεως που μπορείτε να λάβετε είναι 7.920 δραχμές και τα έξοδα μετακομίσεως.

Ο Νομικός Σόμεβουλος ΔΗΜ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διηγήσους
'Ελ. Βενιζέλου 39, Τηλ. 33-426
'Αθήναι

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΒΥΚΗ Θ. Χ. — 'Αμέσως μετά την περίοδο να κάνετε επί 10 ήμερες από μια ένεσι 'Οδοσουλίν του 1 χιλιοστού, ένομοιώς. Τις ένεσεις θα τις έπαναλάβετε επί τριμήνου. 'Εάν την 28η ήμερα δεν έμφανισθή περίοδος — δηλ. τότε που την άναμενετε — να κάνετε 5 ένεσεις 'Αχρίνης των 5 χιλιοστών (Λουτοσουλίν - Προλουτόν κ.τ.λ.). 'Επίσης για τά ζήτητα και μεγάλους, μπορείτε να χρησιμοποιήτε τοπικώς άλοιφή 'Οδοσουλίν.

«ΑΧ ΓΙΑΤΙ» — 'Αναμφισβήτητως σταματά η περίοδος. 'Εφ' όσον όμως σεις έχετε κανονική περίοδο δεν δα πρέπει να φοβήστε τέτοιο πράγμα. Πώς σας πέρασε αυτή η ιδέα. 'Η έκδηλωση της γίνετα κατά κανόνα με άπότομο και ισχυρό πόνο, μέχρι λιποθυμίας καθώς και με έσωτερική αίσθησι. Αυτά είναι τά προεξάρχοντα σημεία.

ΘΕΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΜΗΤΕΡΑ. — 'Ημεις — Σας άπαντήσαμε, αλλά λόγω πληθώρας έλης, δεν έδωσαμε έμμεση άρσιμεία άπαντήσεως στο τεύχος που περιμένατε. **ΠΑΝΗ** — Να κάνετε πάντε ένεσεις 'Εστρο - Προλ. από μια την ήμερα ένομοιώς και εάν πάντε ήμερες μετά την τελευταία ένεσι δεν έμφανισθή η περίοδος να καταφύγετε σε γιστρο.

ΑΝΗΣΥΧΗ Ν. Γ. — Παρ' όλο ότι δεν πιστεύουμε να σας συμβαίνει κάτι το σοβαρό, εν τούτοις καλό είναι να εξετάσθήτε από ιατρό για τον άποκλεισμό από τών έλαχίστων άμφισβητών.

«Ε.Κ.Γ. - ΜΕΤΑΝΟΙΩΜΕΝΗ ΕΞΟΡΙΣΤΗ» — 'Αμέσως να κάνετε πάντε ένεσεις 'Εστρο - Προλ. από μια την ήμερα ένομοιώς, και εάν έπάντε ήμερες μετά την τελευταία ένεσι δεν έμφανισθή περίοδος να κάνετε πάντε ένεσεις Προζυνόν ή 'Οδοσουλίν των 50.000 μονάδων από μια ήμερη. 'Ενομοιώς και συνεχώς πάντε ένεσεις Προλουτόν των 5 χιλιοστών. 'Εάν με τις 'Εστρο - Προλ. έχετε άποτέλεσμα, θα τις έπαναλάβετε επί τριμήνου πάντε ήμερες προ της άναμενομένης κανονικής περιόδου.

«Ε.Ε.Ν.Η.» — 'Εάν κατά σύμπτωση, όταν διαβάσετε την άπάντησή μας βρισκόμαστε στο τέλος της περιόδου να κάνετε άμέσως πάντε ένεσεις Προζυνόν από μια ανά διήμερον, ένομοιώς, και μετά άναπαύσει άπτα ήμερών, πάντε ένεσεις Προλουτόν από μια ανά διήμερο πάντε ένομοιώς. 'Εάν πέρση ο μήνας χωρίς περίοδο, παρ' τις ένεσεις, τότε θα τις έπαναλάβετε και τον άλλο μήνα μέχρι πάντε ήμερες. 'Εάν όμως τότε που θα πάρετε την άπάντησή μας έχετε καθυστέρηση άνω του μηνός θα κάνετε πάντε ένεσεις 'Εστρο - Προλ. και μετά διήμερον εάν έμφανισθή περίοδος, τότε θα άναλαυθήτε άμέσως μετά το τέλος της περιόδου την έρεασειαν που σας άποδείξαμε άνωτέρω. Το ίδιο θα κάνετε και εάν δεν έμφανισθή περίοδος με τις 'Εστρο - Προλ.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΑΝΟΥΛΑ — Συμμερίζομαι τον πόνο σας. 'Ασθενήτοι παράγοντες της τύχης ρυθμίζουν καμιά φορά αυτά τα πράγματα. Κάνετε κουράγιο, αγαπάτε τον άνδρα σας και άναβήστε τα παιδιά σας με στοργή αά να μη συνέβαινε τίποτε. Μια άκτινογραφία των χεριών άργότερα θα δείξη τι ακριβώς συμβαίνει εκεί. Όπότε αν έλος ο όργανισμός εξέλιχθη καλά (πιθανότατο) τότε μια πλαστική έγχειρσις θα μπορούσε να διαρρώση τα πράγματα άσθετα.

Μ. Γ. — Φαίνεται ότι έχετε μια άναφυλακτική άπερευσιση στο δέρμα. Άλλο, όπως φαίνεται από όσα μου λέτε, είναι η έδασησι. Σας έδειξα που μάλλον από τη χαλδύδογ κοπτή προέρχεται. Πρέπει έπομένως να σας διη ο γιστρος και να έρευνήση εκεί λεπτομερώς το πράγμα ώστε με την κατάλληλη θεραπευτική άγωγή να φύγη η αίσια που βροίσκεται στη βάση αυτής της ευαίσθησις. 'Επίσης μια άσθηθεραπεία θα έπρεπε να άποβλήση και στη γενική άνακαταστήσεισι του οργανισμού ώστε να μην έπεταιθι περιπτώσεις το πράγμα. Τα πικά βέβαια να άποφύγετε έντε λώς το σάπιο, εκτός από το μαύρο ΓΚΟΥΝΤΡΟΝ, αν κι' αυτό δεν σας έρεθίζει. 'Η δαίτα που κάνετε είναι καλή αλλά δεν άρκει κάθολου. Χρειάζεται ασθητική θεραπεία και τοπική και γενική. Το πράγμα είναι άπλό αλλά τα

απόλαυση, φοράει πολύ ε-
πίμονα. Μην το άμελετε και να
δείτε που θα γίνετε γρήγορα
καλά.

ΑΚΑΤΑΠΟΙΣΤΗ — Θα κά-
μετε μία σειρά από δέκα ενέσεις
KORTIN NATUREL (ΛΑΡΟΣ-
NABARON) των 20 γρ. μία κά-
θε δεύτερη ημέρα. Παίρνετε συγ-
χρόως τρία χαπάκια την ημέρα
KORAMIN-ΓΛΥΚΟΖ και Έπατο.
Φερντε άργότερα. Να δείτε που
έτσι θα είστε πολύ καλύτερα.
Για τα θερμά σας λόγια, ευχαρί-
στη.

ΣΟΦΙΑ — Τι μπορώ να κάνω
έγώ, δεσποίνης για την ιστορία
που μου γράφετε; Όπως και σεις
λέτε σε όλα είναι αίσια η γκρί-
νια της πεθεράς και τα λόγια που
βάσει στο γυίο της. Τι να κάνουν
τα τσιγάρα, φάρμακα όταν στε-
ρείται το φαγητό και τη χαρά;
Η λύση δεν είναι δυστυχώς, τα
φάρμακα. Άλλα η απόφαση του
γυιού να πάρει τη γυναίκα του
και να πάει να ζήσει μόνος του
σε ένα διαμέτριο, αν φυσικά τα
πραγμάτα είναι όπως μου τα γρά-
φετε, και η πεθερά τέτοια... θηρίο
της αποκάλυψης. Όπωςδήποτε
ας πάρει Έπατοφονη τρία κου-
παλάκια την ημέρα και χάπια
KAL-ΦΟ-BIT. Και να της πής
της φυλάκισες σου να μην ακούει
όσα δεν είναι σωστά και να τρώει
καλά. Το φαγητό μόνον παχαίνει.
Δρ. ΝΙΚ. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΑΙΡΗΝ — Πολλές φορές, ά-
γαπή μου, δεν μπορώ να δώσω
απάντη χωρίς προηγουμένως να
εξετάσω την περίπτωση. Δυστυχώς
αυτό συμβαίνει και με σας. Εί-
ναι προς το συμφέρον σας. Πρέπει
όταν έρθετε στην Αθήνα να πε-
ράσετε να εξετασθείτε. Για να σας
διευκολύνω, έλατε 7-8 μ.μ. τε-
λείως φυλικά υπενθυμίζοντας στην
γραμματέα την παρούσα απάντη-
σή μου.

ΚΟΥΙΝΗ — Δυστυχώς, άγα-
πή μου, δεν είναι δυνατόν με
κανένα χειρουργικό τρόπο να έπι-
μηκυνθούν τα κοντήτερα δάχτυλα.
Μη σας στενοχωρή όμως αυτό κα-
θόλου τη στιγμή που ούτε φαίνε-
ται και που όλα τα άλλα στην κα-
τασκευή σας είναι εξαιρετικά. Έ-
χω δη στην Αμερική ωραϊοτάτες
γυναίκες να παρουσιάζουν ότι
και σεις, να μη δίνουν καμμία ση-
μασία, και να έχουν σημειώσει ά-
ξιοζήλευτη επιτυχία στο επάγγελ-
μά τους ως καλλιτέχνιδες, και γε-
νικά στη ζωή τους.

ΛΙΛΙΑΝ Σ. Σ. — Για το κοκκί-
νιο του προσώπου σας που όφεί-
λεται σε κυκλοφορική επίδραση
του νευροφυτικού συστήματος, μπο-
ρείτε να πάρετε ένα ρυθμιστικό
φάρμακο έπειτα από τη συμβουλή
του Ιατρού σας. Για την καταπο-
λέμηση των μπιμπικιών σας συνι-
στώ την ειδική λοσιόν του Θερα-
πειτήριου «Σουλφιν». Με αυτή θα
σας δοθούν ή σταλούν, μύς και
συνδέουμε τότε, καθώς καταλα-
βαίνετε, δεν είναι δυνατό να γίνει
τίποτα. Η έγκληση της μύτης
επιτυχάνει πάντοτε. Θα χρειαστεί
την περί τις 15 μέρες μέχρις απο-
θεραπείας. Δεν θα παραμείνετε σε
κλινική. Για να επιτύχετε να μα-
κιγιαρσθε καλά πρέπει τουλάχισ-
τον μία φορά να σας δείξουν και
ύστερα να εξασκηθείτε μόνη σας.
Με αλληλογραφία δεν γίνεται δυ-
στυχώς τίποτα. Ούτε ένα είδος μα-
κιγιάζ μπορεί ποτέ να ταριάζει
σ' όλα τα πρόσωπα και σ' όλους
τους χρωματισμούς μαλλιών, μα-
τιών και δέρματος.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ, Βόλον — Για το
ατροφικό στήθος σας μπορείτε να
δοκιμάσετε και σεις τη μόνη δυ-
νατή θεραπεία των επελειψών με
όρμονοχο αλοιφή. Πρέπει να πε-
ράσει από το Θεραπευτήριο για
γνωστή σας καπέλλα ώστε να της

ΤΖΕΚΑ

*Ζηρευτή
Ωμορφιά*

Θα γίνεται όμορφη χωρίς εις τας
μεθόδους της προληπτικής πε-
ριποίησης του σώματος και με το
αποτελεσματικό περιήρημα
καλλυντικό του ΔΟΚΤΩΡΟΣ
N. Γ. ΠΑΓΙΩ

Dr. G. Pagiō

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7
ΝΕΟΝ αυτότελές τμήμα καλλυντικών και άρωμάτων

δοθούν όλες οι απαιτούμενες έξη-
γήσεις καθώς και η συνταγή. Πρό-
χειρα από αυτή τη στήλη δεν θα
επιτύχουμε τίποτα.
ΕΛΛΗ, Πάτρας. — Τα παραφινό-
λουτρα μόνον θεαματικά εξυπη-
ρέτησε προσφέρουν στο θέμα της
γενικής ή τοπικής παχυσαρκίας.
Για να αδυνατίσετε τοπικά εάν
αυτό είναι δυνατό, θα το επιτύχε-

τε η με έντονάτα μασάζ, και
προκειμένου για την άνω και έξω
μηνιαία χώρα με λουρί περιστρέ-
φόμενο με ηλεκτρικό μοτέρ, ή με
αλθητική έγκληση. Εάν παίρνη
ν' αδυνατίσετε όλη μαζί τότε φυ-
σικά θαχετε διαφορά και στο μέ-
ρος της τοπικής υπερλιπώσεως.
ΡΟΥΛΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ, Θεσ-
νίκης. — Έχετε υπ' όψη σας, αγα-

Ολιβίνη

ΟΛΙΒΙΝΗ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΕΑΜΑ.

πητή μου, τα όσα αναφέρω άμέ-
σως ανωτέρω σχετικά με την πα-
χυσαρκία. Χωρίς έλλάτσει ελα-
γομένων τροφών δεν γίνεται τίπο-
τε. Κανένα φαρμακευτικό είδος
δεν δίνει αποτελέσματα. Η κόρη
σας όμως για να μη διακινδυνέ-
ση την ύγεια της πρέπει να συ-
μβουλευθεί ειδικό Ιατρό. Έπαναλα-
βάνω, αν ώρισμένες περιφέρειες
του σώματος όφειλουν την άνα-
πτυξή τους σε σκελετό, τότε δεν
πρέπει κανείς να περιμένει Ικανο-
ποιητικά αποτελέσματα. Αδυνατί-
ζει κανείς μόνο από περίσσεια πε-
ριττώ λήπου.

ΕΣΜΑΡΑΛΔΑ — Τελείως υπέ-
ριστα σας συνιστώ για την τόνω-
ση της επιδερμίδος του προσώπου
σας την πραγματική τροφή των
κυττάρων του δέρματος, κρέμα
«Κολντιν». Δεν γίνεται στο έμπο-
ριο. Θα την προμηθευθείτε μόνο
στο Θεραπευτήριο. Η κρέμα για
την προστασία της ατμοσφαιρας
τις επιδράσεις της καλοκαιρίας
καθώς και για το καλό στρώσιμο
και συγκράτηση της πούδρας λέ-
γεται «Αλμπάτρο». Είναι κρέμα σφ-
δερτερ, αυτή δεν πρέπει να απορ-
ροφάται, είναι άγονοτή και μπο-
ρεί να τη μεταχειριστείτε μία κο-
πέλλα από οποιαδήποτε ηλικία.

ΕΣΘΗΡ — Έλαβε τις φωτο-
γραφίες της μύτης σας. Να με-
νέτε απολύτως θεσάλη πώς διορ-
θώνεται ωραϊοτάτα με τελείως ά-
νόδυνη αισθητική έγκληση.
ΛΟΥΛΟΥΑΙ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ —
Δεν υπάρχει θέσση όρμονοθερα-
πείας για την απόκτηση ύψους. Να
επίδρασε καθημερινά σε άσκη-
σεις αλωρήσεως, από ένα μονό-
χο έστω και κάπου τοποθετούμενο
όπως στο άνοιγμα διφυλλής πόρ-
τας. Να κρεμιέστε έτσι στο κενό
έως 30' με 45' μέρες. Έάν
έκτονες έκτινάξεις και άπαυσι-
σες ποδών, με ανάλογες ένδο-
μες άναπαύσεις.

ΜΑΙΡΗΝ Φ. 8. — Άλεξάνδρεια,
μια μου στείλετε ακριβή διευ-
θυνση σας υπενθυμίζοντας και το
ψευδώνυμό σας για να σας στεί-
λω οδηγίες και συνταγές για τη
τόνωση των μαλλιών σας.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αισθητικών και Χειρουργικών
Θεραπευτήριον Αθηνών: Πι-
άν Σμάτς 38. Τηλ. 611009.

ΧΙΟΥΜΟΡ

«Ο μισογύνες:
— Είναι τρομερό αλήθεια, πρ-
σο φοβάται είναι τα κορίτσια
στην εποχή μας.
— Τι συμβαίνει πάλι;
— Δε διάβασες; Την τωάν-
τα βδομάδα γεννηθήσαν 240 έ-
γόρια και 350 κορίτσια...»

*
— Γνωσε έστειλες τη γυναι-
κα σου στην Έλβετία;
— Ναί, έτσι βρίσκει κανείς
λίγη ανάπαυση.
— Η καίμηση, ώστε είχε
νάγκη από άσπαυσι;
— Όχι αυτή... αλλά έγω.

*
Δυο πιθανότητες:
— Η γυναίκα, άγαπήτέ μου
μ' έφερε στην άπελπισία.
— Απέρριψε την πρότασή σου
ή σε παντρεύτηκε;

*
«Η μικρούλα: Μαμά, τί είναι
Εύα;
— Η μητέρα, ρίχνοντας ένα βλέ-
μα προς τον άντρα της: Μία γυ-
ναίκα, που δεν είχε κι' αυτή
δυστυχισμένη να φορέσει τίποτα»

*
«Η σύζυγος: Λένε πως σε
έχουν αυτές τις μέρες να σκε-
δύεις στο δρόμο μία όμορφη
γυναίκα.
«Ο σύζυγος: Κουταμάρα
Έκαναν λάθος. Έσυναν ένα

Έσεεις κι' ό άντρας σας

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΛΟ

ΞΕΡΕΤΕ να συμπεριφερθήτε
στο σύζυγό σας; Η έρώ-
τησι δεν είναι τόσο άπλη-
δο φαίνεται. Κι' είναι ίσως
ένα από τα σπουδαιότερα μυ-
στικά της συζυγικής ευτυχίας
ό τρόπος που θα μιλήσετε στον
άντρα σας και γενικά ό τρό-
πος συμπεριφοράς απέναντί
του. Δοκιμάστε να εφάρμοσε-
τε τις παρακάτω συμβουλές
και θα διαπιστώσετε οι ίδιες
την αξία τους:

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Μάθετε να συμπεριφέρεσθε
στον άνδρα σας με τη μεγα-
λύτερη ειλικρίνεια. Είσαστε
συνδεδεμένη μ' αυτόν όχι μόνο
μ' έναν τυπικό θρησκευτικό δε-
σμό, αλλά κυρίως με ήθικό, κι'
ό δεσμός αυτός πρέπει να κα-
θοδηγή όλη σας τη ζωή και
στις ευτυχισμένες στιγμές και
στις ώρες της δυστυχίας. Α-
ποκτήσετε τη συνήθεια να του
λέτε ανοιχτά ό,τι έχετε στην
ψυχή σας, ευχάριστο ή δυσά-
ρεστο. Αν οι σκέψεις σας και
τα αισθήματά σας είναι άγνα
και τίμια, όπως υποτίθεται ό-
τι πρέπει να είναι, δεν έχετε
κανένα λόγο να τα κρύβετε μέ-
σα σας και να ύψώνετε τείχη
ανάμεσα σε σας και τον άνδρα
σας. Πολλές φορές θα αισθαν-
θήτε την ανάγκη να εμπιστευ-
θήτε σε κάποιον δικό σας: τη
μητέρα σας, την αδελφή σας,
μια φίλη σας. Κατά μεγαλύ-
τερο λόγο πρέπει να εμπιστευ-
όσαστε τον άνδρα σας. Δεν εί-
ναι ό αυστηρός δικαστής που
καταδικάζει, μά ό άνθρωπος
που διαλέξατε για σύντροφο
της ζωής σας. Ο άνδρας που
σας αγαπήσε και σας αγαπά
γιατί γνώρισε την καρδιά σας.
Συνεπώς, θα σας καταλάβει
καλύτερα από τον καθένα, θα
μπορέσει να σας άνακουφίση
στη στενοχώρια σας, θα συμ-
μερισηθή τη χαρά σας.

ΗΡΕΜΙΑ

Όταν μιλάτε, στον άντρα
σας και θέλετε να σας ακούση,
πάρετε το σωστό ύφος, δηλαδή
ένα γαλήνιο και ήρεμο τόνο.
Αποφεύγετε με κάθε τρόπο το
δραματικό και νευρικό έκείνο
τόνο που παίρνουν πολλές γυ-
ναίκες, ακόμα και όταν λένε
τα πιο κοινά πράγματα, τόνο
που είναι ένοχλητικός για τους
άνδρες. Υπάρχουν γυναίκες,
που ενώ διηγούνται ένα ασή-
μαντο γεγονός, μιλούν σαν να
επρόκειτο για τραγωδία. Αν-
τίθετα, μεταχειρισθείτε απέναν-
τι στον άντρα σας πρόπο φυ-
σικό και απλό όταν μιλάτε.
Μην υπερβάλλετε την έκφρασή
σας. Δώστε στο κάθε πράγμα
τις άνάλογες διαστάσεις που
πρέπει. Αν αντιμετώπισετε
καμμία αντίδοτητα μην παίρ-
νετε ύφος άπελπισίας, σά να
αντιμετωπίζετε καμμία κατα-
στροφή. Αν ακολουθήσετε αυ-
τή τη συμβουλή, αν δηλαδή
κυριαρχήσετε στα νεύρα σας,
ό άνδρας σας θα σας ακούση
πρόθυμα.

Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΙΓΜΗ

Και για τα πρόσωπα ακόμα
που ζούν μαζί, υπάρχουν ώρι-

σμένες στιγμές που είναι κα-
τάλληλες για συζήτηση και άλ-
λως όχι. Μία συζήτηση έχει ά-
ξια όταν γίνεται στην κατάλ-
ληλη στιγμή. Μην έχετε τη συ-
νήθεια που έχουν πολλές γυ-
ναίκες, όταν ό άνδρας τους γυ-
ρίζει στο σπίτι τσακισμένος ά-
πό τη δουλειά, ν' αρχίζουν να
του διηγούνται τα κουτομπο-
λιά της γειτονιάς ή τις μικρο-
στενοχώριες της οικογενειακής
ζωής — τα παιδιά που δεν
τρώνε ή κάνουν μικροαταξίες
κ.λ.π. Ο άνδρας σας θα δυσ-
φορήσει και είναι ζήτημα αν θα
σας ακούση. Και όχι μόνον αυ-
τό: αν σας μιλήσει για κάτι
που τον άπασχολεί, μη τον δι-
ακόπτετε για να του πείτε τις
μικροστενοχώριες σας. Διαλέ-
ξετε μία κατάλληλη στιγμή,
που θα είναι ξεκούραστος ή
ευδιάθετος να του πείτε ό,τι
θέλετε να του πείτε.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

«Αν θέλετε να σας ακούση ό
άνδρας σας δείξτε του ότι έν-
διαφέρεσθε για ό,τι κάνει, για

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατρος
Μαιευτήρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έκαστην 9-12. 5-7
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113 Τηλ. 613.610

Τό υγιές δέρμα κάνει τις ώραιές γυναίκες

ακόμη ωραιότερες

Τό περιποιημένο δέρμα

λάμπει από νεότητα

**NIVEA
CREME**

Η NIVEA είναι τό-
σον αποτελεσματι-
κή και τρυφερή
που περιέχει.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ

εύχάριστο
και άνετο

ΜΕ ΛΙΓΑ ΧΡΗΜΑΤΑ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ενός σπιτιού
δεν εξαρτάται από τα
χρήματα, που διαθέτουν
οι κάτοχοί του. Υπάρχουν πολ-
λές πλούσιες επιπλωμένες κα-
τοικίες, όπου αισθάνεται καν-
είς ψυχρή την καρδιά του και
πολλά σπιντιά ανθρώπων με πε-
νιωρισμένα μέσα, όπου νοιώ-
θεις, μόλις μπής μέσα, μία ζε-
στασία σαν να σου γεμίσει την
ψυχή. Που όφειλεται αυτό;

Η απάντηση είναι απλή:
Για να «πραθήξη» ένα σπίτι,
πρέπει να είναι διευθετημένο
με κέφι, με αγάπη και με γού-
στο. Τα χρήματα, αν δεν συ-
νοδεύονται με τα τρία αυτά
στοιχεία, δεν άρκούν.

Η λέξις «άνεσι» έχει πάρει
κακή σημασία, γιατί μάς θυ-
μίζει κάτι πολύ πρόχειρο, που
έχει ως μόνο τρόπο την πρα-
κτική ωφέλιμότητα, την άναπαυ-
τικότητα. Άλλα το πραγματι-
κά άνετο σπίτι δεν είναι κα-
θόλου προχειροφτιαγμένο. Κα-
θρεφτίζει τα γούστα και τη
νοοτροπία των ανθρώπων που
κάθονται μέσα. Βλέπει κανείς
πώς οι κάτοικοί του έχουν δια-
λέξει μόνοι τους και με φρονι-
μία το κάθε πράγμα που ύ-
πάρχει σ' αυτό, και δεν κα-
τάζουν πως να «τελειώσουν»
μια ώρα άρχιτερα την επίπλω-
σή του. Όποιοι ισχυρίζεται,
πως δεν έχει καιρό για να
φτιάξει έτσι το σπίτι του, εί-
ναι σαν να ληψ πως δεν έχει
καιρό να διαλέξει τη γυναίκα
που θα παντρευτεί, άλλα είναι
έτοιμοι να κινή πρότασι γά-
μου στην πρώτη τυχεύσα! Με
τα πράγματα του σπιτιού του
ζη κανείς χρόνια και χρόνια,
όπως και με τη γυναίκα.

Τό σπίτι πρέπει να είναι
ευχάριστο, υγιεινό, πρακτικό,
ωραίο. Άλλα πριν άπ' όλα,
πρέπει να είναι βολικό. Πρέ-
πει να είναι ό τόπος όπου ξε-
κουραζόμαστε από την ένταση
της ζωής, όπου μπορούμε να
συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις
μας για τον άγώνα της ζωής.
Φυσικά, και η πρακτικότης
έχει μεγάλη σημασία. Άλλα
πολλά πράγματα, που φαίνον-
ται ή διαφημίζονται ως πρα-
κτικά, δημιουργούν ουσιαστικά
μεγαλύτερους μπελάδες. Υπάρ-
χουν λ.χ. μερικά περίπλοκα έ-
πιπλα, που είναι κατασκευα-
σμένα για πολλές χρήσεις,
και που στην πράξη δεν είναι
κατάλληλα για καμμία. Πρα-
κτικά είναι μόνον εκείνα, που
αποδεικνύονται τέτοια με τη
διαρκή χρήση.

Είναι μεγάλο λάθος (άκό-
μα και όταν έχ κανείς τη
σχετική δυνατότητα) να άγο-
ράζης άπ' άρχής μία «πλήρη»
επίπλωσι. Είναι προτιμότερο
να πάρη ένα - ένα τα διάφορα
έπιπλα και να είναι καλά, πα-
ρά όλα μαζί και μέτρια. Για
κείνους που άγαπούν τη μου-
σική, εκείνο που έχει περισσό-
τερη σημασία από κάθε άλλο
είναι λόγου χάρι, ένα πιάνο.
Δεν πρέπει λοιπόν καθόλου να
τους κοροϊδεύη κανείς αν πά-
ρουν πρώτα το πιάνο κι' έπει-
τα όλα τ' άλλα έπιπλα τους.
Τό πιάνο είναι γι' αυτούς τό
αντιπροσωπευτικότερο πράγμα.

σοῦπες... σοῦπες... σοῦπες... σοῦπες... σοῦπες...

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕ

ΧΟΡΤΟΣΟΥΠΑ

Υλικά:

- 6 φλυτζάνια τσαγιού νερό
- 1 φλυτζάνια του καφέ λάδι
- 2 καρότα ψιλοκομμένα
- 1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- 1 πράσο ψιλοκομμένο
- 2 πατάτες ψιλοκομμένες
- 1 αλάτι και πιπέρι
- 1 μαρούλι, λίγο σπανάκι

Εκτέλεσις:

Βράζετε το νερό και ρίχνετε το λάδι και τα χορταρικά όλα ψιλοκομμένα. Προσθέτετε αλάτι και λίγο πιπέρι και τ' αφήνετε να σιγοβράσουν επί μία, περίπου, ώρα.

ΣΗΜ. — Αντικαθιστάτε το μισό νερό με ζωμό κρέας. Αφαιρείτε το λάδι και προσθέτετε στη σούπα λίγο βούτυρο.

Αντικαθιστάτε το μαρούλι και το σπανάκι με λίγο λάχανο ψιλοκομμένο. Προσθέτετε στη σούπα λίγη τομάτα. Εάν θέλετε να γίνει η σούπα πηκτή προσθέτετε κατά το τέλος λίγο φιδέ, πάστα ή ρύζι.

ΣΟΥΠΑ - ΚΡΕΜΑ ΑΠΟ ΣΠΑΝΑΚΙ

Υλικά:

- 300 δράμια σπανάκι
- 2 κουταλιές (κοφτές) βούτυρο ή φυτίνη
- 2 κουταλιές (κοφτές) αλεύρι
- 4 φλυτζ. τσαγ. ζωμός κρέας ή νερό
- 1 αλάτι και πιπέρι
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ζεστό
- 1 κομματάκι φρέσκο βούτυρο
- Ψωμάκια τηγανισμένα με φυτίνη

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε και πλένετε το σπανάκι. Τό βράζετε και το περνάτε από μηχανή του πούρε.

Ζεσταίνετε το βούτυρο και ρίχνετε το αλεύρι. Τό ανακατεύετε και ρίχνετε, λίγο λίγο, το ζωμό, αλάτι και πιπέρι. Όταν πάρη βράσι προσθέτετε το σπανάκι και αραδιάνετε τη σούπα με ένα φλυτζάνι ζεστό γάλα. Πριν την αδειάσετε στη σουπιέρα προσθέτετε ένα κομματάκι φρέσκο βούτυρο και κομματάκια ψωμιού τηγανισμένα σε βούτυρο.

ΠΡΑΣΟΣΟΥΠΑ

Υλικά:

- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
- 2 έως 3 πράσα ψιλοκομμένα
- 8 φλυτζάνια τσαγιού νερό
- Φύλλο δάφνης
- 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) πολτός τομάτας
- 4 πατάτες μέτριες κομμένες σε κομματάκια μικρά
- 1 κρεμμυδάκι τριμμένο
- Λίγο σέλινο και μαϊντανό ψιλοκομμ.
- 1 αλάτι και πιπέρι
- 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα

Εκτέλεσις:

Λιώνετε τη φυτίνη και ψήνετε μέσα τα πράσα έως ότου μαραθούν. Προσθέτετε το νερό, το φύλλο δάφνης και την τομάτα. Τό σκεπάζετε και τὰ βράζετε επί 20 λεπτά. Κατόπιν προσθέτετε τις πατάτες,

το κρεμμύδι, το σέλινο, το μαϊντανό, αλάτι και πιπέρι.

Βράζετε τη σούπα έως ότου οι πατάτες μαλακώσουν. Ρίχνετε το γάλα και αφιάνετε τη σούπα στη φωτιά έως ότου πάρη βράσι. Τη σερβίρετε με κρουτών (ψωμάκια τηγανισμένα σε φυτίνη).

ΣΟΥΠΑ - ΚΡΕΜΑ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

(Βασική συνταγή)

Υλικά:

- 2 κουταλ. σούπας βούτυρο ή φυτίνη
- 2 κουταλ. σούπας (κοφτές) αλεύρι
- 1 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι
- Λίγο πιπέρι
- 4 φλυτζ. τσαγιού γάλα ή γάλα με ζωμό κρέας
- 2 φλυτζάνια τσαγιού πουρέ από ένα ή από διάφορα λαχανικά

Εκτέλεσις:

Λιώνετε το βούτυρο. Ρίχνετε το αλεύρι, αλάτι και πιπέρι. Κατόπιν προσθέτετε το γάλα λίγο - λίγο, ενώ ανακατεύετε συνεχώς έως ότου το μίγμα αρχίση να βράζει. Τότε προσθέτετε τον πουρέ των λαχανικών και, εάν θέλετε, λίγο μαϊντανό. Σερβίρετε τη σούπα άμέσως με ψωμάκια τηγανισμένα σε βούτυρο.

ΣΗΜ.—Τα λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ

Υλικά:

- Μία μικρή κότα
- 1 κρεμμύδι
- 1 1/2 έως 2 όκάδες νερό
- 1/4 φλυτζάνι τσαγιού ρύζι
- 1 κουταλιά σούπας ψιλοκομμ. μαϊντανό
- 1 αλάτι και πιπέρι
- 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι
- 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) βούτυρο
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζεστό γάλα

Εκτέλεσις:

Κόβετε την κότα σε τέταρτα. Τη βάζετε σε κατσαρόλα με το κρεμμύδι και ζεσε σε νερό. Όταν πάρη βράσι αφαιρείτε τον άφρο και προσθέτετε λίγο αλάτι και πιπέρι ακοπάνιστο.

Τη βράζετε. Όταν μικρύνση τη βγάζετε από το ζωμό και τη βάζετε σε ένα ταψάκι. Περνάτε το ζωμό, τον ξαναζεσταίνετε και ρίχνετε λίγον επάνω στην κότα. Τη σκεπάζετε και την αφιάνετε στην άκρη της φωτιάς για να διατηρηθεί ζεστή. Μετράτε τον υπόλοιπο ζωμό. Αν έχη πολύ πάχος το αφαιρείτε. Σε 5 φλυτζάνια τσαγιού ζωμό ρίχνετε το ρύζι και το μαϊντανό. Τό βράζετε.

Δουλεύετε το αλεύρι με το βούτυρο και ρίχνετε το γάλα. Προσθέτετε το μίγμα αυτό στη σούπα και την αφιάνετε να σιγοβράση ακόμη επί 5 λεπτά.

ΣΗΜ.—Προσθέτετε στο μίγμα του γαλακτος ένα ή δύο κροκάδια αυγών και, όταν κατεβάσετε τη σούπα από τη φωτιά προσθέτετε λίγο χυμό λεμονιού.

ΚΡΕΑΤΟΣΟΥΠΑ

ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Υλικά:

- 300 δράμια κρέας κατάλληλο για βραστό
- 1 κότσι μωσχάρι

- 1 1/2 όκα νερό
- 1 1/2 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλάτι
- 100 δράμια λάχανο ψιλοκομμένο
- 5 έως 6 καρότα
- 1 πράσο. Μαϊντανός
- 1/2 όκα περίπου πατάτες

Πλένετε το κρέας και το βάζετε σε κατσαρόλα. Ρίχνετε το νερό και, όταν πάρη βράσι, αφαιρείτε τον άφρο και ρίχνετε το αλάτι. Ελαττώνετε τη φωτιά και τὸ αφιάνετε να σιγοβράση. Τό βγάζετε από το ζωμό και τὸ διατηρείται ζεστό. Περνάτε το ζωμό από σουρωτήρι και τὸν βάζετε να βράση. Ρίχνετε το λάχανο, τὰ καρότα, και τὸ πράσο, κομμένο σε φέτες. Αφιάνετε να βράσουν επί 15 λεπτά. Κατόπιν ρίχνετε τις πατάτες ολόκληρες. Βράζετε τη σούπα ακόμη επί 20 περίπου λεπτά. Βγάζετε τις πατάτες και τις τοποθετείτε γύρω από το κρέας καθώς έπίσης και τὰ μισὰ καρότα. Τὰ υπόλοιπα τὰ κόβετε σε κομματάκια και τὰ ρίχνετε ξανά στη σούπα. Τὰ σερβίρετε πασπαλισμένα με μαϊντανό. Σερβίρετε το κρέας χωριστά με μαγιονέζα ή με λαδόξυδο.

ΣΗΜ.—Με τὰ λαχανικά μπορείτε να βράσετε μαζί και μια ή δύο κουταλιές ρύζι και να προσθέσετε και λίγο χυμό τομάτας.

ΦΑΣΟΛΙΑ ΜΕ ΚΡΕΑΣ ΣΟΥΠΑ

Εάν έχετε λίγο περιορισμένο κρέας βραστό και λίγο ζωμό μπορείτε να φτιάξετε μια νόστιμη σούπα με φασόλια.

Υλικά:

- 2 μικρά κρεμμύδια ψιλοκομμένα
- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΟΥΠΑ - ΚΡΕΜΑ ΑΠΟ ΦΑΚΕΣ

Υλικά:

- 100 δράμια φακές
- 2 κουταλιές βούτυρο
- 1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- 1 τομάτα λυωμένη
- 6 φλυτζάνια τσαγιού νερό
- 1 καρότο τριμμένο
- 1 αλάτι και πιπέρι
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος
- 2 έως 3 κουταλιές άρακάς βρασμένος (προαιρετικός)

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε και πλένετε τις φακές. Τις αφιάνετε να μουσκεύουν επί 1/2 ώρα.

Ζεσταίνετε το βούτυρο, ρίχνετε το κρεμμύδι και τὸ αφιάνετε να σιγανή φωτιά έως ότου μαραθ. Κατόπιν προσθέτετε τις φακές, αφού τις στραγγίσετε, την τομάτα, το νερό, αλάτι και πιπέρι. Αφιάνετε να σιγοβράσουν επί 2 ώρες. Τις περνάτε από λεπτό τρυπητή. Βάζετε την πασπαλισμένη σούπα στην κατσαρόλα και προσθέτετε το τριμμένο καρότο. Τη βράζετε έως ότου το τελευταίο μαλακώση. Την απεσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε λίγο μαϊντανό ψιλοκομμένο και

τὸ ζωμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

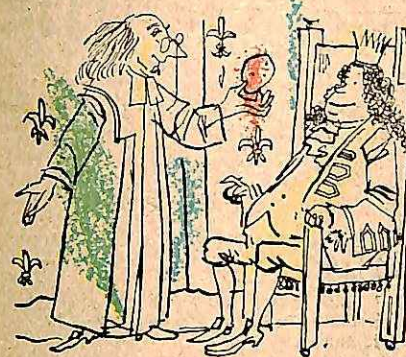
Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

● 'Ο Παρμαντιέ δείχνει στον Λουδοβίκο ΙΕ' μία ωραία πατάτα από την παραγωγή του.

Η ΣΟΥΠΑ "ΑΛΑ ΠΑΡΜΑΝΤΙΕ"

Μικρή ιστορία

Τὰ μέσα του ΙΗ' αιώνα στο Παρίσι οι πατάτες ήταν προϊόν φθινό και για τους φτωχούς μόνο. Αλλά στη φοβερή πείνα του 1769 ο κόσμος δεν εύρισκε τίποτα να φάη, ούτε και αυτήν την ταπεινή πατάτα.

Την εποχή αυτή ζούσε στην αυλή του Λουδοβίκου ΙΕ' ο Αντώνιος Αυγουστίνος Παρμαντιέ ως φαρμακοποιός τὸ βασίλειος. Αυτός καθώς ήταν και γεωπόνος έζητησε από τον Λουδοβίκο να τὸν παραχωρήθῃ μία παρά πολύ μεγάλη έκταση για να δοκιμάση την εντατική καλλιέργεια πατάτας. Με τη μεγάλη παραγωγή αὐτοῦ τὸν προϊόντος κατά τη γνώμη του θὰ μπορούσε να καταπολεμηθῇ ἡ πείνα. Τὸ σχέδιο είχε μεγάλη επιτυχία. Ακόμη και οί μάγειροι τῆς Αὐλῆς χρησιμοποίησαν τις πατάτες σε φαγητά βασιλικά. Στις νέες συνταγές που δημιουργήθηκαν ὁ βασιλεὺς,

εάν θέλετε, λίγο άρακά, ένα κομματάκι φρέσκο βούτυρο ή μία έως δύο κουταλιές κρέμα γάλακτος.

ΚΡΕΜΜΥΔΟΣΟΥΠΑ ΓΚΡΑΤΙΝΕ

Υλικά:

- 3 κρεμμύδια μέτρια
- 2 κουταλιές βούτυρο ή φυτίνη
- 4 φλυτζάνια τσαγιού νερό και ζωμός κρέας
- 1 αλάτι και πιπέρι
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ζεστό
- 1 κομματάκι φρέσκο βούτυρο
- Ψωμάκια τηγανισμένα με φυτίνη

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε και πλένετε το σπανάκι. Τό βράζετε και το περνάτε από μηχανή του πούρε.

Ζεσταίνετε το βούτυρο και ρίχνετε το αλεύρι. Τό ανακατεύετε και ρίχνετε, λίγο λίγο, το ζωμό, αλάτι και πιπέρι. Όταν πάρη βράσι προσθέτετε το σπανάκι και αραδιάνετε τη σούπα με ένα φλυτζάνι ζεστό γάλα. Πριν την αδειάσετε στη σουπιέρα προσθέτετε ένα κομματάκι φρέσκο βούτυρο και κομματάκια ψωμιού τηγανισμένα σε βούτυρο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΤΑ ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ

ΡΟΣΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ ΜΕ ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟ ΚΡΕΑΣ

(Βασική συνταγή)

Υλικά:

- 1 Ένα κομμάτι κρέας κατεψυγμένο 1/2 περίπου όκα
- 1 Αλεύρι. Αλάτι και πιπέρι
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό
- 1 Βούτυρο ή φυτίνη
- 1 Εκτέλεσις:

Παίρνετε ένα κομμάτι κρέας κατεψυγμένο και τὸ αφιάνετε σε θερμοκρασία δωματίου για να ξεπαγώση. Τό δένετε για να πάρη σχήμα κανονικό και τὸ αλευρώνετε. Τό κοκκινίζετε με βούτυρο ή με φυτίνη από όλες τις πλευρές και ρίχνετε στον πυθμένα της κατσαρόλας τὸ νερό. Τό πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι, σκεπάζετε την κατσαρόλα, ελαττώνετε όσο γίνεται τη φωτιά και αφιάνετε να σιγοψηθῇ επί 2 1/2 έως 3 ώρες. Ρίχνετε κατά διαστήματα μερικές κουταλιές νερό. Όταν μικρύνωση τὸ κόβετε σε λεπτές φέτες. Αφαιρείτε τὸ λίπος από τη σάλτσα του, την ξαναζεσταίνετε και τη σερβίρετε με τὸ κρέας.

ΣΗΜ. 1.—Όταν κοκκινισθῇ τὸ κρέας προσθέτετε 2 φλυτζάνια τσαγιού χυμό τομάτας, 3 κρεμμύδια μέτρια κομμένα σε φέτες, αλάτι, πιπέρι, γαρύφαλα, πιπέρι ακοπάνιστο και 1 1/3 φλυτζ. τσαγιού ξύδι.

2.—Ετοιμάζετε τὸ ρόστο κατσαρόλας όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή. 45 λεπτά πριν γίνει προσθέτετε λίγο κρεμμύδι και σέλινο ψιλοκομμένο, 2 έως 3 καρότα κομμένα σε κομματάκια και μερικές μικρές πατάτες ολόκληρες. Περὶ τὸ τέλος ρίχνετε επάνω σε όλα 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμό τομάτας, 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζεστό νερό και 1 κουταλάκι γούστερ-σως, αν τη συνηθίζετε.

3.—Εκτελείτε τη βασική συνταγή και αντικαθιστάτε τὸ νερό με χυμό τομάτας και με κρασί άσπρο.

4.—Εκτελείτε τη βασική συνταγή. Όταν κοκκινισθῇ τὸ κρέας προσθέτετε 2 κρεμμυδάκια κομμένα σε λεπτές φέτες, 2 φύλλα δάφνης, 5 γαρύφαλα. Αντικαθιστάτε τὸ μισό νερό με ξύδι.

ΣΗΜ.—Εάν ἡ σούπα είναι πολύ πηκτή την αραιώνετε με λίγο ζωμό ή με γάλα.

Υλικά:

- 2 πακετάκια (300 δράμια) μπακαλιάρος φρέσκος ανάλατος
- 3 1/2 φλυτζ. τσαγιού λάδι
- 1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- 1 φλυτζάνι τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 Λίγο σέλινο ψιλοκομμένο
- 1 Αλάτι και πιπέρι

Εκτέλεσις: Αφιάνετε τὸ ψάρι σε θερμοκρασία δωματίου επί 2 ώρες για να ξεπαγώση. Σωτάρετε με τὸ λάδι τὸ κρεμμύδι έως ότου μαραθῇ και προσθέτετε τὸν χυμό τομάτας, λίγο σέλινο ψιλοκομμένο, αλάτι και πιπέρι. Αφιάνετε τη σάλτσα να σιγοβράση επί 15 λεπτά. Προσθέτετε τις πατάτες κομμένες σε τέταρτα και μετά 10 λεπτά τὸ ψάρι. Αφιάνετε τὸ φαγητό να σιγοβράση επί 10 έως 12 λεπτά.

ΣΗΜ.—Προσθέτετε στο μίγμα του γαλακτος ένα ή δύο κροκάδια αυγών και, όταν κατεβάσετε τη σούπα από τη φωτιά προσθέτετε λίγο χυμό λεμονιού.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΣΗΜ.—Τὰ λαχανικά που μπορείτε να βάλετε στη σούπα είναι καρότα σπανάκι, άρακάς, πατάτες, πράσα, κουνουπίδι κλπ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγ. βρασμένα φασόλια
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας
- 1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 αλάτι, πιπέρι
- 1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο κρέας
- Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις: Βράζετε το ζωμό και ρίχνετε το κρεμμύδι, τὰ φασόλια, τὸ ζωμό κρέας, τὸν χυμό τομάτας, αλάτι, πιπέρι και τὸ κρέας. Σκεπάζετε τη σούπα και αφιάνετε να σιγοβράση επί 15—20 λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

άλατι και πιπέρι και το αφήνετε να σιγοβράση. Το βγάξετε από το ζωμό και το διατηρείτε ζεστό.

Ζεσταίνετε σε κατσαρόλακι το βούτυρο και ρίχνετε το αλεύρι. Το ανακατεύετε και προσθέτετε το ζουμί του ψαριού. Όταν η σάλτσα πάρη δράση και πήξη ελαφρώς τη ρίχνετε στα χτυπημένα κροκάδια των αυγών. Βάζετε το ψάρι σε πιετέλα ζεστή, το σκεπάζετε με τη σάλτσα και πασπαλίζετε επάνω λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΦΡΟΥΤΟΥ

Υλικά:

- 1 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
- 1 φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα ξανθή
- 2 αυγά, χτυπημένα
- 3½ φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
- ½ κουταλ. τσαγιού κοφτό αλάτι
- 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν - πάουντερ
- 1 κουταλ. τσαγιού κοφτό σόδα
- 2 κουταλ. τσαγιού κοφτά κανέλα
- Λίγο μοσχοκάρυδο τριμμένο
- ½ φλυτζ. τσαγιού γιάουρτι
- 2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
- 1 φλυτζ. τσαγ. χουρμάδες φιλοκομμ.
- 1 φλυτζ. τσαγ. καρδιά φιλοκομμένα

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε τη φυτίνη με τη ζάχαρη. Προσθέτετε τ' αυγά και χτυπάτε καλά το μίγμα. Κοσκινίζετε μαζί το στεγνό υλικό και τα προσθέτετε στο μίγμα της φυτίνης ταυτόχρονα με το γιάουρτι. Προσθέτετε τα φρούτα.

Παίρνετε με κουταλάκι κομματάκια από το μίγμα και τα ρίχνετε σε βουτυρωμένο ταψί. Τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375 βαθ. Φαρενάιτ) επί 15 περίπου λεπτά.

Γίνονται 4 δωδεκάδες νοστιμιάτα μπισκοτάκια.

ΣΗΜ.—Αφαιρείτε τους χουρμάδες και χρησιμοποιείτε ένα ακόμη φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα.

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

Υλικά:

- 6 πορτοκάλια
- 1 λεμόνι
- Νερό και ζάχαρη

Εκτέλεσις:

Ξύνετε ελαφρώς την επιφάνεια των πορ-

Ορεκτικά

«ΚΑΝΑΠΕ» ΑΠΟ ΣΑΡΔΕΛΛΕΣ:

Αφαιρείτε τα λέπια και τα κόκαλα από 10 σαρδέλλες του κουτιού, τις λιώνετε και προσθέτετε ένα κουταλάκι τσαγιού χυμό κρεμμυδιού, ένα κουταλάκι μουστάρδα, 3 κουταλιές σούπας βούτυρο ή Βιτάμ, ένα κουταλάκι ξύδι, ½ κουταλάκι αλάτι και ένα κουταλάκι χυμό λεμονιού. Απλώνετε το μίγμα επάνω σε κρακεράκια.

«ΚΑΝΑΠΕ» ΑΠΟ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ:

Παίρνετε μικρά λουκάνικα φραγφούρης ή λίμπερς και τα κόβετε σε μικρά κομματάκια. Κόβετε λεπτές φέτες ψωμιού σε μικρά τετραγώνια, ή παίρνετε «μπράτον» και τα κόβετε σε φετάνια. Τα αλείφετε με βούτυρο και με λίγη μουστάρδα και τοποθετείτε επάνω από ένα κομματάκι λουκάνικο. Το καρφώνετε με οδοντογλυφίδα. Όταν προκειται να τα σερβίρετε τα βάζετε επί 5 έως 6 λεπτά μέσα στο φούρνο, κάτω από κριδών από το μπρόντ για να ροδίσουν. Τα σερβίρετε ζεστά.

«ΚΑΝΑΠΕ» ΑΠΟ ΜΟΡΤΑΝΤΕΛΑ:

Παίρνετε τη μορταντέλα κομμένη σε λεπτές φέτες. Την κόβετε σε τετάρτα. Παίρνετε ένα - ένα κομματάκι και το δίνετε σχήμα χωνιού. Το καρφώνετε με οδοντογλυφίδα επάνω σε φετάνι ψωμιού βουτυρωμένο. Κατόπιν βάζετε μέσα σε κάθε χωνάκι λίγη μαγιονέζα και μία καπαρή.

τοκαλιών και λεμονιού, τα χωρίζετε στη μέση, τα στίβετε καλά και φυλάγετε το χυμό. Αφαιρείτε τις ίνες και κόβετε το φλοιό σε λεπτά μακρόστενα κομματάκια σαν σπιρτόξυλα. Η, κόβετε τα πορτοκάλια, αφαιρείτε τους σπόρους και τα περνάτε όπως είναι από μηχανή. Μετράτε το

φλοιό των πορτοκαλιών και λεμονιού με φλυτζάνι τσαγιού και προσθέτετε σε αυτό ίση ποσότητα νερού. Τ' αφήνετε να μείνουν 24 ώρες. Κατόπιν τα βράζετε σε σιγανή φωτιά ως ότου μαλακώσουν. Προσθέτετε το χυμό και τα μετράτε με φλυτζάνι τσαγιού. Προσθέτετε ίση ποσότητα ζάχαρης. Βράζετε τη μαρμελάδα επί 30-60 λεπτά, ή έως ότου δέση.

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΓΛΥΚΟ

Υλικά:

- 1 όκα πορτοκάλια
- 1 όκα και 100 δράμια ζάχαρη
- 1 λεμόνι

Εκτέλεσις:

Ξύνετε ελαφρώς την επιφάνεια των πορτοκαλιών και τα βράζετε ολόκληρα σε νερό μπόλικο έως ότου μαλακώσουν. Τα κόβετε σε τετάρτα και κάθε τετάρτο τα κόβετε στα δύο. Εάν τα πορτοκάλια είναι πολύ μεγάλα τα κόβετε σε 6 μέρη και κάθε κομμάτι το χωρίζετε στη μέση.

Βάζετε σε κατσαρόλα τη ζάχαρη και ένα ποτήρι από το νερό όπου εβράσαν τα πορτοκάλια. Όταν το σιρόπι πάρη δράση ρίχνετε τα βρασμένα και κομμένα πορτοκάλια. Τα βράζετε επί 15 λεπτά. Αφήνετε το γλυκό επί 12 ώρες και το εβράζετε έως ότου δέση. Κατά το τέλος προσθέτετε το χυμό λεμονιού.

ΠΑΣΤΕΣ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ ΑΠΛΕΣ

Υλικά:

- 1) 2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο
- 1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 1 φακελάκι βανίλια
- 2 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
- ½ κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) μπέικιν - πάουντερ
- Ελάχιστο αλάτι
- 3) 4 φλυτζ. τσαγιού γάλα
- 1) 2 φλυτζ. τσαγ. αμύγδαλα φιλοκομμένα
- 3 ασπράδια αυγών
- 1) 4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε τυμπανικά τη ζάχαρη. Προσθέτετε τη βανίλια.

Κοσκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού και το ξανακοσκινίζετε μαζί με τη μπέικιν - πάουντερ και με το αλάτι. Το προσθέτετε στο μίγμα βούτυρου αλληλοδιαδόχως με το γάλα. Προσθέτετε τ' αμύγδαλα και ανακατεύετε καλά το χυλό.

Χτυπάτε τ' ασπράδια των αυγών ως που ν' αψιρσούν και να πήξουν και προσθέτετε ¼ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. Χτυπάτε καλά τη μαρέγκα και την προσθέτετε στο χυλό ενώ ανακατεύετε ελαφρά.

Αδειάζετε το χυλό σε βουτυρωμένο ταψάκι και τον ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350 β. Φαρενάιτ) επί 30 περίπου λεπτά.

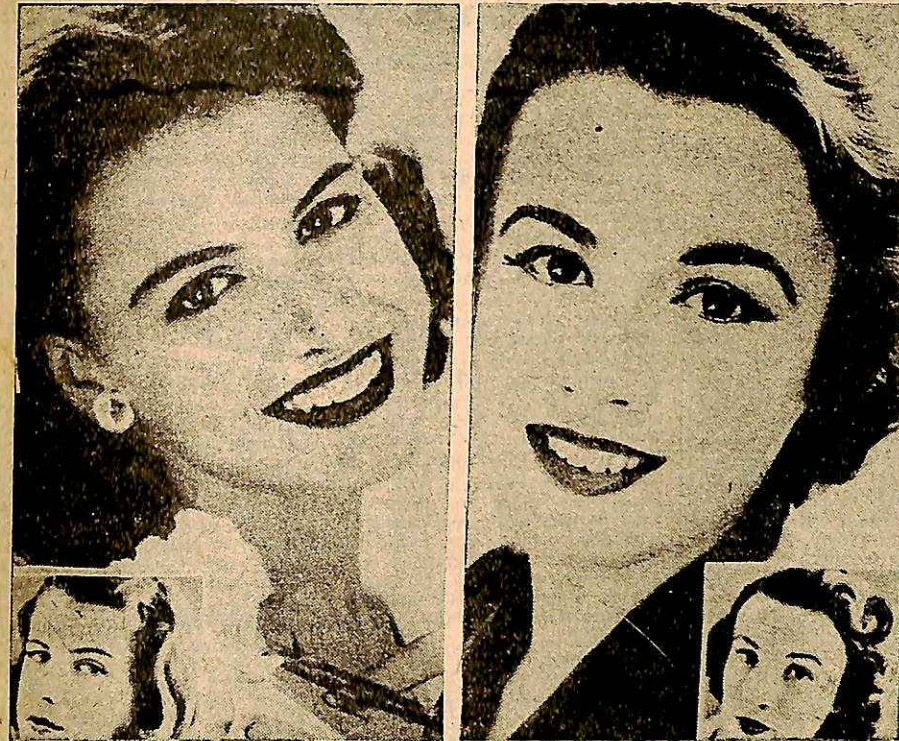
Όταν το μπισκοκού ψηθί το βγάξετε από το ταψάκι μετά 5 λεπτά. Το αφήνετε να κρυώσει και το ραντίζετε με λίγο σιρόπι. Απλώνετε στην επιφάνεια κρέμα σαντιγύ ή γκλάσο άσπρο και πασπαλίζετε επάνω, εάν θέλετε, λίγη πράσινα κοπανισμένη. Το κόβετε σε τετράγωνα ή ορθογώνια κομματάκια.

Το σιρόπι:

Βράζετε μαζί ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη με ¼ φλυτζ. τσαγιού νερό και με κουταλιά χυμό λεμονιού.

Το γκλάσο:

Χτυπάτε 1) 3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο και προσθέτετε 2 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένη άχνοςζάχαρη, 2 κουταλιές σούπας λικέρ, και ένα ασπράδι αυγού. Χτυπάτε καλά το γκλάσο ώσπου γίνει όμορφο.

• Οι ίδιες κοπέλλες, πριν και μετά τη μεταμόρφωσή τους.

Ανακαλύψτε την...όμορφιά σας!

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΟΛΕΣ οι γυναίκες πρέπει να ξέρουν τα μικρά μέσα που μεταμορφώνουν κυριολεκτικά ένα πρόσωπο αξιοποιώντας το σύμφωνα με τον ιδιαίτερο τύπο της όμορφιάς του, πόν από καμμία γυναίκα δεν λείπει.

Τα μέσα αυτά είναι ή κόμμωσις και το μακιγιάζ με τα οποία μπορούμε να κάνουμε θαύματα. Σε μερικές περιπτώσεις πρέπει να καταφύγουμε στο αδυνάτισμα, που μοντελάει πιο αποτελεσματικά ένα όβάλ, ή σε μια κατάλληλη διαίτα για να παχαίνει ένα πρόσωπο αρκετά γωνιώδες.

Η όμορφη φτιάχνεται, δεν πέφτει από το ουρανό. Οι φωτογραφίες της Γκρέτα Γκάρμπο, της Μάρλεν Ντήτριχ, της Μαρτίν Καρόλ δείχνουν σε ποιο σημείο οι μεγάλες αυτές βεντέτες μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητες, πριν εκμεταλλευτούν στο μάζιμουμ τη φυσική προσωπικότητά τους!

*

Ας αφήσουμε όμως τα μεγάλα αστέρια του κινηματογράφου κι' ας καταπιστούμε με τις απλές κοπέλλες, που βλέπουμε κάθε μέρα γύρω μας. Κυττάξτε τη μικρή φωτογραφία στο κάτω μέρος της μεγάλης, που δείχνει τη γλυκύτητα νεά με τα σκουλαρίκια και τη χαριόστρα στη μέση. Όταν πήγε στην αισθητικό να τη συμβουλευθεί ήταν μελαχρινή, με δέρμα πολύ ωχρό και πρόσωπο μακρουλό, που της έδινε όψη έχθρικη. Είχε ως τότε τη συνήθεια να χρησιμοποιεί ένα πικνό και ζωχρόχρωμο φόν ντε τέν για να αποκτήσει ένα τόσο πιο έλκυστικό.

Το δέρμα σας είναι πολύ καλό σχεδόν χωρίς ατέλειες, μη χάνετε, λοιπόν, αυτό το άριστο. Με το πικνό και χτυπητό φόν ντε τέν που χρησιμοποιείτε χάνει όλη τη φινέτσα του.

Ένα λεπτό στρώμα διαφανεστάτου φόν ντε τέν με μία ιδέα όγκο—πάλι πούδρας πάνω στο μακρουλό προφίλ του προσώπου, που έσβυνε προς τα πάνω και προς τα έξω της έδωσε ανάμωσας όλη τη θερμότητα της χρειάζοταν.

Μ' άρεσαν τα μακρυνά μαλλιά, είπα. Άλλωστε μου χρειάζονται για το επάγγελμά μου. Είμαι χορεύτρια!

Ούτε κι' εμείς θα σας θέλαμε με κοντά. Άλλα έχετε τοποθετήσει το πιο πλατύ μέρος της χτενισιάς σας σε άσχημο μέρος. Το πρόσωπό σας έχει ανάγκη από γλυκά και η χτενισιά σας πρέπει να φαράινη κάτω. Κυττάξτε!

Και τοποθετήθηκαν τα μαλλιά όπως ταίριαζε. Λίγο ριμέλ για να μαυρίσουν τα ματόκλαδα. Και να μεγαλώσει το μολύβι ή γραμμή του φρυδιού, που κάνει το πρόσωπο πιο ενδιαφέρον. Λίγο πλατιά σκουλαρίκια, που είναι ένα άλλο τρυκ για να φαράινη στο σημείο εκείνο το πρόσωπο. Και μια κατάλληλη σκιά, που θα τονίση τα ωραία μάτια.

Ίσοροπήστε, τώρα, τα τονισμένα χαρακτηριστικά του προσώπου σας φρονώντας φορέματα με γλυκά χρώματα. Και κυττάξτε, πως μπορεί να σας όμορφαίνει ένα χαμόγελο.

*

Ας προσέξουμε τώρα τη μικρή φωτογραφία στο κάτω μέρος της άλλης μεγάλης. Η κοπέλλα αυτή παραπονιόταν ότι έχει ένα κεφάλι αλογίσιο. Ένα κεφάλι μακρουλό, πάνω από εξεχουσες σιαγόνες, μέτωπο ψηλό, πλατεία χέρια κι' ένα παλιόδερμα! Είναι η περιγραφή της ίδιας. Είχε τη συνήθεια να σκάνη διαρκώς τα φρύδια και να ζωχρύνε φοβερά το μέτωπο.

Είναι ανάγκη να απαλλαγίτε από αυτή τη μαγιά για να μπορέσουμε νάσχαληθούμε κι' το πρόσωπο. Μ' ένα σκουρότερο φόν ντε τέν είναι εύκολο νάοκτήσετε ένα πιο βαθύ τόνο γύρω στις ρίζες των μαλλιών και στη γραμμή των σιαγώνων. Η εντύπωση της σκιάς γλυκαίνει τα πολύ έντονα χαρακτηριστικά, μικραίνει τις επιφάνειες, ή τα υπερβολικά ανάγλυφα. Έτσι το μέτωπο θα φανή πιο ίσοροπομένο, κι' οι σιαγόνες κανονικότερες.

Όταν μάθετε πολύ καλά αυτή την τεχνική δοκιμάστε την στα πλάγια της μύτης σας. Στο μεταξύ χρησιμοποιήστε

μία σκουρότερη πούδρα στο μέρος εκείνο. Τα μαλλιά θα γλυστρήσουν άπαλα προς τον ένα κρόταφο σε αρμονικούς κυματισμούς και θα γλυκαίνουν επίσης τη γωνία του προσώπου σας.

Το μελαχροινό δέρμα της επιτρέπει να δώση χαρακτήρα στο πρόσωπό της: μακιγιάζ με βάσι μία καλή κρέμα και στα μάτια γκριζοπράσινες σκιές. Επίσης ριμέλ σκούρο καστανό.

Αυτό είναι το λεγόμενο «διορθωτικό» μακιγιάζ που με τα τρυκ του μπορούμε να διορθώσουμε ένα σωρό μειονεκτήματα και να ίσοροπήσουμε τους όγκους του προσώπου. Αν π.χ. τα μάτια μας εξέχουν πολύ μπορούμε να βάσουμε λίγη σκούρα σκιά στη μέση του βλεφάρου και να φροντίσουμε να τονιστούν με το ριμέλ οι βλεφαρίδες στην άκρη, γιατί αν τονίσουμε τις βλεφαρίδες της μέσης τότε θα φανή περισσότερο ξεπεταμένο το μάτι. Μπορούμε να διορθώσουμε το σχήμα του προσώπου «παίζοντας» με σκούρο, και ανοιχτό φόν ντε τέν και έχοντας ύπ' όψη την άρχη της ζωγραφικής: τα σκούρα χρώματα απομακρύνουν, ενώ τα ανοιχτά προβάλλουν. Ένα πολύ πλατύ μέτωπο μπορεί ν' αποκτήση λίγη καμπυλότητα, αν βάσουμε σκουρότερο φόν ντε τέν γύρω στις ρίζες των μαλλιών και ανοιχτό στη μέση. Το αντίθετο ισχύει για ένα μέτωπο με μεγάλη καμπυλότητα.

Αν η μύτη σας είναι λίγο μακρυνά μπορούμε να βάσουμε σκουρότερο φόν ντε τέν στην επιφάνειά της. Πρέπει όμως να προσέξουμε πολύ τη διαφορά των δύο τόνων, αλλιώςίτικα η μύτη μας θα φαίνεται σαν ήλιοκαμένη.

Το ίδιο μπορεί να γίνει για τα φουσκωτά μάγουλα, τις σιαγόνες και το πηγούνι, όταν εξέχουν.

Αν τα χείλη είναι σαρκώδη κι' αυτό δεν ταίριαζε με το σχήμα του προσώπου και τα άλλα χαρακτηριστικά μας, να βάσουμε λίγο φόν ντε τέν γύρω γύρω. Να πουδράρουμε και να «γυράρουμε» με το πινέλο το περίγραμμα λίγο πιο μέσα από το φυσικό.

Μπορούμε επίσης να βάσουμε ένα ρουζό, που θα τραβήξη λιγώτερο την προσοχή. Αν έχουμε χείλη λεπτά που μας δίνουν κάπως ψυχρό ύψος, βάζουμε πάλι φόν ντε τέν και πούδρα γύρω στα χείλη. Έτσι μπορούμε και να γυούμε εύκολα έξω από το φυσικό περίγραμμά και να δώσουμε κάποια θηλυκότητα στο σχήμα των χειλιών μας.

Τα περισσότερα από τα τρυκ που περιγράψαμε είναι φυσικά για νυκτερινές εμφανίσεις. Γιατί την ημέρα στη φωτεινή ατμόσφαιρά μας θα είναι γελοιοποιήσι.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια του «Επιστημονικού Ινστιτούτου Αισθητικής» Έρμού 21, τηλ. 20.887.

ΠΟΙΟΣ ΠΡΩΤΟΦΟΡΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Στα παλιά χρόνια ήταν άγνωστες οι κάλτσες. Πρώτες οι Ρωμαίες περιτυλίξαν τα πόδια τους με ταινίες.

Κατά το 1564 ο Ρίντερ είχε την ιδέα να φτιάση κάλτσες χωρίζοντας στα δύο το παντελόνι που έφτανε τότε ως τους αστράγαλους. Οι πρώτες αυτές κάλτσες, που τις φόρεσαν άνδρες και όχι γυναίκες, ήταν από μετάξι και τις πρωτοφόρεσε ο Ερρίκος ο 2ος, στους γάμους της αδελφής του Μαραγαρίτας.

Αργότερα, το 1609, ο Άγγλος Λή κατασκεύασε την πρώτη πλεκτομηχανή καλτσών και ίδρυσε το μοναδικό για την εποχή εκείνη εργοστάσιο στη Ρουέν. Η επιχείρησι θριάμβευσε, αλλά μετά το θάνατο του Λή, οι εργάτες που ήταν Έγγλέζοι την καταγωγή, εγκαταλείψανε τη Γαλλία, ήρθαν στο Λονδίνο και συνεχίσανε το έργο του Λή. Η άγγλική κυβέρνησις που κατανόησε τη σημασία της επιχείρησής, την ενίσχυσε με κάθε τρόπο.

Αυτή την εποχή ο Γάλλος μηχανικός Ζαν Ίντρε πήγε στην Άγγλία, καθάρωσε να προσληφθή σαν εργάτης στο εργοστάσιο καλτσών, έμαθε τα μυστικά της, ήρθε στη Γαλλία και ίδρυσε εργοστάσιο καλτσών στο δάσος της Βουλάνης, κοντά στο Παρίσι, του οποίου τα κέρδη ήταν άυθητα.

Κέϊκ φρούτου με μαγιά μύρας

Υλικά:

- ½ φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
- 5 κροκάδια αυγών, χτυπημένα
- ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- Εύσμα λεμονιού
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα χλιαρό
- 3 δράμια μαγιά μύρας
- 2 κουταλιές σούπας χλιαρό γάλα
- 3 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι (σκλήρο)
- ½ κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι
- ½ φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα μαύρη και ξανθή
- 4 κουταλιές σούπας κόντιπα φιλοκομμένα (πορτοκάλι και κίτρο)
- 50 δράμια βανίλια γλυκό

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε τη φυτίνη και ρίχνετε τα κροκάδια των αυγών, τη ζάχαρη και το εύσμα λεμονιού. Εξακολουθείτε το χτύπημα έως ότου το μίγμα γίνει αφράτο. Διαλύετε τη μαγιά μύρας σε 2 κουταλιές χλιαρό γάλα. Κοκκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού και το ξανακοσκινίζετε

με το αλάτι. Προσθέτετε σ' αυτό τη σταφίδα και τα κόντιπα.

Ρίχνετε στο μίγμα της φυτίνης τη λυωμένη μαγιά, το γάλα και το μίγμα του αλεύρου. Ανακατεύετε καλά.

Βουτυρώνετε με προσοχή μία μεγάλη φόρμα και αδειάζετε μέσα το μίγμα των κέϊκ. Σκεπάζετε τη φόρμα και τη βάζετε σε χλιαρό μέρος έως ότου το περιεχόμενο διπλασιασθή σε όγκο.

Ψήνετε έπειτα το κέϊκ, σε μέτριο φούρνο (350 βαθ. Φαρενάιτ) επί 45 περίπου λεπτά. Το αφήνετε στη φόρμα επί 5 λεπτά, ξεκαλύψτε τις άκρες του με ένα μαχαίρι και το ξεφορμάρετε επάνω σε μία σχάρα.

Και τώρα το γκλάσαρετε: Βάζετε σε ένα μπάλ 50 δράμια βανίλια γλυκό και μία κουταλιά ζεστό νερό. Τοποθετείτε το μπάλ μέσα σε νερό που βράζει και ανακατεύετε το γλυκό έως ότου ρευστοποιηθή. Το παίρνετε με κουτάλι και το ρίχνετε στην επιφάνεια του κέϊκ. Το κόβετε όταν κρυώσει τελείως.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΕΝΝΗΘΗ ΑΠΟ:
21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ζώδιο: 'Υδροχόος Πλανήτης: Ουρανός-Κρόνος

● Από το φύλλο αυτό εγκαινιάζουμε μία καινούργια στήλη για τις αναγνώστριές μας που θέλουν να γνωρίσουν τον έαυτό τους, το χαρακτήρα τους, τον συναισθηματικό τους κόσμο, τις επιδιώξεις τους, τις τάσεις τους, τα ενδιαφέροντά τους και γενικά πώς διαγράφεται η ζωή τους από τον άστερισμό στον οποίο γεννήθηκαν. Το άρθρο αυτό αποτελεί συμπλήρωμα της συνεργασίας της Σίβυλλας η οποία αποκαλύπτει τι πρόκειται να συμβεί στις αναγνώστριές μας μέσα σε κάθε δεκαπενθήμερο).

ΚΑΤΑ το ζώδιο αυτό, αναπτύσσουν τη δύναμή τους τόσο ο πλανήτης Ουρανός όσο και ο πλανήτης Κρόνος. Όλα τα πρόσωπα που έχουν γεννηθεί υπ' αυτό το ζώδιο — τον 'Υδροχόο — υπόκεινται στις επιδράσεις και των δύο αυτών πλανητών. Είναι ευμετάβλητοι χαρακτήρες, ευπροσχηγοί, φιλελεύθεροι, ανθρωπιστές, σταθεροί, ήσυχoi, σωπηροί. Οι πιο ζωηροί απ' αυτούς είναι άσταθεις, αναποφασιστοί, αλλά έχουν γνώση και καλά αισθήματα, έτσι που ο συναισθηματικός τους διός να προηγείται της κατανοήσεως και του λογικού. Είναι ελεύθεροι και ανοικτοκαρδοί στη συμπεριφορά τους, ισχυροί πνευματικώς, εφευρετικοί και συμπαικτικοί.

Ασχολούνται συχνά με τη φιλολογία και τη ζωγραφική, επιδιώκουν με έρωτα στις καλές τέχνες, ενδιαφέρονται για τις επιστήμες και τις υπερασπίζονται από έσωτερική πεποίθηση. Ήρεμοι στην εμφάνισή τους, ψυχραίμοι, έχουν ως τόσο άσβεστες θερμές κλίσεις, στερεές απόψεις, και γοητευτικά πάθη. Ακόμη και εκείνοι που έχουν ζωηρό ταμπραμέντο είναι αξιολάτρητοι, καλός καρδοί και δεν κρύβουν μέσα τους ποτέ κακιές. Η θέλησή τους είναι σταθερή και κατακάθαρη. Αντιλαμβάνονται ότι παρά τα διάφορα εμπόδια, που κάποτε είναι πάρα πολλά, πρέπει να φθάσουν στους σκοπούς που έχουν κατά νούν και το επιτυγχάνουν.

Στην εργασία τους, τα πρόσωπα αυτά είναι επιδέξια, επίμονα και καστερικά. Όταν ερεθισθούν καταπραυνούνται πολύ γρήγορα. Αγαπούν τις τιμές, τα αξιώματα, τους τίτλους και τον πλούτο. Όσοι απ' αυτούς απολαμβάνουν τα γήινα αγαθά σε πολύ περιωρισμένη κλίμακα, υποτάσσονται με κατανόηση στη μοίρα τους.

Το ζώδιο αυτό μάς παρουσιάζει συχνά ανθρώπους μεγάλης διάνοιας, με χαρίσματα εφευρέτου και γερής κρίσεως, ικανής να τους καταστήσει οργανωτές και διευθύνοντας, άξιους της κοινής προσοχής. Το ζώδιο 'Υδροχόος είναι στοιχείο που παρακινεί σε πνευματικότητα.

Το ζώδιο αυτό αντιπροσωπεύει ιδεώδη και επηρεάζει προς αυτή την κατεύθυνση όλους γεννούνται υπ' αυτό. Τα

βφάλματα των δώων γεννιούνται υπό τον 'Υδροχόο είναι η αναποφασιστικότητα, η ιδιοτροπία (καπρίτσια) και η τάση προς τα άκρα. Τα οικονομικά τους παρουσιάζονται άσταθα και υπό τις καλύτερες ακόμη συνθήκες. Μεταπίπτουν συχνά και πάντοτε ταλαντεύονται. Έχουν ζημίες στις επιχειρήσεις τους που προέρχονται και από την οικογένειά τους και από φίλους.

Πολλοί από τους γεννηθέντες υπό το ζώδιο του 'Υδροχόου, θα έχουν επιτυχίες στην κληρονομία, περιουσία όπως και κέρδη χάρις στη δική τους προσπάθεια. Λίγοι συγγενείς θα υπάρξουν και λίγα αδελφία, στην οικογένειά όπου, από καιρό σε καιρό θα δοσιλεύη δυσαρμονία.

Επειδή το ζώδιον αυτό είναι εύκαρπον, μπορεί κανείς να υπολογίζει σε μεγάλο αριθμό επιγόνων. Τα παιδιά θα έχουν να περιμένουν κληρονομία.

Οι αρρώστιες που έχουν διώδονται κατά το ζώδιο αυτό είναι: στομάχι, δυσκοιλιότητα, σπασμοί, νευραλγίες, αρθρίτις. Τραυματισμοί και μικρές επιχειρήσεις είναι ενδεχόμενο να επισημωθούν. Θα υπάρχουν ταξίδια εν όψει. Στον έγγαμο βίο παρουσιάζονται δυσαρμονίες κι' έπεισόδια, τα οποία όμως σιματούν νωρίς. Υπό προϋποθέσεις αρμονικής συμβιώσεως μπορεί κανείς να υπολογίζει σε σταθερότητα αίσθημάτων. Γνωριμίες που έχουν συναφθή κατά τα ταξίδια μπορεί να έχουν δυσμενείς επιδράσεις.

Ο επαγγελματικός διός υπόκειται σε πολλές μεταβολές και μπορεί να παρεμποδισθή ή εξελιχθή του από θερητικής φύσεως ενέργειες ή από ενεργειες αναδελτικές.

Συγκεκριλαιώνοντας θα μπορούσε κανείς να ειπεί ότι τα άτομα εκείνα στα οποία ο 'Ηλιος — κατά τη γεννήσή τους βρίσκεται στο ζωδιακό σημείο του 'Υδροχόου, είναι φορείς των πιο μοντέρνων, των πιο σύγχρονων απόψεων της παλιάς ζωής. Όλοι τους σχεδόν προσπαθούν να δελτιώσουν την επαγγελματική και οικονομική κατάσταση τους προσκομίζον δε στο πεδίο αυτό ένα σωρό τελειοποιήσεις.

Στο ζώδιο 'Υδροχόος υποτάσσονται: η πέτρα σάπφειρος (ζαφείρι), η πέτρα όπάλι, ο αριθμός 2, η ημέρα Τετάρτη και το χρώμα μπλε.

Η γυναίκα στην 'Αργεντινή

ΜΙΚΡΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΟΛΛΕΣ φορές, κατά τα τελευταία χρόνια, τα γεγονότα στην 'Αργεντινή κατέλαβαν πολλές στήλες στις εφημερίδες, κι' εδώ και στο εξωτερικό. Και όπως ήταν φυσικό, τα γεγονότα αυτά είχαν βαθεί επίδραση στις συνθήκες διαβιώσεως των γυναικών στην 'Αργεντινή.

Όπως είναι γνωστό, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της χώρας αυτής είναι Ισπανικής καταγωγής και μιλάει Ισπανικά. Τελευταία όμως συνέρρευσαν στην 'Αργεντινή μετανάστες από την 'Ιταλία, τη Γερμανία, την 'Αγγλία, τη Γαλλία, την 'Ελβετία και άλλες χώρες. Όλα αυτά τα στοιχεία αναμείχθηκαν, μολονότι υπάρχουν ωρισμένες περιοχές που επικρατεί το ένα ή το άλλο στοιχείο. Φυσικά το γεγονός αυτό ήταν αναπόφευκτο να επηρεάσει τη θέση των γυναικών.

Πράγματι, ενώ η Ισπανικής καταγωγής μάζα του πληθυσμού δείχτηκε στο σύνολό της πολύ συντηρητική, μερικές επαρχίες με πληθυσμό πιο διαφορετικό μπήκε επί κεφαλής της γυναικείας κινήσεως. Έτσι μέχρι το 1922 η γυναίκα, άμα παντρευόταν, δεν μπορούσε με κανέναν τρόπο να διαχειρισθή την προσωπική της περιουσία, αλλά την διαχειριζόταν ο άνδρας της. Και κείνους ακριβώς τον χρόνον η κατάσταση άλλαξε. Και επειδή κάθε επαρχία είχε σε πολλά ζητήματα δική της νομοθεσία, η επαρχία του Σαν Χουάν παρέχώρησε πρώτη το δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες το 1930. Το παράδειγμα όμως αυτό άργησαν πολύ να τ' ακολουθήσουν οι άλλες επαρχίες. Μόνο το 1947 αναγνωρίστηκε στις γυναίκες δικαίωμα ψήφου σε όλη τη χώρα.

Στο επαγγελματικό πεδίο όμως η χειραφέτηση των γυναικών πραγματοποιήθηκε πιο γρήγορα. Σιγά - σιγά κατώρθωσαν να μπουν στα ελεύθερα επαγγέλματα, να σπουδάζουν Ιατρική και να ιδρύουν έμπορικες επιχειρήσεις. Υπάρχουν βέβαια περιοχές όπου οι συνθήκες της ζωής είναι ακόμα πολύ πίσω από τις μεγάλες πόλεις, στο σύνολο όμως η θέση της γυναίκας στην 'Αργεντινή πλησιάζει τώρα την θέση της γυναίκας στις πιο σύγχρονες χώρες. Ένα παράδειγμα φτάνει να δώση μία ιδέα: στη Βουλή που διελύθη το 1955 το ένα τρίτο των βουλευτών ήταν γυναίκες και τον ίδιο χρόνο άνωμασθηκε και η πρώτη γυναίκα δικαστής.

Και σ' άλλες όμως περιοχές του πνεύματος είχαν αναδειχθεί κιόλας διάσημες γυναίκες: Η 'Αλίσια Μορώ δέ Χούστο, μία από τις διευθύνουσες το σοσιαλιστικό κόμμα, η 'Αννα Ρόζα Σλέτερ δέ Μαρτίνες Γκερρέιρος, πρόεδρος της Παναμερικανικής 'Ενώσεως Γυναικών, η διάσημη μυθιστοριογράφος Βιτόρια Ο' Κάμπο ή η ποιήτρια 'Αλφονσίνα Στόρνι, που αυτοκτόνησε σε ηλικία 50

ετών, όπως ακριβώς είχε προηγήτερα περιγράψει σ' ένα από τα ωραιότερα ποιήματά της, η δάκτωρ Ρόφα, περίφημος για τις έρευνές της επί του καρκίνου, χωρίς να ξεχάσουμε κι' εκείνη που συνέβαλε σημαντικώτατα στη χειραφέτηση της 'Αργεντινής γυναίκας, την Εύα Περών.

Ένα άλλο γεγονός επηρέασε βαθεία την κοινωνική και οικογενειακή ζωή στην 'Αργεντινή: ο νόμος που επέτρεπε το διαζύγιο και που ψηφίστηκε το 1954. Μέχρι τότε η μόνη δυνατότητα για ένα άνδρα να χωρίση συνίστατο στο να επιτύχη έναν από νόμιμο μόν χωρισμό, που όμως δεν επέτρεπε δεύτερο γάμο, ούτε ταξίδι στο Μοντεβιδέο, πρωτεύουσα της Ούρουγουάης, χώρας γειτονικής, όπου η νομοθεσία ήταν λιγώτερο αυστηρή. Η εφαρμογή του νόμου αυτού επέτρεψε σε πολλά άνδρα να χωρίσουν αλλά από τα τέλη του 1955 ο αριθμός των ελαττώθηκε σημαντικά και έκτοτε έμεινε σ' ένα σταθερό χαμηλό επίπεδο. Κι' αυτό δεν είναι παράξενο, γιατί η πλειονότητα του πληθυσμού διέτηρε τις αυστηρές Ισπανικές οικογενειακές παραδόσεις, μολονότι οι ξένες επιδράσεις την επηρέασαν σε σημαντικό βαθμό.

Έτσι λ.χ. οι έθνικές Ισπανικές ένδυμασίες εξαφανίστηκαν και μόνο στις απομακρυσμένες επαρχίες του Τσάκο και της Φορμόσα διατηρούνται ακόμα. Γενικά σήμερα ακολουθείται η αμερικανική ή γαλλική μόδα. Η κομψότητα, άλλωστε, είναι μία από τις πρώτες φροντίδες για την 'Αργεντινή γυναίκα κι' όχι μόνο στις ευπορώτερες τάξεις, αλλά και σ' αυτές τις μεσαίες. Διακρίνεται επίσης για το γούστο του στις διακοσμητικές εργασίες. Το εσωτερικό στόλισμα του σπιτιού είναι μία από τις πιο φιλέστερες ασχολίες των γυναικών του Μπουένος Άϊρες.

Υπάρχουν όμως ακόμη πολλά προβλήματα που θα λυθούν σιγά - σιγά. Λόγου χάριν υπάρχει κάποια διαφορά ανάμεσα στη νομοθεσία της χώρας που είναι ίσως μία από τις περισσότερο σύγχρονες του κόσμου — και της πραγματικής κοινωνικής της κατάστασης. Στο επίπεδο του μισθού δεν υπάρχει ισοτιμία ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες. Ενώ ο μέσος μισθός είναι για τις τελευταίες 100 πέσος, για τους πρώτους είναι 1.400. Ο αρχικός μισθός μιας γυναίκας είναι γύρω στα 500 πέσος, που μόλις έπαισούν για μία στοιχειώδη διαβίωση. Γενικά όμως οι μισθοί πιασ και στις πιο πολλές χώρες, άλλωστε, είναι χαμηλοί ανάλογα προς το κόστος της ζωής.

Η γυναίκα όμως στην 'Αργεντινή κατέκτησε πολλά. Και προχωρεί μπροστά για να τακτήσει τη θέση που της ταιριάζει μέσα στην κοινωνία.

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΩΡΑ

Η ΜΠΛΟΥΖΑ

είναι απαραίτητο εξάρτημα της γυναικείας γκαρνταμπίνας. Έξυπνότερη αφάνταστα τη γυναίκα και οι πιο μεγάλοι ράπτες την παρουσιάζουν στις συλλογές τους και της δίνουν μία ιδιαίτερη προσοχή. Ανάλογα με το ύφασμα και το σχέδιό της μπορεί να φορεθί από το πρωί ως το βράδυ και οι γυναίκες την προτιμούν γιατί δίνει νεανικότητα και χαρά στη σιλουέτα.

- 1 Μπλούζα σεμιζιέ που σχηματίζει ελαφρά μπλουζόν με μία στενή ζώνη. Κλείνει με κουμπάκι. Στο λαιμό έσάρπα ντραπέ που δίνει έμπρός.
- 2 Μπλούζα από μάλλινο ύφασμα. Με πεταχτή βελονιά «πικιρ» υπογραμμίζεται ο στρογγυλός ώμους και το ίσιο γιακάκι με τη γραβάτολλα.
- 3 Μπλούζα από λεπτό ριγέ ύφασμα σε γραμμή σεμιζιέ. Δυο μπάντες λεπτές ενκρουστέ με ασυνήθιστο τρόπο γαρνιρούν το κορμάκι και κρύβουν έναν ώμους, απαραίτητον κομμάτι που τις δίνει.
- 4 Μπλούζα σεμιζιέ που κομψώνει μ' ένα διπλό κουμπάκι. Ο ντραπέ γιακάς γίνεται από μία λουρίδα ντραπέ που οι διπλές άκρες της είναι ραμμένες κάτω από τον κάμπο που τις δίνει.
- 5 Μπλούζα ελαφρώς κρουαζέ. Έσάρπα στο λαιμό που δίνει σε φιόγκο.
- 6 Μπλούζα από λεπτό ζέρσευ. Κορμάκι με σούρες κάτω απ' τον ώμους. Κλειστή έμπρός με ντραπέ ψηλό γιακά, έχει φερμουάρ πίσω στην πλάτη.
- 7 Μπλούζα ζαπωνέ από μουσελίνα ντυμπλαρισμένη με φάιγ. Το μεγάλο ντακολλέ σκεπάζεται λίγο με μία φαρδιά μπάντα ντραπέ, της οποίας η μία άκρη διπλώνει και συγκρατεί πολύ πρωτότυπα την άλλη που πέφτει.

Η ΜΟΔΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΟΥΝΤ

Στολίστε τὰ πλεκτά σας δ' όπως ή 'Ελίζαμπεθ Μουέλλερ

Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΜΟΥΕΛΛΕΡ είναι μια Γερμανίδα στάρ, η οποία γρήγορα θρήκε τη θέση της στο Χόλλυγουντ. Είναι προικισμένη μ' ένα πολυσύνθετο ταλέντο και στις λεύθερες ώρες της ασχολείται με το σχέδιο και την διακοσμητική. Μαζί με τον μοντελίστα των στούντιο της Μέτρο Γκόντνουν Μάγερ σχεδίασαν και διακόσμησαν τα ωραία αυτά πλεκτά που σας δίνουμε στις εικόνες.

Θάχετε κι' εσείς κανένα πλεκτό ζακετάκι που θα θαυμάσετε να το φοράτε. Με τις ιδέες αυτές που σας δίνει ή 'Ελίζαμπεθ Μουέλλερ μπορείτε να το δώσετε καινούργια όψη. Αλλά και το καινούργιο πλεκτό σας θα είναι πολύ πρωτότυπο αν γαρνίρετε έτσι. Με λίγη φετρίνη, λίγο μαλλί, χάνδρες και πούλιες μπορείτε να κάνετε θαύματα!

1 ('Επάνω αριστερά) 'Εδώ όπως βλέπετε, ή 'Ελίζαμπεθ κέντησε με φετρίνη κόκκινη για το σώμα και μαύρο μαλλί για το κολιέ. Έναν φρουρό των Άνακτόρων του Μπάκιγχαμ του Λονδίνου πάνω στο μανίκι της. 'Ενα άμαξι μ' έκδρομεις και μια όμπρελα παριστάνει το μοτίφ στο στήθος ενώ δυο - τρία μικρά στίλίζουν το γιανκαδάκι και το δεξί μέρος του κορσαζ.

2 ('Επάνω δεξιά) Παρ' όλο που ή επιφάνεια του πλεκτού είναι λεία, όπως είναι ή πλέξι του ζέρσεϋ, έν τούτοις ή 'Ελίζαμπεθ Μουέλλερ το στολίσε μ' ένα βαπόρι και διάφορα γεωμετρικά σήματα. Κι' εδώ τὰ υλικά είναι φετρίνη σε διάφορα χρώματα, χάνδρες και πούλια που φαντάζουν ωραία πάνω στο σπινθ ζακετάκι.

3 (Κάτω αριστερά) Για έναν περίπατο ή ταξίδι μ' αυτό πλεκτό αλλά και μέσα στην πόλι μπορείτε να φορέσετε το ωραίο αυτό πλεκτό κεντημένο με χαρούμενα μοτίφ που παριστάνουν αυτοκίνητα και σήματα της τροχαίας. 'Εδώ μπορείτε να προσθέσετε και το μονόγραμμα σας αν θέλετε ή και... τον αριθμό του αυτοκινήτου σας

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΟ ΣΚΑΚΙ

ΣΤΟ προηγούμενο εδειξαμε δυο ωραίες ισπανικές παρτίδες. Σήμερα θα παρουσιάσουμε δυο άλλες παρτίδες, μια ισπανική και μια σικελική, που παίχτηκαν στην εφειτενή Σκακιστική Ολυμπιάδα από Έλληνες παίκτες, με σχόλια του συνεργάτου μας κ. Α. Λαβράνου.

Όπως είναι γνωστό, κάθε δυο χρόνια ή Διεθνής Σκακιστική Ομοσπονδία οργανώνει διεθνείς αγώνες μεταξύ των διαφόρων εθνικών ομάδων, έκαστη των οποίων αποτελείται από τέσσερες παίκτες τακτικούς και δυο αναπληρωματικούς.

Εφέτος οι αγώνες έγιναν τον Σεπτέμβριο στη Μόσχα με τη συμμετοχή 34 εθνικών ομάδων, μεταξύ των οποίων και ή ελληνική, αποτελούμενη από τους κ.κ. Τρ. Σιαπέραν, Γ. Άγγαν, Σ. Λοβέρδον, Τ. Γ. Αναστασόπουλον ως τακτικούς και Κ. Κ. Φ. Μαστιχιδάδον και Κ. Παυλάτον ως αναπληρωματικούς.

ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΠΑΡΤΙΔΑ

Λευκά: Παυλάτος Κ. (ΕΛΛΑΣ) — Μαύρα: Άλστερ (ΤΣΕΧ)ΚΙΑ).

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ή τεσερολοβακική ομάδα ήταν μια από τις ισχυρότερες και κατέλαβε μεταξύ των 34 ομάδων την 7η θέση. Ο αντίπαλος λοιπόν του Έλληνος παίκτη ήταν ισχυρός και επικίνδυνος σκακιστής.

1. ε4 γ5 (αυτή ή κίνησι των Μαύρων χαρακτηρίζει τη σικελική άμυνα) 2. ιζ3 ε6, 3. ε4 γχδ4, 4. ιχδ4 α6 (ή συνήθεις κινήσεις των Μαύρων είναι 4.... ιζ6 που αναγκάζει τα Λευκά να παίζουν άμέσως 5. ιγ3. 'Η κίνησις του κειμένου 4.... α6 έχει το ελάττωμα ότι επιτρέπει στα Λευκά να παίζουν το πιόνι γ2—γ4 και κατόπιν το ιβ1—γ3) 5. γ4!! (δάζουμε δυο θαυμαστικά για την έτοιμότητα του Έλληνος παίκτη. Τώρα τα Λευκά ελέγχουν στερεά το τετράγωνο ε5 και υπερέχουν καταφανώς σε χώρο) 5.... ιζ6, 6. ιγ3 Αδ4 (με την κίνησι αυτή τα Μαύρα προσβάλλουν έμμεσα το πιόνι ε4) 7. Αδ3 ιγ6, Αε3 (τά Λευκά αναπτύσσονται με ακρίβεια) 8.... Βα5, 9. 0—0! (τά Λευκά θυσιάζουν ένα πιόνι με το σκοπό να αποκτήσουν καλύτερη θέση, π.χ. εάν 9.... ΑΧιγ3, 10. ιβ3! Β64, 11. 6ΧΑγ3 ΒΧγ3, 12. Αγ5! που απαγορεύει το ρόκ των Μαύρων και καθιστά πολύ επικίνδυνη τη θέση της μαύρης Βασιλίσσας. Για το λόγο αυτό τα Μαύρα δεν αποδέχονται το θυσιάζόμενο πιόνι). 9.... 0—0! 10. ιβ3 (τώρα φυσικά τα Λευκά δεν έχουν κανένα συμφέρον να θυσιάσουν το πιόνι αφού τα Μαύρα έκαναν το ρόκ) 10.... Βγ7, 11. ζ4 (ή κλασική επίθεση των Λευκών αρχίζει) 11.... ΑΧιγ3, 12. 6ΧΑ ε6, 13. Βε2 Αδ7, 14. Πα—δ1 (τά Λευκά ασκούν πίεσι στο ε6, που είναι το αδύνατο σημείο της έχθρικής παρατάξεως αυτή τη στιγμή). 14.... ια5, 15. θ3 Πα—γ8 (Και οι δυο αντίπαλοι ακολουθούν τις μεγάλες

γραμμές της σικελικής παραλλαγής «Σεβένιγκεν», τα Μαύρα επιτίθενται στην πτέρυγα της Βασιλίσσας, τα Λευκά στην πτέρυγα του Βασιλιά. Το ζήτημα είναι ποιός από τους δυο θα προλάβη να δημιουργήσει αποφασιστική υπεροχή). 16. ιχια5 ΒΧι, 17. Αζ2 Αγ6, 18. ε5 δΧε5, 19. ζΧε5 ιδ7, 20. Αδ4 Πγ7 (στη θέση αυτή τώρα τα Λευκά κατέχουν ελεύθερες γραμμές, ιδεώδεις για μια κατ' ευθείαν επίθεσιν εναντίον του μαύρου Βασιλιά, ενώ τα Μαύρα δεν έχουν δημιουργήσει αξιόλογα πράγματα στην πτέρυγα της Βασιλίσσας που να δημιουργούν ανησυχία στα Λευκά) 21. Πζ4 η6, 22. Πδ—ζ1 (τά Λευκά διπλώνουν τώρα τους Πύργους των για να αυξήσουν την πίεσι τους στη νέα αδυναμία των Μαύρων που είναι το τετράγωνο ε6. Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως το σκάκι δεν παίζεται μόνο με τα κομμάτια αλλά και με τα τετράγωνα) 22.... ιγ5 (έναν άχαρις περίπτωσης του μαύρου 'Ιππου) 23. Αδ1! (ό 'Αξίωματικός αυτός πρέπει να φυλαχτεί σαν κόρη οφθαλμού. 23.... ια5 (ό άσκοπος περίπατος συνεχίζεται) 24. Βε3! (ή κίνησις αυτή της λευκής Βασιλίσσας φαινομενικά έχει σκοπό να προστατεύση το προσβαλλόμενο πιόνι γ3, αλλά πραγματικά αποδίδει να καταλάβη στην κατάλληλη στιγμή το ευαίσθητο τετράγωνο ε6) 24.... Αε8, 25. Πθ4 ε6 (ή μαύρη Βασιλίσσα είναι έφω από το παιχνίδι, ενώ αντίθετος όλα ανεξαιρέτως τα Λευκά κομμάτια δρούν εναντίον του μαύρου ρόκ. 'Όταν σε μια μάχη το βαρύ πυροβολικό του ενός στρατοπέδου σιγά, ή καταστροφή είναι μοιραία. Τώρα ότι και αν παίζουν τα Μαύρα δεν μπορούν να αποφυγουν τον όλεθρο). 26. Πζ6! (Έτσι κλείνει ή αλυσίδα. Τα Μαύρα κατεδικάσθησαν όταν δια πνιγμού θάνατον) 26.... θ5, 27. ΠΧθ5 (τά Λευκά θυσιάζουν ένα δλόκληρο Πύργο για να ανοίξουν τη διαγώνιο γ1—θ7 στο φασηομενικά ακίνδυνο Αδ1, που στην πραγματικότητα ήτο ή βάση του συνδυασμού των Λευκών. 'Όποιος έχει πολύ πιπέρι, δάζει και στα λάχανα). 'Εδώ τα Μαύρα εγκατέλειψαν τον αγώνα διότι μετά ηΧΠθ5 ακολουθεί 28. Βη5 +Ρθ8, 29. Βθ6+ Ρη8 και 30. Βθ7+ και μάτ.

Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: 'Η παρτίδα του κ. Τρ. Σιαπέρα.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ
ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ — ΜΥΚΟΝΟΣ — ΣΚΙΑΘΟΣ *

ΔΥΟ ΟΜΟΙΕΣ
'Η δεύτερη στην πρώτη στήλη και ή τέταρτη στην δεύτερη. *

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ
'Επρεπε να μετακινήσετε από το τετράγωνο Α.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 31)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 2) ΙΑΗ 3) ΑΕΝ — ΛΟΜΟΝ 4) ΒΚ — ΠΕΡΑΜΑ 5) ΑΤΜΑΚΑΤΟΣ 6) ΤΡΑΣΙΜΕΝ (Ν)Η 7) ΗΙ — ΑΝΑ 8) ΡΚΑ — ΕΧΩ 9) ΙΟΝ — ΣΑΠΟΡ 10) ΟΝ — ΕΙΚΟΝΑ 11) Ο ΜΑΗΣ
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΝ 2) ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ 3) ΜΗΝ — ΜΑ — ΑΝ 4) ΠΑΣΑ — ΕΜ 5) ΤΗΛΕΚΙΝΗΣΙΑ 6) ΟΡΑΜΑ — ΑΚΗ 7) ΜΑΤΕ — ΕΠΟΣ 8) ΟΛΟΜΟΝΑΧΟΝ 9) ΝΑΣΗ — ΩΡΑΣ.

Ο ΡΑΦΗΣ
Το κάθε άσπρο τόπι στοιχίζει 800 δρχ., το κάθε μαύρο 1.100 δρχ. και το κάθε μπλέ 1.200 δρχ. 'Ας τὰ αναγάγουμε όλα σε άσπρα τόπια και άς μειώσουμε αναλόγως τη συνολική τιμή. Για τὰ μαύρα τόπια, πρέπει ν' αφαιρέσουμε 6Χ 300=1.800 δρχ. Για τὰ μπλέ 6Χ 400=2.400 δρχ. Σύνολο 4.200 δρχ. που αφαιρώντας τις από τις 17.000 δρχ., μας μένουν 12.800 δρχ. για 16 τόπια άσπρα. Το κάθε λοιπόν τόπι στοιχίζει 12.800 : 6=800 δρχ. 'Ενα μαύρο τόπι στοιχίζει 800+300=1.100 δρχ. και ένα μπλέ 800+400=1.200 δρχ.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο Πέτρος θα χρειαζόταν 20 μέρες, ο Παύλος 30 και ο Γιάννης 60. Ο Πέτρος και ο Παύλος κάνουν σε μια μέρα το 1)12 ή τὰ 5)60 της εργασίας. Ο Πέτρος και ο Γιάννης κάνουν σε μια μέρα το 1)15 ή τὰ 4)60 της εργασίας. Ο Γιάννης επομένως κάνει την ημέρα 5)60 — 4)60 = 1)60 λιγώτερη εργασία από τον Παύλο. 'Όταν ο Γιάννης και ο Παύλος εργάζονται μαζί, κάνουν την ημέρα το 1)20 ή τὰ 3)60 της εργασίας. Ο Γιάννης επομένως κάνει το 1)60 και ο Παύλος τὰ 2)60: μόνος, ο Γιάννης θα χρειαζόταν 60 μέρες και ο Παύλος 60:2=30 μέρες. 'Όσο για τον Πέτρο, που κάνει 5)60—2)60 ήτοι 3)60 θα χρειαζόταν 60:3=20 μέρες.

ΤΟ ΚΛΑΣΜΑ

Το κλάσμα αυτό είναι το 5)24.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

1. Φωτογραφικό διάφραγμα. 2. Χρονόμετρο του Χάρισσον. 3. 'Αντανάκλασις του ήλιου ανάμεσα σε γυαλί. 4. Το Μπλνκ - Μπέν του Λονδίνου. 5. Ματζέκο σκυλί. 6. Χοντρό αλάτι. 7. Ρίτα Χαίγνυορθ. 8. 'Ατμοσφαιρικό μπαλόνι.

ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΤΑΠΡΑΥΝΤΙΚΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Κατά τους υπολογισμούς του 'Αμερικανικού 'Υπουργείου 'Υγείας, διαρκούντος του έτους 1955 εξεδόθησαν υπό των Ιατρών 35.000.000 συνταγαι δια καταπραυντικά, είναι δε ασυγκρίτως μεγαλύτερος ο αριθμός των καταπραυντικών που ηγοράσθησαν υπό μορφήν ιδιοσκευασμάτων, άνευ ιατρικής συνταγής. Κατά την γνώμη των αρμόδιων, ή καταναλώσις αυτή των καταπραυντικών έγχειλει σοβαρούς κινδύνους δια την υγίεινην κατάστασιν του άμερικανικού λαού, δοθέντος ότι ή υπερβολική χρήσις των εξουθενών το νευρικό σύστημα. Διά την καταπολέμησιν της καταχρήσεως αυτής, προτείνει

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ "ΣΑΜΠΡΙΝΑ"

Μεγαλώνει και δυναμώνει τις κοντές, σπασμένες και αδύνατες βλεφαρίδες διατηρεί πάντοτε το φυσικό χρώμα των βλεφαρίδων δίνοντας νέα λάμψη στην έκφραση των ματιών σας. Οι βλεφαρίδες σας αποκτούν ζωτικότητα, ελαστικότητα και κάνουν το μάτι σας να φαίνεται μεγαλύτερο και ωραιότερο.

"SABRINA"

Στά Μυροπωλεία - Φαρμακεία Και 'Επιστημονικών 'Ινστιτούτων Αισθητικής

'Ακαδημίας 19 Α'. 'Ορ. Τηλ. 611.476

Προσέξετε!

την Νεωτάτην «ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΝ», της κ. 'Αντίας Παντούλη, που περιέχει εκατοντάδας δοκιμασμένων συνταγών, για να κάμετε τα πιο όμορφα φαγητά και γλυκίσματα, εύκολα στην κατασκευή και φθηνά για κάθε τσέπη. 'Επιμόνως ζητήσατε από τὰ διδλοπωλεία μόνον την ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΝ ΠΑΝΤΟΥΛΗΝ. Αυτό απαιτεί το πραγματικών συμφέρον σας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
MANTAN ZANNET
'Οδός Θερμοπυλών και Πειραιώς
αριθ. 1 Τηλέφωνον 52.940

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ δρύινη άγγλικού στυλ, τεμνάκια 10 εις τιμήν εύκαιρίας. Πληροφορίες τηλεφώνον 811-009. Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ.

Διατηρείτε την ομορφιά σας
ΜΕΣΑΜΠΟΥΑΝ ΜΠΑΝΙΟΥ **Stephen's**

ή εύρυτάτη διαφώτισις του κοινού και ή σύστασις όπως, προ της προσφυγής εις τὰ καταπραυντικά φάρμακα, δοκιμαζώνται άλλα, φυσικώτερα μέσα δια την καταπραυνσιν των νευρών. Μεταξύ αυτών αναφέρονται αί κρύαι κομπρέσαι, ή προσπάθεια ά πια σχολήσεως του πνεύματος εις ευχαρίστους σκέψεις, ή λήψις ενός ή δυο ποτηρίων μπύρας λόγω των καταπραυντικών ιδιοτήτων του λυκίσκου και άλλα.

'Η χρήσις καταπραυντικών φαρμάκων συγχαρείται μόνον όταν τὰ άλλα μέσα μείνουν άνευ αποτελέσματος, αλλά και τότε επιβάλλεται να γίνεται με μέτρον.

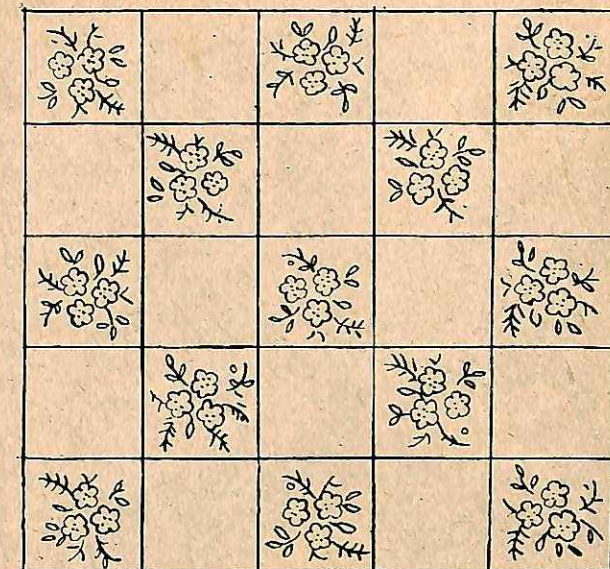
ΜΙΛΟΥΝΤ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 6
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΓΕΝΝΗΘΗ-
ΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

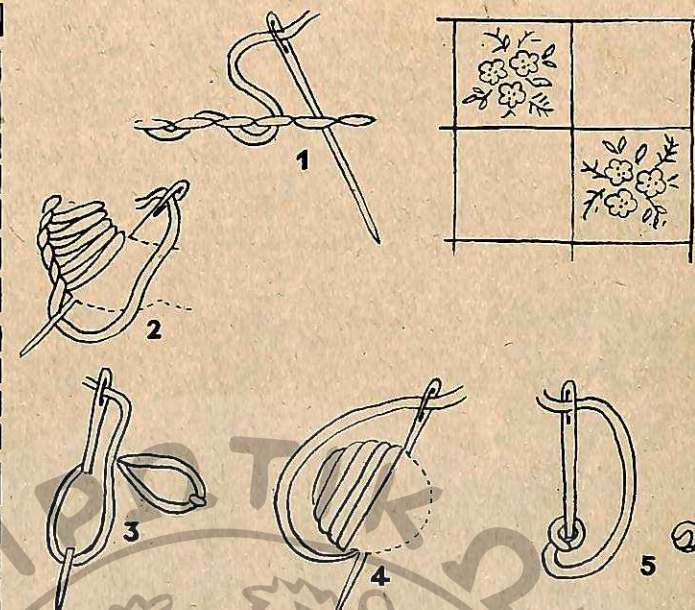
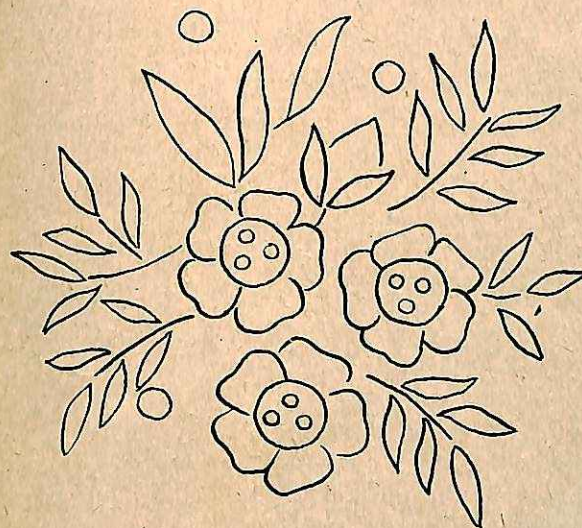
Κριός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Οι αισθηματικές σας υποθέσεις ακολουθούν έναν φυσιολογικό δρόμο, που μάλλον σας ευνοεί. Θα σας φανή ωστόσο ότι παρατείνονται πολύ και ότι θα έπρεπε να σημειώσουν μία πιο γρήγορη εξέλιξη. Προσωπική σας αντίληψη που δεν είναι ορθή.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Τα ζητήματα της καρδιάς σας θα πάρουν μία εξαιρετική εξέλιξη και αυτό θα σας βοηθήσει να αντιμετωπίσετε εύκολα στις δυσκολίες που θα παρουσιαστούν σε άλλους τομείς. Πιθανή στενοχώρια από το σπίτι σας που αντιμετωπίζετε ψύχραιμα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Κατά τις στιγμές της μοναξιάς σας θα σκεφθώτε τα αισθηματικά σας ζητήματα. Πρέπει να μην έχετε έμπιστοσύνη στη φαντασία σας. Κάτω από τις επιδράσεις του δεκαπενθήμερου θα τα δείτε όλα μαύρα πράγμα που θα είναι αδικαιολόγητο.
Ταύρος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Περιπλανιέστε κατά πάσα πιθανότητα πολύ σπάνια για σας, το αισθηματικό σας θαρόμετρο θα δείξει άνοδο. Θα χαρήτε γι' αυτό το πράγμα και θα είσαστε σε θέση να χάσετε τον προσανατολισμό σας.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Είναι πιθανόν να σκιά μελαγχολίας να περάσει πάνω από τον αισθηματικό σας ορίζοντα. Θα ανησυχήσετε για το πρόσφορο προς το οποίο στρέφεται ο έαυτός σας, μα θα λάβετε σύντομα νέα του με ένα νύμφα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Τα αισθηματικά προγνωστικά είναι καλά, μα δεν προβλέπουν καμιά αλλαγή. Αυτό θα σας απογοητεύσει ίσως λίγο αν έρσιόσαστε στην άνομη δεν ξέρω τιος θαμαστού πράνματος. Αλλαγή στη ζωή σας.
Δίδυμοι 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Τα προγνωστικά της καρδιάς είναι πολύ ευνοϊκά αυτό το δεκαπενθήμερο. Θα σας δοθεί ίσως η ευκαιρία να επανασυνδέσετε ένα παλιό φλέρτ για το οποίο πάντα είχε μείνει αισθηματικό απόθεμα μέσα σας.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Είναι πιθανόν να έρσιόσθε στην άρχη μιας αισθηματικής υποθέσεως και είναι αναπόφευκτες ώριμες παρανοήσεις και απογοητεύσεις. Παρ' όλα αυτά όμως η κατάσταση παίρνει μίαν ευχάριστη τροπή.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Αν κατορθώσετε να κατανικήσετε το σύμπλεγμα κατωτερότητας και την υπερβολική ευαισθησία που σας κατέχουν, τότε θα μπορέσετε να είσαστε θεσβαί για την καλή εξέλιξη των αισθηματικών υποθέσεων.
Καρκίνος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Θα σχηματίσετε την πεποίθηση ότι είσθε το αντικείμενο μιας ελκρινούς αγάπης που αντέχει σε κάθε δοκιμασία και αυτό θα εάλυ τέρμα στις αισθηματικές σας περιπλοκές. Θα βαδίσετε προς την εύτυχία.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Η τύχη θα σας χαμογελάσει αυτό το δεκαπενθήμερο τόσο στον οικονομικό όσο και στον αισθηματικό τομέα. Θα εκδηλωθή κατά τρόπο έντελως αναπάντεχο και η ευνοϊκή της θα κρατήσει επί αρκετό διάστημα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Η στάση του άνδρος για τον οποίο ενδιαφέρεσθε θα αλλάξει έντελως και αυτό θα αποτελέσει την άσπρη για τη θεμελίωση μιας καινούργιας περιόδου, χωρίς όμως να είναι γνωστή η τελική έκασή της.
Λέων 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Θα περάσετε ίσως πλάι στην εύτυχία χωρίς να το υπονοήσετε. Χωρίς να δώσετε ιδιαίτερη σημασία, θα φλερτάρετε με κάποιον που σας αγαπάει κίολας κρυφά και που ίσως σας χάριση παντοεινή εύτυχία.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αύγουστου): Οι αισθηματικές σας σχέσεις —αν έχετε— περνούν μία σοβαρή δοκιμασία που εκδηλώνεται με καυγάδες. Αν δεν έχετε, τότε αυτό το δεκαπενθήμερο είναι σχεδόν βέβαιο ότι η καρδιά σας θα ντυπήσει νύμφα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αύγουστου): Στις αισθηματικές σας υποθέσεις μην αφήνετε να παρασυρθήτε από τη διάθεση της έρμηνείας που έχουν όλες εκείνες που γεννήθηκαν κάτω από τον άστερισμό του Λέοντος. Πολλά πράνματα είναι άσπρη.
Παρθένος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αύγουστου): Το αισθηματικό σας δεκαπενθήμερο θα κινδυνεύει. Θα παρεξηγηθή μία σας ενέργεια και θα σημειωθεί ένας μικρός καυγάς που γρήγορα θα ξεχαστεί ωστόσο κατόπιν. Μα κάποια σκία παραμείνει.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Οι αισθηματικές σας υποθέσεις —αν έχετε— θα κινδυνεύουν να καταστραφούν από την εμφάνιση στο προσκήνιο αντιζηλών. Οι κακές γλώσσες θα δουλέψουν καλά και όλοι θα στραφούν εναντίον σας.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Οι αισθηματικές προοπτικές είναι πολύ ευνοϊκές υπό την έννοια ότι θα έχετε πολλούς θαυμαστές, αλλά η δική σας καρδιά δεν θα χτυπήσει ιδιαίτερα για κανένα. Ίσως δημιουργηθή κάτι σοβαρό.
Ζυγός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Από την αισθηματική άποψη αυτό το δεκαπενθήμερο δεν θα σας είναι καθόλου ευνοϊκό. Θα έχετε μία απογοήτευση που δεν περιμένετε καθόλου και αυτό θα αποτελέσει το τέλος μιας αυταπάτης σας.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): Σαν επακόλουθο ώριμων γεγονότων, οι συναντήσεις σας με το αγαπώμενο πρόσωπο θα αραιωθούν πολύ. Θα στενοχωρηθήτε πολύ γι' αυτό, μα έτσι θα δυναμώσει ακόμη περισσότερο η αγάπη σας.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): Εκείνο που μπορέτε να ελπίζετε είναι ότι το αισθηματικό δεκαπενθήμερό σας θα περάσει χωρίς σοβαρές αναποδιές. Να είσθε λοιπόν σοβαρή, ψύχραιμη και ευγενική με το αγαπημένο σας πρόσωπο.
Σκορπιός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Το δεκαπενθήμερο αυτό σας ευνοεί πολύ στον αισθηματικό τομέα. Αν τα ζητήματα της καρδιάς σας φαίνονται να έχουν αποτελεσματική, θα παρουν ευχάριστη εξέλιξη. Κάποια φύλη σας δεν σας αγαπά.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Θα βρεθήτε ίσως μπροστά σε ένα αισθηματικό πρόβλημα που δύσκολο και θα αναγκασθήτε να κυττάξετε καθαρά μέσα στην καρδιά σας. Θα υποχρεωθήτε να διαλέξετε ανάμεσα σε δύο καταστάσεις.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Η στάση σας είναι πιθανόν να προκαλέσει προστριβές και ελαφρούς καυγάδες στον αισθηματικό τομέα, όποτε θα βρεθήτε σε πολύ δύσκολη θέση, οι δε συνέπειές τους θα είναι ίσως ανεπανόρθωτες. Προσέξτε.
Τοξότης 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Κατά τη διάρκεια ενός καυγά χωρίς σημασία, το πρόσωπο που αγαπάτε θα σας πη ένα ολοφάνερο ψέμα και αυτό θα σας αναταράξει ολοκληρή. Μη χάσετε γι' αυτό την έμπιστοσύνη σας προς αυτόν.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Χωρίς να υπάρχει ένας σοβαρός λόγος και καμιά σοβαρή αιτία, θα έχετε την εντύπωση ότι δεν πάνε καλά οι αισθηματικές σας υποθέσεις, πως κάτι κουλταίνει. Μη διασπτήτε να το πητε αυτό σ' Εκείνον.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Δεν έχετε κανένα λόγο να είσαστε δυσαρεστημένη για την πορεία των αισθηματικών σας υποθέσεων, μα θα θέλατε να πηγαίνουν ακόμα καλύτερα. Είσαστε από τις γυναίκες που δεν ικανοποιούνται ποτέ.
Υδροχόος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Το δεκαπενθήμερο παρουσιάζεται κάτω από τις καλύτερες προοπτικές για τον αισθηματικό τομέα. Θα δεχθήτε τα λόγια που θα σας πη το αγαπώμενο πρόσωπο σάν να προέκυπτει νιά ωραία μουσική.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): Θα συναντήσετε ίσως ένα πρόσωπο που γνωρίζετε κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού και που δεν ξεχάσετε ποτέ έντελως. Θα είναι το έρσημα μιας αγάπης που λαγοκοιμάται. Αέδωαι όμως θάναί η εξέλιξη.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): Αν και θα αφιερώνετε λιγότερο χρόνο για τις αισθηματικές σας υποθέσεις, αυτές θα έρσιόσονται στο πρώτο πλάνο των σκέψών σας. Θα έξερετε ότι το ίδιο συμβαίνει και από την πλευρά Εκείνου.
Αιγόκερως 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): Αυτοψύμαι που σας το λέω, αλλά όπως φαίνεται, θα χωρίσετε από το αγαπώμενο πρόσωπο. Είναι δυνατόν όμως να συμβεί το έντελως αντίθετο, και να γίνη ο δεσμός σας πιο στενός από ό,τι είναι.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Ο αισθηματικός σας ορίζοντα δύσκολο να σκετείνιστεί λίγο από μερικές ελαφρές αψιμαχίες που πολλοί θεωρούν σάν δυναμικό για τον έρωτα. Έσεις όμως θα τις πάρετε στα σοβαρά, πράνμα που ποτέ ν' αποφύγετε.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Το δεκαπενθήμερο αυτό θα είναι ευνοϊκό για όσες από σας επιθυμούν να φτιάξουν ένα σπιτικό ή να το ξαναφτιάξουν έπειτα από μία άτυχία της συζυγικής ζωής για την οποία όμως δεν φταίνετε καθόλου.
Ίχθεις 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Τα προγνωστικά του δεκαπενθήμερου δεν περιλαμβάνουν τίποτα το αξιοσημείωτο στον αισθηματικό τομέα. Έρωτική λοιπόν εύτυχία υπάρχει εκεί που δεν συμβαίνει τίποτα. Πολλές επισκέψεις και γλέντια.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Θα έρσητε παρηγοριά σε μία μεγάλη αγάπη. Το πρόσωπο που αγαπάτε και σας αγαπά σας καταλαβαίνει και μόνο αυτό έξερει να πη τα λόγια που χρειάζονται για να λυθή η ομίχλη. Αποφασίστε τη Δευτέρα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Θα σας κάνουν ίσως μία σκληρή ζηλοτυπία για την οποία θα κολακευθήτε μέν, αλλά αυτό καθόλου δεν προοιονίζει ευχάριστη εξέλιξη και θα πρέπει να προσγειωθείτε ΣΙΒΥΛΛΑ.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

Χαρούμενο τραπεζομάντηλο
κεντημένο με τις γαλλικές
κλωστές μουλινέ D. M. C.

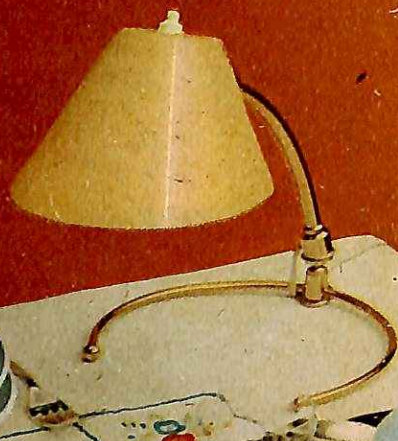

ΓΙΑ ΤΟ τόσο χαρούμενο τραπεζομάντηλο που βλέπετε στην εικόνα του οπισθοφύλλου μας (1,40X1,40) και για τις έξη πετσέτες του (40X40) θα χρειαστήτε 2,40 μ. λινό κρέμ φάρδους 1,40 μ. Θα το κεντήσετε με κλωστές μουλινέ ΝΤΕ - ΜΙ-ΣΕ (DMC): κίτρινο Νο 307, κόκκινο Νο 350, θαλασσί Νο 799 και πράσινο Νο 954. Φτιάξετε τα τετράγωνα στο τραπεζομάντηλο αρχίζοντας από το κέντρο. Να βγάξετε από μία κλωστή κάθε 9½

έκατ. οριζοντιώς και καθέτως. Θα βγάλετε 6 κλωστές και μ' αυτό τον τρόπο θα σχηματισθούν 5 τετράγωνα σε κάθε πλευρά. Θα κάνετε γύρω ένα στρίψωμα 2 πόντων και θα ξεφτίσετε επίσης δύο τετράγωνα σε κάθε γωνία. Θα κεντήσετε τις διαχωριστικές γραμμές των τετραγώνων με το θαλασσί μουλινέ, κάνοντας την βελονιά 1. Και τώρα θα κεντήσετε τα μπουκετάκια στα τετράγωνα όπως δείχνει το σχέδιό μας. Τα λουλουδία θα κεντηθούν με θαλασσί, κόκκινο και κίτρινο με βελονιά φρετόνι 2. Τα μεγάλα φύλλα θα γίνουν φρετόνι και τα μικρά με τη βελονιά 3, με το πράσινο μουλινέ. Τα πουά θα γίνουν το καθένα διαφορετικό χρώμα ανεβατό βελονιά 4 ενώ τα κομπάρια στο κέντρο των λουλουδιών γίνονται με τη βελονιά 5 στο ίδιο χρώμα του λουλουδιού. Στις πετσέτες θα κεντήσετε ένα μικρό στρίψωμα και θα κεντήσετε στη μία άκρη ένα μπουκετάκι.

DMC

ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ
ΣΤΗΝ
ΣΕΛΙΔΑ